

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Brat4Us

has sent you

a gift...

S U G A R L I F E # 2

GOOD *girl*

HARLEY
MADISON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Good Girl

Harley Madison

Harley Madison
STEAMY WHY CHOOSE

Harley Madison

Copyright © 2025 by Harley Madison

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Kapak Tasarımcısı: Jodielocks Tasarım

Editörü: Sonbahar Reed

Contents

- [1. Adanmışlık](#)
- [2. Blurb](#)
- [3. Bölüm 1](#)
- [4. Bölüm 2](#)
- [5. Bölüm 3](#)
- [6. Bölüm 4](#)
- [7. Bölüm 5](#)
- [8. Bölüm 6](#)
- [9. Bölüm 7](#)
- [10. Bölüm 8](#)
- [11. Bölüm 9](#)
- [12. Bölüm 10](#)
- [13. Bölüm 11](#)
- [14. Bölüm 12](#)
- [15. Bölüm 13](#)
- [16. Bölüm 14](#)

- [17. Bölüm 15](#)
- [18. Bölüm 16](#)
- [19. Bölüm 17](#)
- [20. Bölüm 18](#)
- [21. Bölüm 19](#)
- [22. Bölüm 20](#)
- [23. Bölüm 21](#)
- [24. Bölüm 22](#)
- [25. Bölüm 23](#)
- [26. Bölüm 24](#)
- [27. Bölüm 25](#)
- [28. Bölüm 26](#)
- [29. Bölüm 27](#)
- [30. Bölüm 28](#)
- [31. Bölüm 29](#)
- [32. Bölüm 30](#)
- [33. Bölüm 31](#)
- [34. Bölüm 32](#)
- [35. Bölüm 33](#)
- [36. Bölüm 34](#)
- [37. Bölüm 35](#)
- [38. Bölüm 36](#)
- [39. Bölüm 37](#)
- [40. Bölüm 38](#)
- [41. Bölüm 39](#)
- [42. Bölüm 40](#)
- [43. Bölüm 41](#)
- [44. Bölüm 42](#)

[45. Bölüm 43](#)

[46. Bonus Sahne](#)

[47. Brat Bebek](#)

[48. Harley Madison hakkında](#)

Adanmışlık

Yaramaz küçük , bu kitap orgazm sonrası işkenceyi sevenler için. IYKYK.

Bu serideki tüm kitaplarda içerik uyarısı bulunmaktadır. Daha fazla bilgi için lütfen web sitemi ziyaret edin.

<https://harleymadisonauthor.com/content-warnings/>

Sevgiler, Harley x

Blurb

Dört baba. Zevk ve acıyla dolu bir hafta sonu. Yirmi bin dolar.

Dün gece dünyamı salladılar.

Şimdi de hafta sonu için beni tutmak istiyorlar.

İki kırmızı hediye kutusuyla birlikte özel davetiye bildirimini aldığımda neredeyse bayılacaktım. Zaten kazandığım on bin doların üzerine yirmi bin dolar mı?

Tüm üniversite kariyerim boyunca çalışmak zorunda kalmayacaktım. Çalışmaya konsantre olabilir ve hatta belki de erken mezun olabilirdim. Geleceğim düşündüğümden daha erken olabilirdi.

Tekliflerini geri çevirmek aptallık olurdu, değil mi? İki gün daha beni istedikleri gibi kullanmalarının ne anlamı var? Ayaklarına kapanıp yalvaran bir kızdan başka bir şey olmayana kadar saygınlığımı elimden almalarına izin vermek?

Bir hafta sonu daha. Yeni sözleşmeleri bunu kapsıyor.

Sonra benimle işleri bitecek.

Beni sonsuza kadar tutmalarını istemem önemli değil.

Hayır, önemli olan tek şey bu hafta sonundan sonra geleceğime konsantre olacağım.

Beni desteklemesi için bir daha asla başkasına güvenmek zorunda kalmayacağım. Bir daha asla SugarLife uygulamasını kullanmak zorunda kalmayacağım.

Onları bir daha görmek zorunda kalmayacağım.

Ben de tam olarak bunu istiyorum.

Good Girl, Sugar Life serisinin ikinci kitabı. Bir kız bebek, dört baba dom, aşırı zevkli bir hafta sonu ve kink dünyasının derinliklerine inen yüksek buharlı bir neden romantizmi seçiyor.

Bölüm 1

Emery

Yirmi. Lanet olsun. Bin. Dolar.

Newton Üniversitesi'nin kampüs içi öğrenci yurdunun otoparkına yanaşan taksinin arka koltuğunda -duygusal olarak uyuşmuş bir halde- oturuyorum.

Bu piçler de kim oluyor da hafta sonu için canlı bir seks bebeğine üflemek için -bu geceki on da dahil olmak üzere- otuz K'ları var? Çete izlenimi vermiyorlar. Şey, Xavier kan olayıyla terazinin kefesini biraz hafıfletti ama hayır. Etrafta takım elbise pantolonuyla dolaşan çete üyeleri göremezsiniz.

Çete, belki? Bu hâlâ geçerli bir şey mi? O zaman bile, onların suçlu oldukları düşüncesi doğru gelmiyor. hayatımın çoğunu geçirdim.

Chicago'nun çamuruyla çevrili Derek, Hudson, Darcy ve Xavier aynı havayı vermiyor.

Babacı

ğım.

Viper.

Melek.

Avcı.

Son iki saatimi birlikte geçirdiğim adamlara verdiğim isimleri zihnimden geçiriyorum, vücudumu hiç düşünmediğim şekillerde kullanmalarına izin veriyorum. Şimdi de tüm hafta sonu boyunca kendimi onlara teslim etmemi istiyorlar.

"Affedersiniz, bayan?"

Taksi şoförünün ağır aksanlı sesi, otelden buraya kadar tüm yolculuk boyunca bizi çevreleyen boşluğu delip geçince irkiliyorum.

Gözlerimiz aynada birleşiyor, sonra dönüp bana bakıyor, yüzünde endişe okunuyor. "İyi misin? Yardıma ihtiyacın var mı?"

Kahkahalarım boğazımda düğümleniyor çünkü, evet mi? Hayır mı? Hiçbir fikrim yok.

Yaşadığım başka bir cinsel ilişkiden sonra bana bunu sorsaydı, muhtemelen *evet* demem gerekirken *hayır* diye cevap verirdim.

Ama bu sefer? *Evet* diye cevap vermek istiyorum ama *hayır* demeliyim.

İçten dışa doğru kırılıyormuşum gibi hissediyorum. Beni dikiş yerlerinden parçaladılar, parçaları yeniden düzenlediler ve beni bir şekilde doğru hissettiren karmakarışık bir karmaşa içinde tekrar bir araya getirdiler.

Birkaç saat öncesine göre daha doğru.

"Ben ... iyiyim," diye cevap veriyorum, çünkü başka ne diyebilirim ki?

Kusura bakma, şu an biraz gerginim. İki kat yaşındaki dört yabancı adamın, ruhum bedenimden ayrılana kadar beni yatağa fırlatmasına izin mi verdim?

Gerçekten de dönüp plastik bölmenin arkasından bana bakıyor, kara kaşları kara gözlerinin üzerinde birleşmiş. "Emin misin?"

Emin miyim?

Pek sayılmaz, hayır. Ama iyi olmadığımı da düşünmüyorum. Yani . . .

"Evet, eminim. Bıraktığınız için teşekkür ederim." Eşyalarımı topladım ve taksiden indim.

Tekrar içeri baktığımda daha fazla şey söylemek istediğini anlıyorum, bu yüzden sadece el sallıyorum ve öğrenci dairelerine açılan kapıya doğru ilerlemeden önce kapıyı kapatıyorum.

Siyah elektrik direkleri yol boyunca sıralanıyor, eski tip fener benzeri armatürlerden gelen altın ışıltı, aksi takdirde çok

Binaların duvarlarına karşı bir gölgelik oluşturan sık ağaçlar nedeniyle karanlık bir yol.

Dış merdivenleri hızla çıkıyorum ve güvenlik jetonumu duvara vidalanmış siyah panele okutuyorum. Kolun üzerindeki küçük ışık yeşile dönüyor ve kapıyı çekip açıyorum ve kendimi halı kaplı iki kat merdivenden daire kapıma doğru fırlatıyorum.

Jetonu tekrar okutarak kapının açılmasını bekliyorum ve sonra odaya giriyorum. Işıkları ve televizyonu açık bulduğumda nedense şok oldum. Oakley'nin uyuyor olmasını bekliyordum. Ama gerçekten, Cuma gecesi saat daha on bile olmamıştı.

Şeytandan bahsetmişken, onu kanepede otururken görüyorum, bana bakarken ağzından birkaç santim uzakta bir top dondurma var. Yüzü şaşkınlıktan iki büklüm olurken televizyonda bir diş macunu reklamı oynuyor. "Eve erken gelmişsin."

"Evet," diye cevap veriyorum ve eşyalarımı kapının önünde bırakıp mutfığa doğru yürüyorum. Çekmecedan bir kaşık kapıp kanepeye gidiyor, Oakley'nin yanındaki mindere uzanıyor ve dondurma kutusunu ondan alıyor.

Vajinamın tüm bu hareketle nasıl seğirdiğini görmezden geliyorum. Ve iyi bir şekilde değil.

Oakley'nin bakışları yüzümün yan tarafını deliyor, ben de biraz ... oh, nefis, kurabiye ve krema. Gözlerim kapalı donmuş tatlının tadını çıkarıyor, çikolatalı kurabiye parçalarını bulmak için dilimi kullanıyorum.

Sabırını kaybetmeden önce üçüncü kepçemdeyim.

"Bana *evetten* biraz daha fazlasını vermen gerekecek," diyor dondurmasını benden alıp kendi kepçesini alırken. "Gelmediler mi yoksa?"

. "Kesinlikle ortaya çıktılar."

Burnu kırışıyor. "Fotoğraflarına uymadı mı? Bu benim için her zaman bir anlaşma kırıdır."

Bana küveti uzatıyor, ben de bir kaşık daha alıyorum. "Hayır, kesinlikle eşleştiler."

Başını yana doğru eğiyor ve sarı buklelerinin tepesindeki düğüm tehlikeli bir şekilde yana kayıyor. "O zaman neden ..."

Kaşığımındaki dondurmayı emiyorum ve ona temkinli bir şekilde bakıyorum. Bugün erken saatlerde destekleyici olmuştu.

Vay anasını. Check-in saatleri ve öldürülme hakkındaki tartışma sadece birkaç saat önceydi.

Görünüşe göre tereddüt ettiğimi hissediyor, yüzüme tam olarak bakacak şekilde ayarlanıyor ve daha önceki sözlerini tekrarlıyor. "Burası yargılamadan uzak bir bölge. Birbirimizi çok az tanıyoruz. Sonunda kanka olacağımızı ve yaşlanana kadar birlikte şarap içeceğimizi umuyorum ama bunun gerçekleşmesinin tek yolu ikimizin de birbirimize içimizi dökmesi ve asla ama asla yargılamayacağımıza söz vermemiz. Birimiz Anakin Skywalker'a aşık olduğunu itiraf etse bile."

"Kankalar mı?" Yardım edemem ama kıkırdıyorum. "Kaç yaşındasın sen, seksen mi?"

Omuz silkiyor ve televizyona dönüyor, dondurmayı da yanında götürüyor, hiç istifini bozmadan. "Eğer benim kankam olmak istemiyorsan, neden topallayarak yürüdüğünü bana söylemene gerek yok."

"Aman Tanrım. Benim topallamam falan yok." Başımı kanepenin arkasına yasladım. Orasında burasında belli belirsiz lekeler olan beyaz tavana bakarken, ağzımdan kaçırmaya karar veriyorum. "Tamam. Anakin Skywalker, o zaman. Ve bunda ciddi olsan iyi edersin, çünkü bunu yapmazsan önümüzdeki bir yıl boyunca çok garip şeyler olacak."

İfadem sessizlikten başka bir şey karşılamadığında, bunun yeşil ışık olduğunu anlıyorum.

"Gang bang merkeziydi, Oaks. Bir noktada içimde üç penis vardı." Bana bakmak için yeniden ayarlandığında kanepesi gıcırıyor ve onu görebilmek için başımı minderin üzerinde döndürüyorum. "Ve içlerinden biri beni izlemeyi ve sabit tutmayı severdi, böylece diğerleri beni kullanabilirdi. Ellerimi bağlamak için kendi iç çamaşırlarımı kullandılar."

Oakley'nin gözleri fincan tabağı kadar geniş ve kaşığı parmak uçlarından sarkıyor. "Üç tane mi? Aynı anda mı?"

Mırıldanıyorum. "Evet, anal yapmıyorum, o yüzden hesabı sen yap."

Ağzı açık kalıyor ve bakışları yüzüme dönmeden önce yarım saniyeliğine kasıklarına indiğinde kıs kıs gülüyorum.

Parmağımla onu işaret ediyorum. "Anakin Skywalker."

Oakley'nin ağzı duyulabilir bir tıkırtıyla kapanıyor, ardından alt dudağının tamamı ağzının içinde kayboluyor. Kaşığı ve dondurmayı hatırlamış gibi görünerek ikisini de sehpanın üzerine koyduktan sonra kendini garip bir bacak simidi şeklinde yeniden düzenliyor, sarı saçlarındaki tokayı çekip omzunun üzerinde topluyor ve sonra kanepenin köşesine yerleşiyor. Sonra gözlerini bana dikti. "Bunu mümkün olduğunca az yargılayarak söylüyorum ama vay be kızım. Bununla doğrudan derin uca atladın, değil mi? Sana bir şey getireyim mi? Buz, belki?"

Bir kahkaha atıp el salladım. "Biliyorum, değil mi? Ve hayır, ben iyiyim. Teşekkürler."

"En azından iyi miydi? Onlar, bilirsin işte... Herkes orgazm oldu mu?" Kelimelerin üzerinde tam olarak tökezlemiyor, ama onları söylerken rahat değil.

"Sanırım hayatımın en iyi seksiydi," diye cevap veriyorum, ama sonra anılar zihnimin arkasındaki kilitli dolaptan fırlarken kendimi yalan söylemekle suçluyorum. "Hayır, onu geç. Düşünmüyorum, biliyorum. Hayatımın en iyi cinsel deneyimiydi. Ve boşalmak için izninin olmaması-"

"Vay canına, dur bakalım. Gelmek için iznin yok muydu? Bu da ne demek oluyor?"

Oakley'e bakıyorum, çünkü bu açıklayıcı değil mi? Ciddi bir an ayırıp ona bakıyorum. Tasarımcı etiketleri ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş sarı saçlarının ötesinde bir şey fark etmemiştim ama şimdi ona bakınca, ilk başta düşündüğümünden biraz daha masum olabileceğini düşünüyorum.

"Oaks, sen bakire misin?"

Sorum karşısında kekeliyor, yanakları kızarıyor. "Hayır, hayır. Kesinlikle hayır. Seks yaptım, hem de çok fazla. Uzun süreli lise erkek arkadaşım."

Tamam, yani tam bir bakire değil. Kaşımı kaldırıyorum. "Ve?" Kaşları çatıldı. "Ve, ne?"

"Peki başka kim var?"

Nedense kafası daha da karışmış görünüyor. "Başka kiminle seks yaptım? Hiç kimseyle. Sadece onunla."

Diğer kaşım da ilkiyle birleşiyor.

Yüz ifademi taklit ediyor. "Neden, kaç erkekle yattın?"

"Erkekler, oğlanlar," diye onaylıyorum ve hiç düşünmeden cevabımı ağzımdan geçiriyorum. "Elliden fazla, yüzden az." Oakley'nin ağzı tekrar açık kalıyor ve parmağımı ona doğru uzatıyorum. "Anakin Skywalker. Söz vermiştin."

Bir gıcırta çıkar ve koltuktan fırlar. "Tamam, sadece, ah. Bana bir dakika ver. Bir dakikaya ihtiyacım var."

Dondurma kabını ve kaşığı alıp mutfığa doğru gözden kaybolur.

Kahretsin, çok mu konuştum?

Daha önce en iyi arkadaş olayını hiç yapmamıştım. Her zaman Tray ve ben dünyaya karşıydık. Birbirimizin her şeyiydik. Elinden geldiğinde beni korumak için elinden geleni yaptı ve ben de onu içine düştüğü durumdan kurtarmak için her zaman yanındaydım. Bu yüzden ceset sayısı yüksekti. Genellikle borçlarını ödemek için sahip olduğu tek şey bendim.

Oakley gideli o kadar uzun zaman oluyor ki dönüp mutfağa bakıyorum. Geri dönüp yerine oturduğunda elinde iki bardak su tutuyor ve bardaklardan birini bana uzatıyor.

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Seni SugarLife'a kaydettirdim, kırmızı kutulu bir davetiye seçtin, bir otelde dört adamla buluştun, grup seks yaptın, taco'nu iki kat doldurdukları için eve beklenenden çok daha erken döndün ve şimdi topallayarak mı yürüyorsun?"

Bölüm 2

Emery

Boğazıma su ve sulu gözlerle ona bakarken ciğerimin yarısını kesiyorum.
"Kaba."

Omuz silkiyor, umursamaz bir tavırla. "Bugün boğazına takılan ilk şey bu değildi ki."

Yüzüme yayılan sırıtış muhtemelen biraz vahşi, ama onun olabileceğimiz fikrine gerçekten inanmaya başlıyorum. "Oaks, eğer piliçlerden hoşlanıyor olsaydım, sanırım kalbimi çalabilirdin."

Oakley bana gözlerini deviriyor. "Kapa çeneni."

Tekrar kanepeye uzanıyorum, bardağı karnımın üzerinde dengede tutarken yayılmış pozisyonuma geri dönüyorum.

"Peki, şu gelmeme meselesi," diye başlıyor ama sonra cümlesini nereye götüreceğinden emin değilmiş gibi duraksıyor.

Onu anlamaya zorlamak istemediğinden, istediği ayrıntıları veriyorum. "İlk orgazmımdan sonra bir daha boşalmamam söylendi. Her boşalmak istediğimde, boşalmak için yalvararak onları uyarmak zorunda kaldığım bu berbat oyunu oynamak zorundaydım, ama sonra uçurumun kenarına gitmemi engellemek için beni rahatlatıyorlardı."

Oakley'nin gözleri kocaman ve göz kırpmaları abartılı. "Vay be. Kulağa geliyor."

"Çok ateşli, değil mi? Çünkü öyleydi. En sonunda boşalmama izin verdiklerinde, birkaç dakikalığına bayıldığıma eminim." Ateşin beni nasıl tükettiğini hatırlayarak bacaklarımı birbirine kenetliyorum.

En iyisi. Sikişmek. Seks. Of. Benim. Hayatımın.

Bu kez içkisinden bir yudum alma sırası Oakley'de.

Ona sırtıyorum ve dikkatimi tekrar televizyondaki romantik komediye veriyorum. Neredeyse bitmiş olmalı çünkü şu anda işlek bir caddenin ortasında büyük bir bağıрма sahnesi yaşanıyor, kadın karakter ağlıyor ve adam orada öylece duruyor. Adam, kadının tek istediğinin peşinden koşması olduğunu bilmiyor mu? Onu seçmesi?

"Sadece bir geceliğine olması çok kötü. Orgazm taklidi yapmak zorunda kalmamak kulağa harika geliyor."

"Aslında, randevumuzu tüm hafta sonu boyunca uzatmak için bana bir davetiye gönderdiler."

Oakley sınırda bir çığlık atıyor ve dizlerinin üzerine fırlıyor, su neredeyse bardağının kenarından taşıyor. "Ne? Neden hepiniz bla bla?" Sanki bir sineği kovmaya çalışır gibi elini vücudumda gezdiriyor.

Omuz silkiyorum ve kadın karakterin arabasına binip fırtınanın içinde uzaklaşmasını izliyorum. "Sanırım şoktayım."

Çevremde, bardağını sehpanın üzerine koyduğunu ve kalçalarının üzerine oturduğunu görüyorum. "şok mu? Sen iyi misin? Hastaneye gitmemiz gerekiyor mu?"

Sesindeki endişe tenimi rahatsız edici derecede gergin hissettiriyor ve bu hissi üzerimden atıyorum. "Hayır, fiziksel şok gibi değil. Zihinsel. Hediye daha fazlası, Oaks. Çok daha fazlası."

"Bu mantıklı. Tek bir gece için on bin dolar onların çıtası. Tüm hafta sonu için size en az beş bin dolar daha teklif etmelerini beklerdim."

Derin bir nefes alıyorum. "Yirmiye dene. On tanenin üstüne. Yani, toplam otuz."

"Lanet olsun, sihirli bir vajinan mı var?"

Patlaması beni o kadar hazırlıksız yakaladı ki gülmekten kendimi alamadım.

"Neden burada oturup gülüyorsun ve bir gecelik çanta hazırlamıyorsun? O kadar paraya bir hafta boyunca orgazm olmak için yalvarırdım." Oakley başını sallıyor, sözlerine şaşkınlık karışıyor.

"Sanırım kabul etmem gerektiğini düşünüyorsun?" Sesimi olabildiğince düz soruyorum. Sanırım daveti kabul etmeliyim, ama bunun tek seferlik bir olması gerekiyordu. Üniversitede en az bir yıl geçirmek için ihtiyacım olan parayı alacaktım,

Yarı zamanlı bir iş bulabilirsem, daha fazlasını umuyorum.

Eski alışkanlıklarına geri dönmeme izin vermemeliyim.

Bu, vücudumu paraya çevirdiğim tek seferlik bir takastı.

Son bir hurrah.

Ama bu kararı verirken yirmi bin doları hesaba katmamıştım.

Banka hesabımdaki otuz bin dolarla neredeyse tüm üniversite kariyerimi sürdürebilirdim. Gerçekçi olmak gerekirse, sadece ara sıra yeni kıyafetler, ders kitapları, market alışverişi ve benzeri şeyler almam gerekecek. Barınma masraflarım bir burs tarafından karşılanıyor ve okul harçlarım da öyle, her ikisi de notlarıma bağlı.

Ve bunları elimden kaçırmak gibi bir planım kesinlikle yok.

"Evet, bence kabul etmelisin! Kızım, delirdin mi sen? O lanet olası bir araba. Bu bir ev için depozito. Bu . . . bu . . . Kahretsin, bence bu bir yıllık asgari ücret ve sen bunu bir hafta sonunda kazanırsın."

Aslında asgari ücretten daha fazla -neredeyse iki katı- ama bunu belirtmeye zahmet etmiyorum.

Suyumdan bir yudum daha alıyorum, ne diyeceğimi

bilemiyorum. "İyi olduğunu söylemiştin, değil mi?"

Oakley'e dönüp bakıyorum. "Gerçekten

iyiydi." "Ve sana zarar vermediler mi?"

Hoşuma gitmeyen bir şekilde değil. "Hayır."

"Resimleriyle eşleştiler, sizin de iyi vakit geçirmenizi sağladılar ve size zarar vermediler. Ben bir sorun göremiyorum. Tabii bana söylemediğin bir şey yoksa?" Ses tonunu dengede tutuyor ve cevap vermem için bana hiç baskı yapmıyor.

Ama kanka olacağımız için ona küçük bir şey vermeye karar verdim.

"Eğer bu bir aşk romanı olsaydı ve ben de kadın ana karakter olsaydım, trajik geçmişim BookTok'taki tüm karanlık romantik kızların dizlerinin bağının çözülmesine neden olurdu."

Bir kahkaha attı. "Ben o karanlık romantik kızlardan biriyim."

Sırıtiyorum ve sonra elimdeki bardağa odaklanıyorum. "Oaks, klasik bok fırtınası. Ölü ebeveynler. Aklınıza gelebilecek her türlü beleşçi koruyucu aile. Değer verdiğim insanları korumak için erkeklerle yattım. Bu gecenin benim için, geleceğim için olması gerekiyordu. Sonra işim bitecekti. Kendimi hazırlayacaktım, böylece en az bir yıl boyunca para konusunda stres yaşamayacaktım."

İkimizin arasında uzanan sessizlik tüylerimi diken diken ediyor ve daha fazla dayanamadığımda ona bakıyorum. Hemen gözlerimi kısarak onun üzgün ve kısık yüzüne . Nasıl hâlâ sevimli göründüğünü anlayamıyorum. "Yargılamak yok demiştin. Bu senin kuralındı, en azından saygı duyabilirdin."

Sesim bana bile titrek geliyor.

Nefesini içine çekip doğruldu, saçlarını topladı ve başının üstündeki dağınık topuzu yeniden yaptı. "Haklısın. Tamam. Bak, trajik geçmişin bir yana, bence eğer duygusal olarak sikiş festivaline devam etmek ve seni nasıl boşaltacağını bilen dört ateşli adamla kendine yirmi bin dolar daha kazandırmak istiyorsan - ya da istemiyorsan- tamamen senin yanındayım. Pazar gecesi eve gelmeni bekliyor olacağım. Bize şarap getireceğim, peynir tabağı ve yüz maskeleri olacak. Mumlar. Neye ihtiyacın olursa."

Ona göz kırpyorum. Birden fazla kez. "Yüz maskeleri mi?"

Gülüyor. "Her neyse. Sadece kendini iyi hissetmeni sağlayacak bir şey. Yeniden merkezlenmek için ya da neye ihtiyacın varsa. Kahretsin, eğer ihtiyacın olacağını düşünüyorsan, dairede seni bekleyen kişisel bir masözüm olacak."

Tekrar sessizliğe gömülüyoruz ve ben boş gözlerle televizyona bakıyorum. Yirmi lanet olası bin dolar. otuz.

Rakamları hızlıca gözden geçiriyorum ve neredeyse kahkahalara boğuluyorum. Üç yıllık bir süre zarfında, faiz tahakkuk etmediği takdirde, bu haftada sadece iki yüz dolardan biraz utangaç.

İlk kez vergi *ödemek* zorunda kalacağım çünkü
Para.

Sadece bu hafta
sonu.

O zaman
duracağım.

Bu hafta sonu arzu ettikleri her şeyi elde ettikten sonra daha fazlasını istemeyeceklerdir.

Tamam.
Sadece hafta
sonu.
O zaman işim
bitti.
"Sadece hafta sonu," diyorum özellikle kimseye.

Bölüm 3

Emery

Kendime ayıracak bir dakikaya ihtiyacım var, eşyalarımı toplayıp odama gidiyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum, ancak bu gece yanıma almadığım yarım düzine siyah iç çamaşırı torbasıyla karşılaşıyorum. Yatağımın rahatlığına ihtiyacım olduğu için hemen her şeyi çıkarıp battaniyeleri geri çekiyorum ve elimden geldiğince iki yastığa sarılıyorum.

Odamda yatak, bir komodin ve daha iyi günler görmüş bir şifonyer dışında hiçbir eşya yok. Koli bandı ve iğnelerle tutturulmuş sırt çantam ve tüm dünyevi eşyalarımı içeren iki çöp torbasıyla geldiğimi düşünürsek, mobilyaların durumunu yargılayabileceğimden değil.

Koruyucu aile sistemi daha fazlasına sahip olmama izin vermiyordu. Birkaç hafta barınaklar ve sokak kampları arasında mekik dokuduktan sonra eşyalarım sınırlıydı. Kıyafetlerimin çoğu elden düşme ya da ikinci el mağazalarından. Bugün aldığım iç çamaşırı dışında yeni hiçbir şeyim yok.

İç çamaşırı alışverişi bugündü.

Bugünkü olayların zaman çizelgesi sistemimi ciddi şekilde şok ediyor. Otele taksiyle gidiş bugündü.

Her şey bugün oldu.

Neden haftalar önceymiş gibi geliyor?

Sanki iç saatim sonsuza dek yer değiştirmiş gibi ve kadranın ileri mi yoksa geri mi döndüğü hakkında hiçbir fikrim yok. Otelden önce ve otelden sonra.

Telefonumu açıp SugarLife uygulamasına giriyorum. Henüz yanıtlanmamış özel davetiye hâlâ açık. Çok fazla düşünmemek için elimden gelenin en iyisini yaparak aşağı kaydırıyorum ve *Kabul Et'e* tıklıyorum. Tekrar yukarı kaydırıp Brat4Us'un yanında çevrimiçi olduklarını gösteren yeşil simgeyi gördüğümde nefesim kesiliyor.

Bir mesaj gelir ve ekran otomatik olarak mesaja kaydırılır.

Brat4Us: *Davetimizi kabul ettiğin için teşekkür ederiz, Emmy.*

Brat4Us: *Özel zevklerimize göre uyarladığımız bir dairemiz var ve hafta sonu için bu alanı sizinle paylaşmayı çok isteriz.*

Üzerinde kapalı bir göz simgesi olan birkaç gri görüntü beliriyor ve büyütme için ilkin dokunuyorum.

Çarpıcı siyah, krom ve yansıtıcı bir mutfak görünüyor. Sonra kesinlikle devasa bir yatağı olan bir yatak odası. Ama bir sonraki fotoğraf . . . lanet olsun. Son araştırmalarımnda bazı mobilya parçalarını görmüştüm. Bir Aziz Andrew Haçı. Bir boyunduruk. Bir şaplak bankı. Kürekler, kırbaçlar ve kırbaçlardan oluşan bir duvar.

Lanet olsun, kaç tane lazım?

Brat4Us: *Bu size uygun değilse, tüm hafta sonu için aynı otelde daha büyük bir süit rezervasyonu yapmaktan mutluluk duyarız. Tercihinizi bize bildirin, biz de ona göre hareket edelim.*

Benim tercihim mi? Hiçbir fikrim yok. Daireyi hafta sonu için yerimiz olarak kabul etmek, tüm bunlara evet dediğim anlamına mı geliyor? Yani, buna karşı değilim. O şaplak sehpasına kelepçelenme fikri

Biri kıcıımı okşarken diğerrinin sikinde boğulmaya zorlanmak amımı ayağa kaldırmaya çalışıyor.

Ve böyle bir seks saçmalığını düşünmem bile akıllara durgunluk veriyor.

Bütün bir hafta sonunu onların merhametine sığınarak geçirebilir miydim? Tüm bunları üzerimde kullanmalarına izin vererek mi? Yoksa otel odasını tercih edip onları hafif bir cinsel ilişkiye zorlamalı mıyım?

Yine de bu sınır tartışmasını yapardık, değil mi? Onlara evet ve hayırlarımı söyleyebilirdim ve sonra sözlerini tutacaklarına güvenmek zorunda kalırdım. Ve bu geceden sonra, her ne kadar pis piçler olsalar da, centilmen olduklarından oldukça eminim.

Peki, daire mi otel mi?

Cevap verirken damarlarımda dolaşan arzunun beni baştan çıkarmasına izin veriyorum.

Daire lütfen, babalar.

Mesajım hemen *okunuyor*. Baloncuklar beliriyor ve yanıtlarını beklerken parmağımın kenarını gergin bir şekilde kemiriyorum.

Brat4Us: *Mükemmel. İşte adres. Lütfen araç paylaşımı veya taksi kullanın ve bir saat içinde varın.*

Sonra bir harita bağlantısı beliriyor. Yüklendiğinde kaşlarımı kaldırıyorum - aslında kampüse çok yakın. Tam olarak yürüme mesafesinde değil. Kullanışlı. Ayrıca, muhtemelen gerçek evlerine veya işyerlerine çok yakın olmasını istemezler, çünkü bu çok suskun görünür.

Otuzlu yaşlarının sonlarında dört erkek, tek yatak odalı bir daireyi paylaşıyor ve kadınlar gelip gidiyor. Evet, tabii, burada karanlık bir şey yok.

Haritadan çıkıyorum ve sohbete dönüyorum.

Bir saat içinde orada olabilirim. Yeni iç çamaşırlarım dışında bir şey almam gerekiyor mu?

Brat4Us: *Sizi tüm hafta sonu boyunca dairede çıplak ve bizim için hazır tutmayı seçebiliriz, ancak sizi dışarı çıkarmak istememiz durumunda, yanınızda birkaç kıyafet getirmeniz iyi olur. Biz sundress tercih ediyoruz.*

Çıplak ve hazır mı? Bütün hafta sonu mu?

Beynim teklerken kalçalarım sıkışıyor, sadece anahtar kelimeleri algılayabiliyorum. Noktaları birleştiremediğim için kilolarca alkol içmişim gibi hissediyorum. Bildiğim tek bir şey var. Cevap vermem gerekiyor, sonra da Oakley'e gidip birkaç sundress ödünç alıp alamayacağımı sormam gerekiyor - her ne haltsa artık.

Evet, babalar. Yakında görüşürüz xx

Elimde değil ama birazcık şımarıyorum.

SugarBB_Emma: *Not: Amım gerilmiş ve kullanılmış hissediyor. Seni hala içimde hissedebiliyorum.*

Bölüm 4

Emery

Oakley bana sadece birkaç güneş elbisesi ödünç vermekle kalmadı - kızımla zar zor örten ve göğüslerimin üstten dışarı aktığı sevimli küçük çiçekli şeyler - aynı zamanda bir çift babet ve bir topuklu ayakkabı seti de sağladı. Çok uygun bir şekilde, aynı numara ayakkabı giyiyoruz.

Taksinin arkasından çıkardığım bebek pambesi küçük tekerlekli bavul da omzumdan sarkan küçük el çantam gibi Oakley'in hediyesi. Tüm bunlardan sonra ona bir şekilde teşekkür etmem gerekecek. Bu şeker bebek olayına başlamamı finanse ediyor. Karşılığında tek istediği birkaç saatte bir ona mesaj atmam ve ayakkabılar dışında giydiğim her şeyi kuru temizlemeye vermem.

"Teşekkür ederim," diye sesleniyorum beyaz sedanın içine, sonra kapıyı kapatıyorum, ödemeyi bahşişle birlikte çoktan ayarlamıştım. Bırakın bahşişi, birine *ödeme* yapacak kadar bile param olmamıştı.

Son on altı saat tam bir akıl tutulmasıydı.

Banka hesabımdaki bir dolar altı sentten, bekleyen on binlik bir havaleye. Ve Oaks'un bana borç olarak verdiği yüz dolardan biraz fazlası kaldı.

Tray'in beni şimdi görebildiğini hayal edin. Koyu kahverengi, dar gözleri paramı harcayabileceği tüm yollarla parlıyor .

Bu düşünce içimde iğrenç bir his uyandırıyor. Uygulamadan ne kadar para kazanabileceğimi bilseydi, eminim sorunlarını desteklemek için bundan para kazanmanın bir yolunu bulurdu. Ve ben de ona izin verirdim çünkü tam da ona ihtiyacım olduğu anda yanımdaydı. Beni kurtardı.

Ama artık değil. Kendimi tüm uzaklaştırıyorum. Yeni bir başlangıç.

Dışarı çıkıyorum. Diplomamı alıyorum. CPA'mi alacağım. Düzenli, istikrarlı bir muhasebe işim olacak. Küçük bir çiti ve bahçesi olan kendi küçük evimi alacağım, küçük beyaz bir kedi alacağım ve her şey kolay olacak.

Dün gece ve bu hafta sonu hedeflerime ulaşmamı çok daha kolaylaştıracak, çünkü artık öğrenci kredilerimi ödemek için yarı zamanlı bir işe ihtiyacım olmayacak.

Dönüp önümdeki binaya bakıyorum, başımı yavaşça eğerek binanın büyüklüğünü kavriyorum. Uzun, beyaz ve pencerelerinin büyük çoğunluğu karartılmış. Ön kapının etrafındaki aydınlatmanın altın ışıltısı ve son on yılda inşa edildiği gerçeği dışında pek fazla ayrıntı yok.

Üzerimdeki elbisenin dikişlerinden endişe edecek kadar derin nefes alarak, ödünç aldığım babetlerimle, ödünç aldığım giysilerle dolu çantamı sürükleyerek ilerliyorum.

Cam sürgülü kapılar giderek büyürken, tekerleklerin kaldırımdaki çatlaklara çarparak çıkardığı ritmik *gümbürtü* kalbimi sakinleştirmeye yardımcı oluyor. Çıkıntının altındaki küçük rampadan manevra yaparak yukarı çıkıyorum ve kapıların önünde duruyorum.

Vınlayarak açılmazlar.

Belki de küçük kamera şeyi beni kaydetmemiştir?

Birkaç adım geri çekilip tekrar yaklaşıyorum. Sonuç aynı.

Kapı aralığından etrafıma bakıyorum, bu durumla nasıl başa çıkacağımı anlamaya çalışırken boynumda bir gariplik hissediyorum. Bana yanlış adres vermiş olamazlar değil mi?

Tam sol taraftaki güvenlik panelinde bir güvenlik çağrı düğmesi olduğunu fark ettiğimde, kapının diğer tarafındaki hareket dikkatimi çekiyor.

Angel-hayır, bekle. Darcy.

Bu gece otelde giydiği aynı düğme-up ve takım elbise kombinasyonunu giymiş, daha önce pek dikkat etmemiştim. Ama şimdi fark ettim.

Tam siyah olmayan, beyaz ve siyah çizgili gömleği göstermek için düğmeleri açık takım elbise ceket, siyah kot pantolon ve spor ayakkabılar. Yaşlı bir adam için aslında oldukça modaya uygun. Korsanlara özgü bir şekilde çok seksi olması da buna yardımcı oluyor. Uzun kahverengi saçları bir kez daha topuz yapılmış, bu da bende onu dağıtma isteği uyandırıyor. Koyu kahverengi sakalının çerçevelediği ince dudakları bana sırtıyor. Onu çok pahalı bir arabaya yaslanmış, havacı gözlükleriyle gözlerini kapatmış ve yüzünde bir kamera tıklarken rahatlıkla görebiliyorum.

Sonunda bakışlarımı tekrar yüzüne çevirmeye zorluyorum. Koyu mavi gözleri parılıyor ve kapının benim tarafımdakine benzer bir güvenlik panelinin yakınında dururken dudaklarında bir sırıtma var.

Onu süzerken yakalandığım için utanç bedenimden aşağı akmak istiyor ama buna izin vermeyi reddediyorum. En sevdiğim aşk romanı karakterleri gibi kızaran bir şebboy değilim. Hayır, ben daha çok romantik romanlardaki belalı bir FMC gibiyim. Kış tekmeleyen ve kontrolü ele alan.

Darcy şık siyah bir kartı güvenlik paneline doğru tutuyor. Bir saniye sonra cam kapılar açılıyor ve klimalı serin hava tenimi öpüyor.

Orada durup beni izliyor ve gariplik geri dönüyor.

"Hey," diyorum göz temasını kesip dikkatimi onun ağzına verirken.

Sırıtsı dudaklarına yayılıyor ve bir sırıtışa dönüşüyor. "Buraya gel prenses."

Bu gece bana taktığı lakabı duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Darcy elini uzatıyor ve elimi onun elinin içine sokmak için giriş yolunu aşmam gerekiyor. Parmakları benimkilere yaklaşır yaklaşmaz hafif bir baskı uyguluyor, vücutlarımız birbirine yapışana kadar beni kendine çekiyor ve diğer kolunu belime dolayabiliyor.

Ben düz ayakkabı giydiğim için aramızdaki boy farkı çok belirgin ve ona bakabilmek için başımı neredeyse tamamen arkaya eğmem gerekiyor. Elimini göğsüne koyup kumaşa tutunurken omuzları gevşiyor ve kalbimin ne kadar hızlı attığını hissetmemesi için dua ediyorum.

Darcy'nin bakışları çok yoğun. Ne aradığına dair hiçbir fikrim yok, bu yüzden ben de bakıyorum ve bulmasını umuyorum. Yavaşça gülümsemesi geri dönüyor, sonra dudaklarına bakıyor.

O sinyali biliyorum.

Çenemi kaldırarak dudaklarımı ona uzatıyorum ve o da hemen ağzını benimkine indiriyor. Öpücük yavaş, dudaklarımızın hareketinden başka bir şey yok, sanki benimle bu neredeyse PG anının tadını çıkarıyor ve ben de bunun için tamamen buradayım.

Sadece birkaç saniye sonra öpüşmeyi kesiyor ve ancak o zaman göz kapaklarımın kapandığını fark ediyorum. Onları açıyorum ve o uzanıp kulağımın arkasındaki birkaç tutam saç okşuyor. Bu hareket çok beklenmedik ama bir o kadar da hoşuma gitti. Birinin bana en son ne zaman böyle dokunduğunu gerçekten düşünemiyorum, sadece özenle.

"İkinci daveti kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," diyor yumuşak bir sesle, bakışlarındaki yoğunlukla tam bir tezat oluşturuyor. Sanki beni tam , binasının kapısında yiyip bitirmek istiyor.

Tek yapabildiğim başımı sallamak çünkü boğazımda kocaman bir yumru var. Ne zaman biri bana böyle baktı?

Hatırladığım kadarıyla hiç.

Darcy elini belimden kaydırıyor ve parmaklarımızı birbirine bağlıyor. "Sana daireyi göstereyim."

Bavuluma uzanıyor, ben de basit bir bakışla ilgili hâlâ çok fazla şey hissediyor olmama rağmen sözsüzce uzatıyorum.

Bu geçici bir durum. Geçici. Bu , ilgi duyduğu bir kadın için azan bir adamdan başka bir şey değildir. Başka bir şey değil. Kesinlikle romantik bir bakış değil.

Tanrı aşkına, daha birkaç saat önce sikini arkadaşlarından birinin içimde sıkıştırdı. Bu hafta sonu bunu tekrar yapmak istiyor, muhtemelen birden fazla kez.

Bu sadece bir hafta sonu sikişi. Burada görülecek bir romantizm yok.

Kendine gel, Emery.

Darcy beni krem rengi fayanslarla kaplı fuayedeki hafif bir kavis çizerek asansörlere doğru götürüyor. Kavis bir güvenlik masasına açılıyor ve orada Darcy'den daha genç ve daha kalın bir adam oturuyor. Saç kesimi askeri bir havayı yansıtıyor ve bana bakışı beni biraz olsun rahatsız ediyor. Sanki iyi bir şey yapmadığımı düşünüyormuş gibi.

Bana sert bir yüz ifadesiyle yaptığı tam vücut taramasından sonra Darcy'yi başıyla onaylıyor ve adamla başka bir etkileşim olmuyor. Darcy düğmeye bastıktan hemen sonra bir asansör açılıyor ve içeri giriyoruz.

Onu takip ediyorum ama ön tarafa döndüğümde Darcy beni durduruyor. Uzaktaki duvara yaslanıp kendini rahatlatıyor, sonra beni bacaklarının arasına çekiyor. Kartını başka bir panele okutup on dokuzuncu katı seçerken tereddütle uzanıp kollarımı omuzlarına doluyorum.

Kapılar arkamızdan kapanıyor ve asansör hareket etmeye başlıyor.

Darcy telefonunu çıkarırken bana bir şey söylemiyor, kilitleyip cebine geri koymadan önce başparmağı birkaç saniye ekranda geziniyor.

Bir saniye sonra, küçük çantamdaki telefonumun titrediğini hissediyorum. Çıkardığımda iki SugarLife bildirimi olduğunu görüyorum.

SugarLife

Brat4Us tarafından size 10.000 \$ hediye edilmiştir. Kasanızda bulabilirsiniz.

SugarLife

Kasa bakiyeniz 20.000 dolar.

Hafta sonu başlasın.

Bölüm 5

Emery

Darcy'ye bakıyorum ve ani yüzümden uzak tutmak için gerçek bir mücadele veriyorum. Lanet olsun, şu anda onun için dizlerimin üzerine çökmeli miyim?

Asansörün ekranındaki sayılar yavaşça yükselirken beni izliyor. İkimiz de bir şey söylemiyoruz ve ben telefonumu küçük çantama geri koyuyorum.

Aramızda bir enerji akışı mı var, yoksa bu sadece bedenimin beklentiyle çıldırması mı? Hafif bir *ping* sesi duyulmadan önce asansörün hızı azalıyor ve kapılar arkamda açılıyor.

Arkamı döndüğümde beni nelerin beklediğine dair hiçbir fikrim yok, bu yüzden kendimi her şeye hazırlamaya çalışıyorum.

Grinin Elli Tonu'ndaki gibi bir seks zindanına açılan kapılar mı? Aslında dev bir yatak odası olan bir daireye açılan kapılar mı? Diğerleri beni mi bekliyor? Giyinik mi yoksa çıplak mı olacaklar?

Onları ayakta, aletleri dışarıda, hepsi sert, ikinci raunda hazır görme düşüncesiyle kalçalarım sıkıştı. Evet, lütfen. Belki de. Kukum hala biraz ağrıyor, o yüzden belki olmaz. Yine de kesinlikle oral seks yapabilirim.

Sıradan, uzun, gri halı kaplı bir koridora döndüğümde tamamen hayal kırıklığına uğradım.

Darcy fazla bir şey söylemiyor, sadece elimi sıkıyor ve beni ve tekerlekli valizimi çekiştirerek koridordan aşağı indiriyor. İlerlerken kapıları saymaktan kendimi alamıyorum. Bu her zaman yaptığım bir şey - nesneleri saymak. Beni merkeze alıyor.

Her şeyi sayabilirim. Fayanslar. Merdivenleri. Sokak lambaları. İtişler.

Darcy soldaki son kapıda, üzerinde gururla 1906 yazan gümüş bir plakanın bulunduğu bir kapının önünde duruyor. Duraklamıyor ya da kendimi diğer tarafta ne olduğuna hazırlamam için bana bir saniye bile vermiyor. Bunun yerine kartını kapı koluna okutuyor ve bip sesi çıkarıp yeşile döndükten sonra kapıyı iterek açıyor.

Darcy elimi bırakıp bavulumla içeri girerken ve sabırla kapıyı benim için açık tutarken nefesim ciğerlerimde tıkanıyor. Arkasından hafif bir parıltı geliyor ama benim görebileceğim kadar aydınlatacak kadar değil.

Hafta sonu kapıdan adımımı attığım anda mı başlıyor? Ve daha önce yaptıklarımızdan daha fazlası mı olacak? Bana sevdikleri şeylerden daha fazlasını göstermekten bahsettiler, ancak bu hafta sonu gerçekte ne olacağına dair çok fazla ayrıntı vermediler.

Dudağımı ısırıdıktan sonra Hunter'ın-Xavier'in-gözlerindeki açlığı hatırlıyorum ve gerçekten aynısının daha fazla olmasını umuyorum. Bana bakışı... daha önce hiç kimse beni böyle yutmak ister gibi bakmamıştı. Darcy, Derek ve Hudson hariç.

Elbette, şehvet dolu bakışlar ve aç bakışlar aldım, ancak arkalarındaki erkekler sadece vücudumu kendi kişisel ihtiyaçları için kullanmakla ilgileniyorlardı.

Bu adamlar, gerçi . . . Sadece vücudumu sikmek istemediklerini hissediyorum. Eğer izin verirsem, kafamı da sikmek istiyorlar.

Düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor, çünkü yapacağımdan oldukça eminim.

"Fikrinizi mi değiştirdiniz, prenses?"

Darcy'nin alaycı sesi bu gece benimle konuştuğu ilk kelimeleri tekrarlarlarken omurgam sertleşiyor. Ona ters ters bakıyorum ve o sadece sırtıyor, koyu mavi gözleri muziplikle parılıyor, pislik herif.

Kesinlikle hissetmediğim bir cesaretle kapıdan içeri adımımı atıyorum ve Darcy kapının arkamdan kapanmasına izin veriyor. Beni kısa bir koridora götürürken arkasından takip ediyorum, zayıf ışık parıltısı mekanın daha fazla görünmesiyle daha parlak hale geliyor.

Koyu renkli devasa bir koltuk tam önümde, büyük, kalın bir ahşap dolabın üzerinde duran eşit büyüklükte bir televizyona bakıyor. Kanepenin uzak tarafındaki arka duvarda bir kapının dış hatlarını belli belirsiz görebiliyorum.

Sol tarafı tararken nefesim boğazımda düğümleniyor ve uğursuz görümlü, tabandan tavana kadar uzanan siyah bir perde buluyorum. Perde daireyi boydan boya kaplıyor, ikiye bölüyor ve keskin bir köşeyi dönüp sonunu da kapatıyor.

Kalbim hızla atarken, bana daha önce gönderdikleri resimleri hatırlamamaya, kalın kumaşın arkasında ne olduğuna dair hayal gücümün çıldırmasına izin vermemeye çalışıyorum. İçgüdüsel olarak ona dokunmamam gerektiğini biliyorum. Hatta sormamayı bile. Herhangi bir şekilde merak göstermek sadece bela aramaktır. Bu, koruyucu aile sisteminde zor yoldan öğrendiğim bir ders.

Derin bir nefes alıyorum ve önümüzdeki iki günü geçireceğim yeri incelemeye devam ediyorum. Biraz daha sola , ışığın siyah, U şeklindeki mermer mutfaktan geldiğini keşfediyorum. Armatürlerin hepsi gümüş ve köşeye sıkıştırılmış bir yemek masası var.

Darcy salonla perde arasında sabırla bekliyor, neredeyse perdenin gölgesine saklanmış, ben onların alanını gezerken beni izliyor. Ben de şaşkınlıkla ona bakıyorum. Kaşlarını çatıyor ve bana geri dönmek için çantayı bırakıyor, perde yanından geçerken zar zor kıpırıyor.

"Sorun ne prenses?"

"Diğerleri nerede?"

Yüz hatlarında önce bir titreşim, sonra bir gülümseme beliriyor. "Bu gece sadece sen ve ben varız. Yarın bize katılacaklar."

İçimin derinliklerinde bir sızı, birinin hayatım boyunca ısrarla dokunduğu bir çürük gibi zonkluyor. "Ama yarın geliyorlar, tüm hafta sonu boyunca?"

Darcy benden birkaç santim ötede duruyor, bakışları gözlerim arasında gidip gelirken gülümsemesinin yerini endişe alıyor ve yüzümü avuçlamak için uzanıyor. "Evet, tüm hafta sonu boyunca. Bu gece, sadece sen ve ben. Biz istemedik."

sizi bunaltabilir. Ama yarın uyandığınız andan Pazar günü öğleden sonra ayrıldığınız ana kadar dördümüz de yanınızda olacağız. Siz istemediğiniz sürece tek bir an bile huzur bulamayacaksınız."

Acı o kadar çabuk dağılıyor ki, gözyaşlarım boğazımdaki yumruyu aşır gözlerimi doldurmakla tehdit ediyor. Dudağımı ısırıyorum ve göz temasını kesiyorum, içimde on sekiz yıl içinde milyonuncu kez terk edilmekten korkan muhtaç küçük kızı görmesini istemiyorum.

Tek yapabildiğim başımı sallamak. Neyse ki Darcy beni daha fazla konuşturmaya çalışmıyor, çünkü konuşursa ağzımdan ne çıkacağı konusunda hiçbir fikrim yok. Bu gece öyle bir lunapark treniydi ki, daha fazlasını kaldırabileceğimden emin değilim.

Sadece elimi tutuyor ve beni terk edilmiş bavuluma doğru götürüyor. Genelde duyguların tahterevallisi değilimdir. Hatta neredeyse duygusuzum, çünkü grup evinde duygu göstermek daha sonra size karşı kullanılabilecek bir silahtı. Bu yüzden duygularımı içime attım, neredeyse sosyopatik seviyelere kadar kilitledim.

Yine de bir şekilde, bu adamlar kapakları açıyorlar ve bundan hoşlanmadığıma yüzde yüz eminim.

Koruyucu ailedeki son birkaç ayım tekrarlanan bir dizi olaydan ibaretti. Uyanmak, okula gitmek, eve gelip ders çalışmak, Tray ile bir partiye gitmek, belki biraz eğlenmek, ama çoğu zaman Tray'i o gün içinde bulunduğu durumdan kurtarmak.

Duygularımı içime atmak zorundayım çünkü bu konuda çok düşünürsem ... hayır, hayır, hayır. Düşünmüyorum.

Artık o grup evinde değilim. Artık Tray'in yakınında değilim. Gecenin köründe gizlice kaçmak ve ne kendime ne de nereye gittiğime dair hiçbir iz bırakmamak zorunda kalsam da artık buradayım. Hayatımın geri kalanına başlamama sadece iki gece kaldı.

Sadece bu hafta sonunu atlatmam gerek.

Clzpscc 2

Emery

Darcy beni dairenin en ucundaki, siyah perdeden en uzak köşeye yakın kapıdan geçiriyor ve kapı bir yatak odasına açılınca şaşırmıyorum. Şaşırdığım şey, köşesinde durduğum yatağın büyüklüğü. Fotoğraf hakkını verememiş.

Çok büyük.

California King'den bahsetmiyorum. Yani, odanın neredeyse tüm genişliğini kaplıyor, sanki oda yatağın etrafına inşa edilmiş gibi, tam tersi değil. Pembe ve beyaz nevresim bile özel olarak yapılmış olmalı. Beş kişi rahatlıkla sığabilir ve hareket etmek için bolca yer var.

Bu düşüncenin zihnimde yarattığı görüntü, tam kapının önünde kalçalarımı birbirine kenetlememe neden oldu.

Benim neyim var böyle? İlk erkek kaynaklı orgazmımı yaşıyorum ve birden azgın bir ergen mi oluyorum?

Belime yapılan baskı beni odanın içine doğru itiyor, böylece Darcy çantamı da yanında sürükleyerek içeri girebiliyor. Saçlarıma bir öpücük kondurduktan sonra etrafımdan dolaşıp yatağın ayak ucuna kadar geliyor ve yatağın üst kısmına yakın kare bir kemerden geçerek gözden kayboluyor.

Beynimi asansörde bırakmışım gibi hissederek derin bir nefes alıyorum ve etrafıma yetişmeye çalışıyorum. Fazla ışık yok, sadece Darcy'nin içinde kaybolduğu yatağın arkasındaki odadan gelen parıltı var. Küçük el çantamı yatağın ayak ucunun karşısındaki duvara dayalı şifonyerin üstüne koyma planıyla yatak odasına doğru bir adım daha atıyorum ama kısa kesiyorum.

Orada, beyaz çekmecelerin tam ortasında büyük, pembe saten fiyonklu oyuncak ayım, boyama kitabım ve kalem kutum var.

Onları tamamen unutmuştum. Ama işte buradalar.

Çantamı yatağın üzerine bırakıyorum ve parmağımı uzatıp ayıcığın kolundaki kahverengi kürkte gezdiriyorum. Çok yumuşak, tıpkı bugün onu satın aldığım zamanki gibi. Nedense o zamandan beri değişmiş olması gerekiyormuş gibi geliyor. Değiştiğimi biliyorum.

Arkamdan gelen bir ses beni ürkütüyor ve arkamı döndüğümde Darcy'yi kemerli geçitte, bir omzunu duvara dayamış beni izlerken buluyorum. "Onun bir adı var mı?"

Başımı sallıyorum, yapmamam gereken bir şey yaparken yakalanmışım gibi hissediyorum.

Duvarı itti ve bana doğru geldi. "O zaman bir isim düşünmemiz gerekecek. Belki hafta sonuna kadar bir ismi olur." Darcy önümde durdu ve elini uzattı. "Hadi, seni yatmaya hazırlayalım."

Beni duvardaki boşluğa götürüyor ve köşeyi döndüğümüzde nefesim kesiliyor. Arkada kocaman bir gömme dolap var. Sanırım beş kişilik yatakla aynı derinlikte olduğu için büyük sayılır.

U şeklinde ve bembeyaz olan bu odada öyle asma yerleri, raflar, çekmeceler ve aynalar var ki, bunları doldurmam mümkün değil. Tüm hayatım boyunca değil. Ama bu ne burada ne de orada, çünkü ben sadece

Hafta sonu. İhtiyacım olan tek şey, garip açılı rafların önüne bırakılmış olan ödünç aldığım küçük çantamı koyabileceğim bir yer.

Gardırobun geri kalanını tarıyorum ve bölümlerden birinde koyu renk kot pantolonlar ve gömleklerle dolu birkaç askının zaten kullanıldığını görüyorum. Darcy belli ki meşguldü.

"Banyo hemen şurada."

Döndüğümde Darcy'yi, aynı zamanda ışığın da kaynağı olan altın rengi ve buzlu camdan bir kapının yanında dururken buluyorum. Eliyle çantamı işaret ediyor. "Bavulunu boşaltmakta özgürsün. Buraya kendi evinizmiş gibi davranın." Gülümsemesi acıkmışa dönüyor ve bana bu gece onu ilk kez öpmeden hemen önce bana nasıl baktığını hatırlatıyor. "Ama bu seni burada da kullanmayacağımız anlamına gelmiyor."

Kullan. Vay anasını.

Neden bu tek kelime bacaklarımın birbirine yapışmasına neden oluyor? Konuşamıyorum, yine başımı sallıyorum.

Gülümsemesini yumuşatarak yanına gelmemi işaret ediyor. Sorgusuz sualsiz yapıyorum. Kendime sürekli bunun için para ödediklerini hatırlatmam gerekecek, değil mi? Emirlerine uymak ve hafta sonu boyunca bedenimi istedikleri gibi kullanmalarına izin vermek. Hala güvenli kelimelerim olduğundan oldukça eminim ve onlardan istediğimde duracaklarını gösterdiler.

Darcy kapıyı iterek biraz daha açtı ve beni de peşinden içeri çekti. Banyoya girdiğimde kendimi kaybolmuş hissetmekten alamıyorum. Sağ taraftaki altın yaldızlı devasa aynadaki yansımam ağzımın açık kaldığını ve şaşkınlığımı açıkça ortaya koyuyor.

Beyaz mermer, pembeler ve altınlarla dolu. Her armatür cilasız pirinçten. Jetleri olan kocaman bir küvet var. Üç duş başlığı olan devasa bir duş -bakmak için yaklaşmak zorundayım-. Üç!

Ve bir makyaj masası ile narin görünümlü minderli bir sandalye var. Odanın ortasında durup yavaşça dönüyorum. Kremler, pembeler, altınlar.

Oda . . .

Darcy bir omzunu kapıya yaslayarak, "Duş alabilirsin ya da yatmaya hazırlanmak için ne yapman yapabilirsin," dedi. "Ben seni burada bekleyeceğim. Acele etme."

"Tamam, teşekkür ederim," demeyi başarıyorum, sesim mırıltıdan daha güçlü değil.

Otel normal hayatımın tamamen dışındaydı ama bu daire? Bu lanet banyo?

Gergin bir kıkırdama çıkardım. Burada ne işim var benim? Burası benim konfor alanımın çok dışında. Oakley'nin şirin sundresslerini ve düz ayakkabılarını giysen bile buraya uymuyorum. Ben bir hiçim, ailem yok ve hiç klasım yok. Burası bana göre değil.

Ama sadece hafta sonu içinse bunun bir önemi var mı? Benden sonsuza kadar kalmamı istemiyorlar. Sadece hafta sonu beni ters yüz etmek istiyorlar, sonra bana borçlu oldukları paranın geri kalanını verecekler ve ben de hayalimdeki hayata doğru neşeli bir şekilde yoluma devam edeceğim.

Evet. Hafta sonu için yap. Paramı al. Hayalimdeki hayatı yaşa. Bu gece Darcy ile yatmakla başlayacağım.

Gerçeklik kontrolü tamamlandı, dolaba geri döndüm ve çantanın fermuarını açarak bugün daha önce aldığım iki iç çamaşırı elbiseden birini aradım. Eşleşen erkek şortuyla mor sabahlığı kolayca buluyorum. Bunlar için para ödediklerini bilmek, dört erkeğin onları beğenmemesiyle ilgili kendi kendimi sabote eden düşünceleri ortadan kaldırıyor.

Kollarımda kıyafetlerim, diş fırçam, saç fırçam ve deodorantımla hızla banyoya giriyorum. Beş dakikadan kısa bir süre içinde nefesim tazelenmiş, saçlarım gevşek bir şekilde örülmüş, mor dantelli ve tüllü takımımı giymiştim. Bunun uygun bir pijama olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ama gecedan sonra bir daha giyeceğimden şüpheliyim.

Leğeni dikkatlice sildikten sonra eşyalarımı toplayıp içeri giriyorum ve arkamda hiçbir iz bırakmadan hepsini çantama geri koyuyorum. Doğrulurken iki derin nefes alıyorum, sonra devasa yatağa doğru yürüyorum ve Darcy'nin kenarda oturduğunu, tamamen giyinik olduğunu ve telefonunda gezindiğini görünce kısa kesiyorum.

Başını kaldırıp telefonunu kilitliyor, gözleri beni boydan boya tarıyor. "Hepsi bitti mi?"

Omuz silkiyorum, kollarımı biraz garip hissediyorum, bu yüzden onları kendime sarıyorum. "Evet, otelde duş aldık, o yüzden fazla bir şey yapmamıza gerek kalmadı."

Darcy başını sallar. "Doğru." Ayağa kalkar ve yatağı işaret etmeden önce telefonunu cebine sokar. "Evet prenses, yatağınız sizi bekliyor."

Yatağa yandan bakınca eskisinden daha geniş ve çok fazla seçenek varmış gibi görünüyor. Üzerine tırmanmak için hemen harekete geçmediğimde, Darcy eğilip yorganın köşesini aşağı çekiyor, sonra bana elini uzatıyor.

Elimi onunkinin içine soktuğumda kalbim biraz daha hızlı atmaya başlıyor. Ve yalan söylemeyeceğim - daha önce gördüğü muameleden dolayı hala beyaz bayrak sallıyor olsa da, amımın içinde biraz sıcaklık var.

Onu geçip yatağa tırmanırken omzum gömleğiyle kaplı pazusuna değiyor. Yeterince yüksek olduğu için kendi başıma kalkmam neredeyse zor oluyor ama başarıyorum. Diz çöktüğümde elimi bırakıyor ve yüzümü ona dönerek ilk hamlesini bekliyorum.

Ama kimse gelmiyor.

Birbirimize bakarken o lanet sırtış geri döndü, sanki benim etrafımda dönen bir tür iç şakası varmış gibi. Az önceki gariplik sıcaklığın önüne geçmeye başlıyor ve beynim ne yapmam gerektiğine dair o kadar çok öneri sunuyor ki sonunda hiçbir şey yapamıyorum. Aslında bu doğru değil. Ona bakmaya devam ediyorum.

Arkasına bakıyor. Bekliyor.

Şu an ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. İlk hamleyi benim mi yapmam gerekiyor? Kıyafetlerimi çıkarıp bana sahip olmasına izin mi vermeliyim? Bu düşünce midemden klitorisime doğru bir zevk zonklaması gönderiyor. Tamam, bundan nefret etme.

Ya da ona tekrar sakso çekmeden önce kıyafetlerini çıkarmasına yardım etmemi mi istiyor? Kemerine uzansam mı? Bakışlarım pürüzsüz, dikdörtgen krom tokalı siyah deri kemerine düşüyor. O şeyi nasıl açabilirim ki? Daha önce hiç bir erkeğin kemerini çözmemiştim. Genelde bana gelmeden önce çoktan çözmüş olurlar. Ve bu normal bir tokadan çok daha havalı görünüyor.

Endişe gariplikle karıştıkça midem sıkışıyor ve kendimi küçük ve boyumu aşmış hissetmeye başlıyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum. Dehşete kapıldım. boğazım sıkılmaya başladı.

Ağlamayacağım.

Benim neyim var böyle?

Ancak Darcy yatağın kenarına kadar gelip çenemin altından parmaklarını geçirerek beni ona bakmaya zorladığında duygularımı yok edemiyorum. Gülümsemesi kayboldu ve yerine endişe geldi. Tekrar. "Neyin var?"

Başımı sallıyorum, çünkü şu anda boğazımdaki yumruyla konuşabilmemin hiçbir yolu yok

"Prenses, bana sorunun ne olduğunu söylemen gerek. Bana söylemezsen düzeltemem. Bırak baban senin için halletsin."

Babamın benim için halletmesine izin mi vereyim?

Bu sefer nefes aldığımda titriyor.

Tray dışında, daha önce kimse benimle ilgilenmeye çalışmadı, maaş çeklerinin bir parçası olmadığı sürece.

Bırak babam benimle ilgilensin.

Göz kapaklarım titreyerek kapanıyor ve her şeyi bırakmaya çalışıyorum.

Bırak babam bana baksın.

Yavaşça gözlerimi açtım ve Darcy'ye baktım. "Baba, ne yapacağımı bilmiyorum."

Darcy'nin gözleri kararır ama gülümsemesi geri döner. "Tamam prenses.

Bırak yardım edeyim."

Elimi tekrar tutarak beni yastıklara doğru çekti. Yorganı biraz daha geri çekiyor. "Hangi yastıkta uyumak istersin?"

Yana ve sonra tam önümdeki yastığa bakıyorum. Beş seçenek. Çok fazla. Bu yüzden tam önümde ve yatağın hemen kenarında olanı seçiyorum. Ortadaki nedense çok fazla görünüyor.

İstedğim yastığı gösteriyorum.

"Tamam, bu iyi bir seçim. Şimdi benim için uzan."

Çok fazla düşünmeden -çünkü gerçekten düşünecek ne var ki- istediği şeyi yapıyorum ve uzanıyorum.

Başımı inanılmaz yumuşak ama sert yastığa koyduğumda serin kumaş tenimi öpüyor. Bu çok garip. Bir yastık nasıl aynı anda hem yumuşak hem de sert olabilir? Sırt üstü yatmaya başlıyorum ama sonra yan dönüyorum. Darcy'nin beni hiç umursamadan battaniyeye uzanmasını ve çenemin altına kadar yavaşça vücudumdan yukarı çekmesini izliyorum.

Göz hizamızda olacak şekilde çömeliyor, parmakları kulağımın arkasına sokmadan önce saç çizgimde geziniyor. "Telefonunu şarja takma cüretini gösterdim. Şifonyerin üzerinde. Bu da bana şunu hatırlattı..."

Bu ödünç aldığım çantamı karıştırdığı anlamına mı geliyor? Umurumda mı?

Ayağa kalkıp şifonyere gidiyor ve isimsiz ayıcığımla geri dönüyor. Yavaşça battaniyenin kenarını kaldırıyor ve ayıyı göğsüme yaslıyor. Refleks olarak ayıyı sıkıca kucaklayıp göğsüme bastırıyorum.

"İhtiyacın olursa ışık düğmesi burada." Yatak başlığına gömülü, daha önce fark etmediğim küçük bir LED paneli işaret ediyor. Üzerinde saat ve bir sürü düğme var ama beni ilgilendiren tek düğme, üzerinde ampul simgesi düğme.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Başımı sallıyorum, saçlarım yastığa çarparak ses çıkarıyor.

"Tamam, iyi geceler prenses. Sabah görüşürüz." Darcy öne doğru eğilir ve öpmek için yaklaşır.

Tamam, başlıyoruz. O yaklaştıkça nabzım hızlanıyor. Beklentiyle gözlerimi kapatıyorum.

Dudaklarının benimkilerle temas etmesini bekliyorum. Spoiler uyarısı: temas etmiyorlar.

Onun yerine, onları alnımda hissediyorum.

Ben daha ne olduğunu anlayamadan oda karanlığa gömülüyor ve Darcy'nin kapıyı yavaşça arkasından kapatarak çıktığını duyuyorum.

Ne oluyor be?

Bölüm 7

Emery

Dev pembe yataktaki yerimden ölü, koyu kahverengi gözler bana bakıyor. Tray'in vücudu onu hiç görmediğim kadar ince. Yanakları çukurlaşmış ve şakaklarında sivilce izleri var.

"Beni neden terk ettin, Mery? Seni güvende tutabilecek tek kişinin ben olduğumu bilmiyor musun? Bana borçlusun." Elini bana doğru uzatıyor, yüzünde yalvaran bir ifade olduğundan eminim ama ne olduğunu anlıyorum. Çaresizlik. Bacaklarımı onun için açmamı istiyor. Tekrar.

Sırtım yatak başına çarpına kadar geriye doğru tırmanıyorum. Hayır, hayır, hayır. Beni nasıl buldu ki? Nasıl mı?

Birden yüzü öfkeyle buruşuyor ve ellerini koyu kahverengi buklelerinin arasına sokuyor. "Başka kimse sana sahip olamaz. Sen benimsin."

Gözlerim hızla açılırken, kalbim hızla atarken ve biraz da kafam karışmışken derin bir nefes çekiyorum. Beynim tavana bağlı şeye odaklanana kadar kendime güvende olduğumu tekrar tekrar fısıldamam birkaç dakikamı alıyor.

Orada, yatağın tam ortasının üzerinde, büyük, kalın bir ahşap fotoğraf çerçevesi var. Bu ne lan? Birkaç uzun nefes aldıktan sonra, bunun ne işe yaradığını düşünürken, nerede olduğumu hatırlıyorum.

Seks daireleri.

Dik bir şekilde oturur pozisyona geçerek odayı tarıyorum, hepsinin olmasa bile birinin burada, çıplak bir şekilde uyanmamı bekliyor olmasını bekliyorum. Ama hayır. Yapayalnızım.

Tekrar soruyorum, bu ne lan?

Yan tarafa bakıp Darcy'nin yatağın uzak tarafında uyuduğunu açıkça gördüğümde de aynı düşünce beynimde tekrarlanıyor. Buruşuk çarşaflar ve en uzaktaki yastığa gömülmüş başı, aramızda olabildiğince mesafe bırakarak uyuduğunu gösteriyor.

Bizi ayrı tutmak için yatağın ortasına yanlamasına, lanet bir duvar gibi yerleştirilmiş yastıktan bahsetmiyorum bile. Uyurken yanlışlıkla bana dokunmak istemediği için mi?

Nedense bu durum göğsümde bir sızıya neden oluyor.

Elbette, aletini içime sokabilir, ama uyurken sarılamaz mı?

Bu da bunun bir seks hafta sonu olduğunu hatırlatıyor. Oteldeki dün geceden farklı değil. Vücudumu kullanmalarına izin vermemden hoşlandılar ve daha fazlasını istediler. Birlikte geçirdiğimiz zamanı uzatma davetinin başka bir anlamı yok.

Beni kucaklamasını bile istememeliyim.

Onlar beni sikmeyi seviyor, ben de onların parasını. Bitti. Bitti. Tartışma.

Nabzımı artık duyamaz hale geldiğimde, erkek seslerinin hafif mırıltısı bana doğru sürükleniyor. Yatak odasının kapısı aralık ve artık diğer duyularım da devreye girdiğine göre, pişmekte olan şeyin kokusu midemi bulandırıyor.

Odaya üstünkörü bir bakış birkaç ayrıntı daha veriyor. Sol tarafımdaki ağır perdelerin geri çekilmiş olması ve sabah ışığının tüllü bir kumaş tabakasından süzülmesi yardımcı oluyor. Dönüp küçük LED'e bakıyorum ve saati kontrol ediyorum, dokuzu biraz geçiyor. Harika. Yataktan çıkıyorum,

yanımda ayıcığımı getirdim ve pencereden dışarı bakmak için perdeleri ayırdım. Körfez bana bakıyor.

Dün gece, Uber'in beni nereye götürdüğüne pek dikkat etmemiştim ve suya gittikçe yaklaştığımızı sadece çevresel olarak biliyordum. Ama binanın tam anlamıyla deniz kenarında olduğunu fark etmemiştim.

Yine de mantıklı. Benimle iki gece geçirmek için otuz bin dolar harcayabiliyorlarsa, o zaman bu binada bir daire tutabilirler.

Odanın geri kalanına bakmak için arkamı dönüyorum, perdelerle şifonyerin arasındaki köşeye sıkışmış koltuğu görünce sırtıyım. Dün geceki sersemlemiş halimle gözden kaçırdığım bir şeydi bu. Koltuk krem rengi ve normalden daha geniş. Geniş oturma minderi ve hafifçe dışarı taşan yüksek, yuvarlak kolçaklarıyla aslında mükemmel bir okuma koltuğuna benziyor. Derek'e ait olduğu belli olan yeri kendim için çalma düşüncesi aklımdan geçiyor ama bu fikri daha oluşmadan eziyorum. Bu daireye geri dönmeyeceğim.

Dikkatim bir kez daha tavandaki kalın ahşap çerçeveye takılıyor ve birkaç dekoratif metal çember dışında tamamen pürüzsüz ve odaya yabancı görünüyor. Diğer her şey narin, sessiz pembeler ve kremler içindeyken, çerçeve kalın ve erkeksi.

Bunun şu anda çözülmesi gerekmeyen bir gizem olduğuna karar vererek, tazelenmek için banyoya . Ellerimi yıkarken aynada yüz hatlarımı tarıyorum ve biraz makyaj yapmayı ve dün gece yaptığım örgülerin içinde kalan saçlarımı düzeltmeyi düşünüyorum.

Belki yataktan yeni kalkmış gibi görünmek hoşlarına gider? Beğenmezlerse de bana söyleyeceklerinden eminim.

Günlük kıyafetlerimi giymeye zahmet etmiyorum, çünkü gün için ne planladıkları hakkında hiçbir fikrim yok ve rehberliğe ihtiyacım olacağını düşünüyorum. Belki de daha önce tehdit ettikleri gibi beni bütün gün çıplak dolaştırmayı planlıyorlardır. Eğer öyleyse, kıyafet giymenin ne anlamı var ki?

Yatak odasının kapısına yaklaştıkça ve sesler midemde sinirlerim tepiniyor. Sinirlerime yenilmeme izin vermeyerek ayıcığı göğsüme bastırıyorum, kapıyı açıyorum ve içeri giriyorum.

Televizyonun her iki yanındaki tabandan tavana iki pencereden içeriye ışık doluyor. Siyah perde hâlâ havada ve parmaklarım onu kenara süpürme isteğiyle seğiriyor ama yapmıyorum. İçimden bir ses, perdenin arkasına bir göz atarsam, kediye öldüren merakın yaşayan tanımı olacağımı söylüyor.

Ayaklarımın tabanı koyu ahşap zeminde sessiz ve konuşmanın kesildiğini fark edene kadar salonun etrafında dolanıyorum. Mutfığa doğru baktığımda dört adamın da bana baktığını görüyorum ve neredeyse kendi ayaklarıma takılıyorum. Olduğum yerde duruyorum ve mor pijamalarımın buraya geldiğim için pişmanlık duyarak kollarımı göbeğime sararken neredeyse ayıcığımı boğacaktım.

"Günaydın prenses. İyi uyudun mu?" Darcy kahvesini bırakıp bana doğru yürürken soruyor, spor ayakkabıları her adımda sessiz bir gümbürtü çıkarıyor.

Bakışlarım omzunun üzerinden diğer üçüne kayıyor ve sonunda gözlerinin içine bakıp gülümsemeye çalışıyorum, her ne kadar uykudan bahsetmesi bana aynı yatakta yatmış olsak da birlikte uyumadığımızı hatırlatsa da. "Evet, ölü gibi uyudum."

Rüyamı düşünmüyor, bedenimi ele geçirmek isteyen ürpertiye zar zor bastırabiliyorum.

Önümde duruyor ve alnıma bir öpücük daha kondurmadan önce yüzümün yan tarafını avuçluyor. İçimde görmezden gelmeyi tercih ettiğim bir şey patlak veriyor ve bu küçük sevgi gösterilerine bağımlı olmanın çok kolay olacağını hissediyorum.

"Aç mısın?"

Bir elimi karnımın üzerine koyup başımı sallıyorum. "Açlıktan ölüyorum." Ve sonra, birazcık şımarıklık olsun diye. . . "Dün gece çok iştahlıydım."

Darcy bana sırtıyor, öyle bir sırtış ki, aklıma gelebilecek her türlü yaramazlıkta ortağım olmaya hazır olduğunu söylüyor. "Kahvaltı bir dakika içinde hazır olacak, neden masaya gelip herkese günaydın demiyorsun?"

Sözleri bir soru gibi gelse de, onları bir emir gibi algıladım ve yavaşça diğer üçüne yaklaştım. Dürüst olmak gerekirse, Darcy'nin belimdeki eli beni ileriye doğru itmeseydi, muhtemelen onlara ulaşmam çok daha uzun sürerdi.

Ben yaklaşırken, Derek ocağa geri döndü. Bir şey cızırdıyor ve ağzımı sulandırıyor. Xavier sırtını tezgahın dışına dayamış beni izliyor. Ona dün gece taktığım lakap yeniden ortaya çıkıyor ve bu sabah onu daha da doğru bulmaktan kendimi alamıyorum.

Hunter.

Beni avıymışım gibi izliyor. Dudaklarında kanımın tadından hoşlandığını kendime hatırlatmak zor, kumlu sarı buklelerinden oluşan halesiyle

ve yumuşak ela gözleri var. Yanaklarındaki tüyler tıraş edilerek temizlenmiş ve ona çocuksu bir görünüm kazandırılmıştır.

Ona ulaşma mesafesine geldiğimde bana elini uzatıyor. Elimden geldiğince kendime güvenerek ayıcığımı bırakıyorum ve benimkini onunkine koyarak beni öne doğru çekmesine izin veriyorum. Ben göğsüne yaslanana, başım omzuna yaslanana, kolları beni sarana ve ayıcık yanımda gevşekçe sallanana kadar hiçbir şey söylemiyor.

"Dün gece mükemmeldin."

Kelimeler ancak fısıltıyı aşıyor ve ben sarılmanın içinde eriyorum. Daha önce bana hiç mükemmel denmemişti.

Geri çekilirken ona bakıyorum. Beni izliyor, yüzü kesinlikle hiçbir şey ele vermiyor ve neredeyse kendimi sözlerini hayal ettiğime ikna ediyorum. Beni bırakmadan önce elleri belimi sıkıyor, parmakları her seferinde bir tanesini serbest bırakıyor, sanki her bir rakamı beni tutmaktan vazgeçmeye ikna etmek zorundaymış gibi.

Viper-Hudson- Xavier'in solunda, tezgâhın ucuyla masanın arasında duruyor. Ellerini lacivert pantolonunun ceplerine sokmuş ve sarı saçlarını erkeklerin saçaklarıyla yaptığı gibi yukarı kaldırıp uzaklara bakacak şekilde şekillendirmiş. Yüzündeki gülümseme buz mavisi gözlerine ulaşmıyor. Beni izleyişindeki bir şey beni neredeyse olduğum yerde donduruyor. Tedirginlik, belki?

İçimden kendime gülüyorum. Bu adamı nasıl sinirlendirebilirim ki? Benimle ilgili onları tehdit edecek hiçbir şey yok. Onlardan dört tane ve benden bir tane var, hepsi benden daha iri ve Xavier'in durumunda benim iki katım. Güçleri, paraları, hayat tecrübeleri var.

Dikkatli olması gereken benim.

Ancak bu durumun artılarını ve eksilerini tarttım ve bu hafta sonu berbat bir cehenneme dönüşse bile, zaten başıma gelenlerden çok daha kötü olmayacak. Bir de para var. En kötü ihtimalle, SugarLife hesabıma çoktan gönderdikleri yirmi bin doları alıp gideceğim.

"Günaydın Emmy," mırıldanıyor önünde durduğumda, gözleri gözlerimi yakalıyor.

Bana dokunmak için kıpırdamıyor ve ben de garipliğın kazanmasına izin vermeyi reddettiğim için ayıyı tezgahın üzerine, onun yanına koyuyorum, elimi göğsüne koyuyorum ve parmak uçlarımda yükseliyorum. Yanağına hafif bir öpücük kondururken tamamen hareketsiz kalıyor. "Günaydın, Hudson."

Adını yüksek sesle söylemek çok garip hissettiriyor.

Topuklarımı indirip ona bir hamle yapması için birkaç saniye veriyorum ama gözünü bile kırpmadığında kenara çekiliyorum. Etrafında dönüp mutfağa doğru ilerlerken parmaklarımı göğsünden aşağı ve yan tarafına doğru izliyorum.

Derek elinde bir tava ve maşa, sosisleri bir tabağa aktarıyor. Ben yaklaşırken bana bakıyor ve gülümsüyor. "Günaydın, bebeğim."

Arkasından yaklaşıp kollarımı önlüklü beline doluyorum ve yanağımı sırtına bastırıyorum. "Günaydın."

Ona baba demek için duyduğum doğal dürtüyü sadece irade gücüm durdurabiliyor. Bir sahne dışında onlara böyle seslenmeye iznim olup olmadığını bilmiyorum. Dün gece Darcy'ye *baba dediğim* için sadece şoku ve yorgunluğu suçlayabilirim. Derek'in sırt kasları yanağımın altında kayıyor, sonra elleri ön kollarımı kavıyor ve beni nazikçe ondan uzaklaştırıyor.

Kalbim sıkışıyor. Ben-

Aniden arkasını dönüp beni kollarımın altından kavradığında ve kığım tezgâha, üzerine yemek koyduğu tabakların hemen yanına gelene kadar beni kaldırdığında keskin bir nefes alıyorum ve neredeyse bir gıcirtı çıkarıyorum. Dizlerime yaslanıp kalçalarımın arasındaki boşluğa girdiğinde dizlerim hemen açılıyor.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece bana bakıyor. Bakışları dudaklarıma kayıyor ve dün gece Darcy ile yaşadığım dejavu aklıma geliyor. Çenemi mümkün olan en az miktarda kaldırıyorum ve onunla göz temasını sürdürüyorum, dudakları benimkilere konmaya niyetli görünmezse ağzımı bırakmaya hazırım.

Derek tereddüt etmiyor. Dudakları benimkiler üzerinde sert ve aç, ama içindeki kısıtlamayı hissedebiliyorum. Elleri sırtımı kavıyor ve ben öpücüğe doğru eğiliyorum. Birkaç saniye sonra bizi ayırıyor ve ben yüzümü boynuna gömüyorum.

Beni sıkıyor. "Kahvaltı hazır. Oturup yiyelim. Konuşmamız gereken bazı şeyler var."

İçim kilitleniyor. Kahretsin, şimdiden sıçtım mı?

Bölüm 8

Emery

Beş dakika sonra elimde bir fincan sıcak çikolata ve içinde sosis, yumurta, kızarmış ekmek ve çilek olan bir tabak var. Bu beni yemek komasına sokmazsa şanslıyım. Bu benim bütün bir gün boyunca normal gıda alımım.

Herkesin kendi servisini yapabilmesi için çeşitli tabakların dağıtılmasını istemenin dışında masa sessizdi. Çok sessiz. Tereyağı sürülmüş tosttan bir ısırık aldıktan sonra sandalyemde geriye yaslanıyorum, midem çalkalanıyor.

Dürüst olmak gerekirse, Derek konuşacak bir şeyimiz olduğunu söylediğinden beri çalkalanıyor. Bunun bir insanı kıpır kıpır yapmanın en hızlı yolu olduğunu bilmiyor mu?

Dün gece buraya geldiğimden beri yanlış yaptığım bir şey var mı diye beynimi zorluyorum ama bir şey bulamadım. Bu işi bitiriyorlar mı?

Hafta sonu daha başlamadan mı? Dün gece Darcy ile yatmadığım için mi? Bu benim hatam değildi. Beni o yatırdı. Gece uyanıp onu becermem mi gerekiyordu? Bu bir sınav mıydı?

Kahretsin, keşke telefonum yanımda olsaydı. SugarLife kasamı kontrol etmem ve ikinci transferi başlatmam gerekiyor ki parayı benden geri almasınlar. Gidip alsam garip olur mu?

Yatak odasının kapısına gizlice bir göz atıyorum ve bu fikirden hemen vazgeçiyorum. Daire aşırı büyük ama yürümek çok sinir bozucu olurdu. Bir şey söyleyene kadar bekleyip, eşyalarımı alıp geri gelmeden önce kendimi banyoya kilitleyeceğim.

"Kahvaltınızı beğenmediniz mi?"

Başımı kaldırıp Darcy'ye bakıyorum. Bana bakarken yüz hatları endişe içinde kıstırılmıştı.

Gözlerim açılıyor ve endişeyle diğer üçüne bakıyorum. "Uh, hayır, bu um. Bu harika. Ben sadece ..."

Bakıştılar ve sonra Darcy sandalyesini masadan geriye itip onun bacağını okşadı. "Buraya gel prenses."

Göğsüm ağırlaşıyor ve endişeyle yutkunuyorum. "Kucağına oturmamı mı istiyorsun? Bir çocuk gibi?"

O sırtış geri geldi. "Bebeğim gibi. Seni rahatsız etmediği sürece."

Ona bakıyorum, daha fazlası varmış gibi hissediyorum ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Hafta sonu için onların küçük kızı olmayı kabul ettim. Kucaklarına oturmamı istiyorlarsa oturmalıyım, değil mi?

Bu düşünceyle sandalyemi itiyorum ve Darcy'nin yanına gidiyorum. Elimi tutup beni bacaklarının arasına götürüyor ve ellerini kalçalarımın koyup beni oturmaya zorluyor. Kollarını belime dolayarak kıcımı karnına bastırıyor.

"Rahatla," diye fısıldıyor kulağıma, nefesi titrememe neden oluyor.

Deniyorum, gerçekten deniyorum, ama tartışılması gereken şeyler konusunda çok gerginim.

Derek tabağımdaki yemeği çaldı ve her şeyi metodik bir şekilde küçük parçalara ayırıyor. Ne yapacağımı bilemeden, ayağa kalkıp tabağı önüme koymak için masaya uzanana kadar onu izliyorum.

"Teşekkür ," diye cevap veriyorum ama kelimeler sessiz.

Dürüst olmak gerekirse, şu anda neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Yansıttığım bu Küçük Bayan Meek olayı hiç bana göre değil, ama duramıyorum. *Para yüzünden*, diyorum kendime. Parayı kendim için istiyorum. Tray ya da başkası için değil. Geleceğim tehlikede.

Bu kadar gergin olmam için kesinlikle başka bir sebep yok. Yok.

Darcy çatalını alıp tabağımdan bir parça sosis alıyor. Sucuğu dudaklarıma götürüyor ve beni bir çocuk gibi beslemeye niyetli olduğunu anladığımda yanaklarım yanıyor. Gözlerimi masadan ayırmadan yavaşça öne eğilip ağzımı açıyorum, sucuğu ısırp çataldan kaydırıyorum.

Kulağıma tekrar fısıldamadan önce belimdeki kolunu sıkıyor. "Aferin kızıma."

Yanaklarımdaki sıcaklık güneye yöneliyor ve çiğnerken kalçalarımı sıkıyorum. Midemdeki sinirler ne yapacağını bilemiyor ve lokmayı yuttuğumda yönünü tersine çevireceği için biraz gerginim.

Darcy'nin kolu gevşiyor ve elini üst baldırıma doğru indiriyor. Çıplak uyluğuma, çünkü dantelli erkek şortum hiçbir şeyi örtmüyor. Serçe parmağı uyluğumun iç kısmına kayıyor ve vücudumdaki her sinir bu temasa odaklanıyor.

"Sanırım zaman çizelgemizi ilerletmemiz gerekiyor." Bu gürültülü sözler tam karşımda oturan Xavier'den geliyor. Arkasına yaslanmış, ön kolunu masaya dayamış, bana bakarken parmakları kahve fincanının sapıyla oynuyor. Tabağındaki yiyecekler temiz.

Aslında, diğer tabaklara bakıyorum ve diğerlerinin de bittiğini görüyorum. Bütün yemek boyunca uyukladım mı?

"Anlaştık," diye yanıtlıyor Derek. Masadan kalkıyor ve dün gece fark etmediğim koridordaki masaya doğru ilerliyor.

Lanet olsun, kocaman siyah perde dışında bu yerle ilgili herhangi bir ayrıntı fark ettim mi?

Darcy altımda kayıyor, bir parça yumurta saplıyor ve sonra dudaklarıma götürüyor. Bu kez otomatik olarak açıyorum ve yemeği alıyorum. Hudson ve Xavier ayağa kalkıyor, tabağım ve sıcak çikolatam dışında masadaki her şeyi temizliyorlar.

Derek döndüğünde elinde büyük sarı bir zarf vardı. Herkes yerine oturduktan ve ben üçüncü lokmamı da yedikten sonra zarfı açıyor ve kâğıtları dağıtıyor.

Yazının açısını yakalamaya çalışırken başımı yana eğiyorum. Sayfalardan birinin altında imzam var.

Dün geceki kontrat. Ama fazladan birkaç sayfa daha var.

Kalçalarımıdaki parmaklar kayıyor ve bir farkındalık zonklaması doğrudan amıma vuruyor. Darcy'nin parmakları avucuna doğru kıvrılıyor, parmak uçları erkek şortumun kenarının altında kayboluyor.

Yumurta sert bir yutkunmayla aşağı iniyor. Öne doğru eğilip sıcak çikolatamı alıyorum ama bu sadece Darcy'nin elinin kalçama daha fazla baskı yapmasına neden oluyor.

Artık ılık olan içecekten bir yudum alıyorum ve susamış bir kaltağa dönüşmemeye çalışıyorum.

Eli *sadece* kalçamda.

Biraz kontrolü elime almam gerekiyor, fincanımı masaya geri koyuyorum, sonra parmaklarının arasından çatalı alıp biraz yumurta ve sosis ayırıyorum ve hepsini ağızıma götürüyorum.

"Emmy, bu dün gece imzaladığın sözleşme," diye başlıyor Derek, önüme üç sayfa kâğıt koyarak. Bunlar aslında gönderdiğim fotoğrafların çıktıları.

"İsterseniz orijinalleri çantamda," diye teklif ediyorum, kelimeler ağızımdan çıkıveriyor.

Bana gülümsüyor. "Teşekkür ederim bebeğim, bu harika olur. Kahvaltını bitirdikten sonra onları alabilirsin."

Gülümseyerek tosttan bir ısırık alıyorum. Onu mutlu etmiş olmanın verdiği tatmin duygusu, kalan gerginliğimi de yok ediyor. Ve sözleşmeden bahsedilmesi bana bir şeyleri sonlandırmadıklarını düşündürüyor. Fazladan sayfalar bir şey ifade ediyorsa, bir şeyler eklemek istiyorlar.

Önüme bir kâğıt parçası daha kondu.

"Bu, anlaşmamızı hafta sonuna kadar uzattığımızı söylemek için önceki sözleşmeye yapılan bir ektir. Pazar günü öğleden sonra saat dörde kadar sürecek."

Odaya göz gezdiriyorum, Xavier bana saati gösterdiğinde gözlerim fırının üzerinde duruyor.

"Saat dokuz buçuk."

Dokuz otuz üç, ama yeterince yakın. Otuz saat otuz dakika kaldı. Soru olmamasına rağmen başımı salladım.

"İki değişiklik daha var," diyor Derek. "Birincisi, seninle tahakküm ve boyun eğmeyi keşfetmek istiyoruz. Dün gece orgazm kısıtlaması ve ellerinin bağlı olmasıyla bunun tadına biraz . Bu hafta sonu bunu daha da ileri götürmek istiyoruz."

Biraz şaşırmış olsam da şok olmadım. Dördünün de mesajlaşırken bile bir komuta havası var. Bana hükmetme isteklerini gizlemediler, tercihleri hem davetiyede hem de orijinal sözleşmede belirtilmişti.

Bunu genişletmek istemeleri hem endişe hem de ilgi uyandırıyor.

"Peki ya ikincisi?" Sıcak çikolatama uzanıp bir yudum alırken soruyorum. "İkincisi halka açık seks hakkında."

Boğazımdaki sıvıyla boğuluyorum ve ancak burnumdan masaya kusmamayı başarabiliyorum. Peçeteye uzandım ve içine öksürdüm.

Kelimeleri tekrar zorlayabildiğimde sesim kısık çıkıyor. "Beni orada becermek mi istiyorsun?" Duvara doğru yaptığım hareket *bu dairede olmayacağını* anlatmak içindi. "Herkesin görebileceği bir yerde mi?"

"Hayır, prenses." Darcy parmaklarını hareket ettirmeye başlıyor, kalçam boyunca fırçalıyor. "Kimsenin görebileceği bir yerde değil. Belki, ama sadece dikkatle izliyorlarsa. Seni tehlikeye atacak bir şey asla yapmayız. Bu daha çok seninle herkesin içinde özel olarak oynamakla ilgili."

"Aynen öyle." Hudson başıyla onaylıyor. "Tüm hafta sonunu dairede geçirmeyi planlamıyoruz. Oyunağımızı öğle yemeği için dışarı çıkarmak istiyoruz. Oraya giderken, o güzel küçük amcığını kızdırmak ya da ağzını siklerimizden birine dolamak isteyebiliriz. Ya da seni bir restoranın tuvaletine götürüp bir kabinde becerebiliriz."

Kalbim düzensiz atıyor ve ne düşünmem gerektiğinden emin değilim ama beynim *kırmızı bayrak diye* bağırmıyor! Kukum da öyle. Hayır. Tamamen yeşil.

Görüntüler beynimi şehvetle dolduruyor ve ben kelimeler bulmakta zorlanıyorum. Tek yapabildiğim nefes nefese bir "Tamam." demek.

Clzpscc c

Emery

Kahvaltım unutuldu.

Hudson iğrenç sözleriyle beynimi ele geçirdi. Tamamen farklı bir masada hayal ediyorum, eteğimin ve külotumun altından bir eli gizleyecek kadar uzun bir masa örtüsü olan bir masada. Ya da bir prova odasında, biri arkamdan üzerime doğru gelirken göğüslerimi aynaya bastırdığımı, satış elemanlarının duymaması için bir elimle ağzımı kapattığımı.

İstmeden de olsa, klitorisime sürtünme ihtiyacı duyarak kalçalarımı yuvarlıyorum. Darcy'nin eli kalçamın etrafında sıkışıp hareket etmemi engellerken şortumun dikişi klitorisime baskı yapıyor. "Sanırım Emmy bu fikri sevdi."

Dudağımı ısıırıyorum, yanaklarım ateşle doluyor. İnkâr çalışmanın bir anlamı yok. Görsellerin gerçekliğim olmasını istiyorum, bu yüzden nefesim kesilirken başımı sallıyorum.

hızlanıyor.

Hepsi yüzlerinde farklı seviyelerde açlıkla bana bakıyorlar.

Darcy elini uyluğumun üzerinde yeniden düzenliyor, böylece başparmağı sıkıca sıkıştırılmış uyluklarımın arasına giriyor ve parmakları dış tarafa sarılıyor. "Aferin kızıma. Seni neyin tahrik ettiğini bilmek istiyoruz, bu yüzden bizden bir şeyler saklamak yok, tamam mı?" Başparmağını klitorisime bastırıyor ve nefesim kesiliyor, iki elimle kolunu kavıyorum.

Başparmağıyla insanlığın bildiği en küçük dairesel hareketi yaparken "Evet," diye kekelıyorum.

"Evet, kim?"

"Evet, baba."

Küçük bir daire daha çiziyorum ve çenemi göğsüme indirerek çaresizce çıkarmak istediğim iniltiyi tutmaya çalışıyorum. Hâlâ onlara baba dememi istiyorlar. Dün gece yanlış anlamamıştım. Bunu elimden alamazlar. Ama bir sahnede değil miyiz? Pek sayılmaz. En azından öyle olduğumuzu söylemediler. Bu, canım her istediğinde onlara baba diyebileceğim anlamına mı geliyor?

Önümdeki kağıtların üzerine bir kalem yerleştirildi.

"Yarı kamusal sahneler ve serbest kullanım ile tahakküm ve boyun eğmeyi biraz daha keşfetmeye hazırsanız, alt kısmı imzalayın ve tarih atın."

Darcy başparmağını kaldırıyor ve ben de zihnimdeki sisi olsun dağıtmak için birkaç derin nefes alıyorum. "Serbest kullanım mı?" Bu terim ilgimi çekti.

Hudson cevap vermek için sıraya giriyor, kelimeler o kadar tembelce söyleniyor ki, ilk başta onları tam olarak algılayamıyorum. "Her zaman, her yerde bize açık ve erişilebilir olman. Kendi yaşayan ve nefes alan seks oyuncağıımız. Fikir şu ki, hayır demeyeceksiniz. Eğer istersek, isteyerek sunacaksın. Tabii ki rızayla."

Ona bakıyorum ve o bakışlarımı kırmıyor, gözünü bile kırpmıyor. Titrek bir nefes alarak kalemi elime alıyorum ve sözleşmenin uzatılmasıyla ilgili ilk paragrafı gözden geçiriyorum.

İkincisi yarı kamusal sahnelerle ilgili ve güvenli sözcüklerimi istediğim zaman kullanabileceğimi açıklıyor. Güvenli kelimenin kullanılması sahneyi durduracak ancak geziyi veya hafta sonunu durdurmayacaktır. Artık o yerde olmak istemiyorsam açıkça ayrılmak istemeliyim. Ayrıca beni tutuklanacak bir pozisyona sokmayacaklarını da belirtiyor.

Bu içimde bir şeyleri yatıştırdı.

Gri alanlarla dolu bir geçmişim olabilir, ancak polislerle başım hiç belaya girmedir. Elbette, bir parçası oldular, daha çok

hatırlamak istemediğim kadar çok kez, ama sadece beni çıkarıp yeniden yerleştirmek için. Beni kelepçeleyip götürmek için de değil. Hayatımın kontrolünü nihayet ele geçirdiğime göre artık başlamama kesinlikle gerek yok.

Kalemi elime alıp satırın karşısına imza atıyor ve tarih atıyorum, sonra kalemi tekrar kâğıda bırakıyorum. Birden aklıma Darcy'nin dün gece bana bu yüzden dokunmadığı geldi. Elimizde sadece otelde geçirdiğimiz zaman için bir sözleşme vardı.

Bana dokunmak istememesi için yatağın diğer tarafında mı uyuması gerekiyordu?

Kendimle yaptığım zihinsel konuşmayı bitiremeden son kâğıt parçası da önüme konuyor. Üzerinde üç sütun bulunan bir tablo var. İlk sütun *Reddedilen Orgazmlar*, ikinci sütun boş ve üçüncü sütun *Ödül* olarak etiketlenmiş.

İlk sütun yirmiye kadar iniyor, yani sayfanın uzunluğu kadar. İkinci sütunda, ilk altı satırda çarpılar var.

Derek'e baktım. "Bu bir ödül tablosu mu?"

"Evet."

"Gelmek için yalvardığım ve senin izin vermediğin zamanlar için mi?" Lanet olsun, burası çok mu sıcak? Zihnimi bulandıran şehvetin bir kısmını dağıtmaya çalışarak koltuğumda kıpırdanıyorum ama bu sadece Darcy'nin başparmağının klitorisime tekrar bastırmasına neden oluyor. Geriliyorum ve soluğumu içeride tutmak için neredeyse dudağımı ısırıp koparıyorum.

"Evet." Kendini beğenmiş piç bana bakıyor, yüzünde bilmiş ve kendinden emin bir gülümsemeden başka bir şey yok.

"Yani, dün gece, gelmek için her izin istediğimde ödüllendirileceğimi söylediğinde, bu sadece o anda söylediğin bir şey değildi? Gerçekten ödüllendirilecek miyim?"

"Evet. Dün gece altı ödül kazandınız. Hafta sonu boyunca daha fazla kazanabilirsin. Orgazm kısıtlamasına girdiğinde sana haber vereceğiz."

Kalçalarımı birbirine bastırıyorum, içim onun sözleriyle zonkluyor. Darcy klitorisime bastırıyor ve bu sefer içimdeki ısı artarken nefesimi kontrol edemiyorum. Yutkunarak beynimi çevrimiçi tutmaya çalışıyorum. "Tamam. Uh, son bir soru."

Derek devam etmem için başını salladı.

"Ödül sütununa ne girecek?" Darcy'nin başparmağının hareketi içimde büyüyen ateşi körüklemeye ancak yetiyor, ama beni biraz olsun çıldırtmaya kesinlikle yetiyor.

Bunu bana nasıl yapıyor? Daha önce de klitorisimle oynamışlardı -çok sık olmasa da- ama hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Genelde bu, beni bir aleti sokacak kadar ıslatmanın habercisiydi ya da gevšememe ve eğlenmeme yardım etmek isteyen nadir adamlardan biriydi.

Ama asla benimle dalga geçmek için değildi.

"Ödülünüzün tanımı. Sürprizi bozmamak için size ödülü verdikten sonra bunu dolduracağız. Bu, bizden aldığınız her şeyin bir listesi olarak ikiye katlanacak. Bu ödüller size verdiğimiz SugarLife hediyelerinin üzerine eklenecek," diye açıklıyor Derek kalemi ve tüm kâğıtları geri alırken.

Hudson ayağa kalkıp masadan kalkıyor, Xavier'in arkasından geçip siyah perdenin arkasında kayboluyor. Bakışlarımla onu takip ediyorum, hâlâ Derek'i dinlemeye çalışıyorum ama aslında tek dikkat ettiğim Darcy'nin başparmağının zar zor hareketleri.

"10'a ulaştığında daha büyük bir ödül alacaksın. Emmy, dinliyor musun?"

Tekrar Derek'e odaklanıyorum. "Evet, özür dilerim." Sadece bana bakıyor, bekliyor.

Oh, kahretsin.

"Evet, baba. Özür dilerim. Dinliyorum."

Darcy'nin parmağı biraz daha baskı uyguluyor. Sikeyim. Ben.

Konsantre olamıyorum.

Ayrıca, o siyah perdenin arkasında ne var? Gerçekten resimdeki gibi mi?

"Emmy, dün gece bizim için çok iyidim, ancak orgazm kısıtlamasına sahipsen, kısıtlamana uymazsan cezalandırılacağını bilmeni istiyoruz."

Arkamda bir dolabın açılıp kapanma sesini duyuyorum.

Darcy kalçamı sıktı. "Derek'i dinle prenses." Sonra başparmağını klitorisimin üzerinde ağır bir basınçla gezdiriyor.

Nefes nefese kaldım. "Evet, baba. İznim olmadığı halde orgazm cezalandırılırım." "Aferin kızıma."

Perde dalgalanıp Hudson bizim tarafa geçerken, bir şekilde bana arkada ne olduğuna dair sinsi bir bakış bile attırmamayı başarırken, içimde bir zevk zonkluyor. Elinde siyah ve altın rengi büyük bir hediye çantası var ve onu Darcy'nin önündeki masaya bırakıyor.

Hudson'a bakıyorum, sonra tekrar hediye çantasına. Onu almama izin var mı?

Darcy tereddüt ettiğimi fark etmiş gibi çantaya uzanıyor ve yavaşça önüme çekiyor. "Bu hediye seni için Hudson seçti."

Kalbim tamamen farklı bir nedenden dolayı çarpıyor. Bir kitap ya da küçük bir oyuncak ayı gibi küçük ödüller hayal ediyordum. Bu hediye çantasındaki her neyse, bir kitap ya da ayıdan çok daha büyük.

Geçmişte de hediyeler almıştım ama çok sık değil ve pahalı şeyler de değildi. Genellikle ikinci el dükkandan bir şeyler ya da Tepsi'den geliyorsa çalıntı.

Çantanın içinde ne ikinci el mağazasından alınmış ya da çalınmış .

Uzanarak, içine bakmak için çantayı kendime doğru eğiyorum. Üstünü kaplayan buruşuk altın rengi kağıt mendil var ve onu yavaşça kaldırıyorum. Tek gördüğüm krem ve altın rengi. Uzanıp deri sapı kavradığımda ve ödülü yavaşça hediye çantasından çıkardığımda elimin titrememesine şaşıyorum.

Havaya kaldırıp bakıyorum.

Kolumu indirmeden Hudson'a bakıyorum. Yüzü kapalı, elleri ceplerinde, masa aramızda bir bariyer gibi duruyor.

Bana bir sırt çantası aldı.

Krem rengi deri, altın fermuarlı, klipsli ve süslemeli bir sırt çantası, her zaman bir *kızın* sahip olacağını hayal etmişimdir. Ön cebin bir tarafından diğer tarafına uzanan küçük, şirin bir altın zinciri var ve ona kız gibi şeyler asmayı hayal edebiliyorum.

Kucağıma indiriyorum ve parmaklarımı kenarlarında gezdiriyorum, boğazım ağrıyor ve görüşüm biraz bulanıklaşıyor.

Darcy'nin eli bacaklarımın arasından kayıyor ve parmakları enseme gezinerek örgülü saçlarımı toplayıp yüzümden uzaklaştırıyor. "Prenses, eğer hoşlanmıyorsan-"

Çantamı almasıyla korku göğsümden fırlıyor. Çantayı göğsüme bastırıyorum ve Darcy'ye ters ters bakıyorum. "O benim."

Dudakları seğiriyor ve bakışları bana dönmeden önce Hudson'a doğru kayıyor. Bakışlarını takip ediyorum ve Hudson'ın beni izlediğini görüyorum. Çantayı masaya bırakıyorum, ayağa kalkıyorum ve masanın etrafından dolaşıp Hudson'a doğru yürüyorum.

Yüzünü bana dönüyor ve ben de kendimi ona atarak kollarımı boynuna doluyorum. İlk başta sarılmama karşılık vermiyor ama sonra yer değiştirdiğini ve kollarının beni sardığını hissediyorum.

"Bayıldım," diye fısıldıyorum boynuna.

Kolları beni sıkıca sarıyor. "Kediciğim için her şeyi yaparım."

Bölüm 10

Emery

"Git otur ve kahvaltını bitir. Sonra da dışarı çıkmak için hazırlanmalısın."

Sarılmaktan vazgeçip Hudson'a bakıyorum. "Dışarı çıkmak mı?"

Heyecan midemde kabarcıklar oluşturuyor ve Hudson düşüncelerimin doğrudan çukura gittiğini açıkça görebiliyor, çünkü ilgimi gördüğünde gözleri parlıyor.

Halka açık ama halka açık olmayan bir yerde seks yapmaktan bahsettikten sonra ne bekliyorlardı ki? Meraklandım, dava et beni.

Beni Darcy'nin kucağındaki yerime geri götürürken, "Seni alışverişe ve sonra da öğle yemeğine götürmek istiyoruz," diye cevap veriyor. "O yüzden uslu dur ve kahvaltını yap. Kahvaltı yoksa, alışveriş de yok."

Darcy tabağımın önündeki yerinden kıpırdamadı, ben de eski yerime geçtim. Yeni çantam kenara çekilmişti ve yemeğe başlarken ona bir göz attım. Onu tekrar kucağıma almamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

Bana bir sırt çantası aldılar.

Ödülleri ve hediyeleri tamamen unutmuşum. Tamamen dürüst olmak gerekirse, bunun sadece seks sırasında söyledikleri bir şey olduğunu düşündüm, takip etme niyetleri yoktu. Birinin istediğini elde etmek için bana söz verip sonra da beni yüzüstü bırakması ilk kez olmuyor.

Diğerleri televizyonu açıp temizlik yaparken, Darcy'yle ben masada oturup kahvaltımı yapmaya çalışıyorum. Saçlarımı tutuyor ve iki örgüyü de çözüyor, sonra ben yerken saçlarımı döndürüyor ve çekiştiriyor. Ben basa doyduktan ve çatalımı bıraktıktan sonra küçük Hollanda örgüsünü omzuma yerleştiriyor.

Ağzım açık kalıyor ve kazara mahvetmek istemediğim için parmaklarımla uçlarına hafifçe dokunuyorum. Daha önce hiç Hollandaca bir tane yapmayı başaramamıştım.

Darcy dudaklarını kürek kemiğimin açıkta kalan derisine bastırıyor. "Git hazırlan prenses. Senin için almamız gereken beş ödül daha var."

"Evet, baba." Ayağa kalkıp çantama uzanırken ellerim hafifçe titriyor ve onu göğsüme bastırıyorum. Geri dönüp dördüne bakmadan önce yatak odasına kadar gidebildim.

Hiçbiri bana bakmıyor ve bunun için minnettarım. Kenarlardan çözüldüğümü hissedebiliyorum ve kendimi toparlamak için sadece bir dakikaya ihtiyacım var. Kapıyı kapatıyorum ve histerik kahkahalar tehdit ederken arkama yaslanıyorum. Bakışlarım gülünç büyüklükteki yatağa takılınca kendimi tutamıyorum.

Kendimi yatağa atıp Darcy'nin yastığını alıyorum ve karnım ağrıyıp ciğerlerim yanana kadar ona gülüyorum.

Son yirmi dört saat içinde çok şey oldu. Beş parasız bir üniversite öğrencisiyken (hâlâ ekmek ve süt alabildiğim türden bir beş parasızlıktan bahsetmiyorum) hafta sonunu, bugüne kadarki tüm hayatımdan daha pahalı olduğuna emin olduğum bir dairede geçirmeye başladım.

Yatakta lanet bir yorgan ve şimdiye kadar hissettiğim en yumuşak çarşaf var, Tanrı aşkına. Oakley ile kaldığım öğrenci evindeki yatağım şimdiye kadar sahip olduğum en güzel yataktı ve sadece son grup evimden yanımda götürdüğüm çarşaf seti ve Goodwill'den iki dolara aldığım bir battaniye vardı.

Şanslıyım ki ev bir yastıkla geldi, yoksa başımı yastığa koyup uyuyacaktım.

Darcy'nin yastığını indirip tekrar yatağın üzerine koyuyorum ve düzeltiyorum. Darcy'nin hafif odunsu kokusu burnuma geliyor ve onu içime çekmek için derin derin nefes alıyorum. Boğazım yanıyor ve göğsüm ağrıyor, gözyaşlarım tehdit ediyor.

İçinde bulunduğum koşulların kırbacı sonunda beni yakaladı.

Ağladığımı duymalarını istemediğimden -özellikle de bu çirkin bir hıçkırık durumuna dönüşürse- yepyeni sırt çantamı alıyorum, sehpadan telefonumu ve Oakley'nin çantasını aşırıyorum, oyuncak ayımın mutfakta olmasından yakınıyorum, hızla yatağın etrafından dolanıyorum ve doğruca ödünç aldığım valizime yöneliyorum. İhtiyacım olanı bulmak için çantayı karıştırmakla uğraşmıyorum, bunun yerine sapından tutup hepsini banyoya götürüyorum.

Cılalı bronz kilide hafifçe vurarak kapatıyorum ve ilk gözyaşının yanağımdan aşağı süzüldüğünü hissediyorum. Bu benim için bile biraz fazla olabilir. Evlatlık olarak ortam pek de istikrarlı olmadığından, her an yeni durumlara uyum sağlamaya alışkınım.

Ama bu Büyük yükseliş . . .

Bir damla gözyaşı diğer yanağımdan aşağı yuvarlanıyor ve ellerimin tersiyle gözyaşlarımı siliyorum. Yere bakıyorum çünkü etrafımı saran tüm fazlalıklara bakmaya dayanamıyorum. Bütün bunlar sadece ...

Elimin tersini açık ağzıma bastırıyor, çaresizce kaçmak isteyen hıçkırığımı bastırmaya çalışıyorum. Bunu gerçekliğimin herhangi bir versiyonuyla nasıl eşleştirebilirim? Bu çok gerçeküstü.

Çok fazla.

Zavallı, çökmüş kız dört seksi, yaşlı adamla tanışır ve bu adamlar onu bir hafta sonu şımartıp orgazm ettikten sonra banka hesabına on binlerce dolar yatırarak normal hayatına geri gönderirler.

Evet, doğru.

Kulağa peri masalı gibi geliyor.

. ..ama ya düşünürsem? Gerçeküstü. Kurgu. Kendi kişisel peri masalım. Güvende olduğumda ve hayalimdeki hayatı yaşadığımda kalbimi ısıtmak için kirli bir sır olarak saklayabileceğim inanılmaz bir fantezi mi?

Hafta sonunu anı yaşayarak ve o saniyenin dışında hiçbir şeyi umursamayarak geçirebilir miyim? Sadece önümüzdeki otuz küsur saat boyunca bu benim normalimmiş gibi davranabilir miyim?

Kendi peri masalımı yaşayabilir miyim?

Bronz armatürleri, pembe havluları ve krem mermeriyle banyoyu tarıyorum. Büyük duş beni çağırıyor. Yatağı düşünüyorum ve kendimi tam ortadaki yastığın üzerinde uyurken hayal ediyorum. Her yemekte farklı bir kucakta oturduğumu.

Ve siyah perde.

Dün gece gönderdikleri resmin görseli olmadan bile o şeyin arkasında ne olduğunu tahmin edebilecek kadar araştırma yaptım.

Hafta sonu için burayı idare edebilir miyim? Bu gerçeklikle? Evet. Sanırım yapabilirim.

Yanağımdan bir damla gözyaşı daha süzülüyor, ama çenemin kıvrımını geçmeden onu uzaklaştırıyorum. Artık gözyaşı yok - en azından üzgün olanlar değil. Bu hafta sonu bir noktada beni çaresizlik içinde ağlatmayı planladıklarını hissediyorum.

Dün gecedен sonra, ben tamamen buradayım.

Tüm eşyalarımı yere attığım yerden toplayıp makyaj masasına taşıyorum. Birkaç dakikamı ayırarak yanımda getirdiğim sınırlı sayıdaki tuvalet malzemesini dikkatlice düzenliyorum. Sonra bavulu karıştırıp o gün için giyeceğim kıyafeti buluyorum; gök mavisi bir sundress, kumaşı fırfırlı bir şey.

Oakley elbiseyi bana gösterdiğinde, minik askılara ve aşk kalpli göğüs çizgisi şeye anında bayıldım. Benimle alay edencesine güldü ve buna tatlı yaka dendiğini açıkladı. Her neyse, çok şirin. Ve bonus, cepleri var.

Dün gecedен kalma küçük siyah kemeri ve babetleri çıkardım. Kıyafetin tamamı sevimli ve genç olduğunu haykırıyor, kendi kız bebeklerini isteyen dört baba için mükemmel.

İhtiyacım olan şeyleri hazırladıktan sonra duşa yöneliyorum ve en yakın musluğu çeviriyorum. Neyse ki, en yakın duş başlığını açıyor ve süslü duşu nasıl kullanacağımı açıklamak için onlardan birini çağırmak zorunda kalmıyorum. Su, tavandan sarkan dairesel bir duş başlığından düşüyor.

Isınmasını beklerken iç çamaşırlarımı çıkarmaya başladım ve ne kadar ıslak olduğumu görünce biraz utandım. Nasıl bu kadar tahrik olmuştum? Darcy'nin klitorisimle oynadığı bir iki dakika dışında aslında hiçbir şey olmadı.

Alay mı ediyorlardı? Darcy'nin masanın altında benimle açıkça oynamasını nasıl izlediler? Hoşuma mı gitmişti?

Hatırladıkça klitorisim zonklıyor. Görünüşe göre, evet. Umarım bu hafta sonu ne kadar olduğunu öğrenebilirim.

Duşun camı buğulanmaya başladığında suya giriyorum ve saçlarımın çok ıslanacağını bir saniye geç fark ediyorum. Ama sonra göz hizasında çıkarılabilir duş başlıklarından biri olduğunu fark ediyorum. Başımı sağıktan uzak tutmaya çalışarak, suyun akışını değiştirmek için bir kol ya da başka bir şey arıyorum. Musluğun hemen üzerinde buluyorum ve su basıncı durana kadar çeviriyorum.

Su yön değiştirip alt duş başlığından çıkmaya başladığında gülümsüyorum, ancak buz gibi soğuk su önce birkaç saniyeliğine beni patlattığında tiz bir gıcırtı çıkarıyorum. İhanetinden dolayı duş başlığına öfkeyle bakarak sırtımı dönüyorum ve suyun omurgamı eritmesine izin veriyorum.

Tamam. Ben sadece bunun için gidiyorum.

Bütün hafta sonu. Toplar duvara şeker bebek görevleri.

O zaman Pazartesi sabahı hayatımı yaşamaya ve hayallerimi gerçekleştirmeye başlayabilirim.

Bölüm 11

Emery

Fermuarın törpüsü göğsüme çılınca şeyler yapıyor. Eşyalarımı Oakley'nin el çantasından yepyeni sırt çantama aktardım. Evet, günlük bir çanta için biraz fazla büyük olabilir ama onu kullanmam gerekiyor. Bunu açıklayamıyorum; tek bildiğim, ondan bir an bile ayrılmaya kıyamadığım.

Altında düzgünce katlanmış bir hırka var - Oakley bunun düğmeli kazak gibi ama daha şık olduğunu açıklayana kadar bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ayrıca boktan telefonumu, Oakley'nin kalan parasını ve öğrenci kimliğimi koyduğum cüzdanımı ve bir dudak parlatıcısını da içine koydum. Yani çanta aslında boş ama umurumda değil.

Sürgünün klik sesini duymadan önce yatak odasının kapısı hafifçe çalınıyor. "Kedicik, gitmeye hazır mısın?"

Çılgınca çırpınışlar Hudson'ın sözleriyle tam bir çullanmaya dönüşüyor. Cevap vermeden önce duvara sabitlenmiş tavandan tabana aynada kendime hızlıca bakıyorum, mavi elbiseyi bir şekilde mahvetmediğimden emin olmak için.

Hayır, her şey yolunda.

"Evet, hazırım," diye sesleniyorum yansıma son bir kez baktıktan sonra.

Çantamı üstündeki küçük sapından ve orijinal sözleşmeden tutarak mahremiyet duvarının arkasından yatak odasına doğru yürüyorum. Hudson omzunu kapı aralığına dayamış, siyah ayakkabılarımdan Darcy'nin örgüsünden geriye kalan hafif kıvrımlı saçlarıma kadar beni tararken gözleri ayaklarıma iniyor.

Göğsü bir nefesle genişliyor ve sonra bana gülümsüyor, gözlerindeki sıcaklık tenimi yakacak kadar güçlü. "Çok güzel görünüyorsun."

Lanet olsun, neden yanaklarım ısınıyor?

"Ah, teşekkür ederim," diye cevap veriyorum, neredeyse kekeleyerek, iltifat karşısında ne yapacağımı bilemeden.

Bana elini uzattığında, elini tutmak için ona doğru yürüyorum. Hudson elimi dudaklarına götürüp parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor ve yemin ederim dizlerimin bağı çözülüyor. Kendime bunun bir aşk romanı olmadığını hatırlatıyorum. Bu sadece hafta sonu fantezilerinin bir parçası.

Şimdi beni mahvedecekler. Sonra da beni sikip atacaklar.

Simetri için yaşasın.

"Hadi ama, sanırım diğerlerini daha fazla bekletirsek Xavier buraya gelecek ve seni omzunda arabaya taşıyacak."

Kendimi Xavier'in omzunun üzerinden bu kısa elbiseyle hayal ediyorum ve kıkırdıyorum. Kıkırdıyorum. Kıkırdıyorum, şirin şirin.

Yüce İsa.

Şu anda ben kimim ki?

Kendime hatırlatıyorum.

Hissettiğim gariplikten zihinsel olarak sıyrılıyorum ve Hudson'a sırtıtıyorum. "Külotumu herkesin önünde bu şekilde sergilemek istediğimden emin değilim."

Hudson omuz silkerek odadan çıkıyor ve kapıya giden koridorda dolaşan diğer üç kişinin yanına gidiyor. "Hiç denediniz mi?"

Başımı eğip ona bakıyorum. "Neyi denedin?"

"Külotunu herkesin görebileceği şekilde sergilemeyi."

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama elimde hiçbir şey yok.

"Bu bir şey mi?" Bana bakarken dudakları titriyor. "Evet."

Bana verdiği tek şey bu.

"Hazır mısınız?" Onlara yaklaşırken Derek soruyor ve Hudson hazır olduğumuzu onaylıyor.

Derek'e kağıtları uzatıyorum ve o da koridordaki masanın üzerinde duran sarı zarfın üzerine yerleştiriyor.

Darcy sırt çantamı çalıyor ve bir an için çantasız kaldığımı hissediyorum ama o bana gülümsüyor ve ben de sakinleşiyorum.

Asansöre binip yeraltı otoparkına inene kadar Hudson'ın hâlâ elimi tuttuğunu fark etmedim. Parmaklarımız birbirine kenetli değil; onun yerine, tıpkı küçük üvey kardeşlerimin ellerini tuttuğum gibi birbirlerine kenetlenmiş durumdalar.

Yan yana park edilmiş dört araba var ve her park yerinin önünde yere spreyle boyanmış 1921 yazılmış. Dört arabayı da tarıyorum ve zihnimde adamları her birine yerleştiriyorum.

Büyük, koyu gri SUV tamamen Derek. Büyük, dengeli, koruyucu.

Gümüş spor araba tam Darcy'lik. Gösterişli, hızlı, şık.

Bakışlarımı mavi elektrikli araba ile siyah sedan arasında gezdiriyorum.

Sedan, olimpiyatlardaki gibi halkaları olan bir marka ama adını bir türlü hatırlayamıyorum. Diğer ikisine kıyasla neredeyse sıkıcı. Ne Xavier'e ne de Hudson'a uyuyor.

Ancak Hudson'ı elektrikli arabayı kullanırken görebiliyorum. Bu durumda Xavier'e sedan kalıyor, her ne kadar onu içinde göremesem de.

Cipin yanında duruyoruz ama binmeden önce Darcy bizi durduruyor. "Ee?" diye soruyor, ben de kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum. "Seni arabaları incelerken gördüm. Kimin neye sahip olduğunu düşünüyorsun?"

Dudaklarımı büküyorum ve yumurcağımın oynamasına izin vermeye karar veriyorum. "Doğru yaparsam ne olur?"

Darcy'nin yüzünde sevinçli bir ifade belirir. "Sana bir istek borcum olacak." Kaşlarımı kaldırıyorum. "İstediğim zaman paraya çevirebileceğim bir iyilik gibi mi?" Başını sallıyor.

Sırıtiyorum ve cevap vermek için ağzımı açıyorum.

"Ama yanlış yaparsan, bir saat sikimi ısıtacaksın."

Bu Zaman, I karıkbenim Kaşlar. "Cock ısınma?"

Bu Araştırdığım bir şey değil.

"Bir saat boyunca bacaklarımın arasında diz çökeceksin, ağzında sikim olacak, emmeyeceksin. Çok az emeceksin. Cömert olabilirim."

Zihnimde tam da o sahnenin görüntüsü beliriyor ve içimi bir sıcaklık kaplıyor. Darcy kanepede, televizyon izliyor, diğerleri yanında uzanmış, ben bacaklarının arasında, başım kalçasında, yarı sert aleti ağzımda. Hayal o kadar güçlü ki, parmaklarının saçlarımı okşayışını neredeyse hissedebiliyorum.

O kadar iyi ki neredeyse gerçek cevaplarımı vermeyeceğim.

Ama isteğimi bu şekilde kullanılmaktan daha çok istiyorum. Ama sadece bu kadar. Yine de gelecekte kesinlikle denemek istediğim bir şey.

"Emin olamadığım tek şey sedandı ama tündengelim mantığı onun Xavier'e ait olduğunu söylüyor. Onu Hudson kullanıyor." T rozetli mavi arabayı gösteriyorum. "Derek SUV'u kullanıyor, sen de spor arabayı."

Kimse cevap vermeyince her birine bakıyorum ve neredeyse kendi içime kapanıyorum. Hiçbiri gülümsemiyor. Kahretsin, onları gücendirdim mi?

"Özür dilerim, ben-"

Serbest kalan elim Darcy ile yüz yüze gelene kadar çekiştiriliyor. Sadece saniyeler süren ama ruhumu çalmaya çalışan bir öpücükle dudaklarım dudaklarımla çarpışmadan önce koyu mavi gözlere hızlı bir bakış atıyorum.

Öpüşmeyi kestiğinde nefese kalıyorum. "Bu ne içindi?"

"Bir nedeni olmak zorunda mı?" diye sırtarak soruyor ama cevap vermeme fırsat vermiyor. "İsteğini alacaksın."

Ben de ona sırtıyorum.

Derek, "Hadi, gitmemiz gerek, yoksa tüm ödüllerinizi almak için yeterli zamanımız olmayacak," diyerek dikkatimi tekrar diğerlerinin üzerine çekti.

Cipin ışıkları yanar ve kilitlerin açılma sesi beton alanda yankılanır. Beklendiği gibi, Derek sürücü koltuğuna geçiyor. Xavier ön yolcu koltuğuna geçiyor. Hudson arka koltuğun kapısını açık tutuyor ve ben içeri girdiğimde Darcy de diğer taraftan binmiş oluyor ve kendimi ikisinin arasında sıkışmış buluyorum.

Tıpkı dün geceki gibi.

Bölüm 12

Emery

Alışveriş merkezine giden yol sessizdi. Gerçekten çok sessiz. Kıpırdamamak için kendimi zor tutuyorum, her hareket ettiğimde iki yanımdaki adamlardan birine ya da her ikisine birden dokunduğumun farkındayım. Onlara dokunamadığımdan değil. Sanmıyorum. Aslında bunu konuşmamıştık.

Ya onlara ulaşmak istersem, buna iznim var mı?

Tüm bu gergin enerji, parmaklarımdaki deriyi koparma dürtüsüyle savaşırken ellerimi kucağımda birbirine kenetlememe neden oluyor.

Beni götürecekleri yer ne kadar uzakta?

Tam birkaç soru sormak için cesaretimi topladığım sırada, Derek dün gittiğim alışveriş merkezine döndü. Neredeyse rahatlamıştım. Bir an önce bu arabadan çıkmalıyım.

Derek arabayı bir boşluğa çeker çekmez Hudson elini çıplak kalçama koyuyor ve sıkıyor. Ona bakmak için başımı çeviriyorum ama o çoktan arabadan inmiş. Parmakları benimkilerin arasına giriyor ve ben de dönüp bana gülümseyen Darcy'ye bakıyorum.

"Hadi prenses. Yapacak biraz şımarıklığımız var."

Derin bir nefes alıyorum ve koltuğun üzerinde kaymadan önce bırakıyorum. Darcy bana yer açmak için geri adım atarken elimi bırakmıyor. Arabadan uzaklaşırken, artık eşyalarım olduğunu hatırlıyorum ve biraz panikle arabaya dönüyorum. "Çantam."

Derek tutuyor. "Aldım."

Buna nasıl sahip olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama başımı sallıyorum.

Etrafımdaki herkesten iki adım geride olduğumu hissetmek

Alışkınım ama için bir yol bulmam gerekiyor.

Güneş omuzlarımin çıplak tenini ısıtacak kadar sıcak ve yüzümü gökyüzüne doğru çeviriyorum, ruhumun karanlık köşelerini canlandıran sıcaklık ışınlarının tadını çıkarıyorum. Nedenini tam olarak bilmiyorum ama kendimi bildim bileli, ne zaman kendime ayıracak bir dakikaya ihtiyacım olsa güneşe dönüyorum.

Derek ve Hudson önümüzde yürüyorlar, sesleri ne dediklerini duymama yetecek kadar yüksek değil. Yine de Darcy dikkatimi dağıtıyor.

"Peki, diğer ödüllerinizi ne olmasını istediğinizi biliyor musunuz?"

Sürgülü cam kapılar *vınlıyarak* açılıp içeri girdiğimizde kaşlarımı çatıyorum, etrafımızı çalan müzik ve konuşan insanların sesleri sarıyor. "Ben mi seçeceğim?" Elimi sıkıyor. ". Aklımda sizin için bir ödül olduğunu biliyorum, ancak kalbiniz bugün gördüğünüz bir şeye bağlıysa, muhtemelen fikrimi değiştirmeye ikna olabilirim. Sanırım Derek'te bir şey var. aklınızda bulunsun."

Sağımda ama hemen arkamda yürüyen Xavier'e bakmak için dönüyorum. "Aklında bir şey mi var?"

Başını sallıyor, sonra derin ama sessiz bir sesle cevap veriyor. "Zaten bir şey geliyor. Yarın hazır olur."

Xavier benimle göz teması kuruyor, konuşurken beni inceliyor ve ben küçük bir ürpertiye bastırmak zorunda kalıyorum. Korku omurgamı sarsmaya çalışıyor, ama bu adamların yanında içimdeki inatçı sıcaklık birkaç seviye daha yükseliyor ve psikopat tipli erkekleri tercih edip etmediğimi merak etmek zorunda kalıyorum.

Darcy, sessizce akıl sağlığımı sorguladığımdan habersiz, "Yani geriye kendi seçtiğin iki ödül kalıyor," diye özetliyor.

Kendim için seçtiğim iki ödöl. Daha önce hiç kimsenin kullanmadığı yepyeni şeyler.

"Herhangi bir şey?" İstediğim tek bir şeyi bile düşünmeye çalışarak soruyorum. "Mantık çerçevesinde, evet."

Ders kitapları, çarşaf ve battaniye, spor ayakkabı, diş fırçası gibi ihtiyacım olan şeyleri aklıma hemen getirebiliyorum. Ama istediğim şeyler?

Dün çocuklar için iç çamaşırı almak zor olsa da, başkası için olduğunu bilmek bunu kolaylaştırdı. Ama kendim için satın almak? Bunu yapmaya en çok yaklaştığım şey dün aldığım oyuncak ayı, boya kalemleri ve boyama kitabıydı. O zaman bile bunlar otel odasındaki sahne içindi. Elbette, bu hafta sonundan sonra onlardan biraz daha faydalanacağım, ama öncelikle *benim için* değillerdi.

Belki şu pil bankası şeylerinden alabilirim, böylece telefonumun şarjı sürekli bitmez.

Derek ve Hudson bir elektronik mağazasının önünde birlikte durmuş bizi bekliyorlar. Derek boştaki elini bana uzatıyor ve Darcy ona gidebilmem için beni bırakıyor. Beni kucaklıyor ve başımın tepesine bir öpücük konduruyor. *Kesinlikle* sarılmam gerekenden bir saniye bile fazla sarılmıyorum.

Derek konuşurken sesi alçak ve sessiz, sadece benim duyabileceğim şekilde çıkıyor. "Dün gece Darcy ile duştayken sırt çantayı gördüğümüzü biliyorsun."

Kollarında kaskatı kesiliyorum ve o da beni daha sıkı tutuyor. gibi utanç duygusu ayaklarımı bu durumdan kaçmaya zorlarken yutkunarak başımı sallıyorum.

"Telefonunuzu ve ekranının nasıl ciddi şekilde çatladığını da gördük." Neyse ki telefonun birkaç nesil eski olduğundan bahsetmiyor. "Size ödöl olarak telefonunuzu değiştirmek istiyorum. Eğer bundan rahatsız olursanız, ekranı değiştireceğim ve size koruyucu bir kılıf ve ekran koruyucu alacağım."

Ben... ne?

Yepyeni bir telefon. Yepyeni, yepyeni. Hala ambalajı olacak.

Bu kadar yeni ve parlak bir şeye sahip olma düşüncesi vücudumdaki tüm kasların gerilmesine neden oluyor ve nefes aldığımdan bile emin değilim. Kendime bir şeyler almak için hiçbir zaman kendi param olmadığı gerçeğinin yanı sıra, yepyeni bir şey almanın da bir anlamı yoktu, çünkü benden çalınmış olacaktı.

Grup evleri böyle çalışırdı. Eşyalarınızı saklıyor ya da kırıyordunuz, böylece başka kimse onları istemiyordu.

Derek'in hakkını yemeyelim, beni itmiyor, sadece tutuyor, avuç içleri sırtımda yavaşça daireler çiziyor. Ona, kulağımın dibindeki kalp atışlarına odaklanıyorum. Bunu yapabilirim. Bu hediye, hayır, bu ödülü kabul edebilirim. Onları hak ettim. Ve süslü bir şey seçmeme gerek yok. Sadece mesaj atabileceğim ve arama yapabileceğim bir şey. Belki biraz sosyal medyada gezinebilirim. Pahalı olmasına gerek yok.

Cevap verene kadar elimin onun düğmeli gömleğinin içinde sıkı bir yumruk haline geldiğini fark etmiyorum. Hay sikeyim. çalışıyorum ama o belimi sıkıyor. Yutkunarak ona bakıyorum.

İfadesi daha önce hiç görmediğim kadar yumuşak, sorusunu tekrar soruyor. "Peki, ne olacak bebeğim? Yepyeni mi yoksa kırık parçaları mı değiştirelim?"

Sözleri karşısında yutkundum. Onun isteği ve benim hayatımla ilgili planlar arasındaki simetri rahat edemeyeceğim kadar yakın.

Duvara tosladım, kendime hatırlatıyorum ve oynamam gereken role geri dönüp ona istediğini vermeye çalışıyorum. Eğer bana yeni bir telefon almak istiyorsa, ben kimim ki onu durdurayım?

"Yeni telefon, lütfen, baba."

Sanki gününü güzelleştirmişim gibi gülümsüyor. "Bebeğim ne isterse, onu alır."

Kırk dakikadan biraz fazla bir süre sonra, çılgın, gümüş mücevherli kılıfı, telefon koruyucusu ve köşesinden sarkan kabarık pembe ponponu ile en yeni iPhone'u elimde tutarken gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. Sim kartım transfer edildi, telefon yüzümle açılıyor ve üzerinde oyun oynayabiliyorum. Ayrıca, görünüşe göre pili şarj edilmeye ihtiyaç duymadan tüm gün dayanıyor.

Derek beni sıcak çikolata içtiğim kafede oturan çocukların yanına götürüyor. Geldiğimizi gördüklerinde Darcy oturmam için dizine vuruyor, Derek de Hudson'ın yanındaki boş koltuğa oturuyor. Xavier de kendi alışverişiyle bizi mağazadan çıkarken takip ediyor.

"Nasılsın prenses? Derek Baba'nın sana ne aldığını göster bana."

Hâlâ biraz şoktayken Darcy'ye gururla telefonumu gösteriyorum. Sanki daha önce hiç akıllı telefon görmemiş gibi hayran hayran bakıyor ve ben de ona kıkırdıyorum.

"İki ödül gitti, dört ödül kaldı. Daha fazlasını kaldırabilir misin?"

Telefonumu göğsüme yaslayıp başımı sallıyorum ve daha fazla neyle başa çıkabileceğimi merak ediyorum.

Bölüm 13

Emery

Mağazaya bakarken, oraya gerçekten girmek isteyip istemediğimi merak ediyorum. Buranın reklamlarını görmüştüm ve ürünlerinin her zaman çarpıcı olduğunu düşünmüştüm ama sonuçta bana göre değil. En azından benim önceki halime göre değil.

Ama benim bu yeni versiyonum güzel şeylere sahip olabilir mi?

Elimde yepyeni pırıl pırıl telefonum ve sırtımda bembeyaz sırt çantamla, evet, güzel şeylere sahip olabileceğime karar veriyorum. Oakley'den sürekli ödünç almak zorunda değilim. Bu mağazaya girip bir ya da iki sundress alabilirim. Şirin kemerler. Hatta belki şu sinir bozucu görünen ama televizyondaki tüm seksi hatunların taktığı sarkık güneş şapkalarından da alabilirim.

"İçeri giriyor muyuz prenses?"

Darcy yanımda, parmaklarımız bir kez daha birbirine kenetlendi. O ve Derek beni ikisinin arasında , Hudson ve Xavier ise çoğunlukla beni izliyor. Dürüst olmak gerekirse bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Halkın içinde olduğumuzu ve onların kızlarından biri gibi göründüğümü biliyorum ama ...

Kendime iç çekiyorum.

Ne zaman kendimin bu pısırik, mızımız versiyonu oldum? Bu adamlar içimi dışıma çıkarıyor. Sonunda onlara yetiştiğimi hissediyorum, ama yakında bana yine ters köşe yapacaklarından hiç şüphem yok.

Ve tüm bu sıradan dokunuşlar beni deli ediyor. El ele tutuşmanın bu kadar erotik olabileceğini kim bilebilirdi? Darcy başparmağını ellerimizin arasına sokup avucumun üzerinde daireler çiziyor. Ve Derek'in eli sırtımda, o kadar aşağıda ki neredeyse kığımın kabarıklığını okşuyor? Hay sikeyim. Ben.

Bu mağazaya girip alışverişi bitirmek istiyorum, böylece daireye dönüp beni tekrar yarmalarına izin verebiliriz.

"Prenses?"

Zıplıyorum, beşimizin o dev yatakta kollarımız ve bacaklarımız birbirine dolanmış bir şekilde yattığı fikrine kendimi tamamen kaptırıyorum. "Ah, evet. Yani, evet, baba."

Elimi sıkıyor ve mağazaya giriyoruz. Cam kapıyı iterek açmanız gereken süslü yerlerden biri, mekânın ambiyansı alışveriş merkezinin kendisinden tamamen ayrı.

"Nasıl-oh, şey, merhaba. Yardıma ihtiyacınız var mı?" Satıcı kadının gözleri birleşmiş ellerimize kayıyor, sonra Derek, Hudson ve Xavier içeri girerken omzumun üzerinden yukarı fırlıyor.

"Hayır, teşekkürler. Sadece etrafa bakmak istiyorum, sorun olur mu?"

Yanımdaki dört adamı tarıyor ve sonra sıkı bir gülümseme sunuyor. "Elbette, tatlım. Bir konuda yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver. Ben hemen şurada olacağım." Bir elbise rafını işaret ediyor, ardından içinden buhar çıkan tuhaf, küçük bir elektrikli süpürgeyi eline alıyor.

Erkek arkadaşlarım dağılıyor ve beni yalnız bırakıyorlar. Neredeyse bana geri dönmelerini isteyecektim, seçim konusunda isteyecektim çünkü bu mağaza beni çok aşırıyordu. Ama ilgisiz bir şekilde öylece çekip gitmediler. Hayır, aktif olarak kıyafetlere bakıyorlar.

Elbiseler.

Tulumlar.

Etekler.

Üstler.

Hudson'ın parmak uçlarından sarkan bir paltosu bile var.

Gözlerim irileşiyor ve satıcı kıza bakıyorum. Her birini takip ediyor, vakum zımbırtısı hiçbir şeyi hedeflemiyor ve içinden buhar köpürüyor. Yavaşça dönüp bana bakıyor, yüzünde anlam veremediğim bir ifade var ve benim de ona gülümseme sıram geliyor.

Bırak ne istiyorsa onu düşünsün.

Erkeklerle döner ve hepsinin elinde birkaç askı olduğunu görünce ellerini birbirine vurur. "Size bir askı getirmeme ve güzel genç bayanınızı bir prova odasına yerleştirmemize ne dersiniz?"

Belli ki birkaç dakika önce düşündüğü her şeyi bu satıştan alacağı büyük komisyon uğruna bir kenara bırakmış.

Bir an ortadan kayboluyor ve elinde tekerlekli boş bir elbise askısıyla geri geliyor. "Soyunma odaları arka tarafta."

Bunun onu takip etmem için bir talimat olduğunu düşünerek arkaya doğru ilerliyorum, sevimli krem rengi dantel bir elbiseye bakmak için duraklıyorum. Yakası bana bir rahibin giyeceği bir şeyi anımsatıyor, bedeni vücudumu saracakmış gibi bir izlenim veriyor, sonra belden dışarı doğru genişliyor, kalın kıvrımlar eteğe genişlik veriyor. Bedenimi dikkatlice seçip prova odasına gidiyorum.

Her iki tarafta ikişer tane olmak üzere dört tane var ve aralarında en arkada büyük bir aynaya bakan bir boşluk ve açıklıkta erkeklerin hepsinin rahat görünümlü sandalyeler var. Satıcı kadın, kalın beyaz bir iple geriye çekilmiş kocaman soluk mavi perdenin olduğu en arka sol tarafı seçmiş.

Kadın beni soyunma odasına kadar takip ediyor ve ben de hemen dolu giysi raflarıyla karşılaşıyorum.

"Tamam, eğer gidip şu elbiseyi asarsan-oh, çok güzel değil mi? Daha bugün geldi. Üzerinde görmek için sabırsızlanıyorum- ama evet, onu rafa as, sonra arkadaşlarının senin için seçtiği kıyafetlerden birini giy. Sonra beni arayın, gelip her şeyin mükemmel görüldüğünden emin olayım ya da onlar görmeden önce size uymayan bir kıyafeti iptal edeyim. Kulağa nasıl geliyor?"

Aynadaki yansımasını izliyorum ve biraz rahatsız olduğu belli olsa da bir şey söylemeyecek.

Hayır, bekle, yanılıyorum.

"Sadece soracağım -istemiyorsan cevap vermek zorunda değilsin- ama eğer sormazsam kendimle yaşayamam."

Kendimi destekliyorum. Bana fahişe olup olmadığımı mı soracak? Eskort mu?

Serin bir el dirseğıme konuyor ve ciddi gözlere bakmak için arkamı dönüyorum. "İyi misin tatlım? Güvenliği çağırmam gerekir mi?"

Bu rastgele yabancı benim için endişeleniyor mu? Birkaç gün öncesinden bu kadar farklı olan dünyaya ne yansıtıyorum ki taksi şoförü ve bu satıcı kadın yardıma ihtiyacım olduğunu düşünüyor? Bu gerçekten ironik. Hayatımda yardıma ihtiyaç duymadığım tek an bu.

Gözlerimin kocaman ve kaşlarımın kalkık olduğunu biliyorum ama şoktan yüzümü zar zor hissedebiliyorum. Yutkunuyorum ve kelimeleri oluşturmaya çalışıyorum çünkü her geçen saniye yüzünü daha fazla endişe dolduruyor. "Evet, yani, evet. Ben iyiyim. Onlar aslında benim-"

Ne diyebilirim ki? Sevgililer? Aile dostları mı? Biri babam, diğerleri de onun arkadaşları mı?

Gözlerinde ilgi kıvılcımları beliriyor ve ben de *taşaklarımı duvara dayama* mantrasına sadık *kalmaya* karar veriyorum. Ayrıca, gerçek onun gününü güzelleştirebilir.

Ona doğru eğildim ve sessizce "Onlar benim şeker babalarım" dedim. Ağzı bir "O" ile açıldı. "Vay canına."

Sırtarak elbisemi rafa asıyorum. "Evet, bu alışveriş gezisi ... şeyler için bir ödül."

Göz ucuyla ona bakıyorum. Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde başını sallıyor ve hayal ettiği şey karşısında kıs kıs gülmek elde değil. Gerçekten beşimizi birlikte mi hayal ediyor?

Birkaç saniye sonra doğruldu ve bluzunu düzelttikten sonra bana sırtarak baktı. "Görünüşe göre seni gerçekten iyi şımarttıklarından emin olmamız gerekiyor. Bunları denemeye ne dersin, şeklini ve kalıbını anladıktan sonra sana yakışacağını düşündüğüm birkaç ekstra şey daha çıkaracağım?"

Başımı salladım ve elimi uzattım. "Ben Emer-Emmy."

"Rhonda," diyerek hızlıca elini sıkıyor ve ardından kıyafetleri işaret ediyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Emmy. Tamam, hadi başlayalım."

Neredeyse bir saat sonra ve dört bin kıyafet değiştirdikten sonra, yorgun ama mutlu bir şekilde seçtiğim elbiseyi çıkarıyorum. Bugün mağazadan hangi kıyafetlerle ya da kaç kıyafetle çıkacağım hakkında hiçbir fikrim yok ama bu beyaz elbiseyi istediğimi biliyorum. Giyecek yerim olmasa bile.

Üzerimde askısız sütyenim ve siyah tangamdan başka bir şey yokken, Rhonda'nın seçtiği neredeyse okul üniforması kıyafetimle prova odasından çıktığımı gören erkeklerin -babaların- anısına kıkırdıyorum. Onların fantezilerine oynamakla ilgili bir şeyler fısıldamıştı.

Rhonda'yı gerçekten severim.

Otuz K için planlarım olmasaydı, ona şimdiye kadar aldığı en büyük komisyonu vermek için kesinlikle buraya geri gelirdim.

Tam güneş elbisemi almak için eğilmeye başladığımda perde dalgalanıyor. Rhonda'nın başka bir kıyafetle geri döndüğünü düşündüğümde içimden bir kahkaha yükseliyor. "Düşündüm ki-"

Ama Rhonda değil.

Hudson.

Aynadaki yüz ifadesine bakınca dizlerimin bağı çözüldü. Hayır,

Hudson değil. Viper.

Viper arkamdan yaklaşıp göğsünü sırtıma bastırıyor. Alçak, homurdanan bir ses tonuyla vücudumun otomatik olarak yerine getirdiği bir emir veriyor, sanki beynim karar vermiş gibi, *babam burada, artık düşünmeme gerek yok.*

Ve dürüst olmak gerekirse, nefret etmiyorum.

"Ellerini aynanın üzerine koy ve bacaklarını aç."

Ben itaat eder etmez, elleri belime yerleşiyor ve başını kulağıma doğru eğiyor, sıcak nefesi serin tenimi okşuyor. "Bak benim için nasıl da uslu bir kız oluyorsun."

Eli aramızda kayboluyor ve kalbim neredeyse göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor, sabahtan beri içimde dolaşan sıcaklık yeniden canlanıyor.

Beni burada mı sikecek? Mağazanın geri kalanından sadece ağır bir perdeyle ayrılan bu soyunma odasında mı? Hay sikeyim. Bu fikir beni neden bu kadar heyecanlandırdı?

Oh, kahretsin. Bahsettikleri yarı aleni seks bu muydu? Bu benim ilk tadım mı olacak?

Beni arkamdan kavradığını hissettiğimde bakışlarım zar zor örttüğüm amıma düşüyor, parmak uçları aynada kalçalarımın arasında beliriyor. "Bu am hafta sonu için benim, değil mi?"

Parmaklarından birini klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve vücuduma zevk zonları gönderiyor. "Evet, baba." Kelimelerim iniltiye dönüşüyor.

"Ve amıma ne istersem yapabilirim, doğru mu? Çünkü o benim. Benim ve onların."

Kalçalarımı birbirine bastırmamak için dizlerimi kilitli tutmaya büyük bir konsantrasyon gösterirken başımı sallıyorum.

"Ve eğer amımla oynamak istersem, onu bana , değil mi? İyi bir kız olacaksın ve o güzel kalçalarını açacaksın,

Dizlerini iki yana aç, ben de amımla istediğim gibi oynayayım. Değil mi?" Viper parmağını tekrar klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve göbeğim sıkılıyor.

Vay anasını.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki tüm vücudum onun gücüyle gümbürdüyor. Görüntüler zihnimde titreşiyor.

Ben, babamın SUV'unun arkasında Viper'a binmişim, o da eve giderken amımı sikiyor.

Viper beni mutfak tezgahının üzerine eğiyor, yavaşça içime girip çıkıyor, yemek pişiren Angel'la konuşurken beni görmezden geliyor, de benim varlığımı kabul etmiyor.

Ben, yemek masasının üzerine uzanmışım, bacaklarım açık, Viper dizlerimin arasındaki tabaktan yemek yiyor.

Dudaklarımdan bir inilti daha geçiyor ve şimdi nefes nefese kalıyorum. Sanırım onun sözleri ve kafamdaki iğrenç görüntüler yüzünden gerçekten boşalabilirim. "Evet, baba. Bu amla ne zaman ve nasıl istersen oynayabilirsin."

Bir yay gibi gerginim, ama aynı zamanda titreyen bir karmaşayım ve sadece bir şey yapmasını istiyorum, herhangi bir şey.

Bu kez, üç parmağını kısıyor ve daha sıkı bastırıyor, basınç tangamın kumaşını yoldan çekiyor, böylece iki parmak sırsıklam girişime kayıyor.

Nefesim kesiliyor, kendimi dik tutmaya çalışırken parmaklarım aynayı tırmalıyor. "Ne kadar sürtük bir sen. Bizim için çok ıslak. İyi bir kız ama sürtük,

Yine de. Ve iyi kızlar ne alır biliyor musun, kedicik?" Viper parmaklarını içime sokup çıkarıyor, o kadar yavaş ki burada ve şimdi ölebileceğimi düşünüyorum.

Ona cevap vermemin hiçbir yolu yok. Beynim tamamen devre dışı kaldı.

"İyi kızlar ödüllendirilir." Parmakları bacaklarımın arasından kayboluyor ve bu sefer iniltim daha az aman *tanrım* ve daha çok *hayır, gitme*. "Şşş, sorun yok, kedicik. Sadece ödülünü alıyorum."

Aynada kolunun hareket ettiğini, elinin cebine girdiğini görebiliyorum ama mor bir parıltı dışında hiçbir şey göremiyorum. Saniyeler sonra iki eli de bacaklarımın arasından kayıyor. Biri külotumu yana çekerken, diğeri kayıyor - kahretsin, bu kaç parmak?

Pürüzsüz silikon klitorisime baskı yapana kadar bir şeyleri hareket ettiriyor ve ayarlıyor. Külotumu tekrar yerine koydu, sonra iki eli de klitorisimin üzerindeydi.

Belim, bir çift parmağım ıslaklığımla parlıyordu ve vajinam dolu ve ağır hissediyordu.

"Bu nasıl bir his?" Parmakları esniyor ve sorusunu ve az önce içime bir şey sokup orada bıraktığı gerçeğini anlamam bir anımı alıyor.

Bir yandan diğer yana kıpırdanıyorum, sert doku klitorisime sürtünürken inliyorum. "G-iyi."

"Rahatsız değil misin?"

Amımın iç kaslarını sıkıyorum. "Hayır, baba."

"Mükemmel." Viper boynumun kıvrımını öpüyor, sonra perdeye doğru geri adım atıyor, bir eli cebinde.

Beni burada, bu şekilde bırakmaya hazırlanmasını izlerken gözlerim açılıyor. Ayrılmadan hemen önce elini cebine attı. "Ve, kedicik?"

Onun yansımasına bakıp duruyorum.

"Daireye dönene kadar istediğin kadar orgazm olma iznin var. Ondan sonra kısıtlanacaksın. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve perdenin arkasında kaybolmadan önce cebinden telefonunu çıkarıyor.

Ne kadar çok

"Siktir," diye fısıldıyorum, dizlerim bükülüyor.

Yüksek hızlı, sürekli titreşimler amımı çevreliyor. Klitorisimin üzerindeki sert doku beni orgazmın eşğine getirirken, içime yerleştirilen parça amımı uyarıyor ve daha önce hiç olmadığı kadar kasılmamı sağlıyor.

Pelvisim kendi aklıyla ileri geri sallanıyor, bu adamlardan beklediğini bildiği havai fişekleri kovalıyor. Isı çekirdeğimden fışkırıyor ve bilincimin her zerresini tüketiyor. Göğüslerim ağırlaştıkça ve meme uçlarım sıkılaştıkça askısız sütyen aniden çok daralıyor. Tüm varlığım sıkılaşıyor. Daha önce vücuduma hiç oyuncak sokmamıştım, hele ki titreşimli bir oyuncak, ama lanet olsun, sanırım bu zevkten ölmek üzereyim. Ölüm sebebi: Beyin eriten orgazm.

Orgazmımın üzerime çökmesi bir dakikadan az sürmüyor. Titreşimler acımasız ve mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş. Nefes nefese kalıp inliyorum ve sessiz olmak için elimden geleni yapıyorum, ama bunu başarabildiğime dair hiçbir fikrim yok. Eğer başaramazsam da umurumda değil. Ve ayrıca, Rhonda'nın bu kirli fantezinin bir parçası olduğunu bilmekten mutlu olduğundan eminim.

Orgazmımdan sonra titreşimler yavaşlıyor, nazıkçe azalıyor ve beni aynaya karşı nefes nefese, terli ve ıslak bir karmaşa içinde bırakıyor.

Ne oluyor lan?

Bacaklarım jöle gibi ve dudaklarım uyuşmuş gibi hissediyorum. Kocaman ciğerlerime hava çekerken vücudumdaki her kas titriyor.

Sonunda ayağa kalktığımda, artçı şoklar beni hazırlıksız yakalamaya devam ediyor. Külotum sıırsıklam ve her nasılsa saçlarım sanki biri parmaklarını agresif bir şekilde saçlarımda gezdiriyormuş gibi görünüyor. Ve gözlerim, aman Tanrım. Göz bebeklerim kocaman. Yanaklarım pembeleşmiş. Az önce sert ve hızlı bir şekilde sikilmiş gibiyim.

Küçük, pis bir şipşak. Ve çabuk olmuştu.

Külotuma bir göz atıyorum ve bu açıdan bakıldığında minicik bir çıkıntı olduğunu görüyorum. Bunu içeride mi bırakmam gerekiyor? Viper içeride bırakmam konusunda herhangi bir talimat vermedi, ayrıca şimdi öğle yemeğine gidiyoruz.

O zaman tıklar. Bu yüzden eve gitmeden önce istediğim kadar boşalmak için iznim var. İçimdeki bu şeyle beni delirtecekler. Yarı alenen.

Bu düşünceyle gözlerim kapandı.

Eve dönene kadar istediğim orgazm olabilirim.

Bundan sonra kısıtlama düşüncesi neden bu kadar ateşli?

Bölüm 14

Hudson

Aletim pantolonumun içinde kaya gibi sert ve fermuarıma karşı külotumun bariyerine sahip olduğum için minnettarım.

Soyunma odasının hemen dışında durmak ve içine yerleştirdiğim vibratörü kontrol etmek için telefonumdaki bir uygulamayı kullanırken Emmy'nin orgazmını dinlemek, hayatımın geri kalanında kafamda tekrarlayacağım bir fantezi.

İlk açıldığında yaşadığı şaşkınlık ... Sessiz kalmaya çalışması ...

Sızlanmaları ve inlemeleri . . .

Sikeyim.

Orgazm olduğunda uygulamanın bana bile gerek yoktu, duyuyordum. Adımı fısıldadığını ve *babama* yalvardığını fark ettiğinden bile şüpheliyim.

gelmesine izin verdi. Sanırım engerek hakkında bir şeyler söylediğini bile duydum, ama bunu ona daha sonra sormam gerekecek.

Sikim titriyor ve onu sıkamak için uzanıyorum, mağazanın ortasında lanet olası bir ergen gibi pantolonuma boşalabileceğimden biraz endişeleniyorum.

Daha önce hiç böyle oynamamıştım. Hiçbir kadın bu tür bir kontrole ve fantezi derinliğine izin vermemişti. Emmy'yle sanki istediğim gibi oynayabileceğim bir oyuncağımış gibi konuşmam, gözbebeklerinin büyümesine ve nabzının artmasına neden oldu. Ondan önceki kadınların çoğu benim iğrenç sözlerimden kaçmıştı.

Emmy bugün nasıl tepki verdi, bu gece onu ne kadar zorlayabileceğimi görmek için sabırsızlanıyorum.

Soyunma odasının içinden gelen sesler gitmem için bana işaret veriyor. Mağazayı tarıyorum ve Derek ile Xavier'i kasada birkaç poşet toplarken görüyorum. Emmy'nin denediği her şeye evet dememiş olsak da, hayır dediğimiz çok az şey vardı. Ne de olsa bu onun kendi seçtiği ilk ödülü.

Bu ekose pileli mini etek ve beyaz bluz kombinasyonu dördümüzden de kesin bir evet aldı.

Dikkatim Darcy'nin üzerinde toplandığında, göt herif bana sırtıyordu. "O mükemmel, değil mi?"

Başımı kapılara doğru sallıyorum, sonra mağazadan çıkıyorum, sessiz müziğin yerini ana akım bir alışveriş merkezinin koşuşturmacası alıyor. Kapı açılıp arkamdan kapanıyor ve Darcy hemen yanımda beliriyor.

"Bu ..." Kelimeleri bulamıyorum.

"Bu hafta sonumuzun başlangıcıydı," diyor, cümlemi tamamlıyor ama kafamda dönüp duran sözcüklerin hiçbirini kullanmıyor.

Çarpıcı. Heyecan verici. Mükemmellik.

"Sanırım-" Cümlemi tamamlayamadım. Mağazanın kapıları bir kez daha açıldı ve Derek, Xavier ve Emmy dışarı çıktılar.

Emmy yine o muhteşem mavi elbisesini giymiş, sırt çantasını takmış, yanakları pembeleşmiş ve gözlerinde sadece muhteşem bir orgazmın bir kadına verebileceği bir ışıltı var. Derek onun elini tutuyor ve hem o hem de Xavier çanta taşıyor.

Yanımıza geldiklerinde Derek Emmy'ye bakıyor ve elini hafifçe sıkıyor. Emmy başını kaldırıp ona bakıyor, yanaklarındaki pembe renk derinleşiyor ve sonra dönüp bana bakıyor. Bakışları yanımdan geçerken bizi süzen kadına kayıyor, yargılayıcı bir kaltak olduğunu gizlemiyor.

Emmy omuzlarını dikleştiriyor ve dikkatini bana vermeden önce kadına bakıyor. "Orgazmım için teşekkür ederim baba."

Derek'in onun elini tutmasını umursamadan yaklaşıyorum ve alnından öpüyorum. "Bir şey değil, kedicik."

Yüzünün yan tarafını tutuyorum ve başını göğsüme yaslayana kadar onu kendime çekiyorum. Onun bana karşı hissini içime çekerek gözlerimi kapatıyorum ve anın tadını çıkarıyorum.

Gerçekten istemeden önce, kucaklaşmadan geri adım atıyorum ve en iyi üç arkadaşıma bakıyorum. "Öğle yemeği?"

"Aslında gidip biraz daha kömür almak istiyordum. Siz dördünüz bensiz gidin, ben de size Lizzote'de katılırım," diye cevap veriyor Darcy, bizden bir adım geri çekilip tercih ettiği yerel sanat malzemeleri dükkânına doğru ilerlerken.

"Kömürler mi?" Emmy soruyor. "Çiziyor musun?"

Bir attım. Darcy resim yapar mı? Son iki gündür kıyafetlerine ya da tırnaklarının altına bir tür sanatsal malzeme sıçramış halde ortaya çıkmadığı için şanslı.

Darcy Emmy'ye gülümser. "Öyle. Heykel ve resim de yapıyorum ama çizim benim tercihim."

Ve her ikisinde de eşit derecede başarılı. Son koleksiyonları için mücadele eden galeriler bunu kanıtlayabilir.

Darcy bir adım daha geri atıyor ve Emmy gözleriyle onu takip ediyor. Bir elini ağzına götürüp tırnağının kenarını kemirirken onu dikkatle izliyorum.

Onun gitmesini istemiyor mu, yoksa başka bir şey mi var?

"Hâlâ seçebileceğin bir ödölün daha var. Darcy ile sanat malzemeleri dükkânına gitmek ister misin?"

Bakışları Darcy'den benimkine kayıyor, gözleri şaşkınlık ve hayret karışımı bir ifadeyle irileşiyor. "Sanat malzemeleri satın alabilir miyim?"

Göğsümde bir şeyler kasılıyor. "Tabii ki yapabilirsin. Bu senin ödölün. Ne istersen onu seçebilirsin."

"Ve hafta sonunda onları benden almayacak ?"

Bu bükölme hissi kızgın bir demire dönüşüyor. Dün gece sırt çantasının durumunu ve sıkıştırdığı birkaç eşyayı gördükten sonra şüphelenmiştim. Bu sabah sırt çantasına verdiği tepki de bu şüphelerimi pekiştirdi.

Emmy'nin hayatının hayal etmek istediğimiz kadar kolay ve bereketli olduğunu sanmıyorum.

"Hayır, onları senden geri almayacağız. Bu hafta sonu aldığınız her şey sizindir," diye cevap veriyorum ama sesim istediğimden daha sert çıkıyor. "Neden Darcy ile gitmiyorsun, tüm çantalarını arabaya koyarız, sonra da öğle yemeği için buluşuruz?"

O tereddüt ettiğinde, Derek onun için açıkça vermek istediği kararı verir. "Devam et, bebeğim. Darcy istediğin şeyleri seçmende sana yardımcı olacak." Kızın elini bırakır ve ona elini uzatan Darcy'ye doğru hafifçe iter.

Son bir bakışla onun elini tutar ve sanat malzemeleri mağazasına doğru yola koyulurlar.

Derek yüzünde küçük bir gülümsemeyle, "Dengesini bozulmuş," diyor.

"Mmm," diye kabul ediyorum, hâlâ bir tutam endişe hissediyorum. "Öğle yemeği ilginç olacak."

"Sanırım öğle yemeğinde biraz sorgulama yapmamız gerekebilir," diye gürlüyor Xavier, sesi mırıltıyı ancak aşıyor.

Başımı sallıyorum. Evet, kesinlikle onun hakkında daha fazla şey öğrenmeliyiz. Ve bunu nasıl yapacağımızı çok iyi biliyorum.

Bölüm 15

Emery

Lizzote's alçak ışıklandırması, çıplak tuğlaları ve küçük fenerlerdeki gerçek mumlarıyla eski usul bir İtalyan restoranı. Hostes bize arka taraftaki yuvarlak bir kabini gösterirken sarımsak kokusu burnuma geliyor ve solumda Derek ve Darcy, sağımda Xavier ve Hudson ile birlikte ortaya geçiyorum.

Biz yemek yerken bir mafya çatışması çıkarsa hiç şaşırmam.
Buranın yaydığı hava bu.

Kıçım yuvarlak bank koltuğunun aşırı doldurulmuş derisine çarpar çarpmaz, amıma sıkıştırılmış bir vibratörüm olduğunu hatırlıyorum. Sert nokta klitorisimi sıyırırken nefesim kesiliyor. Ne zaman daha uzağa gitsem

Kabinin içine girdiğimde, lanet şey tüm vücuduma zevk kıvılcımları saçarak sürtünüyor.

Xavier sırt çantamı ve sanat malzemeleri dükkânına geziden getirdiklerimin bulunduğu çantayı (kara kalem seti ve bir eskiz defteri) aldı ve kabinin dış tarafındaki koltuğunun yanında benim için güvende tutacağına söz verdi. Eşyalarımın benden bu kadar uzakta olmasından duyduğum rahatsızlığı gizlemeye çalıştım ama hiçbirini kandırdığımdan emin değilim.

Bu davranışım beni gerçekten şaşırttı. Daha önce eşyalarımın hiç bu kadar sahip çıkmamıştım. Hâlâ ambalajında duran ve özellikle benim için olan bir şeye sahip olduğumdan değil. Belki de bu yüzdendir?

Eşyalarım yanımda olmadığı için mi çıldırıyorum, çünkü hayatımda ilk kez gerçekten benim olan eşyalarım var?

Sikeyim.

Yaptığım tüm bu psikanalizle kendi kafamı masaya vurmak istiyorum. Neden böyle olduğum kimin umurunda? Bu adamların değil. Evet, bütün günü beni şımartarak geçirdiler ama gerçekten bana borçlular. Bu kuralların bir parçasıydı. Eğer ben kurallara uymak zorundaysam, onlar da uymalı.

"Merhaba, ben-oh! Merhaba Derek Usta," diye neşeli bir ses selam veriyor, dikkatim masa örtüsünün kırmızı beyaz kareli deseninden benden sadece birkaç yaş büyük kadına kayıyor. Delicesine yüksek sarı at kuyruğu diğer erkekleri de selamlarken zıplıyor. "Ve Üstatlar Darcy, Hudson ve Xavier. Geçen haftaki etkinlikte hepimiz özlenmiştiniz."

Neden onlara *Usta* diyor? Ve hangi olay?

"Merhaba Dylan," diye yanıtlıyor Derek. "Geçen hafta sonu önceden verilmiş bir sözümüz vardı."

Dylan'ın gözleri benimkilerle çakışıyor, gülümsemesi az da olsa azalıyor, sonra dikkatini tekrar Derek'e veriyor, yüzünde açıkça bir soru ifadesi var. "Sorun değil. Bu gece orada olacak mısın?"

Grubumuzun üzerine çok ince bir rahatsızlık filmi çöktü. Konuşmalarıyla çok ilgileniyormuş gibi görünmemeye çalışıyorum ama hadi. Bu kız Derek için gözlerinden kalpler çıkarıyor.

"Hayır, bu gece olmaz. Zaten planlarımız var," diyor Derek konuşmanın bittiğini belirten bir sesle. "İçkilerimizi sipariş etmeye ne dersiniz?"

"Oh, tamam. Um, evet. Size ne getirebilirim?" Önlüğünün cebinden bir kâğıt ve bir kalem çıkarmak için çabalıyor.

Dylan'ın yüzünde hayal kırıklığı okunuyor ve onun için oluşan küçük sempati baloncuğu beni şaşırtıyor. Ama aynı zamanda

Tüm bu olanlar kafamı fena halde karıştırdı.

"Emmy?" Derek soruyor ve ben onun yüzüyle Dylan'ınki arasında pinpon oynuyorum. Birkaç kez göz kırpmıyorum. "Bir kola alabilir miyim?"

Derek bana kaşlarını kaldırıyor, ben de Dylan'a bakıyorum, onun bakışları da Derek ve benim aramda gidip geliyor. Yanaklarım yanıyor ama ima edildiği gibi yapıyorum.

"Lütfen baba, bir kola alabilir miyim?"

Dylan'ın gözleri kocaman. "Baba-"

"Dylan." Xavier onun söylemek üzere olduğu şeyi keser.

Dönüp ona bakıyor, Xavier ona ters ters bakarken yüzü biraz soluyor. "Özür dilerim."

"Evet bebeğim, . Ben de bir kola alacağım," diye yanıtlıyor Derek, son birkaç saniye hiç yaşanmamış gibi davranarak. Kız ortadan kaybolmadan önce diğerleri siparişlerini verir.

Sessizlik çöküyor. Az önce olanlar hakkında sorular sormam gerektiğini hissediyorum, ama neden? Dylan'ın düşündüğü gibi biri değilim. Geçiciyim, sadece hafta sonu için buradayım. Midem sıkışsa da, bu bilginin bilmem gereken bir şey olmadığını hatırlatıyor.

Hudson sessizliği bozarak, "Emmy, bize biraz kendinden bahsetsene," diyor. Cebinden telefonunu çıkarıyor ve dirseklerini masaya dayamadan önce önündeki yemek takımını ortaya yaklaşıyor.

Midem aniden içsel bir göbek dansı yapıyor, arkama yaslanıyorum ve eteğimi gizlice biraz daha havalandırıyormuş gibi yapıyorum, bu da bana buna nasıl cevap vermek istediğimi düşünmek için bir an veriyor. Yaptığımız şey yarın sona erecekse, onlara benden bahsetmeye gerçekten gerek var mı? Kendimden çok fazla parça vermemeyi uzun zaman önce öğrendim. Bu yüzden biraz şımarıkça da olsa cilveli bir yanıt vermeye karar verdim.

"Çok ilginç biri değilim. Aslında hakkında daha fazla şey bilmek isterdim. Nasıl arkadaş oldunuz? Ve nasıl oldu da arkadaştan grup halinde sevişen arkadaşla dönüştünüz?"

Darcy sırtıyor ama başka tarafa bakıyor.

Hudson daha yakına eğilir. "İlgi çekici olmadığınızı hiç sanmıyorum. Bize aileden bahset. Bu hafta sonu nerede olduğunu düşünüyorlar?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve bunu gülümseme olarak maskeliyorum. Kahretsin, ilk soruda çok sert çıktılar, değil mi? "Anlatacak bir şey yok."

Hudson telefonuna uzanıp bir uygulamayı açmadan önce kaşlarını çatıyor. "Şuna ne dersiniz? Bize vereceğin her cevap için vibratörünü bir dakikalığına açacağım."

Ağır ağır yutkunuyorum, gözlerim neredeyse dolu olan restoranda karnım ısınıyor. "Burası mı?"

Mırıldanıyor ve telefonunu yanına alarak arkasına yaslanıyor. "Bu tamamen sana bağlı. Hayır demeyi seçebilirsin ve burada oturup hava durumunu tartışabiliriz, seni tanımak ve orgazm olmak yok. Sonra, daireye döndüğümüzde, birlikte geçireceğimiz zamanın sonuna kadar kısıtlama altında olacaksın. Hafta sonunun geri kalanını dördümüz tarafından kullanılarak geçireceksin, ne zaman istersek, nasıl istersek, orgazmların çok az ve çok uzakta olacak. Eğer varsa."

Birbirimize o kadar uzun süre bakıyoruz ki bir garson - Dylan değil - içkilerimizle geri geliyor. Hepsi de soda sipariş etmişti, yetişkin erkekler için biraz garipti ama neyse. Belki de yasal olarak içki içmek için çok genç olduğumdan bu bir dayanışma meselesidir. İçki içmek paramı boşa harcayacağım bir şey değil.

Çok fazla olmadan onlara ne kadarını anlatabilirim? Onlara bir yetim olduğumu ve gezegende yaşayıp yaşamadığımı umursayan tek bir canlı olmadığını söylemek - belki Oakley - hafta sonu seks partnerleri için kesinlikle çok fazla. Ama sordukları soruya cevabım bu.

Görünüşe göre cevap vermem çok uzun sürüyor, çünkü içimde çok hafif bir titreşim başlıyor.

"Başlangıç için küçük bir teşvike ne dersiniz?"

Göğsüm keskin bir nefesle yükseliyor ve küçük oyuncağı içimde daha derine bastırmak için pelvisimi sallamayı gerçekten istiyorum. Bu oyuncağın kölesiyim. Vay anasını, soyunma odasında beni o kadar hızlı uçurdu ki, otuz bin doların bir kısmını kendime bir tane almak için harcamayı ciddi ciddi düşünüyorum.

"Bu hiç adil değil," diye fısıldıyorum, kalbim hızla çarpmaya başladığında kendimi çökmeye başlamış hissediyorum.

Belki onlara sadece hayatımın ana hatlarını anlatabilirim? Kendimi mi? Çok detaya girmeme gerek yok. Çocuk ve Aile Hizmetleri Departmanı dosyamda yazılı olanlara benzer bir şey.

Titreşimler aniden ve Hudson'a yeniden odaklandım.

"Güvenli kelimelerini kullanabilirsin, Emmy. Onları soruları sonlandırmak için kullanabilirsin. Bir soruyu veto etmek için kullanabilirsin. Biz sadece seni biraz daha yakından tanımak istiyoruz. Bu sana bağlı."

Dördünü tarıyorum, amım terk edilmiş bir zonklamayla ağrıyor. Hepsi bana dikkatle bakıyor, bazıları diğerlerinden daha rahat ama çok ilgililer. Gerçekten bilmek istiyorlar mı?

"Sen ne renksin prenses?"

Güzel. Yüzey seviyesi. Sadece oyuncağı titretmeye yetecek kadar. Derin bir nefes alarak Darcy'ye cevap veriyorum. "Yeşil."

Clzpscc s2

Darcy

Emmy'nin göğsü kıpkırmızı oldu. İlk suskunluğunda oluşan düğüm çözülüyor. Bizimle paylaşmasına ihtiyacım var. Hepsinin onunla şeker bebek seviyesinden daha fazla bağ kurmasına ihtiyacım var.

Bizim için o. Beklediğimiz kişi o. Bunu biliyorum. Tıpkı bir tuvalde hangi rengin eksik olduğunu ya da bir çizime hayat vermek için hangi vuruşları kullanmam gerektiğini bildiğim gibi.

Emmy bizim. Sadece diğerlerinin de bunu görmesini istiyorum.

Ellerini kalçalarının iki yanındaki kahverengi deri koltuğun üzerine koyuyor ve ben de serçe parmaklarımızı için uzanıyorum. Prensesim bana bakıyor, gözlerinde gerginlik dalgalanıyor.

"Peki, ailen řu anda nerede olduđunu dűşünüyor? Kız kıza hafta sonu tatili mi?"

Emmy başını sallar ve soda ve buz dolu bardağına uzanır. Derek garsonun bıraktığı kâğıt kaplı pipetlerden birini alıp yırtarak açıyor ve pipeti içkisinin içine atıyor. Kız ona gülümser ama pipet hemen düşer.

"Daha önce yalan söylemiyordum. Anlatacak bir şey yok." İçkisinden bir yudum alır. "Onlar öldü. Seninle birlikte olduğumu bilen tek kişi oda arkadaşım."

Kalbim göğsümde takla atıyor, bu his o kadar gerçek ki, organ kucağıma düşmediğinde neredeyse şok oluyorum. "Sen yetim misin?"

Omuz silkerek pipetini siyah sıvının içinde döndürüyor, buzun bardağa sessizce çarpmasını sağlıyor ve hepimizin bakışlarından kararlılıkla kaçınıyor. "Evet, ailem ben altı yaşıdayken bir kazada öldü. O zamandan beri sistemin içindeyim. Neyse o."

Hay sikeyim. Diğerlerine bir bakış attım, çünkü bunu beklemiyordum. Bir arkadaşın evinde yatıya kalmak, hatta var olmayan bir erkek arkadaşla bir gece geçirmek... Bunların hepsini duymayı bekliyordum. Ama bu? Bu kadar ağır bir şeyi düşürdükten sonra planımıza devam edebilir miyiz? Sanki hepimizin aklını kaçırdığını duymuş gibi, çünkü gülüyor ve rahatlıyor.

"Şimdi bir dakikamı alabilir miyim, baba?" diye soruyor, sesinden abartılı bir şımarık masumiyet damlıyor.

Hudson'a iki kez sorulmasına gerek yok. Az önce itiraf ettiği şeyi sindirmemiz için bize zaman kazandıracak herhangi bir şey. Başparmağıyla birkaç kez dokunarak vibratörü etkinleştiriyor ve telefonunu masanın üzerine koyuyor.

Emmy nefesini içine çekiyor ve parmağı benimkinin etrafında kenetleniyor. "Oh, lanet olsun."

Koltuğa biraz çöküyor ve başını arkaya eğiyor, gözleri kapalı, leğen kemiği sırtı kavislenene kadar öne doğru eğiliyor.

Siktir, gerçekten.

Kanım o kadar hızlı akıyor ki, aletimin külotumun içinde bükülmemesi için kendimi ayarlayacak vaktim bile olmuyor. Diğerleri de benzer bir tepki veriyor gibi görünüyor. Gözleri kapalı olan Emmy, Hudson'ın vibratörün kontrolünü ele aldığını görmüyor. Parmağını ekranda titreşen noktalardan birinin üzerinde tutuyor, sonra yavaşça ekranın altına doğru sürüklüyor.

Emmy bir inilti çıkarır. "Hayır.."

Başı kabinin arkasından kalkarken ve vücudu içe doğru kıvrılırken, klitoris stimülatörü olduğunu varsaydığım şeyin hızı maksimum titreşime geçerken zar zor nefes alıyor.

Hudson tekrar , sonra ekranda tekrar tekrar bir daire çizmeye başlıyor. Emmy inliyor ve sızlanıyor, ta ki fısıldayana kadar, "Yaklaştım. Çok yakınım, lütfen durma."

Hudson'ın ekranındaki zamanlayıcıya bakıyorum. "On beş saniyen var. On dört."

Elini yumruk yapıp serçe parmağımı kendi parmağıyla birleştiriyor ve kalçalarını sallıyor. "Lütfen, lütfen, lütfen."

"11, 10, 9." Onun için geri saymaya devam ediyorum. Hudson, bizim için yardımsever bir şekilde, titreşimi yavaşça .

Daha da çılgınlaşıyor, doruk noktasını kovalıyor. "Hayır, durma, lütfen."

"Üç, iki, bir."

Titreşim kesiliyor ve kızgınlığını oflaya puflaya dışa vuruyor. Ona gülümseyen Hudson'a ters ters bakıyor. "Sorun mu var?"

Dudaklarını büzüyor. "Sıradaki soru bu mu?"

bastırmak için öksürüyorum. Kahretsin, çok hızlı.

"Emmy senin gerçek adın mı?" Xavier, Hudson cevap vermeden önce sorar.

Başını bir o yana bir bu yana sallıyor. "Hem evet hem hayır. Adımın kısaltılmış bir versiyonu."

"Tam sürüm nedir?"

Bu sefer sırtıma sırası onda. "Hayır. Soruya cevap verdim. Bir dakikamı istiyorum."

"Haksız değil," diyorum, onu destekleyerek. Onun bu şımarık tarafı inanılmaz. Tamamen bunun için buradayım.

Xavier sırtıyor. "Peki, ama bunu daha sonrası için unutma."

Sözleri onu germek yerine midesini sıkıştırıyor ve kaşlarını kaldırıp ona bakıyor. "Bekleyemem. Şimdi, benim dakikam mı?"

Xavier telefonu Hudson'dan alır ve titreşimi açar. Tüm dakika boyunca asla tutarlı bir tempo ya da baskı uygulamıyor. Parmağı zikzaklar çiziyor, spiraller çiziyor, dalgalanıyor ve ekranın her yerinde rastgele sürüklemeler yapıyor.

Emmy nefes nefese, bir ayağını yerden kaldırmış, dizlerini masanın altında açabildiği kadar açmış. Masa örtüsü için minnettarım çünkü bize doğru bakan herkes küçük kızımızın külotunun sergilendiğini görecekti ve hayır. Bu konuda şakalaşabilirdik.

ama bu sadece bizim için bir manzara. Hepimiz neredeyse halka açık seksin sevsek de, bunu başkalarıyla paylaşmayız. Obsession'da bir sahne için olmadığı sürece. O zaman bile, kalabalık özenle seçilecek.

Bu sefer Xavier onun için geri sayım yapar. "Dört, üç, iki."

Emmy bir şey söyleyemeden onun sözünü keser. "Benim gerçek adım Emery."

Sakın

durma."

Emery."

Ona yaklaşıyor. Emmy'nin yakışmadığından değil. Bu şımarık tarafı kesinlikle Emery. Ama bizi memnun etmek isteyen utangaç, tatlı kız çocuğu? İşte o Emmy.

Derek, Xavier'den telefonu çalar. Emmy'ye acıyor ve on saniye boyunca hızı yavaşça artırıyor, sonuna kadar maksimumun hemen altında tutuyor. Sızlanmaları ve inlemeleri daha da artıyor ve tam sessiz kalmak için yardıma ihtiyacı olup olmadığını merak etmeye başlamışken bana dönüp yüzünü göğsüme gömüyor.

Boştaki kolumu ona doluyorum ve gagama karşı inlediğini hissediyorum. Orgazm onu yakıp kavururken kalçaları ve bacakları gerginleşiyor. Elimde gevşemeye başlıyor, ancak yüksek güçlü titreşimler devam ettiğinde anında tekrar geriliyor.

Emmy başını göğsüme doğru sallıyor ve ben sadece şöyle dediğini duyabiliyorum

Hayır.

Bu güvenli bir kelime değil ve o da bunu biliyor, bu yüzden bir şey söylemiyorum. Yardımsever bir şekilde ve gülümseyerek zamanlayıcıyı onun için tekrar geri sayıyorum. "Dokuz, sekiz, yedi."

Tüm vücudu kasılıyor ve eteğini sıkıca kavıyor. Kendisine söylenmeden oyuncağı çıkarmasına izin verilmediğini biliyor. Bu kız mükemmel.

Ve o bizim olacak.

Bölüm 17

Emery

"Üç, iki, bir."

Son birkaç saniyede vibe azalıyor ve sonunda bitmesinden hem nefret ediyorum hem de seviyorum. Aklımı başımdan aldı. Klitorisim için sınırda acı vericiydi, ama kahretsin, sonsuza kadar devam etmesini isterdim.

Beni yere yatır, bacaklarımı aç ve o klitorise ömür boyu titreşim ver.

Kemiklerim jöle gibi. Soyunma odasındaki ilk orgazm muhteşemdi. Ama bu seferki? Ayarlarla oynamaları orgazmı çok uzattı. Gerçekten boşaldığımda klitorisim çığlık atıyordu.

Kollar bacaklarımın altından geçiyor ve Darcy'nin kucığına bırakılıyorum. Onun odunsu kokusu, gerçekten temiz bir şeyin hafif kokusuyla karışmış, bana yardımcı oluyordu.

orgazmım ve şimdi sıcak bir kucaklaşma gibi hissediyorum. Yoksa bu onun kollarının bana sarılması mı?

"İyi misin, prenses?"

Tembelce başımı sallıyorum. "Evet, bu çok iyiydi."

Kıkırdıyor. "İyiden de öte görünüyordu."

Başımı geriye atıp ona bakıyorum. "İyiydi. Dün geceki orgazm daha iyiydi."

Gözleri şehvetle karardığında ağzım kuruyor, tıpkı milyarder kitap sevgililerimden biri gibi.

Merhaba, Angel.

"Daireye döndüğümüzde dün geceki gibi daha fazla orgazm olacaksın. Şimdilik acı çekmen gerekecek."

Kendimi biraz gülünç hissederek dudak büküyorum ama onun gülümsemesini engellemeye çalıştığını görünce buna boyun eğiyorum. "Peki."

"Siparişinizi alabilir miyim?"

Dylan geri döndü, gözleri dikkatle not defterine odaklanmıştı. Darcy'nin kucağından inmeye çalışıyorum ama eli kalçama yapışıyor ve yavaşça külotuma doğru ilerliyor.

Klitorisim acı verici bir şekilde zonkluyor ve külotumun ıslak olduğunun farkına varıyorum. Sırılsıklam muhtemelen daha iyi bir tanım. Bu rahatsız edici duyguyla kıvranıyorum. Ancak o zaman kıcımın altındaki sert aleti hissediyorum.

Darcy boğazının arkasından bir ses çıkarıyor ama beni durdurmak için hareket etmiyor. Ben de tekrar kıpırdattım.

"Paylaşmak için klasik domatesli bruschetta alacağız," diyor Derek. "Ben de ızgara Guancia di Manzo alacağım."

Darcy'nin eli külotuma kadar ilerliyor ve ben onu ıslak kumaşa dokunmaktan alıkoyamadan, parmağını kenarın altından geçiriyor ve hala aç olan amıma doğru kaydırıyor.

"Izgara ahtapot stracciatella," diye gürlüyor Xavier.

Oyuncak yolunun üzerinde olduğu için Darcy onu yerinden oynatmadan fazla bir şey yapamaz. "Bu külot çok ıslak, prenses."

Parmağını kısıp vibratörü klitorisimi sıyracak kadar iterken inliyorum.

"Benim için aragosta kokteyli."

Hudson'ın emri kalçalarımı salladığımda zar zor fark ediliyor, bu da Darcy'nin beni parmaklamasına neden oluyor.

Sanki ben onun kucağında sürtünmüyormuşum gibi Darcy siparişini veriyor, sesinde herhangi bir gerginlik yok. "Ravioli Amarticana." Kalçamı sıkarken bir şekilde ikinci parmağını da sokmayı başarıyor. "Ya siz prenses? Sen ne yiyeceksin?"

Şerefsiz parmaklarını içime sokup çıkarmaya devam ediyor ve ben bir şeyler düşünmeye çalışıyorum. "Spaghetti carbonara, lütfen."

Dylan masamızdan yeterince hızlı kalkamıyor ve Xavier'in Derek'e bakışını kaçırmıyorum. Derek sadece bakıyor ve keşke aralarındaki sessiz konuşmayı anlayabilseydim. Ama alt metin kafamın üzerinde uçuşuyor ve Darcy parmaklarını aktif bir şekilde içime sokup çıkarırken, şimdi ince olmaya bile çalışmıyor, bunu çözmek umurumda değil.

Tüm merkezim aşırı ısınmış , sanki zaten ısınmasına ve rahatsız olmasına izin verirken, zirveye tırmanmaya gerçekten yeniden başlamak isteyip sorguluyor.

Darcy masadakilere, "Emmy'nin külotu sıırıslıklam olmuş," diye anons ediyor ve ben kekeleyerek bir kahkaha atıyorum, saklanmak için yüzümü onun göğsüne çevirirken yanaklarım yanıyor. "Bence onları çıkarmalı."

Sertleştım ve arkama yaslandım. "Ne? Hayır, içimde bir vibratör varken ve üzerimde iç çamaşırı yokken toplum içinde dolaşamam."

Arkamda bir hırıltı duyuyorum ve dönüyorum, gözlerim Hudson ve Xavier arasında gidip geliyor, sesi kimin çıkardığından emin değilim.

"Kararın sana bağılı olduğunu düşündüren ne? Eğer külot giymeden ortalıkta dolaşmanı istiyorsak, o zaman külotunu çıkar ve bunu yaparken de *teşekkür ederim babacığım* de." Hudson'ın sesi tartışmaya yer bırakmıyor.

Ağzım kapandı. Tamam.

Darcy parmaklarını serbest bırakmadan önce bir kez daha içime pompalıyor. Onları dudaklarına doğru kaldırıyor, parmakları o kadar ıslak ki, parmaklarını birbirine bağlayan ince ipler var.

İki parmağı da ağzının içinde kayboluyor ve tekrar konuşmadan önce takdirle mırıldanıyor. "Herkes Emmy'nin iç çamaşırını çıkarmasından yana mı?"

Kaldırılmış dört el var.

Darcy kalçamı okşadı. "Kalk bakalım prenses. Külotunu çıkar."

Titrek bir nefesle -çünkü lanet olsun, bunun için tutuklanabilir miyim? Alan biraz garip ama ellerimi eteğimin altına sokmayı ve parmaklarımı külotumun içine sokmayı başarıyorum.

Kalçalarımın arasındaki ıslaklığın aşağıya indiğini hissediyorum ve biraz ürperiyorum. Masanın altında kaybolmadan daha fazla aşağıya uzanamadığımda, külotu yere bırakıyorum. Ayağımı kullanarak külotu ellerime götürüyorum, sonra top haline getirip kapalı yumruklarımın arkasına saklıyorum.

Darcy beni tekrar kucağına oturtmak için aşağı çekiyor, ama karşı uyluğumun üzerine, böylece Hudson'a ve kabinin arkasına bakacak şekilde oturuyorum. Sonra külotumu elimden kurtarıyor ve herkesin görmesi için masanın ortasına bırakıyor. Ve sen bunu bilmiyor muydun? Islak kasık yüzü yukarı bakıyor.

Hudson Darcy'ye telefonunu uzatıyor ve ekranda vibratörün uygulaması olduğunu tahmin ettiğim şeyin açık olduğunu görüyorum. Beynim hala orgazmdan dolayı biraz halsiz, durumun netleşmesi bir dakika alıyor. Vibratör tekrar açıl. Daha fazlasını hem istiyorum hem de istemiyorum. Ama dördüyle olan her şeyde olduğu gibi, dışarı çıkmak sürece çok fazla seçeneğim yok gibi görünüyor.

"Unutma, iyi kızlar ödüllendirilir prenses. Şımarıklık yapmak seni muhtemelen hoşlanmayacağın bir duruma sokmaktan başka bir işe yaramaz." Uygulamaya bir şey yapıyor ve sonra iç titreşim açılıyor, ayar o kadar düşük ki, beni gerçekten tahrik edeceğini sanmıyorum, ama hafif uğultuyu hissetmeme yetiyor.

Telefonu masaya bırakıyor, kolumdan bir yudum almam için beni zorluyor, sonra başımı çenesinin altına sokarak ona sarılmam için beni cesaretlendiriyor. Bu hareket beni sıcak ve yoğun bir şekilde duygulandırıyor. Erimiş bal gibi.

Normalde bunun iğrenç olduğunu düşünür ve bu saçmalığı kapatırdım. Ama şu anda, sadece üzerimden akıp gitmesine izin verdim.

Bu duyguları sadece hafta sonu yaşarsam, kendimi her birine tamamen kaptıracağım.

Bölüm 18

Derek

Emery.

Ona yakışıyor. Ama lanet bir yetim? Beni daha fazla şaşırtamazdı.

Emery, eteğini kışının çıplak yanağını avuçlayabileceği kadar yukarı çekmiş olan Darcy'nin üzerinde kısmen uyukluyor. Bunu biliyorum çünkü aşağıya baktım ve mavi elbisesini görmeyi beklediğim yerde et gördüm.

Eğer anal onun zor sınırlar listesinde olmasaydı, o uyurken o daracık küçük deliğiyle oynuyor olurdu. Dördümüzün içinde Darcy en büyük kış adamıdır. Hepimiz severiz ama o bir göt deliğine saatlerce tapar. Ve Emery'ninkinin de olabildiğince dar olduğundan hiç şüphem yok.

Hudson, Emery ve Darcy'yi izliyor, açlık yüzünden okunuyor. Bu kız onun çöküşü olabilir. Sözlü atışmaları sırasında onunla dişe diş mücadele etmekten çok mutludur ve onu nesneleştirdiğinde çekinmez, ki bu tam da onun arzuladığı şeydir.

Göz ucuyla Dylan'ın yaklaştığını görüyorum. Emery'yi görmesini engellemek için vücudumu çeviriyorum, Darcy'nin Emery'ye günün ilk bakımını yapmasını engellemek istemiyorum.

Bu sabah daireye varmadan önce mesajlaştık ve hepimiz, onun belirtip belirtmediğine bakılmaksızın, her sahneden sonra nazik bir bakım sağlayacağımız konusunda anlaştık. Kink dünyasında çok acemi olduğu için neye ihtiyacı olduğunu anlamayacaktır.

Hafta sonunun geri kalanında kesinlikle denizaltı düşüşü olmayacak.

"Bruschetta'nız," diyor Dylan sessizce, dolu tabağı masaya koyarken, bir yığın da paylaşım tabağı koyuyor.

Hemen gitmeyince ona bir bakış attım. "Hepsi bu kadar, Dylan."

gitmeden önce gözlerinde acı parlıyor. İç çekiyorum.

"Ona iş vermemeliydin," diye mırıldanıyor Xavier telefonuna dokunup kaydırırken. Başparmakları ekranın üzerinde uçuşuyor ve şu anda her ne yapıyorsa görmezden gelmeye karar veriyorum. Emery ile ilgili bir şey olduğundan hiç şüphem yok ve eğer yasa dışıysa bilmemeyi tercih ederim.

Bu durumda cehalet mutluluktur. Bir şey bulmayı başarırsa ilgili her türlü bilgiyi paylaşacağını biliyorum. Ki paylaşacaktır. Her zaman yapar.

Nasıl yaptığını bilmeme gerek yok.

"Ona işi ben vermedim. Emanuel verdi. Burada iş istemesinin tek nedeninin buranın sahibi olduğumu bilmesi olduğunu bilmediği için onu mazur görün." İçimi çekip bir tabağa ve küçük boy bruschetta'ya uzandım. "Birlikte bir sahnemiz vardı, güvenli kelimesini kullanması gerekirken kendini zorladı. Sahneye son veren ben oldum."

"Özür dileme girişimini hatırlıyor musun?" Hudson, küp küp doğranmış ve marine edilmiş domates ve kırmızı soğanla dolup taşan bir dilim kızarmış ekmek seçerken soruyor.

İnledim. "Hatırlatma bana. Aslında, hafta sonunun geri kalanında geçmişteki denizaltılar hakkında konuşmasak nasıl olur? Şu anda düşünmek istediğim sadece bir tane var."

Hepimiz hâlâ Darcy'nin kucağında kıvrılmış olan Emery'ye bakarken masanın üzerinden karşılıklı bir anlaşma akıyor.

Darcy'nin onunla birlikte olmasını, sıcacık ve yumuşacık olmasını istemem ama aynı zamanda onu kendim için istemem çok komik. Kıskaç ya da kötü niyetli bir şekilde değil ama *onun sıcaklığını yakalamak istiyorum*. Kızımızı kucağında tutan Hudson ya da Xavier olsaydı ben de aynı şeyi hissederdim.

Bu hafta sonu dördümüz için cennetten küçük bir dilim.

Acı ama tatlı ekmekten bir ısırık alıyorum ve kafamda hafta sonu için planımı gözden geçiriyorum. Her birimiz Emery'yi kendi sapkınlıklarımızla tanıştırmak istiyoruz. Acemi sahneleri, her ne kadar acemi statüsünü kabul etmese de. İçimizden biri her sahneyi yönetecek, birincil sapkınlığımıza odaklanacak, diğerleri de gerektiğinde katılacak.

Sağ tarafımdaki hareket düşünce düzenimi bozuyor. Emery küçük uykusundan uyanıyor ve Darcy oturmasına yardım ediyor. İnsanlarla dolu bir restoranda az önce orgazm olduğunu hatırlamadan önce sevimli bir şekilde göz kırpmıyor. Cildi göğsümü sızlatan nefis bir pembe renge bürünüyor.

Eğer ona şans verirsem bu kız beni mahvedebilir.

Hafta sonu sona erdiğinde, yaratacağımız tüm anılarla yetinmek zorunda kalacağım, çünkü bu hafta sonu gibi bir fırsatı bir daha yakalayamayacağımızı hissediyorum. Emery'yi bulmak yeterince zordu.

Darcy Emery'ye tekrar yerine oturması için rehberlik eder ve hem kendisi hem de Hudson Emery'nin yanına sokulurlar. Hudson'ın ellerinden biri masadan kaybolur ve Emery içkisine uzanırken bir an duraksar ve sonra titrek bir nefes verir.

Sırıtiyorum ve bir ısırık daha alıyorum. Hudson onu bütün hafta sonu diken üstünde tutacak. Onu muhtaç ve istekli tutacak.

Darcy ona bir parça bruschetta tabaklıyor ve Emery kaşlarının arasında küçük bir çatıklıkla bir an için ona bakıyor.

Muhtemelen daha önce hiç bruschetta yemediğini fark ettim. Bu da büyük olasılıkla daha önce hiç düzgün bir restorana gitmediği anlamına geliyor, eğer koruyucu aile sisteminde büyümekle ilgili söyledikleri doğruysa. Denny's sayılmaz.

"Emery," diyorum dikkatini çekmek için. "Ayrılmadan önce alışveriş merkezinden satın almak istediğin başka bir şey var mı?"

Rahat bir şekilde ekmeği parmaklarımla alıyorum ve diğer elimi düşebilecek kırıntıları yakalamak için kullanarak yanından bir ısırık alıyorum. Bruschetta yemenin en sofistike yolu değil ama şimdilik işimi görüyor.

Başını sallar. "Hayır, teşekkür ederim baba. Sanırım hepiniz beni yeterince şımarttınız. Ayrıca, Darcy Baba ve Xavier Baba'nın hâlâ bana

hediyeler. Senin hediye de Hudson Baba'nının arasına sıkıştırıldı. Şimdilik böyle iyiyim."

Kalbim önce tökezledi, sonra göğsümde çarpmaya başladı. Arkadaşlarımın arasındaki toplu gerginliği hissedebiliyorum, nasıl rahatça, sormadan, utanmadan hepimize babaları olarak hitap etti.

Emery gürültülü bir çıtırtıyla geçici bir ısırık alıyor. Birkaç parça avucunun içine düşer ama tatlar diline çarptığında farkına bile varmaz. Gözleri büyür ve elindeki lezzetli lokmanın geri kalanına bakar. "Aman Tanrım."

Ağzı doluyken konuştuğu gerçeği hakkında yorum yapmıyorum. Sadece arkama yaslanıyorum ve parmaklarını yalayarak temizleyene kadar tabağa koymadan hepsini yemesini izliyorum.

İşi bittiğinde Hudson ona bir peçete uzatıyor ve o sevimli allık geri geliyor.

Özür dilemek için "Çok güzeldi" diyor ama utancı tabakta kalan parçalara göz atmasını engellemeye yetmiyor.

"Makarnan çıkmadan önce ekmele doymak istemezsin," diye uyarıyorum, o bir parça daha almaya çalışmadan önce. Her ne kadar daha fazla yemesi gerektiğini düşünsem de, ekmekten çok daha besleyici olacak gerçek yemeğini yemesini tercih ederim.

Bakışları yüzüme yöneliyor ve gözlerinde o meydan okuyan veledin izlerini görebilsem de dudağını ısırıp bakışlarını tekrar masa örtüsüne indiriyor. "Evet, baba."

Onun dudaklarından dökülen bu sözcükler karşısında içimde oluşan küçük hazzın etkisinden asla kurtulamayacağım.

Küçük oyunumuz sona erdiğinde, masayı bir huzursuzluğun dolduracağından endişeleniyorum ama öyle olmuyor. Emery'nin koltuğunda kıvranmaya başlaması uzun sürmüyor, vibratör açıkça onu tekrar etkiliyor.

Kimse ayarları değiştirmemiş, bu yüzden hala Darcy'nin bıraktığı düşük dahili uğultuda.

"Bir sorun mu var, Emery?" Bir dilim daha bruschetta'ya uzanırken kayıtsızca soruyorum.

"Baba, ihtiyacım var-" Ama neyse ki Dylan olmadan yemeğimizin gelmesiyle cevap vermesi kesildi.

Tabaklar önümüzdeki masaya yerleştirilir. Emery'nin ihtiyacı olanı aldığından emin olduktan sonra Hudson telefonunu eline alır ve vibratörünü kapatır. Emery gözle görülür bir şekilde sarkar, ve bu bir zevk için izle

Hayal kırıklığı ve minnettarlık onu yıkıyor, iki duygu anlamlı yüzünde savaşıyor.

Önümüzdeki birkaç saat içinde çok daha fazlasını görmeyi umduğum bir şey.

Acaba duygularını bu kadar şeffaf bir şekilde yansıttığının farkında mı?

Onu bağladıktan ve yalvarmaya başladıktan sonra onu okumak çok daha kolay olacak.

Clzpscc sc

Emery

Derek otoparktan çıkarken "Sanırım yemek komasına giriyorum," diye mırıldanıyorum. Arka koltuğun arkalığına yaslanıp, midemi daha rahat hissettirmek için eğilmeye çalışıyorum ama faydası yok. Küçük yemek bebeğimi tutmak bile işe yaramıyor.

Çok fazla yemek vardı. Ve çok güzeldi. Yemedem duramadım.

Kremalı, peynirli, pastırmalı - Derek'e göre guanciale, her ne haltsa - aromalı sos, kelimenin tam anlamıyla ağızıma koyduğum en iyi şeydi.

Hiçbir şey.

Yarım kase makarna artığından ayrılmakta zorlandım, bu yüzden Derek benim için bir köpek çantası hazırladı ve şu anda Xavier ile birlikte ön tarafta oturuyor.

Başımı arkaya yaslayarak yavaşça gözlerimi kapatıyorum ve cipin hafifçe sallanmasının beni uykuya daldırmasına izin veriyorum. Kendimi rüya alemine teslim etmeden önce, parmaklar kalçalarımın yukarı ve eteğimin altına doğru kayıyor, kumaşı oturduğum yerden sıkıca çekene kadar topluyor. Gözlerimi açıp Hudson'a bakıyorum. Hayır, Viper geri döndü.

Kumaşı çekiştirirken "Yukarı," diyor ve ben de aynen böyle itaat ediyorum.

Arabanın serin ve klimalı havası, Hudson beni arabadaki herkese teşhir ederken, artık açıkta olan kalçalarım, vibratörün hâlâ içinde olduğu amım ve karnımın alt kısmı boyunca dans ediyor. Derek dikiz aynasını ayarladı ve daha önce gözlerini görebildiğim yerde şimdi sadece göğsünü görebiliyorum.

İçimde bunun nereye varacağını bildiğime dair bir his var ve bunun için tamamen buradayım. Özellikle de yirmi dakikadan kısa bir süre içinde en azından önümüzdeki yirmi dört saat boyunca kısıtlama altında olacağımı düşünersek. Belki biraz daha uzun.

Beklemediğim şey, hem Darcy'nin hem de Hudson'ın dizlerimin altından bir el tutmaları ve beni genişçe açmaları, uyluklarımın neredeyse göğsümün üzerinde durması.

"Ah, lanet olsun," diye mırıldanıyorum ve kendimi çok garip ve çarpık hissetmemek için hızla yer değiştiriyorum.

"Kimin amcığı bu?" Hudson, restoranda peçete uzatmamı istediği zamanki ses tonuna benzer bir şekilde soruyor. Kalp atışlarım anında hızlanıyor.

"Seninki, baba," diye cevap veriyorum, cebinden telefonunu çıkarıp ekrana dokunmaya başlamasını izliyorum.

"Peki ben amıma ne yapacağım?"

Çekirdeğim ısınıyor. Sadece bir amcığa indirgenmek neden bu kadar ateşli? "Sen nasıl istersen, baba."

"Ve eğer vibratörü açmak ve gücü bitene kadar açık bırakmak istersem, şikayet , değil mi? Burada oturacaksın, bacaklarını açacaksın ve amımla oynamama izin vereceksin. Sonra, apartmana döndüğümüzde, asansöre bineceksin, daireye gideceksin ve titreşimler durana kadar yatağa uzanacaksın. O küçük tatlı amına işkence etmeme izin vereceksin, değil mi?"

Ağzım açık kaldı.

Piller bitene kadar mı? Bu ne kadar sürecek? Geçen sefer boşalmam sadece üç dakika kadar sürdü ve o son birkaç saniye inanılmazdı ama aynı zamanda biraz acı vericiydi, ama çok, çok iyiydi.

Nabzım kulaklarımda atıyor ve nefes almaya çalışıyorum. Heyecanın damarlarımda dolaştığını hissetmek beni şaşırtıyor, karnımda ise sadece hafif bir endişe var. Ama Viper'a bir kez bakınca evet diyeceğimi anlıyorum.

Sikeyim.

"Kedicik, sana bir soru sordum. Amıma işkence etmeme izin verecek misin?" Ciddi sesini kullandı - daha derin ve içimin şu anda olduğundan daha fazla titremesine neden olan hafif bir hırıltı var.

Viper aç.

Yeterince hızlı cevap veremediğim için onu hayal kırıklığına uğrattığımdan endişelenerek başımı sallayıp kelimeleri boğazımdaki yumrunun etrafından dolaştırırken boğazım ağrıyor. "Evet, baba. Lütfen amıma işkence et."

Arabadaki diğer adamlardan bir inilti ve ona eşlik eden inlemeler geliyor ama şu anda gözlerim sadece Viper'ı görüyor. Dudaklarının bir tarafı yukarı kıvrılıyor ve buz mavisi gözlerindeki ışıltı geri geliyor.

"Aferin kızıma."

Hem içten hem de dıştan vibratörü çalıştırmadan önce aldığım tek uyarı bu.

Nefesim kesiliyor, kalçalarım sıkılıyor ama Darcy'yle birlikte dizlerimin arkasından kavradıkları için onlara karşı açık durmak zorunda kalıyorum. İçimdeki titreşim o kadar güçlü ki klitorisimdeki titreşimin verdiği hissi neredeyse bastırıyor.

Belki de titreşimlere bu kadar isteyerek kapılmazsam, orgazmı ve bahsettiği işkenceyi erteleyebilirim?

Derin, ölçülü nefesler alarak gözlerimi kapatıyorum ve damarlarımda dolaşan zevki arka planda bir gürültüye dönüştürmeye çalışıyorum. İlk başta işe yarıyor gibi. Sadece süzülüyorum, oyuncağın işini yapmasına izin veriyorum ve tüm sıcak ve karıncalanma hislerinin tadını çıkarıyorum.

"Bu akşam hangi oyun var?" Engerek özellikle kimseye sormuyor.

"Cubs, Marlins," diye yanıtlıyor Derek, sinyal sesi sözlerini noktalıyor.

"Yavruların kazanmaya ihtiyacı var," diyor Darcy, boştaki eli benimkini buluyor ve parmaklarını koltuğun kenarındaki ölümcül tutuşumla birleştiriyor.

Bu pislikler, amım ön cama doğru açılmış ve titreşimli mor silikonla doldurulmuşken, toprak bir elmasın etrafında topa vuran yetişkin kışkı adamlar hakkında mı konuşuyorlar?

Araba tamamen durur. "Kedicik."

Tam klitoris vibratörü hızlanırken gözlerimi açıyorum. İnliyorum, ağzım açık, vücudum kıvrılıyor, ısı kaynamadan tam bir cehenneme dönüşüyor, tam da Xavier telefonunu açıp fotoğrafımı çekerken.

Beynim o fotoğrafı silmesini talep etmem gerektiğini söylüyor, ama gelecekte mastürbasyon malzemesi olarak kullanabileceği fikri bile orgazmımı iplerde tutma mücadeleme neden oluyor.

"Hadi, Emmy. Amımın boşalmasına izin ver. Oyuncağımın etrafında kasılırken ve dölün yanlardan damlarken izlemek istiyorum." Viper'ın edepsiz sözleri sadece benim duymam içindi ve lanet olsun, işe yarıyorlardı.

"Evet, baba," diye inliyorum, parmaklarım koltuğa gömülüyor. "Lütfen baba, ben I . . ."

Vibratörün her iki kolu da maksimum hız olduğunu varsaydığım hıza yükseliyor ve orgazmım içimden sökülüp alınıyor. Bir çığlık atıyorum, vücudum boyunca patlayan ani zevkle vücudum sıkıca kıvrılıyor.

Tüm varlığım seks oyuncağına dokunan sinir uçlarından başka bir şey değil. Isı içimden dışarı doğru patlıyor. Kalçalarım titriyor ve karnım o kadar sıkışıyor ki zar zor nefes alabiliyorum. "Baba, baba, baba ..."

Sevgi sözcüklerini tekrarlayıp duruyorum, orgazm sonsuza dek sürüyor. Oyuncak bile içimde sıcak hissetmeye başlıyor. Her nefes alışımında sivrilen meme uçlarım sütyenimin iç kısmına sürtünüyor, bu da içime kadar zevk dalgalarının yayılmasına neden oluyor.

Ama şimdi, zevk yanmaya başladı.

"Oh, kahretsin." Bir yandan bacaklarımı sıkmaya çalışırken bir yandan da titreşimleri durdurmak için bacaklarımın arasına uzanmaya çalışıyorum ama Darcy elimi sabit tutuyor ve Hudson serbest elimi yakalıyor.

"Uh, uh, uh. Dokunmak yok. Bu benim amım ve ben onunla oynuyorum." Engerek dizimin arkasını okşuyor ama hafif dokunuşu zar zor hissedebiliyorum.

Tenimin her yeri sıcak hissediyor. Her yöne zevk damlaları fişkırıyor ve içimde altıma işeyebileceğime dair gerçek bir his var.

"Hayır, baba, lütfen. Yapamam. Bu çok fazla. Lütfen, lütfen." Başımı iki yana sallıyorum, istesem bile uysal kalamıyorum. Tutuşlarına karşı mücadele ediyorum, bacaklarımı düzeltmeye ya da ellerimi kıcımın altındaki deriden çekmeye çalışıyorum. "Yapamam, yanıyor. Hayır, lütfen."

"Bunların hiçbirisi senin güvenli kelimen değil, kedicik."

Çırpınmaya devam ederken ve neden "kırmızı" demediğimi merak ederken sütyenimin altında ve ensemdede ter boncukları oluşuyor. Ağzım kelimenin şeklini bile almıyor.

Darcy elimi sıkıca kavıyor ve kendi eliyle uyluğumun arkasını tutan elini kaldırıyor. Bacağımı bırakıyor ama ben ne olduğunu anlayamadan bacağımı yeniden yakalıyor. Kolu şimdi bacağıma dolanmış durumda ve bir kez daha el ele tutuşuyoruz.

Klitorisim yanıyor. Pelvisim kontrolsüzce seğiriyor, sanki vibratöre yaklaşmak mı yoksa uzaklaşmak mı istediğinden emin değil. Bunların hepsi imkânsız çünkü vibratör içimde. Bundan daha fazla yaklaşamazdım.

Sonra Darcy kuralları tersine çeviriyor ve iki parmağını amıma sokuyor.

Parmakları sıfır dirençle karşılaştığında "Lanet olsun," diye nefes alıyorum.

Darcy hava durumu hakkında yorum yaparken kullandığı ses tonuyla, "Ne kadar ıslak olduğunu hissetmelisin," diyor. "Amcığı parmaklarıma yapışıyor."

Yavaşça, çok yavaşça, parmaklarını içime sokup çıkarıyor, parmakları iç kolu itiyor ve lanet olsun. Lanet olsun.

"Baba," diye inliyorum, rahatlamayacağımı biliyorum ama yine de umudum var. "Bana yardım et, lütfen bana yardım et. Yapamıyorum. Bu çok fazla."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanıyor ve kelimelerim inilti halinde çıkarken bile sesimdeki titremeyi duyabiliyorum.

"Biliyorum prenses. İşte, bu yardımcı olur mu?"

İçimdeki dolgunluk genişliyor ve sadece üçüncü bir parmak eklediğini varsayabiliyorum. İtişlerini artırıyor, avuç içi dış kola çarpıyor ve sürtünüyor.

Bir şekilde yardımcı oluyor ve tekrar dağa tırmanmaya başlıyorum. Darcy'nin parmaklarıyla buluşmak için aşağı doğru itiyorum. Göz kapaklarım kapanıyor ve kendimi bırakıyorum. Bir arabada olduğumu, ardıma kadar açıldığımı ve bugün üç kez boşaldığımı unutuyorum.

Önce elbisemin önünden, sonra da sütyenimden bir çekiştirme oluyor ve göğüslerim serin havaya maruz kalıyor. Elbisemi kimin aşağı çektiği umurumda değil, sıcak, ıslak bir ağız meme ucuma kenetlenip dişleri yumruyu ısırırken inliyorum.

Acının şoku beni dağın tepesine doğru fırlatırken "Ah, siktirkkkk," diye bağıyorum. "Siktir, siktir, lütfen!"

Amıma daha fazla baskı, bir parmaktan daha fazlası. Bedenler her iki yanımda bana yaklaşıyor ve itme dengesiz. İçeri ve dışarı paralel olarak gerçekleşiyor.

"Bizim için gel, kedicik. Bir kez daha. . Bana o orgazmı yaşat."

İçimde bir şeyler farklı bir şekilde değişiyor, neredeyse bir tırmalama hareketi gibi ve kutsal anasını sikeyim.

Görüşümün kenarlarını siyahlık kaplıyor ve bembeyaz zevk sahip olduğum her farkındalık parçasını yakıp yok ederken tamamen bayıldığımdan .

Bölüm 20

Hudson

Parmaklarımı Emmy'nin içinden çıkarırken, Darcy'nin parmaklarını ya da hala maksimum ayarda çalışan vibratörü yerinden oynatmamaya dikkat ediyorum. Telefonumu elime alıp klitoris titreşimini kapatmadan ve iç titreşimi en düşük ayara getirmeden önce parmaklarımı silme zahmetine girmiyorum.

Tamamen kapatmanın eğlencesi yok.

Derek aynayı doğru pozisyona getirecek şekilde ayarlıyor ve göz göze geliyoruz. "Biraz fazla değil mi sence de?"

Sırıtiyorum, yabanıllığım yüzeyin hemen altında duruyor.

"Yakınından bile geçemezsin." Bana bir kaşını kaldırıyor. "Onu kırma."

"Beni bundan daha iyi tanırsın," diye cevap veriyorum, Darcy de parmaklarını Emmy'den çektiği için Emmy'nin bacağına indirerek örtüyorum.

Derek ne kabul ne de ret anlamına gelen bir ses çıkarır.

Yine de endişesini anlıyorum. Çok az kadın fantezilerimde istediğim kadar derine inmeme izin veriyor. Doğrusu, hiçbir gerçek derinliklerime inmeme izin vermedi. Hepsi o anda orgazm olmaya, küfürlü konuşmaya ve isim takmaya hazırlar, ama onları normalde tahammül edebilecekleri seviyenin ötesine göndermeme direniyorlar, bu vücutlarını çevrimdışı bırakacak kadar dayanılmaz bir zevk durumuna ulaşmak anlamına gelse bile.

Emmy kendini tamamen bana teslim eden ilk kişi. Karşı koymuyor. Durmasını istemiyor. Ona dayattığım her şeyi kabul ediyor ve oyuncağımla istediğim gibi oynamama izin veriyor. Kendi özerklik hakkından tamamen vazgeçiyor ve bedenini bana teslim ediyor.

Göğüsleri hâlâ açıkta olan ve elbisesinin etekleri hâlâ göbek deliğine kadar inen kıza bakarken, bilinçsiz bir halde süzülürken parlayan kalçaları sergilenirken, bunu ne kadar ileri götürmeme izin vereceğini merak ediyorum.

Bunu onunla daha sonra yapmak istediğim bir konuşma olarak işaretleyerek, kendine gelirse tamamen açıkta kalmaması için onu tekrar bir araya getirmeye başlıyorum.

Emniyet kemerini açarken Darcy'ye baktım. "Sen mi ben mi?" "Sen," diye cevap veriyor, sesi boğuk.

Emmy'yi kucağıma yatırırsa kadar birlikte manevra yapıyoruz. Bana yaslandığında, ne kadar kırılgan hissettiğini düşünmemek için kendimi zor tutuyorum. Göğüsleri muhteşem bir şekilde dolgun olsa da, geri kalanı öyle değil. Kemikleri görülebilecek kadar çıkıntı yapıyor ve dün gece her horoz darbesi karnının alt kısmını gözle görülür şekilde hareket ettirmişti.

Bugün öğle yemeğini neredeyse nasıl mideye indirdiğinden bahsetmiyorum bile. Ve düşürdüğü yetim bombası.

İsa.

Emmy'nin çıkardığı küçük rahatsızlık sesi onu sıktığımı fark etmemi sağlıyor. Derin bir nefes alarak rahatlamaya ve başka bir şeye odaklanmaya çalışıyorum.

Bu kızı kurtarmak bana düşmez. O sadece hafta sonu için bizim. Kendime tam zamanında bir hatırlatma.

Emmy seğirerek beni düşüncelerimden kurtarıyor, kıcı sert sikime sürtünüyor ve hafif titreşimi gerçekten hissedebildiğimi fark ediyorum.

Onu. Soyunma odasından beri, bir yarıdan daha yumuşak olmadım. Taşaklarım serbest kalmak için yalvarıyor ve hafta sonu için planlarımıza devam edersek, bu çok uzak olmayacak.

Birimiz Emmy kendine gelmeye devam ederken yatak odasında onunla kalacak, belki ona bir orgazm daha yaşatacak. Bu sırada, kendi özel zindanımızı ortaya çıkarmak için siyah perdeleri yeniden düzenleyeceğiz.

"Bize anlattıklarını tartışacak mıyız?" Derek'in sesi arabanın sessizliğini camı delip geçen bir kurşun gibi kesiyor. "Sence planlarımızı değiştirmemiz gerekiyor mu?"

Xavier parmaklarını orta konsola vurarak, "Sosyal medyası boş," diye yanıtlıyor.

"Özel demek istemedin mi?" diye sordum. "Belki de iyi bir siber farkındalığı vardır."

Ön yolcu koltuğundan bana bir bakış fırlattı. "Özel olan var, bir de boş olan var. Onunki boş. Eğer onun hakkında daha fazla bilgi istiyorsak, doğum tarihini ve adresini öğrenmem gerekecek."

"Bence onun geçmişini araştırmamalıyız. O bizim değil ve mahremiyet hakkı var. Eğer bilgileri özgürce sunuyorsa, bu başka bir şey. Bizim bu bilgileri almaya hakkımız yok. Bu kalıcı değil. Biz onun sonsuza dek babası değiliz." Sözlerim göğsümde, Emmy'nin yanağının hemen altında bir sızı yaratıyor. "Eğer o bizim olsaydı, farklı bir hikâye olurdu."

Koltuğun diğer tarafında Darcy'nin bana baktığını hissedebiliyorum ve ona bakıyorum. Yüz ifadesi değişmişti.

"Aynı fikirde değil misin?"

Başını iki yana sallar. "İlk kısma katılıyorum."

Ben daha açıklama isteyemeden araba yavaşlıyor ve Derek apartman dairesinin yeraltı otoparkına giriyor. "Planlarımızı değiştirelim mi, evet mi hayır mı?"

Sadece biraz uyumsuz, hepimiz *hayır* diyoruz.

Konuşma orada kesildi ve Derek arabayı park etti. Hepsi iniyor ve ben hafta sonu kızımızla beklemeye devam ediyorum.

Açılmadan önce kapıma vuruluyor ve Xavier Emmy'yi benden almaya hazır bir şekilde orada duruyor. Bagaj açılıyor ve Xavier'e daha iyi erişim sağlamak için koltukta dönerken çantaların hışırtısını duyuyorum. Onu benden alıyor, elbisesini dikkatlice topluyor ve tamamen örtündüğünden emin oluyor.

Darcy bagajdan çantalarını toplamaya başlar ve Derek elinde Emmy'nin etrafına nazıkçe sardığı ince bir battaniyeyle belirir. Her şey emniyete alındıktan sonra

ve araba kilitlendi, çıkışa doğru gidiyoruz.

Bu konuda konuşmaya gerek duymadan, geri kalanımız önünü ve yanlarını çevreleyerek onu bizi görebilecek herhangi birinin görüşünden koruyoruz.

Neyse ki asansör boştu ve yüzleşmeden kendi katımıza çıktık.

Diğerlerinden önce kapıya varıyorum ve içeri girmeleri için kapıyı açık tutuyorum. Xavier tek kelime etmeden Emmy'yi yatak odasına taşıyor ve kapalı kapının ardında kayboluyor.

Ben bir şey söyleyemeden Darcy sözümü kesti. "Bütün gün paylaştı. Bu seferlik ona izin ver. Asansörde uyanmaya başlamıştı zaten."

İç çekerek diğer ikisinin arkasından salona doğru ilerliyorum. Derek televizyonun kumandasına uzanıyor ve bir spor kanalını açarak sessizliği bozuyor.

Emmy'nin alışveriş torbaları bir kenara konuldu, bu hafta sonu boş vakti olduğunda ya da yarın ayrıldığında onları gözden geçirmesi için hazır. Onunla sadece bir gecemiz daha var ve bunun yeterli olacağından emin değilim.

"Sanat mağazasından ne aldı?" Düşüncelerimi yeniden yönlendirmek için kanepeye uzanırken soruyorum. Tekrar.

"Dürüst olmak gerekirse pek bir şey yok. Ne isterse almaya hazırdım ama kasaya sadece karakalem ve eskiz defteriyle gitti." Yanımdaki minderli koltuğumu itip kakarak yanıma çöktü. "Hal böyle olunca, seçtiği ucuz şeyleri geri koymak zorunda kaldım ve daha kaliteli markaları alması için onu zorlamak zorunda kaldım."

"Güzel şeylere alışık değil," diyor Derek, bariz olanı belirterek.

Ve bu çok açık olsa da, en güzel şeylerden başka hiçbir şeye sahip olmadığımız kendi hayatlarımızla öyle bir zıtlık oluşturuyor ki, bu *durum* beni derinden sarsıyor.

"Dün gece oteldeki eşyalarının durumundan bir şeyler döndüğünü anlamıştık," diyor Darcy işaret parmağındaki yüzüğü çevirirken - stresli olduğunu gösteren tek şey bu. "Yetim yapboz parçası, kendine güzel şeyler alamaması ve hafta sonunda onları alacağımızdan korkması? Burada çizilen tablo hiç hoşuma gitmiyor."

Sanki düşünceleri doğrudan kafamdan almış gibi. Resim kısmı hariç. Ben olsam muhtemelen bir veri benzetmesi yapardım.

ölçülebilir veri seti, kurum için iki on yıllık bir dönem boyunca tarihsel olarak azalmış bir girdiye işaret etmektedir.

"Hafta sonu için onu şımartmayı planlıyoruz. Elde edeceği tüm parayla, yaşam tarzında bizim dolduramadığımız boşlukları doldurabilecek. Yarın bu saatlerde ona veda ediyor olacağız."

Derek haklı. Emmy bizim kızımız
değil. O sadece hafta sonu kızımız.

İç çekerek elimi cebime atıyorum, telefonumu bulamayınca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Arabada vardı. "O
şerefsiz."

Darcy ve Derek kafalarını bana doğru çevirdi.

Elimi salladım. "Emmy değil. Xavier. Telefonumu çaldı. Vibratör hâlâ
onda."

Daha kelimeler ağzımdan çıkmamıştı ki yatak odasından çok kadınsı bir
inilti duyduk.

Darcy'ye ters ters baktım. "Oraya tek başına girmesine izin verdiğimiz için
hâlâ mutlu musun?"

Bölüm 21

Emery

Uyanmaya başladığımda kıcımdaki serin hava ve baldırlarımdaki ağır baskı fark edilmiyor bile. Hayır, bu hisler durmak bilmeyen uğultu tarafından bastırılıyor ve beni bir başka lanet olası orgazma doğru itiyor.

Vay anasını.

"Hayır," diye sızlanıyorum, yüzümü çarşafırlara sürterek. "Hayır, hayır, lütfen, bir daha olmaz."

Bu zevk acıtıyor. Amım şişmiş, sıcak ve ıslak. Çok ıslak. Klitorisim kızarmış, sinir uçlarımla bunun istedikleri bir şey olup olmadığını bilmiyor. Son yirmi dört saattir kaç numaralı orgazmı yaşadığım hakkında hiçbir fikrim yok ama bunu istediğimi sanmıyorum.

"Lütfen, hayır. Yapamam. Acıyor."

"Bu güvenli bir kelime değil." Sessiz bir gümbürtü ve Xavier'in sesi olduğunu anlıyorum. Yoksa onu Hunter olarak mı düşünmeliyim? Bacaklarımdaki baskı değişiyor ve sonra vibratörün yanında kalın bir şey bastırıyor.

Siktir, bu onun siki mi?

Bekle, hayır. Onlar parmak. Kesinlikle birden fazla. Üç mi? Nefesim kesildi. "Oh, kahretsin."

Xavier parmaklarını içime sokup çıkarmaya başlıyor, parmak eklemleri amımla kıım arasındaki deriye tekrar tekrar çarpıyor. Parmaklarımı esnetmeye çalışıyorum ve ancak şimdi ellerimin belime sıkıştığını, Xavier'in diğer elinin bir pranga gibi davrandığını fark ediyorum.

Vücudumun hangi olduğunu anlamak için çalışmam gerekiyor.

Ondan uzaklaşmak için kalçalarımı oynatıyorum. Altımda yumuşak bir şey kayıyor. Bir yastık.

Lanet olsun. Bu adam beni yüzüstü domalttı, kalçalarımın altında yastık, kıım havada, bacaklarımın üzerine oturdu ve parmaklarını amıma sokup çıkarırken ellerimi belime sabitledi.

Ve ıplak olduğumdan olduğa eminim. Benim haberim olmadan kıyafetlerimi nasıl çıkardı?

Parmakları vibratörü itip kakarak içeri ve dışarı sallanmasına ve dolayısıyla klitorisimin üzerinde hareket etmesine neden oluyor.

"Baba, lütfen," diye yalvarıyorum, e'yi uzatıyorum, durması için mi yoksa devam etmesi için mi yalvardığımdan tam olarak emin değilim.

O kadar ıslağım ki, giriş yerimin etrafına ve elinin üzerine yayıldığını hissedebiliyorum, uyluklarımın arkası kolunun her pompalamasında kaplanıyor.

"Bu kk bedeni bütün hafta sonu kullanacağız. Eğilecek, bağlanacak, zaptedilecek, ağzın tıkanacak, seninle oynanacak, orgazm olman engellenecek, becerilecek ve biz içimizi bitirene ve sen bilincini zorlukla koruyana kadar kullanılacaksın. Bu vücut hafta sonu için bizim. İzlerimizi taşıyarak yürüyüp gideceksin, zihnın sıklerimiz anısıyla dolacak. Seni mahvedeceğiz."

Kesinlikle Hunter.

Alçak sesle homurdanan kelimeler, baktığım her şeyin görüntüsüne ilham veriyor, ancak kadının yerini ben alıyorum.

Yatağa bağlandım, kollarım ve bacaklarım açıldı ve kelepçelerle sabitlendi. Bir armıha yüzüstü bağlandım, sırtımda bir kırbaç kırbalanıyor.

"Oh, kahretsin," diye inliyorum, sırtım yukarı kalkıyor, leğen kemiğim içeri kıvrılıyor, amım parmaklarının ve oyuncağın etrafında titreşirken göğüslerim ağrıyor. İnlemem uzadıkça uzuyor, acı orgazmımın zevkini geçerken acı verici bir çığlığa dönüşüyor.

Aniden, titreşimli oyuncak ve parmaklar benden çekiliyor, ama ben rahatlayamadan Xavier kalçalarımı tutuyor ve omurgam açığı yüzünden ağrıyana kadar kıcımlı yukarı yatırıyor. Sıcak, ıslak bir ağız girişime saldırıyor, alıştırıyor ve emiyor, dili agresif bir şekilde içimde dönüyor, saat beş yönündeki gölgesi hassas olan her şeye sürtünüyor.

Ellerim başımın yanındaki yatağa uzanıyor ve kumaşı yumruklarımın arasında büküyor. Yüzümü yastığa dönüyorum ve hisler beni ele geçirirken çığlık atıyorum. Bunun iyi mi yoksa acı mı verdiği hakkında hiçbir fikrim yok ama kendimi bu hisse bırakıyorum çünkü Hunter'ın istediği de bu.

Yavaşça gevşiyor. Emmeleri nazik yalamalara dönüşüyor. O şeytani dil klitorisimin üzerinde her gezindiğinde kalçalarım seğiriyor.

Kulaklarımdaki çınlama onun karanlık kıkırdamasını duymama yetecek kadar azalıyor. "Bana geri mi döndün?"

Ağır ağır başımı . "Evet."

Telefonunun kamerasının elektronik klik sesi beynimin sessizliğini deliyor. Gürleyen bir ses çıkarıyor. "Amını benim için açık tut."

Beynim tamamen devre dışı kaldığında, vücudum onun emrini yerine getiriyor ve yavaşça etrafıma uzanıyorum, parmaklarım amımın her iki tarafındaki deriye giriyor. Sahip olduğum az enerjiyi kullanarak, amım açılmış gibi hissedene kadar çekiyorum.

Tekrar klik sesi duyuyorum. "Dışarı it."

sıkıyor ve itiyorum, bu da derin bir ağrıya neden olunca inliyorum. Bir tık daha.

"Çok ıslaksın. Acaba bizim için fişkirtmanı sağlayabilir miyiz? Sanırım arabada çok yaklaşmıştın."

Fışkırtma mı? O ne lan öyle?

"Bırak ve buraya uzan. Kımıldamak yok." Yatağın üzerinde yumuşak bir gümbürtü duyuluyor, ardından sıcak eller bileklerimi sararak kollarımı yatağa indirmeme yardım ediyor.

O giderken bacaklarımdaki ağırlığını anında özlüyorum. Bacaklarımda arkasındaki ıslaklık soğuyor ve eğer utanacak enerjim olsaydı, utanırdım. Aklım diğer adamları düşünene kadar amaçsızca dolaşıyor.

Derek odada mı? Tüm bunları izledi mi?

Peki ya diğerkleri? Onlar da sessizce odanın etrafında durup istismar edilmiş amıma mı bakıyorlar?

Ve neden bu düşünceler külleri tutuşturuyor? Akan suyun sesi uzak ama sakinleştirici.

Sessiz bir ses beni uyandırana kadar uykuya daldığımı fark etmiyorum bile. "Haydi prenses. Banyon hazır."

Kolları etrafımı sarıyor ve beni göğsüne doğru kaldırmadan önce nazikçe ters çeviriyor. Darcy'ye sokuluyorum ve alnıma tüy kadar yumuşak bir öpücük kondururken kolları beni sıkıca sarıyor.

Serin hava çiçek kokulu bir buhara dönüşüyor ve sonra aşağı indiriliyorum. Ilık suyun içine yerleştirilirken başka bir dizi kol beni sarıyor. Bacaklarımın arasına yerleştiriliyorum ve sıcak bir göğse yaslanmam için teşvik ediliyorum. Soğuk bardak dudaklarıma doğru tutuluyor ve çeneme hafifçe bastırarak ağzımı açmaya zorluyor ve soğuk suyun ağzıma dolmasına izin veriyor.

Yutabildiğim kadarını yuttuktan sonra bir ses çıkarıyorum ve bardak kayboluyor.

"Sadece rahatla, prenses. Hazır olduğunuzda bize geri dönün."

İstenileni yapıyorum ve kendimi yüzmeye bırakıyorum, sıcak, ıslak bir bezin tenimde gezinmesinin platonik hissinin tadını çıkarıyorum. Zaman önemsiz görünüyor ve yüzeye çıkmak istediğimde su serinlemiş oluyor ve odada sadece insan yastığım ve ben kalıyoruz.

Başımı arkaya eğip ela gözlerle bakıyorum.

Hunter bana bakıyor, ifadesi boş, düşünceleri hakkında bana hiçbir fikir vermiyor.

Banyonun kapısı açılıyor ve gözlerim oradaki adama kayıyor. Derek'in dönüşümü karşısında ağzım açık kalıyor.

Çıplak göğüslü, karanlık gözlü, düşük askılı kot pantolonlu, ayaklarında hiçbir şey yok, kapının büyük bir bölümünü kaplıyor. Uyandığımı görünce banyoya doğru adım atıyor, içinden ilkel bir şehvet akıyor.

Baban geldi.

Göz hizamızda olacak şekilde banyonun yanına çömeliyor. Bana bakma şekli göz temasını kesmem için beni geriyor ve işlerin değişmek üzere olduğunu biliyorum.

Sonunda konuştuğunda sesi alçak ve emredicidir. "Hafta sonu için zevkiniz sona erdi. Sıra bizde. Sana yalan söylemeyeceğim, bu canını yakacak. Hatta durması için yalvarabilirsin. Ama durmayacak. İşimiz bitene kadar. Dün geceki kuralların aynısı geçerli. "Kırmızı" diyeceksin ve

Bitti. Eşyalarınızı toplamanıza yardımcı olacağız ve siz de aldığınız para ve hediyelerle ayrılabilirsiniz. Ama sadece güvenli kelimenizi kullanırsanız. Aksi takdirde, önümüzdeki yirmi dört saat boyunca, 'hayır' ve 'dur' kelimelerini kalbiniz doyana kadar bağırabilirsiniz, ancak hiçbir kelimenin bir anlamı olmayacaktır. Daireyi terk edene kadar acınız ve zevkiniz bize ait. Anladın mı?"

Derek'in söylediği her kısa ve öz kelimedede kalp atışlarım hızlanıyor, dikkatim yüzüne odaklanıyor. "Evet."

Bana bir kaşını kaldırıyor, gözlerinde hoşnutsuzluk parlıyor.

Hatam karşısında geriliyor ve çok geç olmadığını umarak çabucak düzeltiyorum. "Evet, baba."

"Aferin kızıma." Ayağa kalktı ve bana elini uzattı. "Seni kurulayalım, sonra ilk sahnemiz başlayacak."

Elini tutuyorum ve Hunter'ın üzerine basmamaya dikkat ederek banyodan çıkıyorum. Babam inanılmaz yumuşaklıktaki pembe kabarık havlulardan birini vücuduma sarıyor ve beni kurulamaya başlıyor. Küvetin tıpasının çıkarıldığını ve Hunter ayağa kalkıp dışarı çıkarken suyun sıçradığını duyuyorum.

Havlu asılırken ve ben banyodan çıkarılırken gerginlik tüm uzuvlarıma yayılıyor. Geriye doğru bir bakış, orada durmuş kendini kurulayan Hunter'la gözlerimi birleştiriyor. Beni bekleyen şeyden kurtarmasını isteyip istemediğimden emin değilim ama yüzündeki ifade bana onun yanında sığınılacak bir yer olmadığını söylüyor.

Yatak odasının kapısına yaklaştığımızda, babamın kot pantolonla kaplı alt bedenine kıyasla çıplaklığımın aşırı farkındayım. Yumuşak ve yıpranmış görünüyorlar, öyle ki yıllardır ona ait olduklarını söylüyorlar. Bakışlarım sırtında geziniyor ve nefesim kesiliyor.

Sırtının sol tarafı dev bir siyah ve gri dövmeden oluşuyor.

Banyonun ışığı kapıyı dolduran kırmızı parıltıya dönüşürken, sadece kürek kemiğinin üzerinde bir haça bağlanmış çıplak bir kadını seçebiliyorum, sırtı çapraz çizgilerden oluşan bir desen.

Alçak ama ağır bas sesi dikkatimi dağıtıyor. Yatak odasındaki sessizlik ile kapının diğer tarafındaki sesin tuhaflığı duyularımı karıştırıyor.

Yatak odasının sessizliğinden çıkarken babam görüşümü engelliyor. Yüzünde ciddi bir ifadeyle bana dönüyor, arkasındaki kırmızı parıltı yaydığı baskın hisleri güçlendiriyor.

"Sahne şimdi başlıyor, Emery. Güvenli kelimelerini istediğin zaman kullanabilirsin. Güvenli sözcüklerinizi talep edildikleri anda kullanmalısınız, aksi takdirde yanıtınız ne olursa olsun her şey duracaktır. Tıpkı dün gece olduğu gibi, yeşil her şeyin devam etmesini sağlayacak. Sarı her şeyi yavaşlatır. Kırmızı ise her türlü faaliyetin derhal sona ermesi anlamına gelir. Sahne ve hafta sonu kapanacak. Bu size son hatırlatmadır. Anladınız mı?"

Başımı sallıyorum, karnımda sinirlerim tepiniyor. "Evet, baba."

Bir gülümseme dudaklarına yayılmak için savaşıyor, ama onu geri tutuyor. "İyi kız. Ya Emery? Orgazm kısıtlamanızın şimdi başladığını unutmayın. Biz izin vermedikçe boşalmak yok. Eğer yaklaşırsan, yalvar. Bu kurala uymazsan ceza alırsın."

Kalbim, midemdeki çarpınışlarla aynı anda çarpıyor. Derek dairenin ana mekânına adım atıyor ve görüşümü engellemesinin nedeni anlaşılıyor. Perdeler geri çekilmiş ve odanın geri kalanı sergileniyor.

Her şeyi anlamaya çalışıyorum, odağım bir şeyden diğerine atlıyor.

Uzak duvarın ortasına X şeklinde, insan boyutunda bir haç yerleştirilmiş.

Doktor muayene masasını andıran yastıklı bir yatak haçın yan tarafına oturtulmuş, ancak tamamen siyah renkte ve üzerinde deri halkalar asılı. taraflar.

Bir duvar dolusu kırbaç ve kürek. Doludan kastım, gökkuşağı renklerinde, uzunluklarında ve boyutlarında kancalara asılı en az yirmi çeşit var. Ayır alanlar yaratmak için alanın etrafına yerleştirilmiş çekmeceler ve dolaplar var, hepsi koyu renkli ahşaptan ve daha koyu renkli armatürlerden yapılmış.

Bize en yakın köşede tamamen boş bir alan var. Buranın mekânın bir parçası olduğunu gösteren tek şey, renkli iplerle dolu iki duvar. Tavana yakın çubuklar her bir renkli parçayı sabitleyerek yere serbestçe sarkmalarını sağlıyor ve bir duvar kağıdı etkisi yaratıyor.

Kırmızı ışıltının nereden geldiği konusunda bana ipucu veren şey parmaklıklar. Duvarın tavanla birleştiği yerde, arkasından kırmızı ışık akan siyah kavisli bir kapak var. Kapak, ışığı duvara ve aşağı doğru itiyor.

Mekânla ilgili her yeni keşifte midem daralıyor ve nabzım hızlanıyor. Yaptığım araştırmalardan tanıdığım o kadar çok şey var ki, ama tanımadığım daha da fazlası. Ve çılgınca olan şey? Hakkında hiçbir şey bilmediğim şeylerle ilgili korku ve belirsizlik, içimi heyecan ve ilgiyle çılgına çeviriyor.

Bu odadaki her şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum.

Bu odada barındırdıkları araçların her bağlanmak, yukarı çekilmek, zapt edilmek ve delirtilmek istiyorum.

Zevkime sahip olmalarını istiyorum. Dün gece yaptıkları gibi beni yakmalarını.

Ve bu tam bir akıl tutulması değil mi?

Bölüm 22

Derek

Emery odayı tararken gözlerini kocaman açıyor ve hafta sonunun geri kalanı için gerçekliğini kavlıyor. Ona öyle naif ve masum bir görünüm veriyor ki, içimdeki karanlık unsurlar yozlaşma isteğiyle ayağa kalkıyor.

Onun üzerinde her şeyi kullanmayacağız, yakınına bile yaklaşmayacağız; sadece zamanımız yok. Ama her birimizden bir tat alacak.

Umarım, bu onu daha fazlası için aç bırakır.

Ama fazla ileri gidiyorum. Konu Emery olunca Darcy'nin niyeti pek de ince değil. Onu elinde tutmak istediği gün gibi ortada, sanki on iki ay sonra hâlâ bizim olacağını söyleyen kristal bir küreye sahipmiş gibi. Dördümüz için mükemmel olduğunu ve olmaya devam edeceğini.

Şimdiye kadar mükemmel olmadığı konusunda hemfikir değilim. Ancak bu, ileride de mükemmel olacağı anlamına gelmiyor. O an için mükemmel olan ancak daha sonra uygunsuz hale gelen pek çok kadın oldu. Hem tekli arayışlarımızda hem de çok az sayıdaki grup girişimlerimizde. Kendimi ya da arkadaşlarımı, hepimizi değil ama bir ya da daha fazlasını tercih eden başka bir denizaltıyla karşı karşıya bırakmayacağım. Bu hafta sonunun sonucu bize nasıl uyduğuna daha fazla ışık tutacak, ancak Darcy kadar umutlu olmama izin vermeyi reddediyorum.

Ayrıca, Emery 18 yaşında. Keşfedecek bir dünya olasılığı var. Onun için bu hafta sonu para kazanmakla ilgili, hem de çok para.

-Şeker bebek olarak. Babalarını memnun etmekle ilgili, böylece banka hesabı söz konusu parayı elinde tutmayı başardığı sürece dolacak.

Bu ayıltıcı düşünceyle dikkatimi o ana geri veriyorum. Emery çırılçıplak olduğunu unutmuş gibi görünüyor. Dikkatinin yönünü takip ediyorum ve bakışlarım onu büyüleyen şeyi bulduğunda sırtıyorum.

O Xavier ile banyodayken, geri kalanımız eşyaları buraya kaydirdik ve şaplak bankını odanın odak noktası haline getirdik. Aydınlatmayı diğer her yer biraz daha karanlık olacak şekilde ayarladım, doğal olarak gözü mekana çekiyor. Tepede kısık bir spot ışığı olması da yardımcı oluyor.

Gölgelerin arasında duran Hudson ve Darcy ile göz göze geliyorum ve hızlıca başımı sallıyorum. Sessizce, çok sevilen ve az kullanılan siyah deri ve ahşap mobilyalarımızın arasında gezinerek bankın yakınında duruyorlar.

Elimi sırtının alt kısmına koyduğumda Emery sığıyor, saçlarının ıslak uçları elimin arkasını gıdıklıyor. Bana baktığında gözleri geniş ve sorgulayıcı, babacanlığımı tetikliyor.

"Baba?"

"Sorun yok, bebeğim. Sadece oynayacağız. Gel ve bir bak." O tereddütlü bir adım atana kadar nazikçe baskı uyguluyorum ve sonra bir tane daha.

Bank'a bakıyorum ve onu ilk kez görmeye çalışıyorum.

Masa tablasının çok ince (yaklaşık bir el kalınlığında) ve dolgulu dışında neredeyse ahşap bir piknik bankıyla karıştırılabilir. Kol ve diz dayanakları ana desteğe paralel olarak konumlandırılmıştır; ancak konumları ayarlanabilir. Gelecekteki bir oyun için bir şey. Şu anda geleneksel diz çökme pozisyonu için ayarlanmış durumdalar.

Kemer benzeri kayışlar her destekten gevşekçe yere sarkıyor. Emery bu açıdan göremiyor ama kayışlar bağlandıktan sonra yerleştirilmeye hazır bir kafalık da var.

Bankın yanında durup diğer elimi siyah deri minderin üzerine koyuyorum ve elimi minderin üzerinde gezdiriyorum. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Darcy ve Hudson da alanımıza katıldılar, ancak duvara doğru geri çekilerek Emery ve benim, onu kendi dünyamla tanıştıırken birlikte bir an geçirmemize izin veriyorlar. Arkadaşlarla oynamak için söylenecek bir şey var. Tüm tuhafliklarınızı ve bir sahnenin nasıl gelişmesini istediğinizi bilirler.

Emery kocaman gözlerini bana çevirdi. "Bana şaplak mı atacaksın baba? Kötü bir kız mı oldum?"

O büyük, güzel ela gözlerinde bir parça korku ve sesinde hafif bir titreme var. Bu kombinasyon, taşaklarıma doğru arzu çizgileri gönderiyor.

Elimi uzatıp yüzünü kavıyorum ve başparmağımı yanağında gezdiriyorum. "Hayır bebeğim, sen mükemmel bir kız oldun. Şimdiye kadar beni çok mutlu ettin."

Alt dudağını ısıırıyor ve kaşları çatılıyor, burnunun tepesinde küçük sevimli bir V harfi oluşuyor. "Ama neden..."

"Bu, oynamayı sevdiğim pek çok yöntemden biri" diye cevap veriyorum, sesimi alçak ve tehditkâr tutarak. Yumuşak ama sürekli bir baskıyla Emery'yi kendime çekiyor, çıplak bedenini çıplak göğsüme yaslıyorum. Onun sıcak, esnek bedeninin benimkine bastırılması karşısında inlemek istiyorum ama kendimi kontrol etmeyi sürdürüyorum. "Seni bağladıktan ve merhametime bıraktıktan sonra üzerinde ne kullanacağımı göstermene ne dersin?"

Son kelimemle nefesi kesiliyor, sonra başını sarsakça sallıyor.

Bu fırsatı onu ısıtmaya başlamak için kullanıyorum ve kıcına onu zıplatacak kadar sert vuruyorum. "Kelimeler, bebeğim. Kelimelere ihtiyacım var."

Titreme geri geldi. "Özür dilerim, baba. Evet, lütfen, beni bağladıktan ve merhametine teslim ettikten sonra üzerimde ne kullanacağını göster."

Sikim o kadar hızlı kalınlaşıyor ki neredeyse başım dönüyor.

Odanın kenarından gelen hareketlilik, onun sadece beni etkilemediğini anlamamı sağlıyor. Yine de asıl soru, bu gerçek mi yoksa sahte mi?

Tüm bunlar hafta sonunda hediyesini almak için bir oyun mu, yoksa Emery'yi oluşturan kızın bir parçası mı? İkisinin arasında bir şey belki de?

Dairedeki tek gürültü, ben onu "Duvar" adını verdiğimiz alana doğru yönlendirirken odayı gerilimle dolduran ağır bas sesiydi.

Eziyet. Mazoşist bir denizaltının sevmekten nefret ettiği tüm kırbaçlar, kırbaçlar, bastonlar, kürekler ve daha fazlası.

Ve ben her birinin usta bir kullanıcısıyım.

Duvar siyah ve askı tahtasından oluşuyor, böylece kancaları uygun bulduğum her yere yerleştirebiliyorum. Şu anda uzun kuyruklar solda, en kısalar ortada ve daha sonra sağda kürekler ve bastonlar gibi daha sert oyuncaklar olacak şekilde düzenlenmiş durumda.

Emery durakladığında, tam arkasında duruyorum ve kollarımı ona doluyorum, ön kollarım göğüslerinin altında.

"Burası Azap Duvarı. Bu sahne için daha çok..." Bir iğnenin üzerindeki gümbürtüyü doğru bir şekilde tanımlayacak bir kelime arıyorum ve bulamıyorum. Onun yerine süet bir yirmi kuyruk çekiyorum. Düşen kısımlar siyah ve kırmızının karışımından oluşuyor ve elmas desenli bir sapa dolanıyor.

Parmaklarımı Emery'ninkilerle birleştiriyorum ve her iki kolumuzu da önümüzde, önkollarımız yukarıda tutuyorum ve kırbacı bir fiske kuyrukların tenimizi öpmesine izin veriyorum. Ateş kolum boyunca yalıyor ama donuk bir hisse dönüşüyor. Hafif bir gümbürtü duyulduğunda kollarımda geriliyor ve nefesi kesiliyor. Yavaşça, eylemi tekrarlamadan önce kuyukları kollarımızdan aşağı sürüklüyorum, ancak bu sefer kuyukları kırbaçlayarak daha fazla acıya neden oluyorum.

Emery kollarımda sessiz, eli hala benimkinin içinde, ama geri çekmeye çalışmıyor. Ön koluna bakıyor, cildinde hafif bir kızarıklık oluşmaya başlamış.

"Bu da ne?"

"Süet bir kırbaç."

Önce duvara, sonra da elimdeki alete bakıyor. "Ucunda hiç düğüm yok."

"Hayır," diye cevap veriyorum. "Bu... düşük yoğunluklu bir kırbaç. Buradan başlayacağız ve yoğunluğu . Kulağa nasıl geliyor bebeğim?"

Sessizce cevap vermeden önce tüm vücudunu bir ürperti kaplıyor. "Kulağa hoş geliyor, baba."

Kollarımızı ona doluyor ve sıkıyorum. "Aferin kızıma. Şimdi bankın yanına git. Diğer babaların bugün bana yardım edecekler."

Emery dönüp odaya bakıyor, diğer üçünü görünce gözleri açılıyor, Xavier de son birkaç dakika içinde bize katılmış. "İzleyecekler mi?"

Sesinde bir çatlak var ve ben sessizce gülüyorum. "Hayır, bebeğim. İzlemeyecekler. Yardım edecekler. Bu hafta sonu her sahnede ikimizden birden fazlası yer alacak. Seninle paylaşacak çok şeyimiz var ve birlikte geçireceğimiz zamanın iyi geçtiğinden emin olmak istiyoruz."

Gerginlik onu tekrar dolduruyor ve sözlerimin kulağa nasıl geldiğini biliyorum. Onun zamanı ve bedeni için ödeme yapıyoruz, ama bu bir şeker bebek anlaşmasının daha tatlı paketine bağlanmış. Hediye olmasaydı burada olmazdı.

Her ne kadar bunun daha fazlası olabileceğine inanmak istesem de, bu hafta sonu için hepsi bu kadar.

Kıçına hafifçe vuruyorum ve onu bankın yanında duran diğerlerine doğru gönderiyorum. Hepimiz çıplak göğüslü, kot pantolonlu ve komandoyuz. Bu, Obsession'a katıldığımızda bile sahneler için olağanımızdır. Bu, kulüpteki diğer dominantlarla aramızdaki bir fark noktası.

Dürüst olmak gerekirse, deri ve koşum takımları içinde nasıl rahat hissedebildiklerini anlamıyorum. Çok fazla hareket kısıtlaması var.

Emery benden uzaklaşırken saçları sırtının alt kısmında dalgalanıyor. Bu olmaz.

"Darcy, Emery'nin saçına yardım eder misin lütfen?"

Hudson dizlerini ve kollarını bankın neresine koymasına gerektiğini işaret ederken başını sallıyor ve odasında kaybolur.

"Dizinizi buraya yerleştirin ve sonra tıpkı bir ata biner gibi diğer bacağınızı yana doğru getirin. Bundan sonrasını biz ayarlayacağız." Emery'ye ne olduğunu tahmin etmesi için zaman tanımıyor, sadece dizini kavrayıp olması gereken yere koyabileceği kadar bankın yakınına gelene kadar elini çekiyor.

Xavier kollarını göğsünde kavuşturmuş, kanepenin arkasına yaslandığı yerden her şeyi izliyor. Bugün erken saatlerde Emery ile olan sahnesini konuştuk. Yarın, öğle sonra, onun bıçak kullanma becerisinin tadına bakacak ve zevkinin yanında bir dilim acıdan hoşlanıp hoşlanmadığını öğreneceğiz.

Darcy geri döndü ve Emery'yi bankta oturması, bacaklarını iki yana açması ve çıplak amcığını siyah deriye bastırması için cesaretlendirdi. Kıvranıyor, son birkaç saat içinde hassas bölgenin aşırı kullanımından dolayı biraz rahatsızlık hissettiği belli.

Uyuşuk bir karanlık göğsümden kol ve bacaklarıma doğru yayılmaya başlarken, vücudunun geri kalanının da aynı hassasiyeti hissedeceği bir saat sonrasına doğru hızla ilerliyorum.

Darcy saçını sabitlerken Hudson da bacak desteklerinden birini ayarlamaya başladı. Diğer bacağa geçiyorum ve Emery'nin ağırlığını taşıyana kadar desteği yukarı kaldırıyorum. Baldırını kavradığımda bana bakıyor ve bacağını yerine sabitlemek için deri kayışa uzandığımda boğazı sallanıyor.

Ayaklarını hareket ettirebileceği ama bacağının serbest kalmayacağı kadar sıkıca bağladıktan sonra ayağa kalkıyorum. Hudson ayağa kalkarken Darcy örgülü saçlarını sırtına düşürüyor, bacağını kendi tarafında tamamlamış oluyor.

Emery'nin çenesinden tutarak onu kendime doğru çeviriyorum. "Renk?"

Kirpikleri titriyor ve hareket etmek için bacaklarını zorluyor, ama benimle tekrar göz teması kurduğunda, cevabından emin olduğunu görebiliyorum, şükürler olsun. "Yeşil."

"Güvenli kelimelerinizi kullanacaksınız, beni anlıyor musunuz? Bir kahramanı oynamayın ve zorlamayın. Bu tüm hafta sonu için geçerli. Güvenli kelimeler hem sizi hem de bizi güvende tutmak için var. Onları kullanın."

Emery başını sallamaya çalışıyor ama ben çenesinden elimi çekmedim. "Evet, baba. Güvenli kelimelerimi kullanacağıma söz veriyorum."

"Aferin kızıma. Bu sizden renginizi son isteyişimiz değil, ancak sahnenin akışını bozmamak için kontroller daha seyrek olacak. Bunu yapmamızın tek nedeni bizden bir şey sakladığınızı düşünmemiz. Bizden bir şey saklarsanız, hafta sonu sona erer. Biter. Eşyalarınızı toplayacağız ve geldiğinizden daha hızlı bir şekilde buradan gideceksiniz. Anladın mı?" Dikkatini bana verdiğinden emin için bir an için çenesini sıkıca kavriyorum.

Birkaç kez göz kırptıyor, göz bebekleri . "Evet, baba."

Ah, sonuçların sesini seviyor. Bir dahaki sefere denemek için bir şey.

Hayır. Bir dahaki sefere olmaz. Bu tek

sefer. "Sahne şimdi başlıyor."

Çenesini bırakıp omuzlarını kavriyorum ve onu karnının üzerine yatırıyorum. Boğuk bir ses çıkarıyor ama kıvranmasını bekleyerek onu aşağıda tutuyorum. Darcy alt ve üst sırt kemerlerini çabucak takıyor, kıvranması azaldıkça kayışlar cildine az miktarda girinti yapıyor. Hudson her iki kolunu da sabitliyor, her iki destek de yükseklik ayarı gerektirmiyor ve sonra hepimiz geri çekiliyoruz.

Muhteşem, ölçülü ve kalçalarında hafif bir titreme var.

Süet kırbacımı kaptığım gibi Emery'nin başına doğru ilerliyorum ve önünde çömelerek kuyruklarını birinin üzerine sarkıtıyorum. Kafası

Bankın üzerinde yeterince yükseğe yerleştirilmiş, kenarından desteksiz sarkıyor. Arkasına uzanıp saç örgüsünün altından tutuyorum ve bana bakana kadar çekiyorum.

Zorlanmaktan ağzı açık kalmış ve inliyor. Şimdi gözbebekleri gerçekten büyümüş, ela irislerini neredeyse tamamen gölgede bırakmış. Görünüşe göre kendimi kontrol etme yetimi kaybettiğim için eğilip ağzına doğru uzanıyorum. Açı onun için çok tuhaf, dilediğim gibi alıp keşfetmeme izin veriyor.

İşim bittiğinde saçlarını çözüyorum ve başını eğiyorum. Kendini desteklemeye bile çalışmıyor.

Diğerleri de mekanın etrafında yerlerini almış, katılmak için işaretlerini bekliyorlar. Normalde bu kadar orkestrasyonlu değildir. Daha çok dördümüzün birbirimizle senkronize bir şekilde hareket ettiği bir serbestlik. Ama kısıtlı zamanımız olduğu için her birimiz kendi mükemmel sahnelerimizi planladık.

Benim sahnem Emery'nin tenini güzel bir kiraz kırmızısıyla aydınlatmak, arkadaşlarım vücudunun tadını çıkarırken onu izlerimle kaplı bırakmak.

Emery'nin yanına yaklaşp kolumu bir o yana bir bu yana sallayarak kırbacı hissetmeye ve küçük denizaltımı saran gerilimi artırmaya çalışıyorum.

Sonunda Emery'nin oyuncaklarımı ısırmayı benim onların izlerini görmeyi sevdiğim kadar sevip sevmediğini görme zamanı geldi.

Bu son düşünceyle, kırmızı ve siyah kırbacı indiriyorum, kuyrukları teninin üzerinde zar zor bir öpücükle kırbaçlıyorum. Nefes nefese kalıyor ve bu ses içimdeki karanlığı körüklüyor ve kolumu tekrar kaldırıyorum.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

Bölüm 23

Emery

Kırbacın ilk vuruşu babamın bana yaptığı ilk gösteriye benziyor. Neredeyse hiç ağırlığı olmayan bir gümbürtü ve olduğunu bildiğim kadar hafif bir acı. Bir ritim belirliyor ve darbeler tutarlı hale geliyor, sırtımdaki deri ısınıyor.

Tam olarak acıtmıyor. En azından şimdilik. Şu anda bana karşı yumuşak davrandığını hissediyorum.

Beynim nasıl hissedeceğim konusunda biraz karışık.

Bağlanmış, zapt edilmiş, bağlanmış olmak gerçekten hoşuma gidiyor. Onların merhametine. Bu da benim için sıcak bir düğme olacağını hiç düşünmediğim bir şey. Ama sonra, o kirpikler kaburgalarımın doğru kıvrılıyor ve arkalarında bıraktıkları küçük zing beni acıdan uzaklaştırıyor.

Soğuk bir parmak aynı anda hem rahatlatıcı hem de acı verici bir şekilde izi takip ediyor. Kıçımın dışından başlıyor, yavaşça merkeze doğru ilerliyor, amıma çok yakın. Düşünmeden sıkıyorum, onlardan birinin orada daha fazla acıya neden olmasına hazır değilim.

"Bak, kedicik amını kapatmaya çalışıyor."

"Hayır, ben-" Biri amıma şaplak atarken kelimelerim kesildi.

Şaplaklar. Benimkine. Amcığma.

"Ow, siktir!" Tekrar yaptıklarında bağıriyorum. Ve tekrar. "Ow! Oh, oh..."

Üçüncü şaplak bir parmağın klitorisimin üzerinde gezinmesiyle sona eriyor. Aptal amcığım çaresizce nabız atıyor ve inlememek için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum.

Zevkin yerini başka bir şaplak alıyor ve şaplak tekrar zevke dönüşürken beynim tekliyor. Amımın derisi ve dudakları bugün erken saatlerde yaşadıkları aşırı kullanımdan dolayı sıcak ve kabarık hissediyor. Bu, şaplakla birleştğinde, aptal şey çok, çok karışık hissediyor.

Bu nasıl iyi hissettiriyor?

El kaybolduğunda nefes nefese kalıyorum, bir yanağım diğerinden daha çok yanıyor. Mavi ve siyah ipler... süet, belki, yüzümün önünde sallanıyor.

Kırbaç kırmızı ve siyah değil miydi?

Peki bu teller daha mı ince? Ayrıca daha az varmış gibi görünüyor. Ben bakarken kimse bir şey söylemiyor, sonra kırbaç gözden kayboluyor.

Nefesimi tutup ateşin geri dönmesini bekliyorum. Ama dönmüyor. Bitti mi? Durmaya mı karar verdiler?

Havayı boşaltıyorum ve o sabit ritim bir kez daha başladığında şaşkınlıkla bağıriyorum. Bu daha az gümbürtüyle daha çok acıtıyor. Dudağımı ısırıyorum ve oyuncağı sırtımda aşağı yukarı hareket ettirip dokunulmadık deri parçası bırakmazken gözlerimi sıkıyorum.

Tüm zevk bedenimi terk etti ve kızgın ateşten bir denizin üzerinde yüzüyorum.

Babam kış yanaklarıma odaklanmaya başladığında neredeyse rahat bir nefes alıyorum, ama her nasılsa, daha yumuşak ette daha acı verici.

"Baba," diye hıçkırıyorum, gözlerim yanıyor. "Baba, acıyor. Lütfen dur."

Babam beni görmezden geliyor ve bacaklarımın arkasına ateş yağdırmaya devam ediyor. Geçen seferki rutini sürdürüp bir yanağıma , başıma gelecekleri bildiğim için hıçkırıklarımı serbest bırakıyorum.

Bir tarafta beş, sonra...

"Oh," diye inliyorum, ses savaşımaya çalışan hıçkırıkların üzerine hıçkırıyor. Tıpkı geçen seferki gibi, uçları amıma değiyor ve acıyı hissederken, aynı zamanda iyi bir şeyin zing'i de var. Belki de hoşuma gidebilecek bir şey?

İkinci taraftaki beşten sonra, kırbaç kayboluyor ve ben sertleşiyorum, şaplak bekliyorum, ama gelmiyor.

Her nefes alıp verişimde tüm vücudum hareket ediyor, boynum ve alnım ter içinde kalıyor. Sırtımdaki ateş kısık bir uğultuya dönüşüyor ve göz kapaklarım ağırlaşıyor.

Bank gıcırıyor ve biri arkamda kayıyor, sonra kıç yanaklarımı çok sıkı kavıyor. Bağırıyorum, ama yine başımla oynuyorlar, acı dolu sesimi bir zevke dönüştürüyorlar.

"Oh, Tanrım," diye inliyorum bir dil amımın girişinde kaybolurken. Yalıyor, yalıyor, yalıyor, hiç durmuyor, bir şeyler arıyor. Islaklığım tükürüklerine karışırken lanet olası iniltiyi hissediyorum. "İşte orada, kedicik. Ver onu bana."

Hudson'ın ne istediği hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden sadece amımı yüzüne doğru itmeye çalışıyorum ve aldığım onay sesi bana bir şeyler yapıyor. İçim dışım gibi hissediyor ve beynim beyaz bayrak sallamak istiyor.

Nasıl oluyor da sistemimde bu kadar çok ısı ve acı varken, içimde bir dil gömülü olduğu için zevk hissedebiliyorum?

Hudson uzaklaşırken serin hava aşırı ısınmış amıma giriyor.

"Hayır," diye inliyorum ve amıma bir şaplakla ödüllendiriliyorum. Zıplıyorum ve neredeyse haykırıyorum, ama acı hissetmem gerektiğini düşündüğüm yerde hissetmiyorum. Bunun yerine, ısı ve zevk kıvılcımları var.

Tekrar inliyorum ve daha fazlası için amımı dışarı itiyorum. Bir tur daha kıkırdama, bunlar biraz daha karanlık.

"İşte orada. Sanırım elimizde acı çeken bir sürtük var."

Kimin söylediği hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü saçımdaki bir el dikkatimi dağıtıyor ve başımı kaldırıp bakmamı sağlıyor. Boynum o açıyla çığlık atıyor ve inliyorum.

"Gözlerini aç, bebeğim."

Olması gerekenden daha fazla çaba gerektiriyor ama açabiliyorum. Her şey biraz bulanık ama babamı seçebiliyorum.

"Baba," diyorum ama sesim bulanık çıkıyor ve biraz da adil .

"Selam, bebeğim." Bana gülümsüyor, ama bu nazik bir gülümseme değil. Biraz vahşi, kenarları yırtık pırtık, sanki çözülüyormuş gibi. Sanki beni canlı canlı yemek istiyor gibi. "Biraz uçmaya mı başladın?"

Floaty? Bu bulanıklık öyle bir şey mi?

Başımı sallamaya çalışıyorum, göz kapaklarım yine kapanıyor. "Evet. Yorgunum." "Başını dik tutmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Evet, lütfen," diye cevap veriyorum, dudaklarım bedenimle gerçekten bağlantılı hissetmiyor.

Bir şeyin sıkılma sesinden önce bir çarpma ve tıkırtı geliyor. Tüm bu süre boyunca babam başımı sıkıca arkaya çekti. Bir kez

sesler kesiliyor, parmaklar başımın iki yanını kavıyor ve çenem yastıklı bir şeyin üzerine indiriliyor. Dolgu yüzümün her iki yanına kadar uzanıyor ve saçımdaki serbest bırakıldığında yüzüm dolgunun içine gömülüyor. Yüzümün dümdüz dışarı baktığını hissetmiyorum ama çok da uzakta değilim, yere doğru yeterince eğilmiş durumdayım.

"Gözlerini benim için bir kez daha aç, bebeğim."

Gözlerimi zorla açıyorum, sıcaklık uçucu zevkten tekrar acıya dönüşmeye başlıyor.

Yüzümün önünde yeşil ve siyah teller var.

Hemen gözlerimi kapatıyorum, gerçekten umursamıyorum. Sadece yoğunluğu artıracaklarını varsayabilirim.

Fermuarın açılma sesi yüzüme çok yakın, o kadar yakın ki elin tersini dudaklarımda hissediyorum.

"Diş yok, prenses." Angel.

Kalın, küt bir kafa dudaklarıma bastırılıyor ve ima edilen emir üzerine ağzımı açıyorum, çenem yastığa bastırıyor.

Angel geri çekilmiyor, boğazımın arkasına doğru kayıyor. Öğürüyorum, bedenim bu saldırıya karşı boyun eğmeye çalışıyor ama yeni kırbacın ilk vuruşu sanki koreografisini yapmışlar gibi onun hamlesiyle senkronize oluyor. Binlerce acı kaburgalarımın yukarıya ve omurgama doğru akıyor.

Angel sikini ağzımdan çıkarıyor ve ben öksürüp sığıyorum, babamın yeni oyuncağının ikinci darbesine karşı haykırırken dudaklarımdan tükürük damlıyor.

Aynı lanet olası ritim tekrar başlıyor ve sırtımda aşağı yukarı hareket ettiğinden emin oluyor, bir sonraki vuruşun nerede olacağını asla bilmeme izin vermiyor.

Angel ağzıma tekrar girdiğinde, bu sadece biraz daha az vahşice oluyor. Başımın arkasını kavıyor ve kısa, keskin hareketlerle boğazımın dürtüyor ama içine doğru itmiyor.

Bu kırbaç acıtıyor.

Devam edebilir miyim bilmiyorum. Beynim şu anda karışık değil. Bu acı. Neredeyse çok fazla.

Bir damla gözyaşı kapalı göz kapaklarımı yakıyor ve yanağımdan aşağı süzülüyor. Bunu yapabilir miyim bilmiyorum.

Onları hayal kırıklığına uğratacağım.

Bölüm 24

Darcy

Emmy'nin yanağından süzülen gözyaşlarını görünce Hudson'a başımla onay veriyorum. Hemen önceki pozisyonuna dönüyor, Emmy'nin kıcını kavırıyor ve yüzüne doğru eğiyor.

Sikim dudaklarının üzerinde dururken duraklıyorum, çünkü Emmy'nin şu anda zevk almasını ne kadar istesem de, sikimi ısırmasına ihtiyacım yok. Hudson'ın ağzı temas ettiğinde Emmy sarsılıyor ve sonra geriye doğru itmeye çalışırken inliyor, kıcının kıvrımı sonsuz derecede yükseliyor.

Bu noktada Derek'in kırbacının sallanması neredeyse hipnotik bir hal alıyor ve Hudson'ın yerinde olsaydım, tellerin yüzüme ne kadar yaklaştığı konusunda biraz endişelenirdim. Ama Derek oyuncaklarının ustası ve Hudson'ın bir kez bile bir telden ürktüğünü görmedim.

Emmy'nin kaşlarında bir çatıklık var, sanki kafasını kurcalayan bir bulmaca üzerinde çalışıyormuş gibi. Belki de kendisiyle tartışıyordur? *Bu iyi mi yoksa kötü mü hissettiriyor? Durmasına ihtiyacım var mı, yoksa biraz daha fazlasını mı istiyorum?*

Sikim hâlâ dudaklarının hemen içinde duruyor ve her iniltide sıcak nefesi tepesine hücum . Yavaş bir tempoyla ileri doğru bastırdığımda dudaklarının küçük O'su genişliyor, boğazının arkasındaki sıkı daralmayı geçene ve burnu içime gömülene kadar itiyorum.

Başının arkasını tutuyorum ve boğazı kasılırken ve dili sikimin alt tarafında çıldırırken kendi başımı geriye doğru düşürüyorum. Kahretsin, bu inanılmaz. Nefes almasına izin verecek kadar geri çekerek, ağzına hava girip çıkarken boğulma ve öğürme hissinin tadını çıkarıyorum.

Buna hazır olup olmadığı konusunda fazla endişelenmeden kalçalarımı öne doğru yuvarlıyorum ve tekrar boğazının arkasına giriyorum. Bu kız inanılmaz. Dün gece onun yüzünün sikilmesini izlerken de böyle düşünmüştüm, hepimiz boğazının arkasıyla yakından tanışırken bir kez bile itiraz etmedi.

Ve onu kullanma şeklimizden dolayı sırlıslıkam olduğu gerçeği.

Gözlerimi açarak Emmy'nin boğazından geri kayıyorum ve bu sefer gerçekten biraz hava almasına izin veriyorum. Sikim zonkluyor ve taşaklarım gergin, ki restoranda ve arabada ne kadar işkence gördükleri düşünüldüğünde bu beklenen bir şey.

Emmy nefes nefese emerken en lezzetli sesleri çıkarıyor, ağzında bir inç bıraktığımda sikimi birazdan fazla tükürük kaplıyor. Dikkatini çekmek için saçını çekiştiriyorum. "Em."

Hâlâ kendini kontrol etmeye çalışıyor olsa da dudaklarını tepemin etrafına sıkıca kapatıyor ve emmeye başlıyor. Vakumlanmış basınç taşaklarımdaki döller emmekle tehdit ediyor. Karıncalanmalar omurgamdan aşağıya doğru yarıyor, toplarım sıkılaşıyor ve boşalma dürtümle savaşmak için bir çaba.

Sikişmek. Enfes.

Derek'in Hudson'a yoldan çekilmesi için işaret etmesini izlerken, parmaklarımı başının arkasında defalarca gezdirip övgüler mırıldanıyorum. "İyi kız, prenses. Babanın sikini yala. Beni çok iyi hissettiriyorsun."

Kırbacın son iki turunda olduğu gibi, Derek sırtından kıkına ve kalçalarına doğru ilerlerken vuruş şeklini değiştirmiyor. Özellikle Hudson'ın ağzı onu terk ettiğinden beri ne olacağını açıkça biliyor.

Sırtı kırmızı, kabarık çizgiler oluşmaya başlamış. Kırık deri yok, kan yok. Sadece kırmızı, sıcak et. O etin tamamını görmek için sabırsızlanıyorum.

İplerimle süslenmiş, bağlı ve merhametimde. Bitmiş resimlerimden biri gibi sergileniyor.

Kırbaç kıcına ve kalçalarına temas ettiğinde, Emmy sikimin etrafında sarsılıyor. Aşağı baktığımda, mutluluktan uçmuş gözlerin bana baktığını görüyorum. Gözbebekleri sönmüştü ve şu anda ona baktığımı gördüğünden bile emin değilim.

Derek'in kırbacı amına vurmaya başladığında Emmy'nin emmesi yumuşar. Tıpkı Hudson'un ağzını ona dayadığı gibi, Emmy darbeleri karşılamak için kıcını kaldırıyor. Her vuruşta inliyor ve ben de daha önceki sözlerimi hatırlıyorum.

Acılı sürtük.

Kanepeye bakıyorum ve Xavier'in kılını bile kıpırdatmadığını görüyorum. Çenesi kenetlenmiş ve omuzları gergin, bu denizaltıya yaptığımız her şeyi izliyor, onun egemenlik markasından hoşlanacağını gösteren her şeyi.

Kısıtlanmış

.

Çaresiz.

Acı.

Biraz korku.

Zaman gösterecek.

Derek kırbaçlamayı bıraktığında, umutsuz bir inilti sikimi sarıyor.

"Sanırım küçük kızımız daha fazlasını istiyor," diyorum kimseye belli etmeden ama Derek cevap veriyor.

"Daha fazlasını alacak."

Bu kez mor ve siyah bir kırbaç indiriyor; iplerinin her birinin ucunda küçük bir düğüm var. Ah, kreşendo. Derek, Emmy'nin arkasından yaklaşan Hudson'a başıyla selam veriyor, pantolonu çözülmüş ve siki dışarıda.

Onu önümüzde bağladıktan sonra, Derek ona işkence ederken biz de onu iki ucundan dolduracağız. Hudson o amcığa boşalacak, sonra Xavier. Ben de boğazından aşağı boşaltacağım. Sonra, hepimizin işi bittiğinde, Derek'in sırası gelecek.

Hudson hızlı bir hareketle onu doldururken Emmy bir protesto sesi çıkarır. Kıpırdanıyor ve ağlıyor, Hudson'un kalçalarına bastırmasından kurtulmaya çalışıyor.

"Sırılsıklam olmuş. Neredeyse damlıyor," diye yorumluyor Hudson parmaklarını kızın kış yanaklarına sokup çıkarırken ve tekrar içine pompalarken.

Emmy'nin hıçkırıkları geri geldi, ben de ağzını doldurarak onu susturdum. Sonuna kadar değil, sadece sesi kesecek kadar. Ellerine bakıyorum ve gevşemiş, neredeyse sarkık olduklarını görünce sırtıyorum.

Kızımız bundan hoşlanıyor.

Derek'in kolu aşağı inerken sonuna kadar çekiyorum, çünkü Emmy'nin haykırışını duymak isteyen tek kişinin ben olmadığımı biliyorum. Hudson itişini öyle bir ayarlıyor ki, düğümlenmiş ipler Emmy'nin teninde alev alev yanarken kalçaları Emmy'nin sırtına çarpıyor.

Acısı muhteşem.

Yüzü kıpkırmızı, boynu kordonlu, gerinerek uzaklaşmaya çalışıyor. Gözyaşları bir kez daha ortaya çıkıyor. Hayatımın sonuna kadar hatırlayacağım bir ağlama.

Ama gözleri farklı bir hikaye anlatıyor.

Kızımız yüzüyor.

İnlemelerinden biri üzerine sikimi tekrar ağzına sokuyorum ve kendi orgazmımı kovalıyorum. Hudson da aynısını yapıyor ve dürüst olmak gerekirse ikimiz de uzun süre dayanamayacağız. Bütün gün mavi top yapıyoruz ve çok çabuk bitmemesi için dişlerimi sıkmak zorunda kalıyorum.

Sadece birkaç itişten sonra taşaklarım daralıyor ve benim için her şeyin bittiğini anlıyorum - üzgünüm Derek. Emmy'nin başını kavriyorum ve tıpkı başlangıçtaki gibi kendimi gömüyorum, yüzüne doğru sallanıyorum, boğazı beni kesinlikle mükemmel bir şekilde sıkıyor ve sonra bir inilti ile serbest bırakıyorum.

Boşalırken çekiliyorum ve dilinin üzerinde bir döl izi bırakıyorum. Tembelce, orgazmımı dışarı çekerek sıkı bir şekilde itmeye devam ediyorum.

Hudson kısa bir süre sonra o küçük amcığa boşalıyor. Xavier sonunda bize katılıyor, siki dışarıda ve hazır bir şekilde bize doğru geliyor. Hudson'ın döllerinden herhangi biri Emmy'den dışarı sızmadan önce sikini Emmy'nin içine sokuyor.

Sikimi emmeye devam ediyor, tamamen yumuşamasını engelliyor ve aşırı hassasiyete dönüşme tehdidiyle taşaklarımın karıncalanmasına neden oluyor. Xavier içeri girerken ve Derek kolunu sallamaya devam ederken iniltisi başının etrafında titreşiyor. Xavier, Derek'in ellerine vurmasını umursamadan onun belini kavriyor. Görevdeki bir adam gibi kızın içine giriyor, kız hepsini almaya çalışırken Emmy'den inilti ve inilti çıkarmaya zorluyor.

Gerçekten mücadele ettiğinden değil. Gevşek ve gevşek, onu istediğimiz gibi almamıza izin veriyor. Ve tenin tene ıslak çarpma seslerine bakılırsa, o da bizim kadar tahrik olmuş durumda.

Xavier homurdanarak geliyor, bu da Derek'in yerini almam için bir işaret. Hemen ilk kırbacı -kırmızı ve siyah olanı- alıp Derek'in yanındaki yerimi alıyorum. Xavier ona birkaç kez daha vururken ve Derek vuruşlarını yavaşlatırken Emmy neredeyse komaya girmiş durumda.

Derek kırbacını atar ve Emmy'nin arkasındaki yerini alır. Hiç zaman kaybetmiyor ve Emmy'nin zavallı, istismar edilmiş amını kendi kişisel seks oyuncağı gibi kullanıyor. Kırbacla başlıyorum, daha sert başlıyorum ve yavaşça aşağı doğru iniyorum, Derek orgazmına yaklaştıkça yaklaşıyorum.

Sonunda geldiğinde Emmy sıcaktan ter içindeydi, teni pembe ve kırmızıdan oluşan çarpıcı bir yamalı bohçaya dönmüştü. Kolumu indirip geri çekiliyorum. Hâlâ içinde olan Derek elini kıcının yanaklarında gezdiriyor. Muhtemelen Emmy için hem harika hem de acı verici bir his, tabii artık bir şey fark ediyorsa. Ama Derek'in oyuncağını son kez sallarken teninin fazla hırpalanmadığını kontrol ettiğini biliyorum.

Görünüşe bakılırsa gördüklerinden tatmin olmuş bir halde dışarı çıkar ve Azap Duvarı'nın sağ tarafına doğru yürür ve duvardan kabartmalı bir kürek indirir.

İlk mesajlaşmalarımız sırasında Emmy kötü bir kızın ne alacağını sormuştu ve biz de ona velet küreğimizin resmini göndermiştik. İyi bir kızın ne alacağını hiç sormamıştı.

Ve kesinlikle iyi bir kız oldu.

Bölüm 25

Emery

Telefonumun ekranına dokunarak Xavier'in iki saat önce çektiği fotoğrafı görebilmek için uyandırıyorum. Tam orada, ekranımda, kıpkırmızı kışımın üzerinde "İyi Kız" yazıyor ve amımdan dölller akarken derinin geri kalanından yukarı doğru yükseliyor.

Dürüst olmak gerekirse, bu görüntü içime bir şeyler işliyor, beni kıpır kıpır yapıyor ve biraz da rahatsız ediyor.

Aferin kızıma.

Bana bu işareti veren küreği ya da darbeyi gerçekten hatırlamıyorum, ama bunu tekrar istediğimi biliyorum. Bana ne kadar çok verirlerse. Banyo aynasında gördüğümde babam bunun geçici olduğunu söyledi. Onun

kelimeler bende tam tersi bir etki yarattı. Sanırım yaşadığım şoku endişeyle karıştırdı ve ben de onu düzeltecek kelimeleri bulamadım.

Geçici olmak artık istediğim bir şey değil. Ama ben bunun için imza attım ve kendimi ortaya koyup daha fazlasını istemek yaptığım bir şey değil.

Düşün zeminindeki bedenime geri döndüm, ılık su sırtımdan akarken babamın kucağına oturmuştum. Tenimin altındaki ateş biraz sönmüş, vahşi, evcilleşmemiş bir orman yangınından için için yanan bir kamp ateşine dönüşmüştü. Tüm sırtım suyun düşüşü altında uğuldadı ve babamın bacaklarındaki tel tel tüyler, istismara uğramış uyluklarımın ve kıkımın arkasına karşı harika hissettirmede.

Ama hareket etmeyi reddettim. Dünyadaki hiçbir şey için değil.

Rahatsızlığıma rağmen onun kollarında kendimi güvende hissetmişim. Sanki dünya boka batsa o beni koruyacakmış gibi. Benimle ilgilenirdi. Benim babam.

Neredeyse bir saat sonra kelimeleri tekrar düşünürken bile kendime homurdanmamak için çaba sarf ediyorum. Bu saçmalık gerçek değil. Son kullanma tarihi var. Bir son kullanma zamanı. Tam dakikasından emin değilim ama geri sayımın yirmi dört saati geçtiğinden oldukça eminim.

Babam şu anda Hudson'la birlikte mutfakta harika kokan bir şeyler pişiriyor, Darcy ve ben ise televizyonla kanepenin arasında yerde devasa yastıkların üzerinde yatıyoruz. O kot pantolon giyiyor ve tişört giymiyor, ben ise çırılçıplığım, sırtım, kıkım ve kalçalarımın bir çeşit soğutucu jel var. Diğerlerinin üzerinde kıyafetler varken bu kadar açıkta olmak bana çok yakından incelemek istemediğim tuhaf bir heyecan veriyor.

Hepsinin giyindiğini varsaymak zorundayım. Xavier'in nerede olduğunu bilmiyorum; babam ve ben yatak odasından çıktığımızda gitmişti ve henüz dönmedi.

Nerede olduğunu sormaya iznim var mı emin değilim.

Soru sormaya iznim olup olmadığından emin değilim.

Yani bu, *sormayın çünkü söylemeyeceğiz* türünden bir durum mu? Xavier gerçek hayatına mı döndü? Kirli hafta sonu tatillerinden döndüklerinde onları bekleyen eşleri ve çocukları var mı? Ben onların sıradan hayatlarında sadece bir dikkat dağıtıcı mıyım?

Sikeyim. Keşke onları ters vibratörle sorgulayabilseydim.

Dişlerimi sıkıyorum. Hiç önemi yok. Yarın bitecek. Bunların hepsi bir amaç için. Onlar çılgınca sevişiyor, ben -görünüşe göre- zevk alıyorum, sonra paramı alıp gidiyorum.

Neden kendime sürekli bunu hatırlatmak zorundayım ki?

Beni tutmayacaklar. Tutacaklarını düşünmeyi bırakmalıyım.

"Hey, prenses, nereye gittin?" Darcy çiziminin bir bölümünü gölgelendirirken sessizce sorar.

Televizyonda oynayan film dikkatimi çok uzun süre çekmeyince, Darcy benim için aldığı yeni sanat malzemeleriyle resim yapabilmem için yerimi değiştirmeme yardım etti.

Teknik olarak bir ödül olsalar da bu konuda kendimi hâlâ suçlu hissediyorum. Ucuz malzemelerle bir sorunum yoktu. Ne zaman kullanabileceğim sanat malzemeleri olsa, bunlar genellikle bir dolar mağazasından aldığım boktan şeyler oluyor. Bu yüzden, gerçek bir sanat malzemeleri mağazasından aldığım daha ucuz grafit ve kağıtlar bile normalde kullandıklarımın çok üstünde.

Bu yüzden kurşun kalem kullanmayı çabucak öğrendim. Herkesin her zaman temel kurşun kalemleri vardır. Ayrıca okuldan eve götürmesi de kolaydı. Hayatımdaki diğer her şeyden mahrum kalmış olabilirim ama asla kâğıt ya da kurşun kaleminden mahrum kalmadım. Kalitesi berbat olsa bile.

Kalemin kâğıt üzerindeki çizikleri durduğunda başımı kaldırıyorum ve bakışlarım Darcy'nin endişeli bakışlarıyla çarpışıyor. "Düşüyor musunuz prenses?"

"Düşüyor mu?" Diye soruyorum ve sesimi eşit tutmak için mücadele etmek zorunda kalıyorum.

"Alt-düşüş. Aşağı inmek, üzgün hissetmek, kızgın hissetmek, herhangi bir olumsuz düşünce veya duygu," diye yanıtlıyor, sesini sessiz ve aramızda tutarak. "Bir sahneden sonra olabilir. Dün gece oldu, hatırlıyor musun? Her şeyden sonra giyinmiştin, seninle sözleşmeyi uzatmak hakkında konuşmaya çalışıyorduk ve sen düştün."

Dudağımı ısırıyorum, çünkü evet, dün geceyi hatırlıyorum. Ama dün gece farklıydı, değil mi? Yaptığımız şeyleri, yaptığımız şekilde ilk kez yapıyordum. Bugün daha iyi olmalıyım, değil mi?

Omuz silkiyorum ve çizimime geri dönüyorum. "Sanmıyorum. Sadece bir şeyler düşünüyordum."

"Paylaşmak ister misin?" Kalemi kâğıdı çizmeye yeniden başlıyor.

Ona bir bakış fırlatıyorum ama yüzü eskiz defterine eğik olduğu için tek görebildiğim başının tepesi ve dağınık erkek topuzunun tepesi oluyor. Umutsuzca Xavier hakkında soru sormak istesem de, bu soruyu boğazımın en gerisine tikiyorum. O kadar geriye ki, sikleri bile ulaşamıyor.

"Daha ucuz kalemlerle de çizebilirdim, biliyorsun. Okuldan kalma iki numaralı kalemlerle çizim yapmaya alışkınım." Yepyeni grafit kalem setimi tutan süslü kapaklı metal tepsiye bakıyorum. Tepsi

Böyle bir sete yaklaştığım tek zaman, lisedeyken Bayan Mitchum'la resim dersinde takıldığım öğle arasıydı.

Yemek yerken oturur ve birlikte çizerdik. Bana çizim kalemlerini ve karakalem çubuklarını nasıl kullanacağımı ve beyaz boşluklar ve vurgular oluşturmak için doğal karakalemi nasıl kullanacağımı öğretti.

Bayan Mitchum'u haftalardır görmedim. Mezuniyetten beri.

Eski hayatımda özlediğim tek kişi o. Her ne kadar gidip onu görmek istesem de, oraya geri dönme riskini göze alamam. Son kez vedalaştığımızda bana böyle söylemişti. Çıkış stratejimi bulmama yardım etmişti.

Git ve bir daha geri gelme. Hayalinin peşinden git, Emery. Sıkı kovala ve korkusuzca kovala. Bu hayattan daha iyi şeyler için yaratılmışsın. Tray'in seni de kendisiyle birlikte aşağı çekmesine izin verme.

Siktir, onu özledim.

Boğazım tutamadığım gözyaşlarımla yanıyor.

Kahretsin, belki de düşüyordum.

Burnumu çekiyorum ve aniden içime dolan ve bir süredir zihnimi hafifçe zorladığını fark ettiğim dürtüye teslim oluyorum. "Baba?"

Darcy başını kaldırıyor ve üzüntümü duyabildiğini biliyorum çünkü yüzündeki ifade endişe ve kaygı karışımı. "Neye ihtiyacın var prenses?"

"Kucaklaşabilir miyiz lütfen?"

Bana soru bile sormuyor, sadece ayağa kalkıyor ve beni kollarına alıyor. Ona bir koala gibi sarılıyorum, kollarımı ve bacaklarımı vücuduna doluyorum. Kıç yanaklarımdaki elleri tenimdeki donuk ağrıyı yeniden alevlendiriyor ama umurumda değil. Onu daha sıkı sıkıyorum.

"Kanepeye oturacağım. Çok acırsa bana haber ver, daha iyi bir yol bulurum." Bir adım geri çekildi ve duşta babama sarıldığım gibi ona sarılana kadar alçaldı.

Darcy rahat edene kadar yer değiştiriyor ve ben de kendimi onun kucağına gömüyorum. Beklediğim gibi, tenimin kendisine ya da Darcy'ye dokunduğu her yer ağrıyor ve ısınıyor. Ama bu hareket etmek istememe yetmiyor.

"Üşüdün mü?"

Başımı salladım. "Hayır, baba."

"Oluyor, bebeğim? Her şey yolunda mı?" Babamın sesi tam kulağımın dibinde, alçak ve sessiz. Yaklaştığını bile duymadım. Parmakları başımın üzerinde kayıyor.

başımın ve kulağımın arkasına.

Yanmakta olan göz kapaklarımı Darcy'nin boynuna bastırarak, "Kendimi hissediyorum," diye cevap veriyorum. "Darcy Baba'nın kucaklaması yeterli mi, yoksa başka bir şeye mi ihtiyacın var?"

İhtiyacım olan şeyin görüntüsü zihnimde parlıyor ve görüntünün çiğliği kalbimin çarpmasına ve yanaklarımın yanmasına neden oluyor. Darcy'nin kucağında kıvranıyordum ve cevap vermeyi reddediyordum.

"Bebeğim, bize söylemezsen yardımcı olamayız. Farklı bir şeye ihtiyacın olursa Darcy için sorun olmaz."

"Bu... utanç verici," diye mırıldanıyorum. Sonra ekliyorum... "Ve biraz kirli. Yapamam."

Darcy'nin kıkırdaması vücudumun hareketle birlikte titremesine neden oluyor. "Utaniyor. Eğer yanılmıyorsam, bu PG ile ilgili bir şey değil."

Eğer yanaklarım zaten yanmaya hazır olmasaydı, şimdi olurdu.

Parmakları ensemdaki saçlara girip kavırıyor, sonra başım, kanepenin arkasına çömelmiş gözleri benimkilerden sadece birkaç santim uzakta olan babamı görebileceğim kadar geriye gidene kadar yavaşça çekiyor. "Söyle bana bebeğim. Sana şu anda istediğin her şeyi vereceğim. Bugün benim için mükemmel bir kızdın."

Gergin ve heyecan verici bir şey midemi gıdıklıyor ve ona ciddiyle bakıyorum. "Bu bir sır."

Gülümsüyor. "Sır tutma konusunda çok iyiyimdir."

Bir dakika boyunca onu inceledim. Boştaki eliyle göğsünün üzerine bir çarpı işareti çiziyor ve ben de kararımı veriyorum.

Darcy'yi bırakarak ellerimi babama doğru kaldırıyorum ve o da sözsüz ricamı kabul ederek beni yukarıya, kanepenin arkasına doğru çekerek daha önce olduğu gibi etrafına sarıyor.

"Sırrın ne?" diye fısıldıyor beni yavaşça kanepeye geri götürürken ve Darcy'den yeterince uzakta, mahremiyetimiz varmış gibi hissettirecek bir yere otururken.

"Sarılmak istiyorum, ama aynı zamanda..." Son birkaç kelimeyi söyleyip söyleyemeyeceğimden emin olamıyorum.

Babam popomu sıkıyor, parmakları amımın üzerinde birbirine değmeye çok yaklaşıyor ve beni daha da kıvrandır hale getiriyor. Bu sözsüz ricamı da bir öncekinde olduğu gibi anlayacağını umarak ellerini aşağı doğru itiyorum.

"Sen de mi istiyorsun?"

Kahretsin, öyle bir şans yok.

Bir parmak giriş yerimde geziniyor ve ben nefes alıyorum.

"Aminin doldurulmasına ihtiyacın var mı, bebeğim? Sorun bu mu? Kendini biraz boş mu hissediyorsun?"

Lanet olsun, neden bu kadar ateşli?

Göbeğimde hafif bir uğultu başlıyor ve göğüslerim sıcak ve ağır hissediyor. Başımı sallıyorum, yanağım omzuna sürtünüyor. "Evet, baba."

"Parmaklarımı mı yoksa sikimi mi istiyorsun bebeğim?" Kucağında kıvranıyorum ve o kıkırdıyor. "Horoz, o zaman."

Rahatlayarak iç çektim. Evet, rahatladım. Ve sormama gerek kalmadı.

"Benim için biraz ayağa kalk, ben de pantolonumu çıkarayım. Sonra küçük parmaklarını etrafıma sarabilir, beni sertleştirebilir ve sikimi içine sokabilirsin. Ama boşalmak yok. Hâlâ kısıtlamadasın." Sesi alçak ve gürültülü, ama içinde çok az miktarda çelik var.

O görmese de suratımı asıyorum. Bana ihtiyacım olanı vermeye istekli ama bir santim daha fazlasını değil.

Babamın elleri kıcımdan ayrılıp aramıza giriyor, düğme ve fermuarı hızla açıyor. Pantolonunu, zaten yarı sert olan siki ortaya çıkacak kadar indirene kadar çekiştiriyor.

Elleri kıcıma geri dönüyor ve ellerimi aramıza sokuyorum, sertleşene kadar okşuyor ve çekiştiriyorum.

Tüm bu süre boyunca cesaretlendirici sözler mırıldanıyor. "İşte böyle bebeğim, beni sertleştir ki ihtiyacın olanı alabilesin. O güzel küçük parmakların beni sarınca çok iyi hissettiriyor."

Onu alabileceğim kadar sert olduğunu hissettiğimde, dizlerimin üzerine kalkıyorum, aletin başı amımın girişine gelene kadar yeniden ayarlıyorum ve aşağıya batarak bizi birleştiriyorum.

Kalçalarımız birbirine bastırana ve fermuarı bir tanesinin arkasını ısırana, kalp atışları kulağımın altında yüksek sesle duyulana ve onunla olabildiğince dolu olana kadar içeri sokuluyorum.

Babam kıcımı avuçlayıp beni nazıkçe sallarken kafamın arkasındaki hüznü küçük ses nihayet sessizleşiyor ve daire kaybolana kadar beni yatıştırıyor.

Clzpscc s2

Hudson

Emmy'nin yemekten önce Derek'ten teselli istemesi, bunun daha fazla bir şeye dönüşebileceğine dair umudumu kısıtlayan kilidi kırdı. Umut etmek her zaman tehlikeli olmuştur. İstedığımız şey küçük bir şey değil.

Zevk verme ve çaresiz denizaltılara eziyet etme, onları kendi ihtiyaçlarım için kullanma dürtüsü çoğu kişi tarafından kolayca kabul edilen bir şey değil. Sayılamayacak kadar çok kez, bir denizaltı benim için tam da iyi olmaya başlamışken bir sahneyi bitirmek için güvenli kelimelerini kullandı.

Durması için yalvarmalarını, zevk acıya ve sonra tekrar zevke dönüştüğünde çığlık atmalarını ve ağlamalarını dinlemek. Tüm bunlar olurken onlara nesnem gibi davranıyorum, her orgazm için onları sağıyorum, sözlerimle onları aşağılıyor ve küçük düşürüyorum. Odadaki herkesin görmesi ve duyması için onları nesneleştiriyorum.

Arzuladığım şey bu.

Aynı zamanda çoğu
denizaltının durduğu
zamandır. Ama Emmy değil.

Her saniyesini seviyor, o tatlı kalçalarını daha da açıyor ve bana daha fazla erişim sağlıyor, tüm bunlar olurken gözyaşları ve ihtiyaç sözcükleri dudaklarından akıyor.

Çok lezzetli.

Televizyonun önündeki dev kırmızı yastığa uzanmış, yeni telefonunda gezinirken mutfak adasına yaslandığım yere bakıyorum. Akşam yemeğinden önce, bugün mağazada bizimle dalga geçtiği okul kıyafetini seçtim ve yatağın üzerine serdim. Yemek yemesine izin verilmeden önce onu giyinmeye gönderdik.

Gömleğini göğüslerinin altından bağlamış ve saçlarını iki yüksek atkuyruğu yapmış, her birinin etrafına küçük beyaz kurdeleler sarmış olarak döndüğünde neredeyse dişlerim kırılacaktı. Eteği kıcını zar zor örtüyordu, eğer ona bıraktığım kıyafeti giyseydi altının çıplak olduğunu biliyordum.

Arkadaşlarımın hepsi benim kadar etkilenmişti.

Emmy'nin haberi yoktu ama olay yemeğe oturduğumuz anda başlamıştı. Tabağını önüne koyduktan sonra uzandım ve külotunun olmadığını kontrol ettim.

İki parmağım doğrudan amına girdiğinde nefesinin kesilmesi ihtiyacım olan tek şeydi, ama bu onunla birkaç dakika oynamamı engellemedi. Emmy inlemeye ve kalçalarını elime doğru sallamaya başladığında parmaklarımı çektim.

Emmy'nin telefonu ile oynaması için izin verilmesiyle akşam yemeği sıradan bir olay haline geldi. Darcy onun için kırmızı bir yastık hazırladı, Emmy de bundan çok görünüyordu. Arkadaşımın bu kıza aşık olmasını izlemek, bu ilişkinin hafta sonundan sonraya uzanmasını görmemi kolaylaştırıyor.

Ama henüz o noktada değiliz.

Derek ve Darcy çoktan kanepeye oturmuş, ekranda yine beyzbol var. Kahretsin, hokey sezonunun başlamasını bekleyemiyorum.

Dairenin uzak ucundaki hareket dikkatimi çekiyor. Xavier yatak odasından çıkıyor, duştan çıktığını tahmin ettiğim saçları ıslak ve hepimiz gibi düşük belli kot pantolonunu giymiş. Bugün erken saatlerde kim bilir nereye kaybolmuş ve elinde Emmy'den sakladığı orta boy bir hediye çantasıyla, terli bir halde, spor kıyafetleriyle geri dönmüştü.

Xavier dikkatimi fark ediyor ve ben de ona başımla selam veriyorum. Başını onaylarcasına eğiyor ve kanepeye doğru yöneliyor. Oyuncaklarımın büyük çoğunluğunu içeren çekmecelerden daha önce kenara ayırdığım eşyaları topluyorum ve herkesin beklediği yere doğru ilerliyorum.

Emmy telefonuyla o kadar meşgul ki yaklaştığımı fark etmiyor. Oyuncagımı ve kayganlaştırıcıyı kanepeye bırakıyorum ve kama şeklindeki yastığı yanıma alıyorum. Önünde çömelmek için etrafından dolanırken, içimdeki babanın uzaklaşmasına izin veriyorum.

"Kedicik."

Yüzünde bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Merhaba baba."

"Resim malzemelerin nerede?"

İçimdeki değişimi fark edince gülümsemesi azalıyor ve gözleri televizyonun yanındaki rafta duran eşyalara kayıyor.

"Git onları benim için getir."

Gözlerinde korku titreşiyor ve alınmalarıyla ilgili sorularını hatırlıyorum. Korkusunu yatıştırmak yerine, içinde izin veriyorum. Emin olmamasını istiyorum. Gergin ve endişeli olmasını, olacıklardan korkmasını istiyorum. Dudağının titremesi için yüzümde hiçbir duygu olmadan ona bakmam birkaç saniye sürüyor.

"Şimdi."

Dudağını ısıyor, telefonunu bırakıyor ve eşyalarını toplamak için ayağa kalkıyor. Onun için ayağa kalkıyorum, beklerken hala yastığı tutuyorum. Döndüğünde, onları bana sunuyor.

Onları almak için hareket etmiyorum, kendini garip hissetmesine izin veriyorum. Ayaklarının üzerinde kaymaya başlayınca geri çekilip kırmızı yastığını doğru açığa getirene kadar yeniden ayarlıyorum. Sonra kama yastığı tam kanepeye bakacak şekilde kenarına yerleştiriyorum, böylece tüm şekil bir S gibi görünüyor.

Derme çatma seks yatağını işaret ediyorum. "Yüzüstü uzan. Ayakların burada, başın orada."

Resim malzemelerini hâlâ önünde tutan Emmy, benimle yastık arasına giriyor ve sırtı kanepedeki herkese dönükken duruyor. Elindekilerle benim aramda bir bakış atıyor, ama elinden almak için bir hareket yapmayınca nefesini içine çekiyor ve dizleri halıya değene kadar yavaşça kendini aşağıya bırakıyor.

Öne doğru eğildiğinde, kama yastık uyluklarını destekler ve onu pelvisten eğilmeye zorlayarak kıcını havada açıkta bırakır. Süreç dağınıktır ve muhtemelen biraz utanç vericidir çünkü almak için etrafta kıpırdanması gerekir.

Karnının üzerine düz bir şekilde yerleştirdi. Kıçı omuzlarından daha yukarıda ve o kısa etekle, şimdi arkadaşlarıma tamamen açıkta.

Tam olarak onu istediğim gibi.

Uzanıp telefonunu alıyorum, cebe atıyorum, kot pantolonum zaten dar. Gözleri hareketi takip ediyor ve bana bakarken gözlerindeki korku dolu parıltı geri dönüyor. Bir yorum yapmasını bekleyerek kaşlarımı kaldırıyorum.

Ama iyi bir kız gibi dudağını ısırır, çenesini kapalı tutar ve sanat malzemelerine döner, kalem kutusunu açar ve eskiz defterinde yeni bir sayfa açar.

Mükemmel. Ama küçük bir velet de fena .

Xavier'in yanındaki boşluğa düşüyorum, Emmy'nin kışına o kadar sert bakıyor ki bunu fiziksel bir dokunuş gibi hissetmemesi bir mucize. Uzaktan kumandayı kapıp daha önce seçtiğim filmi buluyorum - New York'ta ters giden bir banka soygunu, epik bir müziği ve silah sesleri olduğu kesin.

Açılış jeneriği ekrana gelmeden önce Emmy'ye sesleniyorum. "Kedicik."

Omzunun üzerinden bana bakıyor, yüz hatlarını endişe kaplıyor.

"Film bitene kadar arkadaşlarımin her birine evlerine götürebilecekleri bir resim çizmeni istiyorum."

Kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaşıyor. "Eve götürmek için mi?" "Evet."

Bakışları bir an için arkadaşlarıma kayıyor, gözlerinde merak parlıyor. O ela belli ki sorular ve hatta daha fazla endişe var, ama hiçbirini dile getirmiyor. "Evet, baba."

Emmy eskiz defterine geri dönüyor ve hemen görevine başlıyor. Uzaktan kumandayı kaldırıp oynat tuşuna basıyorum ve onun yaşıyan, nefes alan bir kız olduğunu unutuyorum.

Bölüm 27

Hudson

"Peki, yeni oyuncağım hakkında ne düşünüyorsun?"

"Sıkı görünüyor, henüz kullanmadın mı? Biraz esnemeye ihtiyacı olabilir," diye yanıtlıyor Darcy.

Başımı salladım. "Evet, ilk denemem. Dürüst olmak gerekirse biraz fazla dardı ama ısındıktan sonra tam oturdu."

"Sadece kuku mu? Kıcını denemedin mi?" Oyuncak yastığın üzerinde kayıyor.

"Hayır, kıcımı yasak bölge olarak tutuyorum. Onu mahvetmek istemiyorum. Oynamak istersen deliğin üzerine gelebilirsin ama içine bir şey sokma." Darcy'ye cevap verirken oyuncağa bakıyorum, ne zaman sakinleşeceğini merak ediyorum.

Bu düşünceye sahip olduğumda gevşiyor ve kalçalarım biraz daha genişliyor.

"Bizim için ısıtabilir misin? istemem," diye rica ediyor Derek kot pantolonunu indirip sikine nefes alması için biraz yer açarken. Piç kurusu şimdiye kadar ciddi bir acı çekiyor olmalıydı. Emmy onun üstünde otururken ne o ne de Emmy boşaldı, her ne kadar onu sallanırken görsem de, muhtemelen onu sert ve içinde tutmak için.

Bunun üzerine kayganlaştırıcıyı ve uzun, ince, pembe vibratörü elime alıyorum ve oyuncaya ulaşana kadar koltukta öne doğru kayıyorum. Eteği tamamen ters çeviriyorum, böylece yoluma çıkmıyor, kayganlaştırıcıyı doğrudan kedi deliğinin üzerinde tutuyorum ve girişin üzerine bol miktarda fişkırtıyorum.

Isıtmaya zahmet etmedim ve oyuncak bir ciyaklama sesi çıkararak tepki veriyor, görünüşe göre bölgedeki sensörler soğuktan hoşlanmıyor. Başka birinin ihtiyacı olabilir diye kayganlaştırıcıyı yastığın yanına bırakıyorum, ardından vibratörü tamamen kaplanana kadar uzunlamasına kayganlaştırıcıdan geçiriyorum.

Sonra tek bir yumuşak hareketle her şeyi oyuncayın içine kaydırıyorum. Oyuncak soluk soluğa kalıyor ve sırtını aşağıya doğru eğerek kalınlığın içine girmesine alışıyor. Tıpkı gerçek bir kadın gibi. Tekrar yerleşmeden önce yan taraftaki düğmeye basıyorum ve düşük, tutarlı bir titreşim başlatıyorum.

"Kahretsin," diyor oyuncak sessizce ama hareket etmiyor.

Hızlıca kış yanağına şaplak atıyorum. "Sikiş oyuncakları ses çıkarmaz. Daha sert sikilmek için yalvararak ya da siki için teşekkür ederek kullanıcıyı boşalmak üzere olduğu konusunda uyarabilirler. Ya da kırmızı alarm vererek yaklaşan bir sistem arızasını haber verebilirler."

Oyuncağımın kafası aşağı düşüyor ve sessizleşiyor, böylece arkadaşlarım için amı hazırlamama izin veriyor.

Vibratörü itip kakıyorum, çekip çıkarıyorum ve tekrar yerine . Parmağımı kenarlardan içeri sokuyorum ve sonra klitorisin üzerinde gezdiriyorum, oyuncayımı inceliyorum ve her şeyin çalışır olduğundan emin oluyorum. "Bunu birkaç dakika içeride bırakacağım ve oyuncak kendi kayganlaştırıcısını yaratmaya başladığında ısınmış olacak."

Kanepede arkama yaslanıyorum ve vibratörü artık duyamayana kadar filmin sesini açıyorum. Hiçbirimiz filme tam olarak dalmıyoruz, oyuncak kıpırdanırken ve pelvis ısınırken seğirmeye başlarken değil.

Filmin açılış sahnesi bittiğinde ve aksiyonda bir durgunluk olduğunda, tekrar öne eğilip oyuncayı kontrol ediyorum. Vibratör kolayca dışarı kayıyor,

ve tekrar içeri daldırıp direnç olup olmadığını test ediyorum, ama hiç direnç yok. Sorunsuzca girip çıkıyor.

"Oyuncak hazır," diyorum özellikle kimseye, vibratörü bırakıp tekrar kanepeye yerleşirken, hem filme hem de sahneye yerleşmeye hazırım.

"Ben," diyor Xavier sessizce ve ilk onun gitmek istemesine hiç şaşırmıyorum. Öğleden sonra uzakta olmak onun için zor olabilirdi.

Bir saniyesini bile boşa harcamıyor, ayağa kalkarken pantolonunu çıkarıyor, oyuncağımın arkasında diz çökerken aleti çoktan sertleşmişti.

"Unutma, kıcını sikmek yok. Onu mahvetmek istemiyorum. Bunu aldıktan hemen sonra yeni bir tane almak zorunda kalmaktan nefret ederim." Darcy'ye bakarak onu doğrudan uyarıyorum. "Özellikle de sen."

Darcy'nin kaşları havaya kalkarken Xavier'den boğuk bir erkek iniltisi geliyor. "Seni ilk seferinde duymuştum."

"Sadece emin olmak istedim."

Xavier sabit bir tempo tutturmuş, iki eliyle kık yanaklarını kavıyor, parmakları kaldıraç etkisi yaratmak için içeri giriyor. Vibratör, oyuncağın yanındaki kama yastığının açık alanında durduğu yerde parıldayan ıslaktır, bu da oyuncağın kullanmaya başlamadan önce iyi ve gerçekten ısındığını gösterir. Ekrandaki aksiyon tekrar arttığında yavaşlıyor, dikkatini filme yönlendirirken itiş gücü tembelliyor.

Rastgele bir şekilde oyuncağı sertçe iterek sarsılmasına neden oluyor ama çoğunlukla filmi izliyor. Ekranı konsantre olmaya geri dönüyorum, derimin altında fokurdayan ısı ve ihtiyaç. Oyuncağımın kullanımını denetlemeye gerek yok. Arkadaşlarım onu kırmayacak.

Soyguncular bankayı ele geçirirken silah sesleri azalır ve yerini rehinelerin sessizce hıçkırarak ağlama sesleri alır. Xavier tekrar hızlanıyor. Teni sikiş oyuncağına çarpıyor ve ben bu sert sesin tadını çıkarıyorum.

"Beni daha sert becer."

Oyuncağı bakıyorum. "Çok hızlı oldu, piercingin olmalı. Çok erken gelmesine izin verme, yoksa soğuma moduna geçmesi ve tekrar sıkılaşması gerekecek."

Xavier onaylarcasına homurdanıyor ve yavaşlıyor. Neredeyse sonuna kadar çekiyor, sadece oyuncağın üst kısmını içeride bırakıyor ve ileri geri hareket ederek piercing'inin girişe sürtünmesine izin veriyor.

Pantolonum rahatsız edici derecede dar gelmeye başladı ve Darcy ile Derek'e yan gözle baktığımda Darcy'nin de Derek'e katıldığını görüyorum. Kalçalarımı kaldırarak kendime biraz yer açıyorum ve düğmeler çözülür çözülmez biraz daha rahat nefes alabiliyorum. Dairenin serin havası ihtiyacımı azaltmak için hiçbir şey yapmıyor. Bir şey varsa, horozumun dışarıda olması oyuncağımı daha da fazla yutmak istememe neden oluyor.

Xavier'in başlaması uzun sürmez. Oyuncak ikinci kez daha sert becerilmek için yalvarırken, derinlere dalıyor, kıkırtıyı kenetleniyor ve sırt geriliyor. Çekilmeden önce birkaç kez daha tembelce itiyor.

Oyuncağın kıkırtıyı kullanarak horozunun alt tarafını temizler.

"Nasıldı?" Soruyorum ve taşaklarımda oluşan baskıyı hafifletmek için kendi sikimi okşuyorum. "Gerçek bir amcık kadar iyiydi, değil mi?"

"Daha iyi. Kendime de bir tane almam gerekebilir." Xavier am deliğiyle oynuyor, klitorisini oynamadan önce parmaklarını içeri sokup deliğin açılmasını sağlıyor. Çimdikliyor ve çekiştiriyor. "Üretici piercingler hakkında ne dedi? Kaliteden ödün verir mi?"

Oyuncağın klitorisini çimdikliyor ve çekiştiriyor. Sensörler bundan hoşlanmış olmalı, çünkü oyuncak biraz sallanıyor ve inleme sesleri çıkarmaya başlıyor.

"Evet, aslında piercingleri teşvik etti. Malzeme aynı zamanda ağda, ipler, bıçak kesikleriyle de başa çıkabiliyor -ama bunları onarmak için kit satın almanız gerekecek- ve hatta cildin gerçek bir denizaltı gibi pembeleşmesine neden olan bir kırbaç tepkisi bile var" diye yanıtlıyorum sorusunu.

Xavier klitorisle oynamaya devam ediyor, ancak bir onay sesi çıkarıyor ve serbest eliyle vibratörü alıyor. "Bunu tekrar takmam gerekiyor mu?"

"Lütfen, bana sikini ver. Lütfen."

Oyuncağa bakıyorum. "Hayır, hiç sanmıyorum. Gelmek istiyor gibi görünüyor. Bir dakika soğumasını bekle, sonra başka biri onunla oynayabilir."

Xavier başını sallıyor, vibratörü bırakıyor ve tekrar kanepede yanıma oturmadan önce pantolonunu düzeltmek için ayağa kalkıyor. Vücudu sanki tüm gerginliğini atmış gibi minderlere doğru gevşiyor. Gözlerini televizyona dikeyliyor ve "Bu işe yaramayacak" diye mırıldanıyor.

Filme bir göz atıyorum ve soygunculardan birinin bankanın kasasına girmek için kaynak makinesi kullanmasını izliyorum. Ağzımı açıp onu sorgulamak için kelimeler oluşturmaya başlıyorum ama sonra bunun işe yaramayacağını nasıl bildiğinin umurumda olmadığına karar veriyorum.

Bazen sormamak en iyisidir.

Oyuncağa odaklanıyorum, arkadaşlarımdan biri için hazır olup olmadığını ölçmeye çalışıyorum, ancak kedi açıklığının periyodik olarak sıkıldığını fark ediyorum. Henüz yeterince soğuk değil. Yoksa aşırı mı ısındı?

Ayağa kalkıyorum ve yastığın kenarından sarkan kafasına doğru gidiyorum. Kâğıtlara ve kalemlere basmamaya dikkat ederek, ensenin dibine yakın saçlardan bir avuç alıp oyuncağın yüzünü görene kadar kaldırıyorum. Yanaklar kırmızıya boyanmış, ağız ayrılmış ve göz bebekleri neredeyse irisler kadar geniş. Aşırı sıcak değil ama yakın.

Ağzını biraz kullanmaya karar vererek diz çöküyorum ve sikim dudakların arasından geçene kadar başını aşağı indiriyorum. Anında ıslak ısı tüm shaftımı sarıyor ve doğrudan içine girme dürtüsüyle savaşıyorum, bunun yerine direnç olana ve oyuncak tutuşumda sarsılana kadar kafayı yavaşça indirmeye devam ediyorum.

Geri çekerek ağzını rahatça beceriyorum, dilin alt taraftaki hissinin tadını çıkarıyorum. Oyuncak, orgazmımı benden uzaklaştırmakla tehdit eden bazı şaşırtıcı öğürme ve boğulma sesleri çıkarıyor, bu yüzden sonuna kadar çekip kafayı tekrar aşağı indiriyorum.

Ayağa ve oyuncağa baktım, kahverengi saçları , eteği sırtının alt kısmına doğru kıvrılmıştı, kışının yanağında kurumuş döl vardı ve ıslak amı odaya sergileniyordu.

Şimdiye kadar yaptığım en iyi alışverişti.

Bölüm 28

Viper'ın Sikiş Oyuncağı

Göbeğim sıcak ve ağır, klitorisim ağrıyor. Ama hareket etmiyorum. Hareket edemiyorum. Viper'ın oyuncağından başka bir şey değilim, burada yatıyorum, arkadaşlarının beni kullanmasına hazırım.

Sikişecekleri bir delikten başka bir şey değil. Bir seks bebeği.
Viper'ın sikiş oyuncağı.

Clzpscc sc

Derek

Emery'nin açık ve ıslak amcığı doğrudan bana dönük. Televizyonun değişen ışığı altında parlıyor ve Xavier'in kıcının hâlâ hassas olan derisini kavradığı yerden, benim matlaşmış izlerimin üzerinde taze kırmızı izler var.

Kıçı havadayken yastıklarına geri yaslandı ve ben içimde sıkıca kıvrılmış çaresiz açlıkla savaşıyorum. Sikim bir saatten fazladır sert ve taşaklarım patlamadan önce onu amının ıslak sıcaklığına gömmem gerekiyor. Boşalmasına izin verilmesi için yalvarışını duymam gerekiyor. Kendi arzusuyla hiçkırarak ağlamasını istiyorum. Çaresiz.

Onun zevkinin acıya dönüşüp tekrar geri gelmesini istiyorum.

Bugünkü sahnemde Emery mükemmeldi. Kırbaç tellerini ilk kez hissetmiyor olsaydı daha da . Tarafından

Sonunda, süzülürken, kalçalarının arkasından döller akarken ve teni yüzlerce ince kabarık çizgiyle kızarmışken, onun için diz çökmeye hazırdım.

Ya şimdi? Hudson'a bakıyorum ve yerdeki küçük oyuncağına bakarken onu inceliyorum. O da bunu hissediyor. Bugünkü araba yolculuğu, zamanımız başlamadan önce Emery'ye zevk vermek için olduğu kadar, aynı zamanda onu test etmek içindi.

Zevkin alev alev yandığı o yere ulaşmak için onu sınırlarının ötesine itmesine izin verecek miydi? Kahretsin, evet, yapmıştı.

Peki ya şimdi? Bu serbest kullanım-soyma sahnesi geçmişte denediğini bildiğim bir şey - tam olarak bu senaryo değil ama benzer. Kadınlar her zaman farklı nedenlerle karşı çıktılar ama çoğunlukla aşağılanmaktan ya da nesneleştirilmekten hoşlanmadılar.

Ama Emery? Girişinin etrafına bulaşan kendi sperminin başlangıcıyla, bunu sevdiğini söyleyebilirim.

Bu küçük kız, duvarlarımızı kâğıttan yapılmış gibi delip geçiyor ve benim umurumda bile değil.

Kanepe yanıma doğru kayıyor ve Darcy öne doğru eğilip kollarını dizlerine dayıyor. "Sence yeterince soğudu mu?"

Hudson öne eğilir ve iki parmağını Emery'nin içine sokar. Ancak kalçalarını daha geniş açıyor. Hudson cevap vermeden önce parmaklarını birkaç kez sokup çıkarıyor. "Evet, sanırım gitmeye hazırsın."

Hudson parmaklarının önünü ve arkasını, üzerinde kurumuş döl olmayan yanaklarına sürterek yeni bir ıslak deri parçası bırakıyor ve sonra Darcy ayağa kalkarken tekrar kanepeye yerleşiyor. Emery'nin arkasında diz çöküyor ama bu pozisyondan sadece sırtını görebiliyorum. Daha iyi görebilmek için yer değiştirerek onun kanepedeki yerine geçiyorum, film umurumda bile değil.

Darcy parmaklarını içeri ve dışarı sokarak Emery'nin girişiyle oynuyor. Tek bir hamleyle parmaklarını boğumlarına kadar gömüyor, ellerinin arkasındaki tendonlar sanırım bir çarpma hareketiyle esniyor.

"Taşmadan önce kaç döl alabileceğini merak ediyorum," diye düşünüyor ve G noktasını uyarmaya devam ediyor. "Taşana kadar doldurmak, sonra tavana asmak ve hepsinin dışarı sızmasına izin vermek isterdim."

Hayalarım bu canlı görüntü karşısında öyle aniden geriliyor ki, neredeyse aşırı derecede acı veriyor.

Parmaklarını çekerken "Başka zaman denenecek bir şey," diye mırıldanıyor.

Dikkatim Emery'nin omuzlarına ve başına kayıyor, Darcy'nin yorumuna herhangi bir tepki verip vermediğini görmek için bekliyorum. Ama hiçbir şey yok. Duyduğunu bile belli etmiyor. Darcy sikini içine kaydırırken de tepki vermiyor.

Ellerini kıcının kabarıklığının üzerine yerleştirerek, içine pistonla girmeye çalışırken kendini destekliyor. Çekerken sikini kaplayan ıslaklığı görebiliyorum ve bunun Emery'den mi yoksa Xavier'den mi olduğunu merak ediyorum. Darcy'nin dövmele sırtının ve ön kolunun altındaki kaslar her hamlede dalgalanıyor.

Darcy hızını kesmeden öne doğru eğiliyor ve uzun kahverengi saçlarının iki at kuyruğunu bir elinde toplayıp Emery'nin başı yastıktan kalkana kadar geri çekiyor. Elim sikimin dibine sarılmış ve ani zevk dalgasını durdurmak için sertçe sıkarken, onun sıırsıklam olmuş gözlerini ve açık kalmış dudaklarını görüyorum.

Kendini desteklemeye bile çalışmıyor. Darcy çektikçe boynu bükülüyor ve tıpkı bir seks bebeğinin yapacağı gibi onun kendisini kullanmasına izin veriyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor hareketleri teklemeye başladığında, kadının tam ve mutlak özerklik eksikliği beni olduğu kadar onu da rahatsız ediyor.

Darcy Emery'den çekilip başını arkaya yatırarak acımasızca sikini sıvazlamaya başladığında, ben önümdeki canlı aksiyon pornosunu izleyerek sikimi sertçe ama yavaşça okşuyorum. Sadece birkaç pompalamada, ses yalıtımı için bu kadar çok para harcadığımız için beni memnun eden bir inilti çıkarıyor ve horozundan cum püskürüyor. Başı tam göt deliğinin üzerine gelecek şekilde, büzülmüş deliği iyice kapatıyor.

Sonra hâlâ sert olan sikini tekrar kızın amının içine sokuyor ve kızın başını yavaşça aşağı indirirken, saçları parmaklarının arasından akarken tembelce birkaç kez daha itiyor.

Adam geri çekilmeye başladığında, Emery seğirir. "Lütfen, sakinle sık beni. İçimde sikine ihtiyacım var."

Darcy onun daha fazla horoz isteğini görmezden gelir ve bunun yerine kıcını kavrar ve Hudson'ın yasak ilan ettiği deliğin üzerinde bir başparmak dinlendirir. Başparmağını deliğin üzerinde ileri geri sürterek soğumuş dölle oynuyor. "Sanırım kendime bunlardan bir tane alırsam, yapacağım ilk şey o deliği açmak olacak. Belki tıkaçlarla bile eğitebilirim. Küçük silikon tıkaçlarla başlayın ve geniş fişeklere kadar çalışın. Eğer kıcına bir sik alabiliyorsa, o zaman hepimiz aynı anda oynayabiliriz."

Hudson, "Bu seninle oyuncağın arasında," diye yanıtlıyor ama ben bile onun Darcy'nin zihnimize yerleştirdiği imgelerden etkilendiğini görebiliyorum.

Emery'yi etkileyip etkilemediğini merak ediyorum.

Bunun onun için zor bir sınır olduğunu biliyoruz ve onu asla zorlamayacağız. Ama bu sahne için o bizim oyuncağımız ve sanki odada yokmuş gibi göt deliğinin tartışılmasının aşağılanması da sahnenin bir parçası.

Darcy ayağa kalkıp pantolonunu düzeltmeden önce birkaç dakika boyunca başparmağını ileri geri ovuşturmaya devam eder. "İçecek isteyen var mı? Ben bir su alacağım."

Hudson ve Xavier kabul ediyor ama ben gözlerimi Emery'nin amından alamıyorum.

Daha da kırmızı ve ıslak ve kışının arasındaki deriden aşağıya, açık ve bekleyen amcığına doğru damlayan dölün görüntüsü kendimi kontrol etmemi zorluyor.

Hudson'a bakıyorum ve o da bana başıyla onay veriyor.

Sikim çoktan çıkmıştı, ayağa kalktım ve Emery'nin arkasında diz çökmeye gittim. Kendimi sokmadan önce saçlarını topluyorum ve başını yüzünü görebileceğim şekilde ayarlıyorum. Onu istediğim gibi konumlandırırdığımda, sikimi içine yavaşça sokuyorum. Emery'nin boğazı hareket ediyor ve pelvisim kışına değdiğinde içinde tamamen hareketsiz kalıyorum ve onu bekliyorum.

Uzun süre beklememe gerek yok.

"Daha sert sık beni. Lütfen, daha sert sık beni. Sikine ihtiyacım var. Lütfen. Sikinle sık beni."

İfadeleri karıştırıyor ama ne demek istediğini anlıyorum. Hareket etmemi istiyor. Siktir, ben de hareket etmek istiyorum. Ama ona boyun eğmiyorum. Olduğum yerde kalıyorum, sikim onun sıcak, ıslak amcığına sarılmış, sikimi sıkıyor ve dikkatimi tekrar televizyona veriyorum.

SWAT ekibi çatıdaki bir havalandırma deliğinden bankaya girmenin bir yolunu buldu ve gizlice binaya giriyor. Ekrandaki karakterlere dikkatimi vermek ve Emery'nin içine boşalmamak için tüm irademi kullanıyorum.

Bir dakikanın geçmesine izin verdim. Sonra bir dakika daha. Hiç hareket etmeden. Tekrar yalvarıyor.

"Becer beni. Lütfen. Sikinle sık beni. Sertçe sık beni."

Onu görmezden gelmeye devam ediyorum ama içimdeki ateşi zapt etmek çok zorlaşıyor.

Tekrar silah sesleri gelene kadar bekleyeceğim.

Bu filmi daha önce izlediğim için, başka bir dövüş sahnesinin sadece bir dakika uzaklıkta olduğunu biliyorum. Burnumdan nefes alıyorum ve SWAT ekibinin kimin nereye gitmesi gerektiğini belirtmek için sessiz el hareketleri yapmasını izliyorum.

Süvarilerin geldiğinden habersiz, neredeyse kasaya girmiş olan soygunculara geçer.

Ve üç, iki, bir.

Silahın ilk ateşlenmesiyle geri çekilip Emery'yi sikiyorum. Sert ve derin giriyorum ve hiç gevşemiyorum. Amını gerçek bir silikon oyuncakmış gibi sikiyorum, acıyıp acımaması ya da iyi hissettirip hissettirmemesi umurumda değil. Zevkimi güçlü, amansız itişlerle alıyorum.

Kalçaları benimkilerin altında kayıyor ama ben bu harekete aldırmiyorum. Ondan uzun, alçak, sürekli bir inilti akıyor, her darbe aldığım da yukarı ve aşağı salınıyor. Ama iyi bir kız gibi, orada yatıyor ve bunu kabul ediyor. Ta ki tekrar yalvarmaya başlayana kadar.

"Lütfen, sakinle sik beni. Sikini istiyorum. Lütfen." Senaryo dışına çıkana kadar kontrolümü kaybediyorum.

"Dölünü istiyorum. Doldur beni. Lütfen. Sikini istiyorum."

Lanet olsun.

Zevk taşaklarımdan patlıyor ve amının içine boşalırken her bir damlayı boşaltarak ona vuruyorum. Kavurucu sıcaklığın azalması ve odak noktamın odaya dönmesi için birkaç nefes nefese kalmam gerekiyor. Yavaşça geri çekiliyorum ve kalçalarımın üzerine oturuyorum, böylece amının benim görüşüm için açılmasını izleyebiliyorum.

Taşaklarım hala sıkı, ilk seferden bu kadar kısa süre sonra boşaldığım için neredeyse ağrıyor ve sikim sert kalıyor. Uzaniyorum ve amının şişmiş pembe dudaklarıyla oynuyorum, açıklığın etrafında daireler çiziyorum. Tırnaklarımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, ta ki o kalçalarını yuvarlamaya başlayıp daha fazla his arayana kadar.

Sonra amına bir, iki ve üçüncü kez şaplak atıyorum.

Boğuk bir ses çıkarıyor ama başka bir şey yapmıyor.

Etrafında dönmeye devam ediyorum ve hareket eder etmez ona üç kez daha şaplak atıyorum.

"Sakinle becer beni."

Sikim yine seğiriyor ama taşaklarım hayır diyor.

Sorun değil, oynamaya ve onu çıldırtmaya devam etmekten mutluyum. Ne kadar çok yalvarırsa, o kadar çok ödül alacak. Şu anda benden nefret ediyor olabilir, puslu zevkinde, ama ödül çizelgesini güncellediğimizde bana teşekkür edecek.

Ona işkence etmeye devam ediyorum, sözleri çaresiz ve hıçkırıklarla dolu olana kadar klitorisile daha fazla oynuyorum.

Sonra vibratörü alıp içine itiyorum. Vibratörün etrafından döl sızıyor ve kaçmaması için yardımsever bir şekilde amını geriıyorum, sonra kalkıp kanepedeki yerime geri dönüyorum, onu dolu ve muhtaç bırakıyorum, ama görünürde sonu yok.

"Eğlendiniz mi?" Hudson soruyor, sesi sert ve mizah yüklü.

", teşekkür ," diye sırtarak cevap veriyorum. "Oyuncağını bizimle paylaştığın için harika bir arkadaşsın."

Hudson bana gözlerini devirirken Darcy kıkırdıyor ve Emery'nin amcığıyla sırasını almak için ayağa kalkıyor. Vibratörü çıkarmayıp onun yerine sikine biraz kayganlaştırıcı sürdükten sonra silikon oyuncağın yanına soktuğunda biraz bile şaşırmadım.

Emery buna tepki veriyor ve düşük bir inilti çıkarıyor. Hudson, Emery'nin daracık küçük amcığına iki kez girerken başparmağını oyuncağın üzerinde tutuyor ve avuç içini onun kış yanağına dayıyor.

Ona alışması için birkaç dakika verir ve kalçaları gevşediğinde vibratörü daha sıkı kavrar ve onunla onu siker. Emery'nin ilk başta bu hisle kafası karışıyor, ama sonra kalçaları Hudson'ın yumruğuyla buluşmak için yükselmeye başlıyor.

Hudson oyuncağı derine sokar, sonra vibratörle dönüşümlü olarak Emery'nin içine sikiyle girmeye başlar. Emery'nin iniltisi bir iniltiye dönüşüyor, sesi gırtlaktan geliyor.

Darcy kimseye belli etmeden, "Sanırım aşırı ısınmaya başladı," diyor. Hudson homurdanır. "Evet, ben de öyle düşünüyorum. İşleri hızlandıracağım."

Vibratörü açıyor.

Emery'nin izin verdiği cümleler, Hudson onu bir amaçla sikerken, başparmağı vibratörü yerinde tutarak ikisini de çılgına çevirirken, kesintisiz ve birlikte akmaya başlar.

Uzun sürmüyor ve ben onu suçlamıyorum. Çok fazla kayganlaştırıcıyla dolu o ıslak sıcaklık ve şaftının tüm uzunluğuna karşı titreşimler? Dürüst olmak gerekirse, dayanmasına şaşıyorum.

Çok keskin iki hamleyle boşalıyor, sırtı kamburlaşıyor ve son silah sesi sahnesinde duyulabilecek kadar yüksek bir inilti çıkarıyor.

Hemen çekiliyor ve Emery'yi vibratörle sikmeye başlıyor. "Siktiğimin oyuncağı, boşalmak için iznin var."

Fazla uzun sürmüyor. Klitorisine bir kez dokunduğunda Emery'nin kalçaları yastıktan geriye doğru itiliyor ve Hudson vibratörü defalarca içine sokarken vibratör daha da sertleşiyor.

bitti. ılık atıyor, yüzü kırmızı yastıa gömülüyor ve sesi bouluyor.

Zevk vücudunu terk eder etmez, yastıklara doğru sarkıyor ve tamamen gevşiyor. Hudson vibratörle onu nazikçe becermeye devam ediyor ve vücudu birkaç saniyede bir seğiriyor, ancak bunun dışında tepki vermiyor.

Sessizce, hepimiz ayağa kalkıp kızımızın etrafında diz kyoruz. Hudson vibratörü dikkatlice çıkartıyor ve onu sırt üstü yatırıyoruz. Tamamen kontrol edildi ve gözlerine baktıktan sonra sırttım. Gözbebekleri geniş ve sadece irislerinin dışını oluşturan koyu ela halkayı görebiliyorum.

"Hiç onun gibi altuzayı bulabilen bir denizaltıyla oynamamıştım," diye mırıldanıyorum, parmak uçlarını yanağında gezdirerek. "Sanki bu onun doğal hali gibi."

Diğerleri de aynı fikirde mırıldanır. Hudson ayağa kalkarken Xavier yavaşça Emery'yi alır, kendini toparlar ve sonra kanepeye geri dönüp oturur, Darcy'nin uzattığı battaniyeyi kabul eder. Xavier Emery'yi Hudson'ın kucağına örtülen battaniyenin üzerine bırakır ve Hudson kollarını Emery'nin etrafında kavuşturur.

Hudson yanındaki yeri gösteriyor. "Bana yardım eder misin?"

Xavier tereddüt bile etmiyor, Hudson'ın yanındaki boşluğu alıyor ve bacaklarını kucağına çekiyor.

Umut korkutucu bir şey, ama bunun sadece hafta sonundan daha uzun bir şeye dönüşebileceğine inanmaya başlıyorum.

Bölüm 30

Emery

Ateşli. Çok ateşli.

Uykunun karanlığından uyandığımda aklıma gelen ilk düşünce bu.

Neden bu kadar ateşliyim?

Kolumu kaldırıp üzerimdeki ağır battaniyeyi çıkarmaya çalışırken kapana kısıldığımı fark ediyorum.

Ama hayır, o bir battaniye değil. Öyle ama battaniyenin üstünde bir şey var. Ve battaniyenin altında etrafıma sarılmış iki şey daha.

Ne oluyor lan?

Gözlerimi açıyorum ve başımın üstündeki garip ahşap dikdörtgene odaklanmam birkaç uzun göz kırpmamı ve burada olduğumu fark etmem birkaç saniye daha sürüyor.

Dairenin yatak odasında, kocaman yatağın tam ortasında yatıyorum. Fazla hareket etmemeye çalışarak başımı sağa çeviriyorum ve Darcy'nin yanımda, yüzüstü, yüzü bana dönük bir şekilde uyuduğunu görüyorum.

Bakışlarım yüz hatlarında geziniyor ve sakalının biraz daha kalınlaştığını, kaşlarının nasıl gevşediğini ve dudaklarındaki hafif ayrılığı fark ediyorum. Uyurken bile, düşmüş bir melek gibi görünüyor.

Aşağı doğru hızlı bir bakış, battaniyenin altında bana sarılmış olanın onun kolu olduğunu doğruluyor. Ama bacağından emin değilim.

Yer değiştirerek soluma bakıyorum ve Xavier'i buluyorum; Darcy'nin uyuduğu yerde Xavier'in ela gözleri bana bakıyor. Kalbim küçük bir sarsıntı geçiriyor, sanki yaramazlık yaparken yakalanmışım gibi. Bu çılgınca, çünkü uyanmak dışında hiçbir şey yapmadım.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece yüzümü hafızasına kaydetmeye çalışıyormuş gibi beni izliyor. Kalbim göğsümde dengesiz bir şekilde atana ve bir an daha ne kadar sıcak hissettiğime dayanamayana kadar ikimiz de göz temasını kesmeden öylece kalıyoruz.

"Lütfen kalkabilir miyim? Sıcaktan bunaldım ve gerçekten tuvalete gitmem lazım," diye fısıldıyorum, yatakta bizimle birlikte başka kimin uyuduğundan emin değilim.

Xavier'in ifadesi değişmiyor. Yüz hatları değişmiyor ama gözlerindeki ifade . Yeşil-elma gözleri kararıyor ve onun diğer tarafını tetikleyen bir şey söylediğimi biliyorum. Ne, hiçbir fikrim yok. Ama bana bakma şekli ruhumu çekiyor.

Harabe. Oblivion.

Katliam. Avcı.

Gözlerindeki bakış bana bu adamın canımı yakmak, zevk için kanımı akıtmak istediğini hatırlatıyor. Kanımı serbestçe akıtmak ve bundan zevk almak istiyor.

Bu hafta sonu bir şansı olacak mı? Derek'in kırbaçları vardı, Hudson'ın da.

Kalbim hızla çarpıyor çünkü taşlar yerine oturmaya başlıyor.

Ödüllerimi aldım.

Ben orgazm oldum.

Derek'in kırbaçları vardı.

Hudson serbestçe

kullandı.

Geriye Darcy ve Xavier

kalıyor. Sırada kim var? Sırada

ne var?

Bugün beni daha kaç kez kullanacaklar?

Başka sahneler de olacak mı?

Ama bittiğinde ne olacak? Bitti mi? Bitti mi? Daha fazlasını isteyecekler mi? Onları benimle bir hafta sonu daha geçirmeleri gerektiğine ikna edebilir miyim?

Bir hafta sonu daha istiyorum. Bir hafta sonuna daha *ihtiyacım var*.

Seks hiç böyle olmamıştı. Orgazm, acı, zevk ve sonrasında kucaklaşma ve ilgi.

Hayatımdaki her şeyin sonsuza kadar hafta sonundan önce ve hafta sonundan sonra olarak işaretleneceğinden eminim. Dürüst olmak gerekirse, bu dört adamla tanışmak hayatımın en güzel anlarından biriydi. Hatta belki de en iyisiydi.

Hayır, bekle. Asıl en iyisi, Newton Üniversitesi'ne kabul mektubumu burs teklifleriyle birlikte aldığım zamandı. Hayatımın en güzel anıydı. Okuldan eve geldiğimde grup evi müdürü yüzünde bir sırıtış ve elinde kalın bir zarfla kapıda beni bekliyordu.

Anıdan gelen duygular ılıklaşıp üzerimden geçerken gözlerimi kapatıyorum.

Sonra gözlerimi zorla açıyorum. O kutuyu çok sık açmıyorum çünkü çok fazla.

Boş ela gözleri bana bakıyor, ilk kırağı vurmuş bir göl gibi durgun. "Lütfen, baba." Kelimelerim sessiz kalıyor ve tam da onun kolunu kaldırdı. Darcy'nin kolunu yavaşça karnımdan şilteye doğru çekiyorum ve sonra bacağının altından çekiliyorum.

Daha fazla tenim serin havaya maruz kaldığında rahat bir nefes alıyorum. Darcy'yi rahatsız etmeden battaniyenin altından çıkmayı başarıyorum ve sonunda yastığımın üzerine oturuyorum. Xavier tüm bu süre boyunca beni izliyor, gözlerindeki eğlenceli parıltı beceriksizliğimden duyduğu keyfi ele veriyor.

Dilimi ona doğru uzattım. Düpedüz sırtıyor. Sonra sessiz bir komutla yatağın aşağısını işaret ediyor ve bana daha fazla yer açmak için bir santim bile kıpırdamadığı için ayak ucuna doğru sürünmek zorunda kalıyorum. Sonuna kadar gelip ayakta durmak için kayarken, uyku düzenimizi incelemek için yatağa doğru dönüyorum.

Derek Xavier'in dış tarafında, Hudson da Darcy'nin dış tarafında, benim bir önceki gece uyuduğum yerde uyuyor. Hepimiz dev yatakta birlikte uyuduk. Bırakın bir çocuk gibi yatırılmayı, duş almama ve giyinmeme yardım ettiklerini bile zar zor hatırlıyorum. Yine de bana içirdikleri bir şişe suyun tamamını hatırlıyorum, mesanem de öyle. Tek bildiğim

Uykunun karanlığı sıcak ve bulanık bir yere kayarak beni içine alırken kendimi güvende ve mutlu hissediyordum.

Sessizce yatağın etrafından dolanıyorum, girişten geçiyorum ve en-suite odaya girip kapıyı arkamdan nazıkçe kapatıyorum. İşimi yaptıktan sonra yüzüme su çarptım. Her nasılsa bana erkek şortu ve Cuma günkü iç çamaşırı alışverişimde sihirli bir şekilde ortaya çıkan uyluk boyundaki saten geceliklerden birini giydirmeyi başardılar.

Aynaya sırtımı dönerek bebek pembesi elbisemin askılarını indiriyorum ve sırtımı kontrol ediyorum. Omuzlarımda sadece birkaç soluk mor leke kalmış. Askıları düzeltiyorum, sonra eteği toplayabildiğim kadar topluyorum ve belimi kontrol ediyorum. Orada birkaç iz var, ayrıca sol kalçamdan sağ kaburgalarıma çapraz olarak uzanan düz bir çizgi var.

Ne kadar ? Yeterince
uzun değil.

Bu düşünceyle eteği bırakıp banyodan çıkıyorum. Bu anlaşmanın sadece bir hafta sonu için olduğunu kendime hatırlatmayacağım. Daireye geldiğimden beri kendime verdiğim ve sürekli bozduğum bir sözü. Bana gösterdikleri ilginin sözleşmemizde belirtilenden ziyade beni önemsemekle ilgili olduğunu kesinlikle düşünmeyeceğim.

Çünkü işin aslı şu ki, aslında beni umursamıyorlar, sadece vücuduma erişimlerine izin veriyorum. Sadece birkaç günlüğüne sapıkça seks yapmak istiyorlar. Bugün bunun son günü. Saatin kaç olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama birlikte geçireceğimiz zamanın tek haneli rakamlarda olduğuna eminim.

Yatak odasına açılan köşeden baktığımda yatakta sadece üç ceset olduğunu ve yatak odasının kapısının biraz aralık bırakıldığını görüyorum. Parmak uçlarımda, adamlardan hiçbirini rahatsız etmek istemediğim için hızla geçip kapıdan çıkıyorum. Sabah insanı olup olmadıkları hakkında hiçbir fikrim yok ama riske girmek istemiyorum.

Acil bir durum için bile olsa insanları uyurken uyandırmak tehlikeli bir şeydir. Tray uyuyakalmış olsa bile uyandırılmaktan nefret eder. Çürük bir elmacık kemiği bana bu dersi vermek için yeterliydi.

Xavier'in dövmei ve çıplak sırtı mutfaktan bana sataşılıyor ve ona doğru yürüyorum, ayaklarımdan tabanı ahşap zeminde serinliyor. Dikkatimi onun sırtında tutuyorum ve kesinlikle sağ tarafıma, orada sergilenmek üzere bıraktıkları şeylere bakmıyorum. Bugün ileride başıma gelebileceklere dair herhangi bir ipucu istemiyorum.

Bana kalırsa, onlar görmemi istemedikçe apartmanın o bölgesi yok. Merak bu kediciği öldürmeyecek.

Mutfak adasına oturuyorum, taburenin metal oturağı kalçalarımı serinletiyor. Ben daha kendimi tanıtamadan önümde mürekkepli kollar, dumanı tüten kahverengi suyla dolu bir fincan ve bir poşet çay beliriyor. Hemen ardından bir demlik şeker, bir kaşık ve süt geliyor. Xavier ile göz göze geliyorum ve o da kendi kupasını dudaklarına götürüyor.

Peki, tamam o zaman.

Çayı hiç sevmem ama yeterince şekerle katlanılabilir hale getirebileceğimi düşündüm. Birkaç kaşık şeker ve bir tutam süt koyduktan sonra, artık ılık olan içeceği dudaklarıma götürüyorum.

Eh, fena değil. Yine de sıcak çikolatayı tercih ederim. Ya da çırpılmış krema ve karamel soslu buzlu mocha. Bunlardan tam olarak üç tane içtim ve eminim ki cenneti andırıyolar.

Bana sırtını dönüyor ve mutfağın diğer ucunda bir şeylerle meşgul oluyor. Sırtının derisini boyayan sanat eserini inceleme fırsatını değerlendiriyorum.

Ana odak noktası, sağ kürek kemiğinin karşısındaki kadının yüzüdür. Rimeli lekelenmiş, siyah ve kırmızı gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor. Tacı yamuk ve uzun siyah saçları kalın bir örgü halinde göğsüne doğru uzanıyor, bir göğsünü kapatırken diğeri açıkta kalıyor. Saçlarının içinde ve yüzünün her yerinde güller var ve ilk başta oldukça romantik görüldüğünü düşünüyorum.

Ama sonra etine batan dikenleri fark ediyorum, her bir noktanın etrafındaki deri kırmızı. Latince olduğunu tahmin ettiğim bir dilde yazılmış kelimeler var ve ne anlama geldikleri konusunda beni tamamen karanlıkta bırakıyorlar.

Nulla voluptas sine dolore.

Onun ve güllerin etrafında başka şeyler de var, ama ben onları dikkate alamayacak kadar senaryo mektuplarının esiri olmuş durumdayım.

Gözlerimi tekrar tekrar üzerlerinde gezdiriyor, daha sonra bakabilmek için hafızama kaydetmeye çalışıyorum. Gözlerimi kapattığımda kelimeleri zihnimde gerçekten görebildiğimde, onları hatırlayacağımdan eminim.

Çayımın bir yudum alarak yavaşça dönüp dairenin daha az tehdit edici kısmına bakıyorum. Bakışlarım koyu deri kanepeye ve televizyona takılıyor, ardından kırmızı yastığının ve sanat malzemelerimin bulunduğu yere düşüyor.

Ek seks yastığı, kayganlaştırıcı ve vibratör ortadan kayboldu, ancak dün gece yapmam gereken gerçek bir görevim olduğunu şimdi hatırlıyorum. Benimkini terk etmek

şimdilik kupa, hızla grafit kalem kutumu ve eskiz defterimi toplayıp mutfafa geri götürüyorum.

Viper'ın tüm arkadaşlarının resimlerini çizmem gerekiyor. Biraz geç kalmış olabilirim ama hepsi hâlâ burada. Onun için iyi bir kız olup bu işi bitirebilirim. Belki ona da bir resim çizecek zamanım olur.

Xavier bir an ortadan kayboluyor, sonra yanıma oturuyor, sıcak kolu ara sıra benimkine değiyor ve dizini sıkıca dizime bastırıyor. Ona bakıyorum ama tabletine dalmış, parmağını ekranda kaydırarak bir şeyler okuyor. Eskiz defterime dönerek sayfaları karıştırıyorum ve dün gece başladığım resimlerin ana hatlarını tarıyorum ve gülümsüyorum.

Bunlar mükemmel olacak, bunu biliyorum. Grafit kutusunu açıyorum, parmaklarımı tüm kalemlerin üzerinde gezdiriyorum, sonra seçimimi yapıyorum ve ana hatları gerçek çizimlere dönüştürmeye başlıyorum.

Çizim yapmaya, gölgelendirmeye ve kağıda sürtmeye başladığımda zaman birbirine karışıyor. Ara sıra sıcak dudakların açıkta kalan omzuma dokunduğunu hissediyorum ama aldırmiyorum. Viper ve arkadaşları gitmeden önce onlar için bunları bitirmem gerekiyor. Onlara beni hatırlayacakları, onlar için iyi bir kız olduğumu hatırlatacak bir şey vermek istiyorum.

Bunun mükemmel bir hafta sonu olduğunu ve benim onlar için mükemmel olduğumu.

Bölüm 31

Darcy

Emmy'nin sanatına odaklanması tamamen tekil. Tek birimize bile teşekkür etmedi. Her birimiz tenine günaydın öpücüğü verdiğimizde ya da saçını tarayıp yolundan çekmem için ördüğümde bile.

Ne üzerinde çalıştığını gizlemiyor ama hiçbirimiz bakmaya çalışmadık. Eğer da benim gibiye, hazır olduğunda bize gösterecektir. Diğerlerinin hepsi benim bu özelliğimi biliyor ve saygı duyuyor, ona da aynı şekilde davrandıklarını görebiliyorum.

Yemek masasından telefonumu alıp ekrana dokunuyorum ve saate bakıyorum. Dokuz buçuk. Kızımızla yarım günden daha az bir zamanımız olduğunu bilmek göğsümü sıkıyor. Diğerlerini onun bizim olduğuna ikna etmek için yarım günden az zamanım var. Onu bize ait olduğuna ikna etmek için.

Benimle aynı fikirde değillerse ne yapacağımın emin değilim. Çekip gidebileceğimden emin değilim. Bu kızdaki ayrılmamın sadece iki yolu var.

Bir. Gitmek istiyorum.

İki. Onunla olan sahnem iyi gitmiyor.

Sub drop ya da endişeli olmaktan bahsetmiyorum. Eğer iplerimden ve düğümlerimden, askıya almalarımın ve onu içine sokmak istediğim çıkmazlardan zevk almıyorsa, bunların hiçbirinden zevk almıyorsa, o zaman çekip giderim.

Dün gece onunla bir oyuncak gibi oynamak eğlenceliydi ama sürekli sıkımı sokacağım cansız bir delik istemiyorum. İstediğim şey.

Mermere vuran grafitin tıkırtısı düşüncelerimi dağıtıyor ve masanın etrafındaki sessiz mırıldanma dururken Emmy'ye yeniden odaklanıyorum. Önündeki kâğıtlara , sonra uzanıp grafit lekeli eliyle saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor ve elmacık kemiğinde gri bir leke bırakıyor.

Sırıyorum.

Sanat atölyemden yüzümde boya, kil ya da grafitle kaç kez ayrıldığımı sayamam. Benim için bunlar, sanatımla mükemmel bir seans geçirdiğimi dünyaya gösteren onur nişanlarıdır.

Emmy omuzlarını dikleştiriyor ve bize dönmeden önce birkaç dakika baykuş gibi göz kırpmıyor, yanakları sevimli bir kırmızıya boyanıyor. "Oh, um, ben-"

"Ne üzerinde çalıştığını görmemize izin var mı?" Soruyla onun sözünü kestim. Kendini sanatına o kadar kaptırmış ki gerçek dünyanın varlığını unutmuş olduğu için özür dilemesini asla ama asla istemiyorum. Gerçek ile hayal arasındaki o puslu boşluk, sanatçıların yaşaması gereken yerdir.

Emmy'nin eli ağzına gidiyor ve sayfalara tekrar bakarken işaret parmağının kenarını ısıyor. Vücudu gerginlikle doludur. Sayfaları bir süre karıştırıyor, gözleri bizimle kâğıt arasında gidip geliyor, sonra derin bir nefes alıp sayfaları topluyor ve oturduğu yerden kalkıyor.

Her adım yavaş ve emin değil, tuzağı sezen ama avcının nerede olduğunu bilmeyen bir geyik gibi. Sanatı narin avuçlarında tutan Emmy, mesafe menziline dışında kalıyor. Küstah kız gitmiş, yerine utangaç bir sanatçı gelmiş. Ve ben onun bir sanatçı olduğunu biliyorum. Çünkü çizimlerimiz bana bunu gösterdi.

Amatör olsa da, çizim becerileri inanılmaz.

Onu sınıflarımdan birine almak isterdim ama bu mümkün değil. En azından bu yıl değil. Kayıtlar kapandı. Belki onunla çalışabilirim.

gelecek yıl için onu kaydettirmek için.

Düşünceyi kestim. Hayır. Bir yıl sonra hâlâ hayatımda olacağını düşünmüyorum. Sadece hafta sonunu atlatmamız gerekiyor. Sonra belki, belki, bunu yapabiliriz. Ama şu anda prensesimin yardımına ihtiyacı var.

Oturduğum yerde kıpırdanarak yüzümü ona döndüm ve elimi uzattım. "Buraya gel prenses."

Emmy'nin bakışları benimkilere takılıyor, bir an dik dik baktıktan sonra yavaşça uzattığım elime doğru kayıyor. Ondan dökülen belirsizlik göğsümde bir sızıya neden oluyor ama elimi indirmiyorum. Her ne kadar sanat eserini görmek istesem de, bu sadece meraktan kaynaklanmıyor.

Dün gece çizimlerini yapması için ona pek fırsat vermedik ve kendi iyiliği için bunları bizimle paylaşması gerekiyor. Hudson'la bir ceza sahnesinden hoşlanmayacağımdan değil ama Emmy şu anda bunu hak etmiyor.

Şimdiye kadar bizim için iyi bir kız olmaktan başka bir şey yapmadı. Sadece böyle kalmasını istiyorum.

İçinde, sırtının dikleşmesine ve kendine olan güveninin biraz olsun geri gelmesine neden olan bir şalter atıyor. Gözleri kararlılıkla dolu, elini benimkinin içine sokuyor ve ben de aradaki boyut farkına hayret ederek parmaklarımı onunkilerin etrafına kapatıyorum. Ben dev bir adam değilim ama o benim avucumda çok küçük ve kırılabılır hissediyor.

Onu kendime çekiyorum ve kalçamın üzerine oturması için yönlendiriyorum, oradaki tüneği biraz tehlikeli.

İşleri onun için çok rahat hale getirmeye gerek yok.

"Bana ne çizdiğini göster," diye talimat veriyorum, kolumu sırtının alt kısmına dolayarak avucumu uyluğunun çıplak tenine koyabiliyorum.

Emmy kâğıtları göğsüne bastırdığı yerden indirmeden önce bir an kıpırdanıyor. Üstteki resme ilk bakışta kalbim sıkışıyor. Sayfadaki ham yetenek hayret verici.

Boştaki elimi kaldırıp kâğıtlara yaklaşıyorum. "Alabilir miyim?"

Kucağındaki ellerine bakıp sessizce başını sallıyor ve kalbim onun için acıyor. Yarattığınız bir şeyi paylaşmak asla kolay değildir; kalbinizden bir parça koparmak ve onu parçalamamasını umarak başka birine vermek gibidir.

Her birimiz için bir tane olmak üzere dört kâğıdı açıyorum. Çizimler natürmort, zarif çizgi çalışmaları ve gölgelendirmeler var. Hangi teknikleri kullandığını bildiğinden bile emin değilim ama bu çizimler...

"Sana nasıl çizileceğini kim öğretti?" Parmak uçlarımı bir kadının kışının kıvrımları üzerinde gezdirirken, kırbaç tellerinin derisini ısırıldığı yerde durup soruyorum. Bir erkek eli kırbacın sapını tutuyor ve ön kolun hemen üzerinde bitiyor.

Sahne dünü anımsatıyor ama kadın kısıtlanmamış. Yüzü izleyiciden uzakta, uzun siyah saçları şaplak tezgahının üzerinden yere doğru akıyor. Bacakları parmak uçlarında gerilmiş, kolları serbestçe sallanırken kıcı her vuruşta eğilecekmiş gibi yukarı kalkmış.

"resim öğretmenim," diye yanıtlıyor Emmy.

"Başka dersler aldın mı?"

Baktıkça daha fazla ayrıntı keşfediyorum - önceki kirpiklerden kalan çizgiler, yere atılmış bir oyuncak ayı, şaplak tezgahının ayaklarındaki ahşabın damarları. Ve sağ alt köşede bir imza karalaması.

E. Nicholas.

Xavier'in kullanabileceği bir ipucu daha.

Dikkatle kâğıdı alıp Derek'e uzatıyorum. Emmy'ye onun olup olmadığını sormaya gerek yok, başka kimseye ait olamaz.

Emmy omuz silkiyor. "Birkaç YouTube eğitimi izledim."

Kâğıdı alırken gözlerim Derek'inkilerle birleşiyor ve düşüncelerimi aktarmaya çalışarak gözlerimi ona dikiyorum. Ama, lanet olsun, gerçekten bilmiyorum bile.

Birkaç YouTube dersi mi?

Emmy yetenekli. Ham, cilasız ama yetenekli.

Onu bazı derslere sokmak için elimden geleni yapacağım. Benimle olmayabilirler ama güvendiğim biriyle olacaklar. Beşimiz arasındaki bu şey yürümese bile, öğrenme, keşfetme ve sanatını dünyayla paylaşma şansını hak ediyor.

Hudson için çizildiği belli olan resmi elime aldım. İki başsız beden, biri erkek biri kadın, tamamen giyinik. Erkeğin pantolon giydiği yerde, kadın kısa koyu renk bir etek giyiyor. Kadının kolları ikisinin arasına sıkıştırılmış, adamın göğsü kadının sırtına bastırılmış ve adamın eli kadının eteğinin bel bandının altına sokularak pürüzsüz hatlarını bozmuş. Bluzunun düğmeleri zorlanıyor ve dantelin narin kenarı aradan görünüyor.

Yine ayrıntılar var -kumaştaki kıvrımlar, deri ayakkabılarındaki delikler, boşdaki eli kadının boynuna dolanmış, geriye yatırıyor.

Hudson'a çizimi uzatıyorum, o da alıyor, hediyesini incelerken gözleri kocaman açılıyor.

Sırada iki göğüs arasında, keskin kenarından ince bir kan çizgisi akan bir bıçak var. Sağ göğüste, areoladan çeyrek inç uzaklıkta küçük bir çil var ve o zaman bu resimlerdeki kadının Emmy olduğundan emin oluyorum.

Bıçak doğası gereği daha eskidir ve dekoratif bir kabzası vardır. Onu kavrayan erkek eli kabzanın etrafındaki deseni gizlemektedir, ancak ellerin her iki yanındaki bölümler bir daire desenine işaret etmektedir.

Sayfayı dikkatlice masanın üzerinden Xavier'e doğru kaydırıyorum. Kabul ederken yüzü her zamanki gibi soğukkanlı, gözleri resme o kadar odaklanmış ki burada olduğumuzu unuttuğundan eminim.

Son resim benim için ve nedenini bilmiyorum ama ona bakmakta zorlanıyorum.

Emmy arkadaşlarımla sapkınlıklarını mükemmel bir şekilde çizdi. Ve her bir görüntüde zevk buluyor. Benim sahnem henüz gerçekleşmedi, bu yüzden kısa tartışmalar ve iplerimi görmenin yanı sıra, istediğim şeyin ilgisini çekip çekmeyeceği konusunda hiçbir fikri olamaz.

İşlerin uzamasına izin verecek biri değilim, dikkatimi çizimime veriyorum ve bir nefes çekiyorum.

Diğer çizimler kadar açık değil; kıyaslandığında neredeyse platonik.

Dirsekten aşağıya iki kol, kenetlenmiş eller, benim ve Emmy'ninki. Ellerimiz paralel, birbirimizin ön kollarını kavıyor, onunki benimkinin üstünde. Tenimizi ve ellerimizi birbirine sabitleyen karmaşık bir şekilde bağlanmış ipin ipliklerini detaylandırmak için olağanüstü miktarda ince çizgi çalışması yapılmış.

Kırık ressam paleti ve aşırı sıkılmış boya tüpleriyle ön kolumdaki siyah ve gri dövmeler de orada. Düğümler deriyi bastırıyor, mürekkeple kararmış deriye daha da fazla gölge ve derinlik veriyor.

Kalbim kabarırken göğsüm sıkışıyor ve ona vereceğim ödül hediyesini karar veriyorum. Zaten sahip olduğum şey başka bir zaman bekleyebilir.

"Ne düşünüyorsun?" Emmy sessizce soruyor, çizime bakarken elleri kucagında kıpırdanıyor.

Cevap vermeden önce birkaç kalp atışı boyunca profiline bakıyorum. "Prenses, bunlar... Bunlar ," diye cevap veriyorum, daha fazlasını bulamadığım için sinirlenerek

Çizimlerinin dördünden de ne kadar etkilendiğimi ve duygulandığımı anlatmaya kelimeler yetmez.

"Benimki mükemmel," diye ekliyor Derek. "Çerçeveletip masamın üzerine yerleştireceğim."

Bakışları tekrar ellerine kayarken Emmy'nin saklamaya çalıştığı küçük gülümsemeyi görüyorum.

Masanın Xavier'in tarafından bir onay homurtusu geliyor ve Hudson da aynı fikirde olduğunu mırıldanıyor. Ona bakıyorum ve gözlerinin kız için ne kadar yumuşak olduğunu görünce, bu kız konusunda benimle birlikte adım attığını anlıyorum.

Kolumu Emmy'nin beline doluyorum. "Bunları bizimle paylaştığın için çok teşekkür ederim. Mükemmeller. Onları sonsuza dek saklayacağız."

Derek'in midesinden gelen gürültüyle bozulan bir sessizlik oluyor. Hepimiz ona bakıyoruz ve o da gülümseyip omuz silkiyor. "Kahvaltı mı?"

Diğerleri de ona katılırken, Emmy'ye doğru eğilip kulağına fısıldıyorum. "Kahvaltıdan sonra sıra bende ve sen çığlık atana kadar seninle oynayacağım."

Bölüm 32

Darcy

Gayri resmi olarak oyun alanım haline gelen alanı tarıyorum. Yatak odasına en yakın köşeye sıkışmış, burada iplerimin arasında huzur bulabiliyorum. Alanımın her iki duvarı boyunca, tavana bağlı ince bir bambu çubuktan sarkan ve yere düşen kenevir ve ipekten bir gökkuşağı şelalesi var.

Alanın ortasından sarkan daha büyük, daha kalın bir bambu çubuk var, bunu kısmi ve tam vücut süspansiyonu için kullanıyorum. Çubuğun pürüzsüz yüzeyi, bağlı denizaltıyı manipüle ederken ipin kolayca kaymasını sağlıyor. Ama bugün sahnenin bir parçası olmayacak.

Derek küçük grubumuzda orgazmı inkâr etme alanının kendisine ait olduğunu düşünebilir, ancak kenar benim dünyam. Ancak bugün Emmy'yi

shibari-Japon ip bağlama sanatı. O zaman belki ileride biraz daha orgazm inkarıyla oynayabiliriz. Hudson ve benim aramda, Emmy sahnelerimizi ya sevmeyi-nefret etmeyi ya da nefret etmeyi-sevmeyi öğrenecek.

Bugünkü sahnenin bağlayıcı dekoru olan özel tasarım ahşap sandalyeden geri adım atarak, her şeyin olmasını istediğim yerde olduğundan emin olmak için alanın geri kalanını son bir kez kontrol ediyorum.

Sandalye alanın ortasında. Sırtını hafif bir eğimle yerleştirdiğim ve neredeyse hiç koltuk bulunmayan Emmy, onu koyacağım pozisyonu korumak için kendini bağlara teslim etmek zorunda kalacak. Eğer bunu yapmazsa, yarın vücudundaki her kas ona bağlıyor olacak.

Hudson oyun eşyaları dolabımın yanındaki tekerlekli taburede oturuyor ve üzerinde sadece kot pantolonuyla sahneye çıkmaya hazır. Dolabın üstünde güvenlik makasları ve Emmy üzerinde kullanmayı planladığım oyuncak var.

Biz onun yatak odasından çıkmasını beklerken ağır, alçak akustik müzik daireyi dolduruyor. Kahvaltıdan sonra onu duş almaya ve banyoyu kullanmaya gönderdim çünkü sahnemiz bir kez başladığında bitmesinin tek yolu güvenli bir kelime kullanması ve benim onu serbest bırakmam ya da sahnenin bittiğini söylememdir.

İkincisi olması için dua ediyorum.

Xavier ve Derek kahvaltıdan kısa bir süre sonra ayrıldılar ve üçümüzü yalnız bıraktılar. Tıpkı dün olduğu gibi, her şeyi önceden organize ettik. Hudson sahnemde bana yardım ediyor, Derek de Xavier'e yardım edecek.

Umarım Xavier'in sahnesi bizim için bir engel teşkil etmez.

Hava değişiyor ve Emmy yatak odasının kapısının çerçevesinden bakarken yüzümü ona dönüyorum, korku yüz hatlarını gerginleştiriyor. Benim ürkek prensesim geri döndü.

Gülümseyerek elimi ona doğru uzattım. "Buraya gel prenses."

Ona *prenses* dediğim her seferde olduğu gibi yanakları pembeleşiyor ve göğsüm sıkışıyor. Siktir, umarım bundan hoşlanır. Şimdiye kadar her şey hoşuna gideceğini söylüyor. Zaptedilmekten, kısıtlanmaktan, bastırılmaktan hoşlanıyor, bu yüzden bağlanmayı seveceğini düşünmek çok da zor değil.

Kapının arkasından çıkıyor ve istediğimiz gibi, onun için satın aldığımız kısa gümüş bornozu giyiyor ve başka hiçbir şey giymiyor. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış, her an taşacakmış gibi duruyor ki bu da planıma çok uygun.

Bu sahnenin sonunda, onun mahvolmasını istiyorum.

Parmaklarımızı birleştirirken elimi küçük elinin etrafına doluyorum ve onu kollarıma çekip alına bir öpücük konduruyorum. Emmy eriyor

Umarım kalbimin göğsümde nasıl çarptığını duymuyordur.

Normalde sahneler beni germez.

Ama diğer sahnelerin hiçbirinde potansiyel geleceğim

o.

Bunun mükemmel gitmesi gerekiyor.

Kendimi sakinleşmeye ve ondan uzaklaşmaya zorluyorum. Bu sahneye giremem.

sonucu hakkında endişeliyim. Ne olacaksa o olacak. Her şey bittikten sonra bunu çözebiliriz ve eğer iyi gitmezse, o zaman bir uzlaşma bulmaya çalışabiliriz. Eğer isterse.

Sikeyim.

Bu kadar yeter.

Olay yerine git.

Emmy bana bakarken ben de ona bakıyorum ve nefes alış verişimi yavaşlatıyorum. Ona göz kulak olacağıma ve ben söylediğimde tam olarak ihtiyacı olanı vereceğime güvenebileceğini bilmeye ihtiyacı var. Üzerimdeki bu gerginlik gitmeli.

Yavaşça . Endişeyi. Umudu.

Şu andan, şu dakikadan başka hiçbir şeyin önemi yok. Ve sonra bir sonraki. Bu ona onluk alanın dışında üçümüz, sandalye ve iplerden başka bir şey yok. Geri kalan her şey sadece gürültü.

Emmy gözlerini kırıştırıyor, sonra gözlerini benimkilerden ayırıyor ve lanet olsun, onun içimdeki değişime verdiği tepkiyi görmek bambaşka bir şey.

Parmak eklemimle çenesini yukarı kaldırıyorum. "Hiç shibari deneyimledin mi?" Çenesi hâlâ parmak eklemimin üzerinde, başını sallıyor, gözleri kısık. "Hayır, baba."

"Sana uyguladığımız kısıtlamaların yanı sıra, daha önce hiç mi?"

Bir an tereddüt ediyor, sonra başını sallıyor. "Hayır, baba."

İçimde bir şehvet dalgası yükselirken çenemi sıkıyorum. İplerimin onun tenini saran ilk ipler olacağının teyidi, az önce umudumun etrafına kilitlediğim zihinsel parmaklıkları sarsıyor. Beklenmedik *olmayan* bu bilgi beni neşelendirirken, iplerimle bağlanacak ilk denizaltının o olmayacağını bilmek de bana acı veriyor.

Ancak, bu başka bir zaman üzerinde çalışılacak bir sorundur.

Çenesinden tuttuğum elimi bırakarak onu sandalyeye doğru çeviriyorum ve sandalyeyi işaret ediyorum. Sırtının alt kısmına nazikçe bastırarak onu birkaç

sandalyeye doğru adım atıyor. "Arkanızdaki duvarda asılı olan iplerden bazılarını kullanarak sizi bu sandalyeye bağlayacağım."

"Rengini ben seçebilir miyim?"

Bu soru beni hazırlıksız yakaladı. Bir denizaltının ipi seçmeyi istediği bir zaman düşünemiyorum.

Hudson'a bakıyorum, o da bana sırtıyor. Şerefsiz.

"Seçmene izin verseydim, hangi renkleri seçerdin?" Omuriliğimin alt kısmında ısı birikirken boğazım kaşınıyor ve daha da sertleşiyor.

Kolunu iplerden oluşan duvara doğru kaldırmadan önce tereddüt bile etmiyor. "Şu koyu mavi. Ve siyah."

Bakışlarını ipek duvara doğru takip ediyorum ve birkaç satır aşağıdaki kraliyet mavisi ve siyahı işaret ettiğini görüyorum. Kaşlarım yukarı doğru kalkıyor. "Neden?"

Elini ağzına götürüyor ve başparmağının yan tarafındaki hassas eti ısırıyor. Cevabından emin olmadığında yaptığı bir şey olduğunu fark ettim. Ya da cevabına nasıl tepki vereceğimizden.

Sessiz kalıyorum. Bu basit bir soru ve cevabını paylaşacak ama cevap vermediği sürece, cevap verdiğinde kendini daha da rahatsız hissedecek. Belli ki verdiği cevap onu utandırıyor. Muhtemelen bunu ona söyleyeceğimi düşünmemiştir.

Her şeyi sorgulayacağımızı öğrenmesi gerekecek. Aklından geçen her şeyi bilmek isteyeceğiz, böylece onu kendisinden daha iyi tanıyacağız. Bilgileri takas kartları gibi değiş tokuş edeceğiz. Hiçbir şey sınır dışı olmayacak. Bu, onun ruh halini anlamamıza yardımcı olacak ve bizim yanımızda asla rahat ve güvende olmamasını sağlayacaktır.

-En azından duygusal olarak.

"Gözlerinize en yakın renk kombinasyonu bu."

Sözler müzikten duyulacak kadar yüksek sesle söylenmiyor ama ben duyuyorum. Ve buna hayır diyemem. Onu benimle ilişkilendirdiği bir güvence altına alacak bir renk seçtiğini bilmek... Onun, harap olmuş, saçları serbest bırakılmış, bağlı bir görüntüsü olarak horozum sertleşiyor. Gözlerimin mavisiyle sandalyede, amı açık ve kullanılmış, etini kaplayan döl, aklıma geliyor.

Şunu. Bunu istiyorum.

"Bornoğunu çıkar." Sesim daha da ona sahnemin başlangıcını emrediyorum.

Sesimin sertliği karşısında sıçrıyor ama özür dilemiyorum. Onun gergin olmasını istiyorum. Endişeli ve biraz gergin olmasını istiyorum. Memnun etmeye hazır. Bu benim her şeyin hoş ve zevkli kalmasını sağlama yolum. İpler bugün ona acı vermeyecek -belki biraz rahatsızlık verebilir ama acı vermeyecek. Bugün sadece benim merhametime kalacak.

Emmy dönüp belindeki kuşağı çözüyor ve kumaşın ortadan ayrılıp onu bize göstermesine izin veriyor. Hudson elini uzatıyor ve Emmy elbiseden sıyrıldıktan sonra elini ona veriyor, ikisi de tek kelime etmiyor.

Gerekmedikçe ona bir şey söylemeyecektir.

Hudson sadece onu gözlemlemek, oynamak ve amını doldurmak için burada. Ve sadece gerekirse, onu serbest bırakmama yardım edecek.

Önümüzde çıplak bir şekilde duruyor, gözlerini yere dikmiş.

Onu orada bekletiyorum. Gergin. Teşhirde. Sırada ne olduğundan emin değilim.

Kıpırdanmaya başlaması uzun sürmez. Önce parmakları, sonra ayakları. Sonunda, vücudunu örtmek için kollarını kaldırıyor, ama buna izin veremem.

"Kımıldama."

Kolları olduğu yerde durmuş, dirseklerinden bükülmüş, kalçalarına garip bir şekilde asılmıştı.

"Üstünüzü . Otuz bin doları ne için ödediğimizi görmek istiyorum."

Karnı geriliyor ve boynunda kırmızı bir kızarıklık başlıyor, ama yavaşça kollarını indiriyor. Sözlerim onu bir insandan satın alınabilecek bir nesneye dönüştürürken nefes alış veriş artıyor.

Onu beklemeye bırakıyorum, iç savaşını izledikçe sikim daha da sertleşiyor.

"Arkanızı dönün ve . Avuç içlerinizi sandalyenin kolçaklarına koyun.

Kıçınızı dışarı çıkarın ve bize deliklerinizi gösterin."

Mücevher kutusundaki bir oyuncak bebek gibi yavaşça dönerken Emmy'nin ayakları yerinde sürünüyor. Kalçalarından eğilerek öne doğru eğiliyor, kıçını ve amını bize gösteriyor. Kalçalarının arkasında ve yanaklarının üzerinde Derek'in dünkü sahnesinden kalan birkaç iz var.

Ve her iki kürenin üzerinde, muhtemelen birinin biraz fazla sıkıldığı yerden kaynaklanan birkaç dairesel çürük var. Bu şekilde kavranmanın acısından hoşlanmayan biri için çok zor. Neyse ki Emmy'nin

ilk görüşmemizden beri birkaç kez daha sıkı tarafını sevdiğini kanıtladı.

Kukusu dün geceki pembe, kabarık, aşırı kullanılmış görünümünü kaybetti. Ve henüz parıldayan bir ıslaklık olmasa da, onunla işim bittiğinde girişini ve kalçalarını bolca kaplayacak. O amcığa tekrar dalmayı düşündükçe taşaklarım şimdiden ağrıyor ama henüz değil. Bir süre için değil. Emmy inkar edilmiş zevkten zar zor tutarlı olana kadar değil.

Sessizce, onun yanına gelene kadar yürüyorum ve yüzü benimkinin biraz üzerinde olacak şekilde çömeliyorum. Göz teması kuruyor, yanakları hâlâ pespembe. "Bu sandalyeyi özel olarak yaptırdım."

Elimi onun tuttuğu yastıklı kolçalardan birinin altına sokuyorum ve avucumu kısaltılmış koltuğa yerleştiriyorum. Koltuğun arkası normalde koltuğun ortasından başlıyor, sonra hafif bir açıyla arkaya doğru yatıyor ve ortasında yastıklı bir minder bulunuyor. "İplere güveniyorsanız, bana ihtiyacım olan tüm erişimi sağlarken sizin rahatınız için tasarlandı."

Gösteri sırasında göğüslerinden birini avuçluyorum, ağırlığı elimi kolayca dolduruyor. Etine masaj yapıyorum, sonra meme ucunu çimdikliyorum ve keskin bir nefes almasına neden oluyorum. "Bu sahne çünkü araba yolculuğunu bir üst seviyeye taşıyacak. Kulağa nasıl geliyor prenses? Seni delirtmeme izin verecek misin? Benim için iyi bir kız olacak mısın?"

Emmy'nin nefes alış verişi hızlanıyor ve ağzı açılıyor. "Evet, baba. Lütfen. Bunu istiyorum. Senin için iyi olmak istiyorum."

Meme ucunu tekrar çimdikliyorum. "İyi kız, prenses. Arkanı dön ve benim için otur."

İkimiz de aynı anda hareket ediyoruz, o oturmak için dönüyor, ben de istediği ipi almak için. Seçtiği iki uzunluktan daha fazlasına ihtiyacım olacak ama sorun değil. Tercih ettiğim gölgeleme efektine yardımcı olması için daha açık bir mavi de ekleyebilirim.

Yavaşça gece mavisi ipi çekip kurtarıyorum, yere düşmemesi için elimde sarıyorum. İpek ipler kenevire kıyasla pürüzsüz ve onları parmaklarımın arasında yavaşça kaydırarak bükülmüş ipliklerin her bir çıkıntısını hissediyorum.

Cinsel olmayan bir shibari gösterisini ilk izlediğim andan itibaren bağımlısı oldum. Yapılabilen karmaşık tasarımlar, desenler ve yontulmuş şekiller içimdeki sanatçıya sesleniyordu ve hemen bir akıl hocası bulmuştum. Aradan on yıl geçti ve ben hala halatlara aşığım. Şimdi kendimi

Daha çok mentorluk pozisyonu, çiftlere başlangıçtan ileri düzey bağlara kadar rehberlik eder.

gece, konsantre olmam gereken kendi ortağım var.

İpi dolabın üstüne bırakıp Hudson'ı kontrol ediyorum. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, hafifçe olduğu yere çökmüştü. Sırıtiyorum. Böyle hareketsiz oturmak onu öldürüyor olmalı. Onun rahatsızlığından zevk aldığımı görünce, Emmy'nin görmemesi için bana çaktırmadan parmağını gösteriyor.

Sırıtişımı bırakıp dönüyorum ve Emmy'nin yanına gidiyorum, garip bir şekilde tünediği yerin önünde duruyorum, mevcut az miktardaki koltukta dengede durabilmek için neredeyse tamamen dik bir duruş sergiliyor ve elimi omzuna koyuyorum. Sandalye onu destekleyene kadar arkaya yaslanması için onu ikna ederken iri ela gözleri benimkilere sabitleniyor. Kollarının her birini parmakları uçlarından kıvrılacak şekilde yastıklı desteklere yerleştiriyorum, ardından baldırları sandalyenin bacaklarına değecek şekilde dizlerini açıyorum ve bir kez daha görüşümüz için onu açık bırakıyorum.

Onun pozisyonundan memnun olduğumda, ayağa kalkıyorum ve ipe geri dönerken ona sırtımı dönüyorum. "Hareket etmek yok prenses, tamam mı? Bu pozisyonu benim için korumanı istiyorum. Ne olursa olsun."

Cevap vermeye başladı ama son sözlerim bir anlığına donup kalmasına neden oldu. "Evet, baba."

"Bana güvenli sözlerini hatırlat."

"Yeşil iyi, sarı yavaşla ve kırmızı dur," diye hatırlıyor, sesinde hiçbir tereddüt belirtisi yok.

"Onları kullanman benim için gerçekten çok önemli prenses. Karıncalanma ya da acı ölçeğinde on üzerinden yediden fazla bir acı hissederseniz ya da baygın veya nefessiz hissederseniz, güvenli kelimelerinizi kullanın. İplerin acı verici olmaması gerekir. Rahatsız edici, evet. Ama acı verici, hayır. Özellikle de bu pozisyonda ve bu sahne sırasında." Güvenlik makasını elime alıyorum ve ona koruyucu yuvarlak uçlu açılı bıçakları gösteriyorum. "Nispeten basit bir vücut bağı yapacağım. Hareketlerinizi kısıtlayacak ve ilk başta kendinizi rahatsız hissedebilirsiniz. Rahatsızlık -bir noktaya kadar- iyidir. Kırmızı sizi anında serbest bırakacak. Bunlara güvenlik makası deniyor ve sizi birkaç dakika içinde serbest bırakacak."

Bakışları yüzümden elimdeki makasa kayıyor, sonra gözlerini tekrar benimkilere diyor. "Evet, baba. Güvenli kelimelerimi kullanacağım. Söz veriyorum."

Tekerlekli sandalyenin gıcirtısı beni rahatlatıyor. Hudson da onun sözlerinden en az benim kadar etkilendi. Onun kendi güvenliğini ciddiye aldığını bilmek

omuzlarımızdan büyük bir yük kalkar. Bir şeyin işe yaramadığını ya da eğlenceli olmayan bir şekilde acı verdiğini söylemesi konusunda ona güvenebilirsek, onunla birlikte keşfetmemiz gereken seçenekler sonsuzdur.

"Herhangi bir sorunuz var mı?" Makası ipe değiştirirken soruyorum. Ben arkamı dönüp onun arkasından dolanırken Emmy'nin gözleri açılıyor.

"Hayır, hayır,

Baba."

Mükemmel. "Aferin kızıma."

Bölüm 33

Emery

Angel gözden kaybolduğu için bakışlarım Viper'a çarpıyor. Gözleri açıkta kalan amıma kaymadan önce tek bir hızlı kalp atışı boyunca gözlerimi tutuyor. Çünkü yüzde yüz açıkta. O beni rahatça incelerken içimdeki ısı alevleniyor ve benim yanıyor.

Sandalye çok garip bir tasarıma sahip. Gerçek koltuk kırım için ancak yeterince derin ve sandalyenin kenarları koltuktan uzaklaşıyor, bu da bacaklarımı normal bir sandalyeden daha geniş açıyor. Angel'ın beni yerleştirdiği pozisyonu korumak için ayak parmaklarımın ucunu kullanıyorum.

Çok garip ve ayaklarımın tabanına şimdiden kramp girmeye başladı. Dizlerimi sandalyenin ayaklarına dayayarak bu pozisyonda durmak beni açık tutuyor. Kendi iradem tarafından kısıtlanıyorum.

Engerek'in dikkati omzumun üzerinden bir şeye yöneliyor, Angel'ın orada olduğunu varsayıyorum ve nabzım artıyor. Ne olduğunu görmek için umutsuzca omzumun üzerinden bakmak istiyorum ama içimden bir ses hareket etmemem gerektiğini söylüyor. Engerek yanındaki masada duran bir şeye uzanıyor ve ardından müziğin sesi yükseliyor. Eli uzun ve beyaz bir şeyin üzerinde geziniyor, sonra onu alıp ucundan sarkan beyaz kabloyu topluyor.

Viper ayağa kalkıyor ve birkaç adım önümde çömeliyor, elinin yere ne yaptığına bakana kadar dikkati amıma odaklanıyor. Dövmesi beni büyülüyor, bir kez daha takımyıldızları parmaklarımla izlemek istiyorum. Ya da dilimle. Hangisini yapmama izin verirse. Kahretsin, ne zaman bu kadar susamış bir fahişeye dönüştüm?

Engerek ayağa kalkarken elindeki uzun beyaz şeyle oynar ve ardından duyulabilir bir çıt sesi ve ardından odada bir vızıltı duyulur. Oh, lanet olsun. Beyaz kabloyu yere kadar takip ediyorum. Vızıltı kesiliyor ve dikkatim tekrar Viper'a yöneliyor ve yüzünde bir sırıtiş görüyorum. Bunun iyi hissettirmeden önce muhtemelen acıtacağını söyleyen bir gülümseme.

Hayır, bekle. Angel dün araba hakkında bir şey söylememiş miydi? Bu da onun gibi mi olacak? Önce iyi hissettiren, sonra biraz acıtan, sonra da gerçekten çok çok iyi hissettiren?

Omzuma dokunan bir parmakla irkilinceye kadar Angel'ın da odada olduğunu hatırlamıyorum. Kahretsin, odaklanmam lazım. Yapmam gereken...

Angel omzumun üzerinden aşağıya doğru bir çizgi çiziyor. Kendimi durduramayıp başımı eğerek parmağın önce göğüslerimin arasından, sonra da mememin altından aşağı kayışını izliyorum. Tenin tene en ufak bir sürtünmesi bile tenimi ısıtmaya yetiyor.

Aynı şeyi diğer tarafıma da yapıyor, ben de sakinleştirici olması gereken bir nefes alıyorum ama istediğimden çok daha titrek çıkıyor. Elleri omuzlarımla üzerinden göğsüme doğru kayıyor, ta ki göğüslerim avuçlanıp okşanana kadar... Angel'ın dövmeli ön kolu lekesiz tenimle bir tezat oluşturuyor. Kalçalarım titriyor ve o meme ucumu cımbızlayıp çekerken nefes nefese kalıyorum, dizlerimi ayrı tutma ve sandalyenin bacaklarına bastırma mücadelemi neredeyse kaybediyorum, çünkü ateş hatları doğrudan klitorisime fermuar çekiyor.

İzlemek durumu daha da kötüleştiriyor.

Angel'ın elleri tenimde kayboluyor ve sıcaklığını aniden kaybettiğim için tüylerim diken diken oluyor. Gözlerimi kapatarak, bunu atlatmanın en iyi yolunun sadece devam etmek olduğuna karar verdim. Burada oturmak, bana söyleneni yapmak, ve her tek hissin tadını çıkarmak. iyi olmak ve ona vermek.

istediği her Şeyi. Sonunda hepsini seçmesi için orada bırakın.

Bu hafta sonu bana zaten çok Şey verdi, sadece ona iyi davranmak istiyorum. Ve belki...

Hayır. Böyle Şeyler dŐnmyorum. Sözleşmenin bitmesine sadece birkaç saat kaldı. Bittiğinde tek başıma kalacağım ve geleceğim tamamen garanti altına alınmış olacak. Sadece niversiteyi bitirmem ve hayatımın geri kalanına baŐlamam gerekecek.

"İpek bir ip seđmiŐsin," diyor derin bir ses kulağıma sessizce, o kadar yakın ki Angel'ın nefesi nefes verirken tenimin üzerinde geziniyor. "Koyu mavi ve siyah kombinasyonu teninde enfes duracak. Açık mavi de ekleyeceğim, vurgular yaratmak ve gölgeyi uzatmak için."

Zihnimde bunun neye benzeyeceğini canlandırmaya çalışıyorum ama tek görebildiğim birbirinin etrafına dolanmış mavi ve siyah ipler. Kendi bedenimi onun iplerine sarılmış olarak hayal etmek neredeyse imkânsız.

Belki bir fotoğraf eker?

"Rahatla ve nefes al, prenses. Bunu benim için yapabilir misin?"

Başımı sallıyorum ve deniyorum. Deniyorum. Ama kolakların ucunu ne kadar sıkı tuttuğum için parmaklarıma kramp girdiğini Şimdi fark ediyorum. Ve rahatlayabileceğimden emin değilim. Ne olacağını bilmediğim zaman değil. Ya-

Ağır bir yük omzumun üzerinden göğsüme ve karşı uyluğuma doğru dŐyor. Ağırlık toplanırken parmaklar uyluğuma sürtünüyor ve gözlerim kapalı olduğu için bunun sadece ip olduğunu varsayabiliyorum. Yavaşça, köprücük kemiğime, gğs kafesime ve karşı kaburgalarıma baskı yapana kadar vücudum boyunca çapraz olarak sıkıca çekiliyor.

İp gevşiyor ve gerginlik her Şeyi sıkıca çekmeden önce birkaç saniye garip bir Şekilde hareket ediyor, ama beklediğim kadar sıkı değil. İpe daha fazla gevŐeklik girmeden, ipin ucu karşı omzumun üzerinden sarkıyor, uzunluğu bacaklarımın V'sinde toplanıyor.

Sıcaklık meme ucuma değiyor ve bir el kuağımdaki ipin etrafından dolanıyor, bir parmak doğrudan klitorisimin üzerinden kayıyor ve parmak boğumunu amımın derinliklerine batırıyor.

İçime girdiği gibi parmağını hızla çekip ipi de yanında götürürken nefes nefese kalıyorum.

Hay sikeyim. Bekle. Ben...

Gerçek sandalyeye bağlanıyorum.

İpleri ve sandalyeyi ilk gördüğümde bu düşünce neden aklıma gelmedi, hiçbir yok. Çünkü belli ki başından beri plan buydu.

İp gerilir, gevşer ve sonra tekrar gerilir.

"İşim bittiğinde, Kelebek Koşum denilen şeye sahip olacaksın. Adını itaatkârın göğsünün etrafında oluşturduğu şekilden alıyor. Kollar bükülü pozisyonda bağlanarak uzatılabilir ve arkaya sabitlenebilir."

Gözlerimi zorla açıyorum ve göğsüme bakıyorum. Onu göremiyorum. Şu anda sadece göğüslerimin arasında basit bir X işareti var.

"İzlemeye devam et prenses. Yakında göreceksin." Nasıl oldu da aklımı böyle okuyabildi?

Her iki tarafa da ipten iki ilmek daha attım ve gerçekten kalın bir X'im oldu, ama göğüs dekoltemin ortasındaki üst üste binme çapraz çizgili bir tasarım oluşturdu. Angel yanıma geliyor ve diz çöküyor. İpi arkamdan kaburgalarımın etrafından geçirirken hissediyorum. Parmak eklemleri yan göğsüme geliyor ve omuz parçasının üç ipinin altından, tam göğsümün üstünden geçirip bir üçgen oluştururken yutkunuyorum.

Angel onu arkaya doğru sarıyor ve sonra tekrar kolumun altına sokuyor. Şekli görmeye başlıyorum.

Aynı şeyi diğer tarafta da tekrarlar.

İşini bitirdiğinde ayağa kalkıyor ve önümde duruyor. Bakışlarım yüzüne takılıyor ama o *bana* bakmıyor. Hayır, iplerine bakıyor, parmaklarını iplerin altından ve etrafından geçiriyor, biraz çekiyor, şurada bir şey ayarlıyor ve orada başka bir şey.

Sonra adım adım uzaklaşıyor ve boynumu uzatmazsam onu bir daha göremiyorum.

Vızıltı odayı tekrar dolduruyor ve ben de Viper'a bakmak için geri dönüyorum. Bir noktada, tekerlekli taburedeki yerini geri almıştı. Bakışlarım onunkilerle çakışınca ayağa kalkıyor ve bana doğru birkaç adım atıyor, çıplak ayaklarının dolgusu müzik tarafından gizleniyor.

Tam kalçalarımın arasına çöküyor ve vibratörü kalçalarımın arasından görebileceğim şekilde kaldırıyor. Top gibi beyaz bir kafası var ve biliyorum, nefret etmeyi seveceğimi biliyorum. Omuzları neredeyse dizlerimin iç kısmına değdiğinden, bile bacaklarımı kapatamıyorum. Artık kendi irademle değil, Viper tarafından zorla açılıyorum.

Dudakları yana doğru kıpırdıyor ve buz mavisi gözleri muziplikle parlıyor, titreşimli topu iç uyluğuma dokunduruyor, tam tepede, ama alçakta

Aslında amıma dokunmayacak kadar.

Olduğum yerde sarsılıyorum ve bir nefes çekiyorum - titreşim *ağır* ve kalçamdan leğen kemiğime doğru ilerliyor. Amımdan bu kadar uzaktayken bile, kaslarımdan geçen elektrik beni anlamsızca şok etmeye yetiyor.

O şeyi vajinama mı dokunduracak? Lanet olsun, oracıkta patlayacağım. O şey dokunursa klitorisimin kazanmasına imkan yok. Hemen yanar.

"Oh, kahretsin," diye fısıldıyorum, bacak kaslarım seğiriyor ve saldırı altında spazm geçiriyor.

"Unutma, hareket etmek yok," diyor Viper, sesi cam kadar sert. Bana sırtıyor, kenarları biraz hınzırca ve çokça vahşi, diğer uyluğuma dokunmadan hemen önce.

Bir gıcırtı çıkarıyorum, koltuğumda dönüyorum ve kıvranıyorum, uzaklaşmaya çalışıyorum ama aynı zamanda pozisyonumu korumaya çalışıyorum. Vibratörün altındaki sinirler çılgına dönüyor, bunun gerçekten iyi hissettirip hissettirmedikten emin değilim.

Sandalye sırtıma bağlandığında, tıpkı yeni süslü sırt çantam gibi, sıkışıp kaldım. Kaçma ihtimalim sıfır. Bacak kaslarım birbiriyle savaşıyor -yarısı kapanmak istiyor, diğer yarısı ise iyi olmak ve açık kalmak istiyor. Onların merhametine kalmıştım. Bana ne isterlerse yapabilirler. Onları durdurduğumdan değil.

Asla yapacağımı
sanmıyorum. Bunu çok
istiyorum.

Onları istiyorum.

Bana yaptıklarını istiyorum.

Seksin bu versiyonunu istiyorum, içinde acı olsa bile harika hissettiriyor. Düşünme yeteneğine sahip olmak istemiyorum. Sadece hissetmek istiyorum.

Benimle ilgili olmasını istiyorum. Tamamen benimle ilgili.

Benim onları istediğim kadar onların da beni istemesini istiyorum.

Vibratörü yavaşça yukarı ve daha yukarı kaydırırken Viper'a bakarken nefes alıyorum, göğsüm kabarıyor. Göğüslerimin arasındaki güzelce örülmüş düğüm sıkıca çekiliyor ve her nefeste göğsümü sıkıştırıyor. Bu his garip bir şekilde yatıştırıcı, sanki bir dayanak noktası gibi.

Vibratör amıma dokunmadan hemen önce Viper yön değiştiriyor ve külot çizgimi kalçama doğru takip ediyor. Karın kaslarım kasılıyor ve titreşim daha uzağa gitse de, tam kalça kemiğimin üzerine oturduğunda, onu her yerde hissedebiliyorum.

Kalbim hızla atıyor ve göğsümdeki düğümün altında ter birikmeye başlıyor. Bacaklarıma bir uğultu doluyor ve kendimi Viper'ın küçük işkence aletine uzanmaktan alıkoymak için parmaklarımı kol dayanaklarının uçlarına dolamak zorunda kalıyorum.

Gözümün ucuyla bir hareket yakaladım. Angel elinde siyah bir iple geri döndü. Viper'ın vibratöre dokunduğu ilk nokta olan üst uyluğumun etrafında çift ilmekle başladı.

İpin kalçam boyunca kayması ve sıkışmasının verdiği ikili his, vücudumun diğer tarafındaki titreşimlerle birleşince beynim tekliyor. Nereye bakacağımı bilemiyorum. Her iki his de dikkatimi çekmek istiyor ama bu neredeyse çok fazla.

Tüm bunların ötesinde, o yeni oyuncağı klitorisimin üzerinde hissetmek için umutsuzca endişeliyim. Yine de gerçekten, gerçekten, istemiyorum, özellikle de Angel'ın dünkü araba yolculuğunun bugün için bir bebek adımı olduğunu açıklamasıyla.

Parmakları çenemin etrafında kıvrılıyor ve beni Angel'a doğru çeviriyor, ama onu kaplayan sisin içinden zar zor görebiliyorum.

"Benim için nefes al, prenses. Sadece nefes al. Olan biten her şeyi hisset, iplerin seni bir arada tutmasına izin ver."

Bırak ipler beni bir arada tutsun.

Alabildiğim kadar derin bir nefes alıyorum ve rahatlamaya çalışıyorum.

Sadece hissetmeye çalışıyorum.

Kafamdaki endişelerin uzaklaşmasına izin vermek için.

Tekrar yapıyorum ve nefes verirken gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

Sadece hisset. Beni tatmin etmelerine ve bedenimi onların zevki için

kullanmalarına izin ver. Sadece ol.

Bırak ipler beni bir arada tutsun.

Bölüm 34

Hudson

Emmy, Darcy'nin sessiz sözlerinden sonra gözle görülür bir şekilde rahatlar. Zaten kendini sahneye bırakmaya başlamıştı ama belli ki tamamen bırakamayacağı kadar çok şey oluyordu.

Ama artık bunu yaptığına göre, bence bir ödülü hak ediyor.

Darcy diğer uyluğuna geçip o bacak için ilk bağlantı noktalarını oluştururken, vibratörü Emmy'nin göğüslerine doğru sürüklüyorum. Meme uçları ve kendi başlarına zirveye çıkmaya başlıyor, bu da beni zaten ıslak olup olmadığını merak ediyor.

Vibratörü göğsünün altındaki iplerin üzerinden yukarı doğru kaydırarak tam meme ucunun üzerinde durduruyorum. Emmy'nin ağzı açıldı ve tüm vücudu

Bu hissin içine. Önce sıkıca bastırıyorum, sonra zar zor dokunana kadar yavaşça kaldırıyorum, sonra tekrar aşağı bastırıyorum.

Sikim kotuma yapışıyor ve taşaklarım ağrıyor. Sahne başladığından beri kan yavaş yavaş güneşe doğru ilerliyor, ama şimdi Darcy onu bizim için hazırlarken dikkatimi dağıtmam ve Emmy ile oynamam gerekiyor, neredeyse acı çekiyorum. Acı çeken kişi olmak benim sapkınlığım değil.

Neyse ki neredeyse vardık. Onun amcığının ıslak sıcaklığına gömülmem gerekiyor - bu his çaresizlik sınırında. Zevk acıya dönüşene ve durması için yalvarana kadar orgazmlarıyla sikimi boğarken onu hissetmek.

Bu çubukla ilgili en sevdiğim şey sadece iki ayarı olması. Açık ve kapalı. Her şey oyuncağı kontrol eden kişinin becerisiyle ilgili. Alay. Zevk. Acı. Çaresizlik. Bunu kontrol eden benim, en azından şimdilik.

Koluma bir dokunuş bakışlarımı Emmy'nin göğüslerinden ve onları dölümle kaplamanın iğrenç görüntüsünden uzaklaştırıyor. Darcy bana sırtıyor, yardım etmem gerekirken bu sahnenin içine battığımı biliyor.

Yine de ne bekliyordu ki? İsteddiği tam olarak buydu. Benim için -hepimiz için- bu kıza o kadar aşık olmak ki, ondan asla vazgeçemeyeceğimizi düşünmek. Dileği yerine geldi, artık buradayım ve onu bırakmayacağım. Hiçbir şey için. Fantezilerime biraz fazla kapılırsam çenesini kapatabilir.

Bana bunun çok fazla olduğunu söyleyebilecek tek kişi

Emmy. Şu anda üzerimde böyle bir güce sahip olan tek kişi o.

Darcy elini Emmy'nin uyluğunun altından dizinin yanına kaydırıyor ve dizi neredeyse dirseğinin iç kısmıyla aynı hizaya gelene kadar yavaşça kaldırıyor. Göğüsleri değiştiriyorum, sonra Darcy dizinin altında başka bir bağlantı noktası oluşturmak için ipi uzatırken bacağını desteklemeye yardım ediyorum.

Vibratörle tembel işkenceme devam ediyorum, işkencemle dikkatini dağıtıyorum. Oyuncağı kaldırıp dudaklarına götürüyorum. "Aç, kedicik."

Gözleri hâlâ kapalı, isteğimi düşünmeden gözlerini açıyor. Bu saf bir tepki ve göğsümde bir sıcaklık oluşuyor. Bu kız bize mükemmel bir şekilde uyuyor. Ama uymayacak bir şey var ki o da oyuncak. Yuvarlak kafa ağzı için çok geniş.

"Dilini dışarı çıkar."

Emmy hemen itaat eder ve uğultulu titreşimler ıslak, özensiz bir ses çıkarır, ona bir inilti eşlik eder.

Oyuncağı meme uçlarıyla oynamak için geri getirmeden önce başını tekrar tekrar çevirip ıslatıyorum. Odak noktam oyuncağa, ağzından serbestçe akan soluklara ve inlemelere, kıpırdanmalarına, oyuncağın avucumdaki titreşimine odaklanmak istiyor ama yapamıyorum. Henüz değil. Yakında.

Darcy alt uyluğunun etrafındaki ipi çabucak halletti, onu sandalyenin arkasına sabitledi ve diğer uyluğunu kaldırdı, ben de onun için cömertçe destekledim. Her iki dizini de yukarı ve arkaya sabitledikten sonra, kollarını kolçaklara, ayak bileklerini de bileklerine sabitlemek gerekiyor ki bacaklarını kapatamasın.

O zaman onunla oynamamız ve onu istediğimiz gibi kullanmamız için gerçekten hazır olacak.

Artık oynamakta özgür olduğuma göre, şüphelendiğim kadar ıslak olup olmadığını görmek için mükemmel bir zaman olduğunu düşünüyorum. Vibratörü meme ucuna dokunana kadar kaldırıyorum ve bacaklarının arasına uzanıp parmak uçlarımı açıklığının üzerinde ileri geri gezdirmeden önce inliyor ve oyuncağa doğru itiyor.

Hemen kalçalarını sallamaya başladı, parmaklarımı içine sokmaya çalışıyordu. Bugünkü sahne inkârla ilgili değil, bu yüzden onu mecbur bırakıyorum ve iki parmağımı içeri sokuyorum. Emmy'nin nefesi kesiliyor ve gözleri açılıp bana bakıyor. Kanım bu kız için şehvetle kükrüyor, hızlı bir akıntı gibi yoluna her şeyi yok ediyor.

Parmaklarımı içine sokarak hareketi tekrar tekrar yapıyor, onu çılgına çevirecek o noktayı arıyorum.

Emmy inlemeye başlıyor, başparmağımı klitorisiyle oynamak için kullandığımda bacak kasları kasılıyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve vibratörü yanımda getiriyorum, Emmy ile göz teması kurarken vibratörü kapatıyorum.

Fark etmemiş gibi görünüyor ama Darcy onun bir kolunu çoktan bağlamış ve ayak bileğini bağlı bileğine bağlıyor. Hayır, dikkatini tamamen bana ve dudaklarımın giderek amına yaklaşmasına vermiş durumda.

Cuma gecesi kimsenin onunla yatmadığı konusunda söylediklerini unutmadım. Bu hafta sonu bittiğinde, onu saatlerce yememe izin verecek bir sahne planlayacağım. Amının ağız hizasında asılı olduğu bir şey, böylece istediğim kadar kucaklayabilir, yalayabilir ve yiyebilirim. Onu bu şekilde diğerleriyle bile paylaşabilirim.

Darcy Emmy'nin arkasına geçiyor ve dudaklarım başparmağıma değdiği anda diğer kolundan başlıyor. Parmaklarım hala onun içinde dolanırken ve benim

Başparmağımla onu oynarken, dilimin de harekete katılmasına izin veriyorum.

"Ahh." İnlemesi çok lezzetli ve ben daha fazlasını istiyorum. Dilim klitorisinin üzerinde fiske vurmaya ve yuvarlanmaya devam ederken onu izliyorum, parmaklarım onun içindeki o noktaya sürtünüyor. Tenindeki kızarıklık koyulaştı ve bana bakarken ağzı bir O harfi oluşturdu. Tenim yanıyormuş gibi hissediyorum ama görmezden . Bu benimle ilgili değil. Bu onunla ilgili.

Her zaman onunla ilgili olacak.

Darcy'nin elindeki kravatla işi bittiğinde, onu zevkimiz için güvenli bir şekilde açtığında, başının yanında durmaya gider. Bu kez çenesinden tuttuğunda sikini çoktan çıkarmıştı. Benimki hâlâ kapalı kalmayı ve ıslak, sıcak, daracık bir deliğe girmemeyi protesto etmek zonkluyor.

Emmy'nin amı parmaklarımın etrafında spazm geçiriyor, iç kasları geriliyor. Kalçaları seğiriyor ve beni yerinden oynatmak için pelvisini aşağı doğru döndürmeye çalışıyor ama tek yaptığım ağzımın hareketlerini arttırmak, hatta nefesi kesilene kadar hafifçe emmek.

Başını sallıyor, gözlerini Darcy'ye dikmiş yalvarıyor, sesi çaresizlikle titriyor. "Hayır, baba, lütfen. Durdur onu. Boşalacağım. Senin için iyi bir kız olmak istiyorum. Lütfen, durdur şunu."

Darcy ona bakıyor, yüzüne karanlık bir sırıtma yayılıyor. "Oh, hayır, prenses. Şu anda kısıtlama altında olmadığınızı söylemeyi unuttum mu? İstedğin kadar gelebilirsin. Bu sahne sırasında birden fazla kez boşalmak isteyeceksin."

Emmy tekrar konuşmak için ağzını açıyor ama Darcy sikini hizalayıp o güzel pembe dudaklarının arasından geçirerek ağzından çıkmak üzere olan sözcükleri durduruyor. Gözleri açılıyor ve ben de çabalarımı iki katına çıkarıyorum, hatta dişlerimi klitorisinin üzerinde gezdirecek kadar ileri gidiyorum.

Bu işe yaramış gibi görünüyor. Emmy, orgazmı üzerine çökerken hem elime hem de yüzüme binerek yükseliyor. İniltisi Darcy'nin itişleriyle kesiliyor, ses düzensiz ve ıslak çıkıyor. Kesinlikle . İki dudağının arasında sıramın gelmesini istemeseydim, sikimi çıkarıp tam burada otuz bir çeker, döllerimin yere dökülmesine izin verirdim.

Yüzümün sürüşü sarsıntıya dönüştüğünde, düzeliyorum ve yüzümde ıslaklığını hissedebiliyorum. Parmaklarımı amından kurtardığımda kayganlaşıyor ve yalayarak temizlemek için ağzıma götürüyorum. Çok lezzetli, sadece biraz misk kokulu.

Darcy ağzını sikerken yavru kedimin gözleri kapalı, bir eli saçlarına sarılmış, o deliği kendi zevki için kullanıyor. İyi bir kız gibi

Tüm hafta sonu boyunca bizim için olduğu gibi, onu kullanmak istediği şekilde rahatladı, çenesini elinden geldiğince gevşetti ve öğürme refleksini tetiklediğinde buna karşı koymadı.

Boğazındaki tendonlar geriliyor ve gevşiyor, tıpkı mide kasları gibi, ama orada oturuyor, alıyor, yanakları her itişte çukurlaşıyor ve ağzının köşesinde tükürük birikmeye başlıyor, boğazından lezzetli, özensiz öğürme sesleri geliyor.

Sahne için gerçek bir planımız yok, onun ipuçlarını takip etmek ve kaldıracabileceği kadar çok kez boşalmasını sağlamak dışında. Ve belki ondan sonra birkaç kez daha, sadece ağladığını görmek için.

Ve onu shibari'nin zevkleriyle tanıştırmak, ki bu ancak iplere güvenmeyi başarabilirse gerçekleşecek, ki bunun gerçekleşmeye başladığını düşünüyorum. Eğer bırakabilirse, uçacak. Ve o zaman Darcy, bu kızın Derek ve benimle olduğu kadar onunla da uyduğundan emin olacak.

Her iki durumda da, bugün onunla işimiz bittiğinde, ya durması için yalvarıyor olacak ya da varlığımızı unutacak ve acıdan aldığı zevkten başka bir şey hissetmeyecek kadar derinlere çekilecek.

Bölüm 35

Emery

Damarlarımda yanan zevk geri çekiliyor ve geride bir pus bırakıyor. Kalp atışlarım gürültülü, her yerim karıncalanıyor, başım ağırlaşıyor ve umutsuzca amımda bir şey istiyorum. Hâlâ spazm geçiriyor ve boşluk göğsümü daraltıyor.

Dolu hissetmek istiyorum. Sahiplenilmiş hissetmek. Bir daha asla boş olmamak.

Gözlerimi açmak bir seçenek değil. Açarsam ağlayacağımı biliyorum ve bu sahnenin bitmesini istemiyorum. Çünkü bu sahnenin sona ereceği kesin. Gözyaşlarım onları çok istediğim için olsa bile.

Bu hafta sonunu kabul etmenin bir hata olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Angel'ın dışı doğru her itişinde burnumdan nefes almaya odaklanıyorum. Temposu pek tembel değil, daha çok kasıtlı olarak yavaş gibi ve ben

Hızını arttırmak istiyordu, saçlarımı tutuşu şimdiden kafa derimde bir yanık yarattı. Her birkaç itişte bir, tutuşunu sıkılaştırıyor ve eklenen gerilim pus oluşturmaya devam ediyor.

Sıcak, kalın ve sert bir şey klitorisime çarpıp son orgazmımın küllerini karıştırırken boğazım bir nefesin etrafında daralıyor. Ağzıma girmeye devam eden Angel'ın etrafında öksürüyorum ve nefes nefese kalıyorum, boğazımın ona karşı koymasına aldırış etmiyor, bu da içimin daha da ısınmasına neden oluyor.

Hiç *böyle* kullanılmamıştım. Evet, amım hatırlayabildiğimden daha fazla kullanıldı, ama asla bana sahip olmakla ilgili değildi. Sadece içine boşalacakları bir delikti. Ama bu dört adam? Beni çıldırtıyorlar. Duyularımın her birini canlandırıyorlar.

Kalınlığı klitorisimi birkaç kez daha dürttükten sonra aşağı kayarak amıma giriyor ve rahim ağzım şikayet edene kadar beni dolduruyor. Sıcaklık uyluklarımın arkasına doğru bastırıyor ve içime doğru ögütüyor.

Viper. Doluluktan neredeyse ağlayacaktım, çünkü, evet, bu. İhtiyacım olan şey bu. Onlara ihtiyacım var, ikisine de. Hepsini istiyorum. Bana verebilecekleri her şeyi.

Onu oraya hapsetmek, beni tok tutmaya zorlamak için bacaklarımı sırtına dolamaya çalışıyorum ama ayak bileklerimdeki, kalçalarımındaki ve garip bir şekilde bileklerimdeki gerginlik beni durduruyor.

Angel'ın saçımı bırakmasına neden olacak kadar sertçe geri çekiliyorum. Ciğerlerime birkaç nefes çekmeye zorlayarak gözlerimi açıyorum ve bacaklarıma bakıyorum, bakışlarım onları kollarıma bağlayan mavi ve siyah ipi, sonra da sandalyenin kolçaklarını alıyor.

"Ne-ne-" Pusun kenarlarında bir kafa karışıklığı titreşimi yanarken sorumu bile dile getiremiyorum. Kollarımın ve bacaklarımın etrafındaki karmaşık ve örülmüş düğümleriyle iplere bakıyorum. Ellerimi ve ayaklarımı oynatabiliyorum ve gerçek uzuvlarımın etrafında biraz esneme olsa da, esasen onların merhametine kalmış durumdayım.

Her iki deliğim de açıkta ve genişçe açılmış durumda. Ne isterlerse yapabilirler ve ben onları durduramam.

Kolay erişim pozisyonu.

Tek yapabileceğim ağlamak ve çığlık atmak olacak. Beni istedikleri gibi kullanabilirler.

Nefes alışım hızlanıyor ve kıpırdanmaya, hareket etmeye, herhangi bir şey yapmaya çalışıyorum ama Engerek'in sikinin amımı yerinde kilitlemiş olması beni daha da engelliyor ve kıpırdanmamın tek yaptığı kendimi ona siktirmek oluyor.

"Prenses, bana bak."

Başımı çevirip Angel'a bakıyorum. Bakışlarım hâlâ tükürüğümle ıslak olan sertleşmiş sikinden V'sine, karın kaslarına, göğüs ucu halkasının yanından geçip dövmelerinin kenarına, boynuna ve koyu mavi gözlerine doğru ilerliyor.

"Rengin ne?"

"Ben... Yeşil mi? Belki sarı." Cevabımı kekeleyerek verdim, çünkü emin değildim. Her şey hâlâ biraz havada ama bağlıyım ve bu kötü bir şey olmalı, değil mi? Bundan hoşlanmamalıyım. Çaresizim.

Oda çok ama çok sessizleşir. Müzik bile .

"İpler yüzünden mi? Serbest mi kalmak istiyorsun?" Soruları sorarken kulağa nötr geliyor ama en ufak bir şekilde nasıl sertleştiğini ve ağzının etrafında nasıl gergin çizgiler belirlediğini görebiliyorum.

Kalbimin hızlı atışı acı verici hale geliyor, sanki aynı anda hem şişiyor hem de düşüyor. Bu şekilde bağlanmaktan hoşlanmayacağıma dair endişesi açık, ama beynim ne söylediğimi anlamadan ağzım fısıltıyla cevap veriyor. "Amım açık. Ve kığım. Bu... Bu kolay erişim."

Angel'ın dudakları seğirir. "Evet, prenses. Ben de seni böyle istiyorum. Amın açık ve vücudun iplerimle bağlıyken. Ve ağzın..." Eliyle çenemi kavırıyor ve başparmağını ağzıma bastırıyor. Otomatik olarak emdiğimde inliyor. "Ağzını da aç. Sen iplerin seni bizim için güzelce ve sıkıca tutmasına izin verirken biz de bu iki deliği kullanacağız, tamam mı? Bunu benim için yapabilir misin? Rahatlayıp o iki deliğinle oynamamıza izin verir misin?"

Angel kığımından hiç bahsetmiyor. Sadece amımdan ve ağzımdan. Puslu havayı dağıtmaya çalışan gerilim azalıyor. Başparmağını ağzımdan çekmiyor ama ben yine de onun etrafında konuşmaya çalışıyorum. "Evet, baba."

"Sen bizim için çok iyi bir kızsın prenses." Angel başparmağını dilimin üzerine bastırıyor ve ağzım tükürükle doluyor. "Unutma, istediğin kadar boşalabilirsin. Sadece tüm zevkin tadını çıkar. Ben bitti diyene kadar işimiz bitmeyecek. Rahatla ve seninle oynamamıza izin ver. İplere güven. Bize güven."

Başparmağını kaldırıyor ve ben de başımı arkalığa yaslayıp gözlerimi kapatıyorum. "Tamam, baba."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz, Viper'ın aletinin geri çekilip tekrar amıma girerken kaydığını hissediyorum. Üzerimdeki ipler

Omuzları ve kalçaları her hamlede tenime baskı yapıyor. İçimde o kadar derin ki, keşke bacaklarımı açıp onu daha da içeri alabilseydim diyorum.

Ama yapamam.

Bu ip ağı tarafından yerimde tutuluyorum, bükülmüş ve elmas ve düğümlerden oluşan güzel bir desenle vücudumun etrafına bağlanmış.

Hiçbir şey yapmama gerek yok.

Kendimi ayakta tutmak için

değil.

Kendimi onlara sunmak için değil.

Tek yapmam gereken iplere ve onlara güvenmek.

Ve Angel istediğim kadar söyledi mi? Hayır...bekle...

Birden fazla kez gelmek isteyeceğimi ve iznim olduğunu söyledi. Bir çıt sesi dikkatimi çekiyor ve ardından yüksek bir titreşim geliyor. Oh, kahretsin. Aynı oyuncak mı?

Oh, Tanrım. Dünkü araba yolculuğu. Şimdi

anlıyorum. Bayılana kadar aralıksız

orgazm.

Çok benzer bir pozisyondayım ama bu sefer beni tutan onların elleri yerine Angel'ın ipleri.

Viper içime girerken hissettiğim bir sonraki hissin klitorisime karşı vibratör olmasını bekleyerek yerimde sarsılıyorum, ama bunun yerine eller köprücük kemiklerimin üzerinden aşağı iniyor ve göğüslerimi kavıyor, sıkıyor ve onlarla oynuyor. Parmaklar meme uçlarımı çimdikliyor, büküyor ve çimdikliyor ve ateş çizgileri amıma doğru fırlarken nefes nefese bir karmaşaya dönüşüyorum.

Yine de gözlerimi kapalı tutmak bir hata.

Angel meme uçlarımdan birini bırakıp diğerini sıkıştırıyor ve vücudumdan uzaklaştırıyor. İşkence göğsümü dolduruyor ve amımın sıkıca kenetlenmesini sağlıyor.

"Daddyyyyyy," diye mız mızlanıyorum, sonra meme ucuma doğru yoğun bir acı saplanınca ciyaklıyorum. Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve şu anda masaj yaptığı göğsüme bakıyorum ve kızarmış ucumdan sarkan küçük siyah bir kısaç görüyorum. Kelepçeden bir zincir sarkıyor ve Angel diğer meme ucuma da aynı muameleyi yapmaya başladığında, diğer kelepçeyi bir saniye geç görüyorum.

Her iki göğsümden de beyaz bir ateş fışkırıyor ve beynim bunun iyi mi yoksa kötü mü hissettirdiğini belirlemeye çalışırken gerginlik tüm kaslarımı kilitliyor.

Engerek homurdanıyor. "Siktir, hoşuna gitti. Amcığı sikimi sıkı. Zinciri çek."

Angel da aynı şeyi düşünmüş olmalı, çünkü zincir hemen vücudumdan çekiliyor. Meme uçlarım zinciri takip ediyor ve acının azalmaya başladığı yerde, şimdi varlığını haykırıyor. "Oh, hayır, hayır, hayır."

Bana aldırıyor ve zinciri nazikçe çekip çeviriyor, parmağının her kıvrımıyla her şeyi biraz daha geriyor.

Vibratörün uğultusu kulaklarımdaki kan akışından zar zor duyuluyor ama klitorisime dokunduğu anda hissediyorum. "Oh, kahretsin."

Tamamen kontrolüm dışında, amım sert bir şekilde kasılıyor. Vibratör ruhumu amımdan emmeye çalışırken tüm odağım klitorisime bastıran titreşimli çubuğa gidiyor. Sadece birkaç dakika önceki orgazmdan dolayı çok hassasım, ama beynim kapanıyor ve sessizce çığlık atarken ağzım açılıyor.

Meme uçlarımdaki acı uzaklaşıyor ve Viper'ın hareket ettiğini hissedebilsem de, sikişin kayması lanet olası titreşimlerin yanında ikinci planda kalıyor.

Göbeğim yanıyor. İslağım, çok, çok ıslak. Göğüslerim ağrıyor. Kalçalarım yanıyor. Daha fazlasına ihtiyacım var. Daha azına ihtiyacım var. Yapamam, bu çok hızlı. Klitorisim yanıyor. Normal boyutunun on katını hissediyorum. Dizlerimin daha geniş olmasını istiyorum. Birbirlerine daha yakın olsunlar istiyorum. İçimde başka bir penis istiyorum. Bir şeye ihtiyacım var. Her şeye. Daha fazlasına. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Bir yerden feryat figan bir ses geliyor ve içimdeki ateş uçurumun kenarına doğru savrulurken benden geldiğini zar zor fark ediyorum.

Ensemden terler boşalıyor ve Viper'la birlikte itmeye başlıyorum, bağlarımın izin verdiği ölçüde oyuncağa sürtünüyorum. Buz mavisi gözleri bana bakıyor, ilk geceki o vahşi açlık bakışı yine var. Sanki aynı anda hem canımı yakacak hem de bundan zevk alacakmış gibi. Oyuncağı bir kez bile hareket ettirmiyor, bunun yerine herhangi bir hareketle yerinden çıkaramayacağım kadar basınçla klitorisime bastırıyor.

Daha sert bir hamle yapıyor ve ben daha vücudumdaki yanmayı hissetmeden boşalacağımı biliyorum. Vibratör tüm orgazmım boyunca klitorisimin üzerinde kalıyor, hızı durmak bilmiyor. Parmaklarım uyuşana, ayaklarımın altı karıncalanana ve ağzım kuruyana kadar kalıyor.

Ve sonra daha da uzun süre kalır.

Acımaya başladı. Klitorisim titriyor ve kalçalarımın altına aşağı zevk fişkırıyor. İplere karşı mücadele ediyorum, dönüp duruyorum, işkenceden kurtulmaya çalışıyorum.

"Hayır, hayır, hayır, lütfen dur. Canım acıyor. Lütfen," diye yalvarıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülüyor. "Lütfen baba. Daha fazla istemiyorum."

Beyaz sıcak çizgiler içimi yakıyor ve zar zor nefes alabiliyorum. Viper hâlâ içime girip çıkıyor ve kendi dölümün de yardımıyla amımdan özensiz sesler çıkmasına neden oluyor.

"Kim demiş ne kadar alacağına sen karar verirsin diye?" Viper dişlerini sıkarak soruyor. Boştaki eli uyluğumun arkasından dizime doğru sürtünüyor, sonra durup bacağıma sıkıca kavıyor. "Yeterince içtiğini söylediğimizde duracağız, bir an önce değil."

"Pl-" Bir sonraki yalvarma girişimim bir elin saçımı tutmasıyla kesildi, başım çevrildi ve ağzıma zorla bir penis sokuldu, yine.

"Sakin ol prenses," diyor Angel sert bir sesle. "İyi bir kız ol ve o horozu boğ, hepsi bu prenses. Kukuna ne olduğu hakkında endişelenme, sadece sikimde boğul. Seni iyi hissettirmemize izin ver."

"çok sıkı, kedicik. Kilitlenmiş ve sikimin etrafında titreşiyor. Ve çok ıslaksın. Kahretsin, daha önce hiç bu kadar ıslak bir am hissettiğimi sanmıyorum. Bizim için çok iyi. Göğüslerindeki dölleri görmek için sabırsızlanıyorum."

Vibratör çıkarılıyor ve ben iplere doğru sarkıyorum. Amım hayali titreşimlerle uğulduyor ve kemiklerim jöle gibi hissediyor. Beni ayakta tutan tek şey Angel'ın güzel ipleri ve içimdeki iki yarak. Beni sandalyeye sıkıca bağlıyorlar, ona ve Viper'a güzel ve açık kalmamı sağlıyorlar.

Angel ağzımdan çekiliyor ve vibratör geri dönüyor, ama bu sefer sıkıştırılmış meme ucumda. Sıkıştıran acı geri dönüyor, ama zevkle birleşiyor ve vücudum geri çekilmek mi yoksa içine itmek mi istediği konusunda hiçbir fikre sahip değil. Aynı anda, amımdaki alet çıkarılıyor ve geri dönen boşluğa hıçkırıyorum.

"Hayır," diye mırıldanıyorum, ama sonra dudaklarıma sürtünen bir penis var. Açgözlülükle ağzımı açıyorum ve emiyorum, aleti kaplayan misk kokulu ıslaklık tamamen içeri kaymasına yardımcı oluyor.

Burnum bu yeni aletin dibindeki deriye gömülüyken, boğazım sıkılsa bile dilimi emiyor ve çalıştırıyorum. Öğürürken ağzımın köşesinden tükürük akıyor.

"Siktir, evet, kedicik. Sikimi yala. Şu haline bak. Bizim için dağınıklaşıyorsun." Viper saçlarımı topladı ve çekmeye başlarken geri tuttu.

Tam geri iterken, bir aletin amımda sıraya girdiğini hissediyorum. Angel. Angel beni tekrar ve ben tam ve mükemmel olacağım.

Vibratör diğerk meme ucuma geçiyor ve Angel içime girerken Viper'ın aletinin etrafında inliyorum. İçime girdikten sonra hiç yavaşlamıyor. Kalçalarımın arkasını kavlıyor ve hızlı kalp atışlarıma uygun bir tempoyla içime giriyor.

O kadar ıslağım ki, teninin benimkine her çarpışında bunu duyabiliyorum. Ona ulaşmak istiyorum. Ya da Viper'a. Onları hissetmek istiyorum.

Ama iyi olmaya ve sadece hissetmeye ihtiyacım var. Beni iyi hissettirmelerine izin vermeliyim.

Vibratör göğsümün alt tarafına ve karnıma doğru ilerliyor. Klitorisime tekrar dokunma fikrinin verdiği korku ve heyecan aynı anda içimi dolduruyor.

Bir daha orgazm olamam.

En azından yapabileceğimi sanmıyorum. Klitorisim garip ve şişmiş hissediyor ve sinirlerin hepsi kızarmış. Ayrıca, sonuncusu yüzünden hâlâ karıncalanıyorum. Angel içime her girdiğinde, içime bir şok gönderiyor ve ateş zonları patlatıyor.

Ama vibratör klitorisime gitmiyor.

Her iki kalçamın üzerine yerleştiriliyor ve orada bırakılıyor, başı bir kalçamda titreşiyor ve kordon diğerinin üzerinde sallanıyor.

Klitorisime çok yakın, ama yeterince yakın değil ve titreşimler leğen kemiğimden geçerek doğruca amıma iniyor.

Zincir çekiştiriliyor ve ben Viper'ın aletinin etrafında soluk soluğa kalıyorum, karın kaslarım kasılıyor.

"Ah, ne demek istediğini anlıyorum," diyor Angel. "Amcığı meme uçlarına çok tepkili. Sanki birbirlerine bağlılar. Belki de Xavier'e onları deldirmeyi sormalıyız. Sonra onlara güzel şeyler asabiliriz. Ne dersin prenses? Güzel piercingli meme uçları ister misin?"

Pembe ve mor taşlı halterlerle meme uçlarıımın görüntüleri zihnime saldırıyor. Püsküller. Boncuklu zincirler. İnciler.

Babalarım istediğı için delindiklerini bilmek evet demem için yeterli. Bütün evetlere. Ne kadar evet varsa. Bir anlaşma sesi çıkarmaya çalışıyorum ve Viper sikiinin etrafında hissederken yemin ediyor.

Viper çekiliyor ve ben havayı emiyorum. Angel oyuncağı hareket ettirmeden hızını artırıyor. Vücutlarımızın birleştiğı yere bakıyorum ve her çekişinde aletinin ıslaklığımla kaplandığını görüyorum. O içeri iterken müstehcen, ıslak bir alkış sesi müziğe katıldı.

Angel her iki kalçamı da tutarken Engerek göğsümün altını avuçluyor. Engerek becerikli parmaklarıyla kısıkcacın her tarafına masaj yapıyor, asla

diğer göğse geçmeden önce onu çarpmak.

Ağzım hafifçe açık, etimle oynamasını izliyorum. Tam içimde alevlenen yeni korlara alışmaya başlamışken, Angel çekiliyor ve Viper bırakıyor. Bomboş ve dokunulmamış bir halde kalıyorum.

Kaçan hıçkırık, minnettarlık ve yıkımın kafa karıştırıcı bir karışımıdır.

Ama endişelenmeme gerek yok, çünkü Angel beni tamamen terk etmiyor. Kamburunun oturup beyaz asayı eline alıyor ve havada tutarken titreşmeye devam eden asayı inceliyor. "Sence bu onun içine sığabilir mi?"

Nerenin içinde?

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," diye öneriyor Viper ve Angel'in arkasında durmak için yaklaşıyor. "Tam deliğine dayayın ve itin. Bakalım oyuncağı da bizimkileri emdiği gibi emecek mi?"

Beynim sahnenin o kadar gerisinde kalıyor ki, daha kelimeler doğru düzgün kaydedilmeden Angel yuvarlak beyaz kafasını girişime bastırıyor. İçim ciğerlerime doğru emilirken nefes alıyorum. Bacaklarımın arasından ıslak, höpürdeten sesler geliyor ve çığlık atıyorum, iplere karşı daha çok mücadele ediyorum, hatta sandalyeyi biraz kaydırmayı bile başarıyorum.

"Hayır, hayır, hayır," diye bağıriyorum daha fazla baskı uygulandığında ve titreşimler daha derine indiğinde. "Hayır, lütfen yapma. Yapamam. Çok büyük. Sığmaz. Lütfen, hayır."

"Bu güvenli bir kelime değil prenses. Benim için nefes ver," diye emrediyor Angel ve zor da olsa dediğini yapıyorum.

Oyuncak içime doğru kayarken, başım dönüyor. "Oh, fuccckkkk."

Değneğin başı içimde bir noktaya doğru uğulduyor ve bu da içimin kıvrılmasına neden oluyor. Tüm göbeğim yanıyor, tamamen yanıyor. Pelvisim oyuncağın içine doğru sallanmaya başlıyor, elimden geldiğince havayı kamburlaştırıyorum.

"Haklıydın, onu tam içine çekti."

Değnek sarsılıyor ve ben nefes nefese kalıp inliyorum, vajinamın ön duvarına ani bir baskı uyguluyor ve bu hafta sonuna kadar hep bir efsane olduğunu düşündüğüm G noktamı daha da uyarıyor.

"Güzel, biz kısa bir mola verirken onu bu şekilde bırakabiliriz."

Beni böyle bırakmak mı? Ne?

Sözleri beynimi zar zor gıdıklıyor ve bu sefer gözlerim kapandığında bu tamamen istemsiz oluyor. Dolabın yanına oturup iki şişe su açtıklarında, her ikisinin de aletleri hâlâ dışarıda ve sert.

Boğazım ağrıyor, karın kaslarım yanıyor ve tüm bu süre boyunca amım oyuncacağın etrafında titriyor.

Beni ne kadar süre böyle bırakıyorlar bilmiyorum ama arada bir içlerinden biri klitorisimle oynuyor ya da ağzımı sikmeye geliyor. Her yerim ıslak. Döllerim kalçalarımın altına aşağı sızıyor, gözyaşlarım ve tükürüğüm çenemden aşağı ve göğsüme damlıyor ve tüm vücudum ter içinde .

Ama bunların hiçbirini fark etmiyorum, çünkü başka bir orgazm geliyor. Bunu hissedebiliyorum. Yavaş hareket eden bir yanma, boyut ve ivme kazanıyor.

Vibratör yavaşça, çok yavaşça amımdan çekilirken bir penis dudaklarıma sürtünüyor. Alet dudaklarımdan içeri doğru itilirken itiraz etme şansım olmuyor. Artık her şey o kadar gevşek ki, başımın arkasındaki tutuşla savaşıyorum, sadece penisin boğazıma kaymasına izin veriyorum.

Tamamen hareketsiz kalışından Viper olduğunu anlıyorum, boğazım aletin tepesi etrafında kasılıyor. Geri çekilmeye ve sık bir şekilde itmeye başlıyor, her şeyi tekrarlamadan önce ciğerlerimi doldurmam için bana sadece birkaç dakika veriyor.

Oyuncak nihayet tamamen çıkarıldığında amım aralıklarla açılıyor.

Aletini sertçe emerken Viper inliyor, yavaş yavaş yanan ateş bir cehenneme dönüşüyor ve hızla kontrolümden çıkıyor.

"Yaklaşıyorum, kedicik. O kelepçeli meme uçlarına boşalacağım. Beni mısın? Daha sert em, evet, aynen . Siktir, kedicik. Benim için çok iyi bir kızsın. İşte geliyor, hazır mısın?"

Olabildiğince sert emiyorum, çenem ağrıyor, boğazım sıkılıyor. Viper çekilmeden önce iki kez daha itiyor, elini sikinin etrafına sarıyor ve göğsümün üzerine boşalmadan önce göğüslerimin üzerinde sarsıyor. Sıcak, ıslak yükü tenime ve meme uçlarıma iniyor.

"Oh, ," diye fısıldıyorum, Viper'ın üzerimde bıraktığı pisliği hayal ediyorum. Birden, vibratör tekrar bastırıldığında klitorisim yanıyor.

"Hayır, lütfen. Bir daha olmaz. Yapamam. Hayır, hayır, lütfen baba. Lütfen, yapamam, yapamam, yapamam-" diye haykırırken Angel'ın aletini aşağı doğru itip sıkıyorum.

Çok iyi hissettiriyor ama iyi de hissettirmiyor. Yakıyor. Karıncalanıyor. Acıtıyor. Damarlarımda beyaz ateş yanarken ağlamam hıçkırık ve seğirme feryatlarının karışımına dönüşüyor.

Angel'la arama en ufak bir mesafe bile koymaya çalışarak sandalyeyi çekip çırpıyorum ama o bana vurmaya devam ediyor.

Değneği klitorisime doğru tutuyordum. Beynim tamamen kızardı. Göğüslerim ağrıyor, meme uçlarım karıncalanıyor ve kahretsin, sızdığımı hissedebiliyorum.

Hareketleri vibratörü itip kakıyor ve vibratörün klitorisime mükemmel bir şekilde temas ettiği ve sonra yana doğru çarparak bana yarım nefeslik bir rahatlama sağladığı dolambaçlı bir döngüye giriyoruz.

Ama bir şekilde, aynı zamanda değil.

Diri diri yanıyormuşum gibi hissediyorum.

"Hadi presnes. Bir tane daha. Yapabilirsin. Bana bir tane daha verebilirsin. Tam orada, hissedebiliyorum. Amın şu anda o kadar dar ki." Angel her kelimenin üzerine bastırarak, zevkini fiziksel olarak dile getirerek homurdanıyor. "Bir tane daha istiyorum. Sikiimin etrafına boşaldığını hissetmeliyim, sonra bu daracık küçük amcığa boşalacağım. Kahretsin, sanki benim için yapılmış gibi hissediyorum. Bir orgazm daha, presnes. Yapabilirsin."

Sözleri zar zor . Sinirlerim durmam için çılgılık atıyor. Her şeyi durdur. Her şey karıncalanıyor. Her şey yanıyormuş gibi hissediyorum. Her kasım stresle çılgılık atıyor. Kulaklarımda bir uğultu var ve kanım damarlarımda kükrüyor.

"Aşağı it, presnes. Sık. Kendini benim sikime bırak."

Sıkmaya çalışıyorum, sanırım başarıyorum. Ama sonra Angel vibratörü yeniden ayarlıyor ve artık daha sık olan itişleriyle hareket etmiyor, artık bir şeyleri yoldan çekmiyor.

Amansız titreşim çok fazla. Bayılacakmışım gibi hissediyorum. Yüzüm uyuşuyor ve ağzım açık kalıyor. Sanırım çılgılık atıyor olabilirim. Nefes alıp almadığımı bile bilmiyorum. Derimin her zerresine iğneler batıyor. Görüşüm tünelleşti ve tek görebildiğim klitorisimdeki beyaz vibratör Angel'ın sikinin içime girip çıkması.

Başımı sallıyorum. *Yanıyor*. Boşalmayacağım. Klitorisim hemen yanacak. Zevk acıtıyor. Yapamıyorum.

Göğüslerimin yan tarafına bir şey sürtünüyor, sonra meme uçlarımda acı patlıyor, tam o sırada tam hızda yukarı ve uçurumun kenarına fırlatılıyorum ve bilincim bir havai fişek gibi patlıyor. Son bilinç parçam da karanlığa gömülürken bir erkek iniltisi sisi noktıyor.

Clzpscc c2

Derek

Daireye girip arkamdan çarparak kapanmadan önce kapıyı yakalamak için hızla döndüğümde dairenin içinden akan müziği duyduğumda şok oldum. Darcy'nin sahnesi şimdiye kadar bitmiş olmalıydı, ama görünüşe bakılırsa devam ediyor olabilir.

Daireye giden kısa koridordan aşağı iniyorum ve sonra açık kapıya geri dönüyorum. Burada ne yapmalıydım? Darcy -ve Hudson- Emery ile eğlenirken Xavier ve benim daireden ayrılmamız konusunda gerçek bir tartışma yoktu. Sahnelerimizi tartışırken hepimizin yaptığı bir varsayımdı sadece.

Kapıyı yavaşça kapatarak gürültüyü azaltıyorum, ardından saati kontrol edebilmek için yemeği diğer elime alıyorum.

Beklediğim gibi, sahnenin şimdiye kadar bitmiş olması gerekiyordu. Cebime uzanıp bir mesajı kaçırmış olma ihtimalime karşı telefonumu kontrol ediyorum ama hiçbir şey yok. Sahnenin bittiğine ve daha fazla zamana ihtiyaç duyduklarına dair kesinlikle hiçbir belirti yok.

Şüpheye düştüğünüzde, orijinal plana sadık kalın.

Elimden geldiğince sessiz bir şekilde daireye giriyorum. Hemen ardından Hudson ve Darcy'yi dairenin en uzak köşesinde, Darcy'nin ipleri için ayırdığı alanda görüyorum.

İkisi de hâlâ üstsüz ama ellerinde su şişeleri, önlerindeki bir şeye -ya da birine- bakıyorlar.

Elimden geldiğince sessiz bir şekilde kağıt poşeti mutfak tezgahının üzerine bırakıyorum ama yeterince sessiz olmamış olmalı ki Darcy dönüyor ve göz göze geliyoruz. Elindeki yarısı boş su şişesiyle beni selamlıyor, sonra da onlara katılmamı işaret ediyor.

Gördüğüm şey için hazırlıklı değilim.

Emery, Darcy'nin tasarladığı özel sandalyede, başını koltuk başlığına yaslamış ve yana dönmüş bir şekilde uyuyor. Her biri karmaşık bir şekilde örülmüş mavi ve siyah ipin çeşitli tonlarıyla kaplıdır ve uçları sivri parlak kırmızı meme uçlarına sahip göğüslerini kaplayan kurumuş sperm vardır.

O zaman kelepçeleri kullanmaya karar verdi. Bu gece hep birlikte sorgulama yaptığımızda kelepçelere tepkisinin ne olduğunu öğrenmek ilginç olacak.

Bakışlarımı vücudundan aşağıya, genişçe açılacak şekilde bağlanmış kalçalarına ve amcığına doğru izliyorum - kahretsin, içinden döl damlıyor mu? - o da dün gece olduğu gibi kırmızı ve kabarık.

Derin nefesler alıyorum çünkü kan kesinlikle güneye doğru akıyor olsa da şu anda sertleşemiyorum. Xavier'in sahnesi öğle yemeğinden sonra ve benim de bunda bir rol oynamam gerekiyor. Önümüzdeki birkaç saati kesinlikle sertleşerek geçiremem. Bu Xavier'in sahnesini mahveder.

Ama lanet olsun, bu hiç kolay değil.

"Ne zamandır dışarıda?" Girişinde başka bir damlanın oluşmaya başlamasına yetecek kadar döl birikirken soruyorum.

"Sadece birkaç dakika. İstedğim tüm fotoğrafları çektim ve bir dakika içinde onu çözeceğiz." Bana telefonunu uzatıyor, ben de resimler arasında geziniyorum.

Darcy bu olayda bile sanatsal eğilimlerini gösterir.

Göğüslerinin arasındaki düğümün dölle kaplı yakın fotoğrafları var. Ve bileklerini ayak bileklerine bağlayan düğümler. Aminin yanından çekilmiş ve vücudunu hedef alan bir fotoğraf var, tüm bunlar amını asıl çekimin dışında tutarken zevkli bir şekilde. Aminin daha az zevkli görüntüleri olsa da, benim favorim içinde bir parmak olan ve parmağın etrafına sızan döl. Ve yüzünün başka bir fotoğrafı, orgazm sonrası durumunda rahatlamış, saçları dağınık ve yanakları pembe.

İlk döl damlacıklarının bir video bile var. Ama son atış... Siktir.

Neye baktığımı anlamam bir saniye sürüyor ama anladığımda sikimin sertleşmesine karşı verdiğim savaşı kaybediyorum.

Kamera Emery'nin altında, büyük olasılıkla yerde ve içinden akıp düşmeye başlayan bir damla spermi yakalamak için mükemmel bir şekilde konumlandırılmış.

Nabzım kulaklarımda güm güm atıyor.

"Sahne nasıldı? Elinizde bir ip tavaşanı mı var?" Darcy'nin ne düşündüğünü biliyorum. Eminim hepimiz bunu düşünüyorduk.

Hepimize uyuyor mu?

Uzun vadeli bir sözleşme teklif edebileceğimiz kişi o mu?

"Henüz kesin bir şey söyleyemem. İplere karşı mücadele ettiği bir an oldu ama onunla konuşmayı başardık ve tekrar rahatladı. Sormamıza rağmen bir kez bile güvenli bir ifade kullanmadı. İçinde bulunduğu diğer tüm mücadeleler, iplerin kendisinden ziyade içinde bulunduğu çıkmaza yönelikti. Zamanla ve pratikle onları seveceğini düşünüyorum." Sesindeki umut benimkini de tetiklemeye yetiyor. "Rahatlamadan önce dövüşmesi gerekiyor. Kendini teslim ettiğinde çok güzeldi."

Onunla dünkü sahnemde ve dün gece Hudson'ın fantezisinde, bizim sapkınlıklarımız konusunda bu kadar deneyimsiz biri için mükemmeldi. Ve görünüşe göre Darcy ile tanışabilecek.

Darcy'ye telefonunu geri verip sırtını sıvazlıyorum ve mutfığa doğru yöneliyorum. Eğer Emery'nin yanında biraz daha kalırsam, bir süre için son orgazmımı onun göğsündeki döllere eklenen bir el işi üzerinde kullanacağım.

Kendime gelmem lazım. Sanki yine ergenlik çağındayım.

Yemekleri buzdolabına koymaya giderken ikisinin mırıldanmaları beni takip ediyor.

Bu kız.

O bizim olacak. Bunu hissedebiliyorum.

Mutfakta benimle birlikte başka birinin olduğuna dair aldığım tek uyarı hafif bir hava değişimi. Döndüğümde, Xavier'i mutfak adasının uzak tarafına yaslanmış, önündeki tezgahın üzerinde siyah bir hediye çantası buluyorum.

Onun hediyesi.

Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama Cuma gecesinden beri bu konuda biriyle mesajlaşıyor.

"Ona gitmek istiyor musun?" Yanına giderken sessizce sordum.

O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki soruyu tekrarlamam gerekip gerekmediğini merak ediyorum. "Hayır, şu anda onlara ihtiyacı var. Onu yakında alacağım."

Darcy bağları çözme işlemine başlarken müzik bir akapella şarkı grubuna dönüşmüştür ve ses seviyesi daha düşüktür. Hudson Emery'nin diğer tarafına geçer ve oradaki düğümler üzerinde çalışır. İlerledikçe, özellikle düğümlerin olduğu yerler olmak üzere bacaklarını ovuyor ve masaj yapıyor.

Buradan ayrıntıları göremiyorum ama Darcy'yi rutinini bilecek kadar çok izledim. Bu onun tedavi sonrası bakımının bir parçası ve denizaltının gerçek dünyaya yeniden bağlanmasına yardımcı olmasının bir yolu. Onu serbest bıraktığında ve kollarına sarıldığında, onun dediği gibi, hala biraz uçucu olsa da, uyanmış olmalı.

Bu düşünce kalbimi ısıtıyor ve yüzüme bir gülümseme yerleştiriyor.

Xavier ve ben yerimizden izliyoruz. İkisinin Emery'yi kurtarması çok uzun sürmedi ve sonunda Darcy göğüs parçasını çıkarırken Hudson onun vücudunu destekledi.

Hala gömleksiz olan Darcy, Emery'yi sandalyeden kaldırır, çıplak bedenleri birbirine bastırılır ve onu kanepeye doğru taşır. Oturduktan sonra onu göğsüne yaslar ve ikisinin de kocaman bir nefes alış veriş i çok sevimlidir. Sanki bu anı birlikte yaşamaya ihtiyaçları varmış gibi.

Xavier ve ben harekete geçtik. Buzdolabından birkaç şişe su alıp sehpayı götürüyorum ve Emery yanımıza döndüğünde içmesi için birinin kapağını açıyorum.

Hudson, Darcy'nin daha sonra uğraşacağı kadar büyük bir karmaşa olmasın diye ipler ve oyuncaklarla ilgileniyor ve Xavier, Emery'nin üzerini nazikçe örttüğu bir battaniyeyle beni kanepede karşılıyor. Gözleri açık ama odaklanmamış, göz bebekleri hala geniş ve normalde orada olan güzel elanın çoğunu ele geçiriyor.

Tam olarak aramıza dönmedi ama konuda yardımcı olabilirim.

Yanlarına oturuyorum ve ayaklarını kucağıma koyuyorum. Ayak bileklerinin etrafında birkaç kırmızı iz, baldırlarında bir nokta ve uyluklarının etrafında halkalar var. Masajıma ayaklarından başlıyorum.

Ayak parmaklarından başlayarak ve yukarı doğru ilerleyerek, baskıyı eşit ama hafif tutuyorum, sadece aklının gittiği yerden uzaklaşmadan iyi hissettirecek kadar. Diğerleri konuşmaya başlıyor ama ben aldırmiyorum, onun yerine bebeğime odaklanıyorum ve tekrar bir alt düşme olayı yaşamadığımızdan emin oluyorum.

Alt uzaya geçiş şekli hala aklımı başımdan alıyor. Sanki buraya değil de oraya aitmiş gibi. Sanki bizim dünyamızın grisi için yaratılmış gibi.

Başparmağımı ayağının kemerine bastırdığımda ayağı kavrayışında seçiriyor ve bakışlarımı yüzüne yöneltiyorum. Gözlerimiz birleşiyor ve Darcy'nin göğsüne sarılmış, battaniyeyi yüzüne kadar çekmiş halde çok küçük görünüyor. Gözlerini baykuş gibi kırıyor ve hafif bir seğirme dışında başka hiçbir hareket yapmıyor.

Ayağının kemerine tekrar bastırıyorum ve başka bir seğirmenin yanı sıra kaşlarının arasındaki küçük bir çatıkla ödüllendiriliyorum. Çok sevimli. Bu kez, bir elimle bileğini sıkıca kavrariken, parmak uçlarımı ayağının tabanında gezdiriyorum, tırnaklarım hafifçe sürtünüyor. Tüm bacağı sarsılıyor ve gıcırıltılı bir ses çıkarıyor.

Emery bana ters ters bakıyor, ben de dilimi ona doğru uzatıyorum. Gözlerinde şaşkınlık parlıyor ve sırtarak yüzünü Darcy'nin göğsüne gömmeden önce yanakları pembeleşiyor. Kıkırdıyorum, kalbim ağırlaşıyor ve doluyor ve ayak değiştiriyorum.

Diğer üçünün yaptığı konuşma duraklıyor ve hepsi Emery'ye odaklanıyor. Yüzünü gizlemesi muhtemelen iyi bir şey çünkü tüm bu ilginin içindeki kız çocuğunu çok sinirlendireceğinden eminim.

Umutsuzca içindeki veletle tanışmak istiyorum. Birkaç kez dışarı baktı, ama sadece kısa bir süre. İçimden bir ses onun da en az bebek kız kadar harika olacağını söylüyor, ama kendi yaramaz tarzıyla. Sabırsızlanıyorum.

"Prenses? Her şey yolunda mı?" Darcy battaniyenin altından Emery'nin sırtını okşarken soruyor. Diğer kolu battaniyenin altına kayıyor ve Emery'nin ayakları kucağımda seçiriyor, sonra biraz daha açılıyor.

İçimden, Darcy'nin davranışına gözlerimi deviriyorum. Ama gerçekçi olmak gerekirse, benim sahnemden sonra sahiplenme duygumun tavan yaptığını biliyordum, bu yüzden adamı suçlayamazdım.

Ondan bir mırıltı geliyor ama ne anlayamıyorum. Ama Darcy onun peşinde. "O da neydi?"

Emery başını bana doğru çeviriyor ama gözleri kapalı, yanakları hâlâ kıpkırmızı. "Her şey hâlâ uçuşuyor. Ve karıncalanıyor." Son kısmı sonradan aklına gelmiş gibi ekledi.

Hudson sehpanın üzerine oturdu ve açık su şişesini Darcy'ye uzattı. Bir süre şişeye bakar ve sonra iç çekerek kolunu battaniyenin altından çıkarır, iki parmağının ıslaklıktan parladığı bellidir. Su şişesini kabul ederek Emery'yi biraz daha dik oturmaya teşvik eder, böylece ortalığı dağıtmadan içmesine yardımcı olabilir.

Narin bir el beliriyor ve kız şişeyi alıp yudumlamaya çalışıyor ama Darcy kızın içtiği su miktarından memnun olana kadar şişeyi kaldırmıyor. Sonra ona surat asıyor ve bu çok sevimli. Adam ona kaşlarını kaldırıyor ve Darcy ona aldır mıyormuş gibi davranarak tekrar ona sokuluyor.

Veledede küçük bir bakış daha.

Başka tarafa bakmam gerekiyor ve Hudson'ın da gülümsemesini saklamaya çalıştığını görüyorum. Emery şimdiye kadar ne yapacağını biliyor olmalıydı. Her sahneden sonra ona bir şişe su içirmedik değil. Bunu genellikle atıştırmalıklar ya da bir yemek takip eder. Ve genellikle de kestirir.

Şişe sehpaye geri konduğunda ve herkes yeniden yerleştğinde, masajımı yeniden başlatıyorum ve onunla kontrol etmeye başlıyorum. "Darcy ile olan sahneni nasıl buldun?"

Gözleri tekrar kapandı ve dudaklarında bir gülümseme oluştu. "İnanılmazdı."

Emery'yi çok yakından izlediğim için Darcy'nin bıraktığı kocaman nefesi fark ediyorum. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve kucağındaki kıza bakarken yüzündeki rahatlama ve mutluluk ifadesini görebiliyorum.

"Peki ya ipler, prenses? Onlar nasıldı? Tekrar denemek ister misiniz?"

Bir an kaşlarını çatıyor, sonra başını sallıyor. "Hayır."

Darcy kaskatı kesiliyor, şaşkın bakışları benimkilere yöneliyor. Ama Emery ona verdiği ani acıdan habersiz konuşmaya devam ediyor. Aslında hepimize. Çünkü eğer ipler onun için bir hayırsa, o zaman hepimiz için bir hayırdır.

"Başka birinin beni böyle bağlamasını istediğimi sanmıyorum. Kendimi bıraktığımda inanılmazdı. İpler beni tuttu, bana yardımcı oldu.

Darcy Baba ve Hudson Baba için iyi. Kendimi çok güvende ve emniyette hissettim. Başka birine güvenebileceğimi sanmıyorum." Kelimeleri bilinç akışı gibi ağzından dökülüyor ama bir şey dikkatimi çekiyor.

"Başka biri mi? Neden başka biri seni bağlasın ki bebeğim?" Kalbim göğsümde hızla atıyor.

"Biliyor musun, bu hafta sonu bittiğinde? Bunu başka biriyle yapabileceğimi sanmıyorum. Sadece Darcy Baba'yla. Ona güveniyorum. Ama sadece bu hafta sonu var. Yani, başka kimse yok."

Boğazımdaki düğümlenmeyi aşip bir sonraki sorumu sormak zor oluyor ama hepimizin cevaba ihtiyacı olduğunu bilerek başarıyorum. "Peki ya Darcy Baba seni tekrar bağlamak isterse, bu senin için sorun olur mu?"

Gözleri hâlâ kapalı, gülümsemesi yine hülyalı bir hal alıyor. "Evet."

"Peki ya seni tekrar oyuncağım olarak kullanmak istersem?" Hudson soruyor, sesi boğuk. "Seni arkadaşlarımla paylaşmak? Seninle herkesin içinde oynamak?"

Tek gözünü kırarak açıyor ve Hudson'a bakıyor. "Hafta sonu bittiğinde bile mi?"

Ona cevap vermiyor, sadece bakıyor, cevabını bekliyor.

Emery battaniyesine iyice gömülür ve gözünü tekrar kapatır. "Evet."

"Bebeğim..." Başlıyorum ama soramıyorum.

Emery'nin göz kapakları titreyerek açılıyor ve şimdi daha uyanık bir şekilde doğrudan bana bakıyor. "Baba..." Sonra başını sallıyor, önce yavaşça, güzel gözlerini şaşkınlık kaplıyor çünkü hafta sonunun ötesini sorduğumuzu açıkça anlamaya başlıyor. "Ama-"

"Gidip duş almaya ne dersin?" diyerek sözünü kesiyorum, kalbim sinirden göğsümde güm güm atıyor.

Bu konuşmayı yapmaya hazır değiliz. Xavier'in hâlâ onunla olan sahnesine ihtiyacı var ve bu onun için nispeten uysal olsa da açık ara en zorlayıcı sahne olacak. Emery için bu, korkusunun sınırlarını zorlayacak ve bu da onun çok hoşuna gidecek.

Diğer sahnelerimizi sevdiği kadar bunu da severse, ancak o zaman bu konuşmayı yapabiliriz.

Hudson ayağa kalkar ve kollarını Emery'ye uzatır. "Hadi gel, kedicik. Seni temizleyelim ve sonra istediğin kadar sarılabiliriz."

Hudson onu battaniyesiyle birlikte kollarının arasına alırken Darcy öne doğru kayar. Sonra üçü yatak odasına doğru yürüyor ve kapı kapandığında gözden kayboluyorlar. Dönüp uzak köşesine bakıyorum,

Xavier'in sessizce oturduğu yer. Emery'nin onu orada otururken gördüğünden bile emin değilim, çünkü sırtı ona dönüktü.

Kısa bir an için, o kadar hızlı ki hayal mi ettim diye düşünüyorum, yemin ederim özlem görüyorum.

Kahretsin, umarım onunla olan sahnesi hoşuna gider. Aksi takdirde, dördümüz arasında oluşmaya başlayan bu çok hassas umut balonu paramparça olacak ve bundan geri dönebileceğimizden emin değilim.

Bölüm 37

Emery

Oakley: **kitty emoji*'n nasıl? Beyaz bayrak sallamaya başlamadın mı daha? Sana şu çörek yastığı şeylerinden sipariş etmemi ister misin?*

Yüzüme yayılan sırtış yüzünden yanaklarım ağrıyor. Oakley'nin alaycılığından gerçekten hoşlanmaya başlıyorum. Çok yüksek dozda masumiyetle karıştırılmış, ancak yargılamasının - en azından kısa mesaj yoluyla - temelde var olmadığı gerçeği, onu sonsuza dek tutmak istememe neden oluyor.

Bir yıl boyunca birbirimizle yaşamak zorunda kalmamıza rağmen bana şeker randevularından bahsettiğinde hiç umursamadı.

İlk toplu tecavüzüme gitmemi engellemeye çalışmadı, hatta o kadar ileri gitti ki parasını ödedi.

Sonra da babalarla geçireceğim uzun hafta sonu için ihtiyacım olan her şeyi tedarik etti.

Ve son olarak, birkaç saatte bir bana mesaj atarak pırzolaya dönüştürölüp nehre atılmadığımdan emin olmaya çalışıyor.

Bacaklarımı kanepede daha yukarı çekiyorum ve birini popomun altına sıkıştırıyorum. Hassas olsam da gerçek bir acı çekmiyorum. Her şey gerçekten iyi kullanılmış gibi. Yani, gerçekten, gerçekten iyi.

Ben: **kitty emoji* gayet iyi. İlginiz için teşekkür ediyor ve kendisine çok iyi bakıldığını bilmenizi istiyor.*

Ben: *Ve bu çörek yastığına hayır demek olurdu, lol. Ama düşündüğün için teşekkürler.*

Mesajlara bakarken, telefonumun ısıltılı kılıfından sarkan ponponla oynuyorum ve ne zaman amından üçüncü şahıs olarak bahseden bir insan olduğumu merak ediyorum.

Kabarcıklar hemen ortaya çıkar.

Oakley: *Umarım öyledir, ne kadar ödediklerine bakılırsa. Bu *kedicik emoji* şımartılmış bir kedicik olmalı.*

Oakley: *Emin misin? Bu süper şirin olanı buldum!*

Oakley: **Pembe krema serpilmiş, uzun kirpikli ve mor fiyonklu gözleri olan çörek resmi**

Başımı telefona doğru sallıyorum, sırtışıım inanılmaz derecede geniş. Kesinlikle kankayız.

Demek istediğim, muhtemelen uzun vadede canımı sıkacak, ancak herhangi bir noktada, Anakin Skywalker'un hafta sonu seks festivalimi yaptığı ve işler kötüye giderse polisler için tüm ilgili ayrıntıları hazır ve hazır tuttuğu gerçeğini ortaya çıkarması gerekecek.

Ama güneye gitmedi. Azıcık bile değil.

Bu hafta sonu normalde bütün bir hafta boyunca yiyeceğimden daha fazla yemek yedim ve su içtim. Her sahneden sonra bir şişe su, bir sürü kucaklaşma ve ardından o kadar dolu bir tabak yemek vardı ki babalardan birinin bile hepsini bitirebileceğinden emin değilim.

Bugünkü öğle yemeği de aynıydı. Süslü bir şarküteri dükkanından dev bir gurme sandviç. Yanında farklı salata çeşitlerinden oluşan küçük kaplar bile vardı. Tabağıma konulanların ancak üçte birini yiyebildim.

O zamandan beri kanepede dinleniyor, hafta sonuna bir sahne kaldığını ve sözleşmemizin bittiğini düşünmemeye çalışıyorum.

Xavier'in sahnesi olması beni daha da geriyor.

Ne zaman başlayacağı ya da neler içerdiği konusunda bana hiçbir bilgi verilmedi. Dün sabahtan beri birkaç kez ortadan kayboldu ve diğerlerinin hiçbiri umursamıyor gibi görünüyor. Ve beni izliyor. Her zaman. Kapıyı kilitlemesem beni banyoya kadar takip edeceğinden oldukça eminim.

Ve dün gece, Hudson'ın oyuncak sahnesi sırasında, piercingler hakkındaki soruları benim tarafımdan duyulmamış değildi.

Bu istediği bir şey mi? Derime bir iğne geçirip kalıcı bir iz bırakmak? Bugün bana bunu yapacak mı? Ve eğer evet ise, nereye? Klitorisime mi? Meme uçlarıma mı? Başka bir yere mi?

Tüm vücudumu bir ürperti kaplıyor.

Bunu istiyor muyum ki?

Cildimin durumunu düşünürken midemde sinirlerim kabarıyor. Hiçbir piercingim ve dövmem yok. Cildim bir bebeğinki kadar lekesiz, ama bunun tek nedeni hayatımda para olmaması. Vücut modifikasyonlarına karşı olduğumdan değil. Bir noktada, gösteriş uğruna kulaklarımı deldirmek istiyorum, ancak kendimi mürekkep veya delinmiş et için para harcarken görmüyorum.

Herkesin gözünü kamaştırıyorlar ama benim için paramı geleceğim için biriktireceğim. Bir daha asla başka bir kişiye veya kuruma bağımlı olmak istemiyorum ve bunu gerçekleştirmenin tek yolu tamamen ve tamamen kendi kendimi finanse etmek.

Kafamdaki düşünce karmaşasını düşünmekle meşgulken telefonum kendini kilitledi. Kilidi açarak Oakley'e bir cevap yazdım.

Ben: *Cidden, ben iyiyim.*

Bang.

Yepyeni telefonumu karıştırıyorum, omzumun üzerinden bakıp gördüğümde kalp atış hızım dakikada üç katına çıkıyor...

Hiç kimse.

Bekle, nereye gittiler?

Kanepenin minderinde dönerek daireyi tarıyorum ama bir şey bulamıyorum.

Kahretsin, hepsi gitti mi?

Kalbim göğsümde gevşemiş, sanki batmaya hazırlanıyormuş gibi hissediyorum.

Beni gerçekten burada yalnız mı bıraktılar?

Bu hafta sonuyla ilgili her şeyi planlamışlar.

-Beni nasıl ? Ne oluyor lan?

Bekle, bu bana gitmemi söyleme şekilleri mi?

Belki de yatak odasında birlikte sessiz bir sohbet ediyorlardır? Telefonumu kanepenin üzerine bırakıp yatak odasına koşarken, birinin hâlâ burada benimle olduğuna ve sadece duş aldığına dair bir umut balonu göğsümü dolduruyor. Yatak odası.

Kapı açık ve akan suyu duymadığımda umut balonu çoktan sönmüş oluyor. Oda karanlık, perdeler çekili ve ışıklar kapalı. Düğmeye basıyorum ve yatağın etrafından dolanarak gömme dolaba doğru yürüyorum.

Burası da karanlık.

Kahretsin, eşyaları gitti mi?

Panik oluşmaya başladığında ışığı arıyorum, açıyorum ve rahat bir nefes alıyorum.

Kıyafetleri hâlâ gardıropta asılı. Hiçbir şey eksik değil. Bu geri döndükleri anlamına geliyor, değil mi?

Belki de planlamalarında bir anlık bir hata olmuştur, her biri diğerlerinden birinin benimle olacağını düşünmüştür? Öyle olmalı.

Düğmelerin yanından geçerken her bir ışığı kapatarak dairenin ana alanına geri dönüyorum ama birkaç adım sonra duraklıyorum çünkü buranın ne kadar sessiz olduğunu şimdi fark ediyorum. Bütün hafta sonu gürültü vardı.

Onlar konuşuyor, televizyon, müzik, bir şeyler.

Sessizlik tenimde kalın ve ağır bir his yaratıyor, ama aynı zamanda bana daha önce büyük bir patlama olduğunu hatırlatıyor, sanki yere ağır bir şey düşmüş gibi. Ama eğer burada tek başımaysam, bu gürültüye ne sebep oldu? Tamamen yalnız olmayabileceğimi düşününce damarlarıma bir ürperti doluyor.

Neredeyse kendime gülecektim. Bir korku filminde öldürülen sarışın hatuna daha fazla benzeyebilir miydim?

Ooo, orada garip bir ses vardı, gidip kontrol edeceğim.

Bir de bakmışsınız ki hindi gibi doğranmış ve arkadaşları hafta sonu kaçamağı için kiraladıkları kulübenin etrafında cesedinin parçalarını bulmaya devam ediyor.

Adamlarımdan başka birinin burada benimle birlikte olması imkânsız. Binaya girip çıkmak için güvenlik düğmeleri, bir güvenlik

Ön kapıdaki güvenlik görevlisi, asansörü çalıştırmak için kaydırır ve sonra gerçek daireye girmek için bir tane daha kaydırır.

Hayır, büyük ihtimalle bir şey tehlikeli bir şekilde oturuyordu ve sonunda yerçekimiyle olan savaşını kaybetti. Gidip ne olduğunu bulacağım, onu düzelteceğim ve sonra kışımı kanepeye yaslayıp onlardan biri gelene kadar biraz televizyon izleyeceğim.

O zaman beni burada terk ettikleri için onlara bir parça akıl vereceğim.

Sadece hızlı olmalıyım. Beni kişisel işkence zindanlarında yürürken yakalamalarını kesinlikle istemiyorum. Hayır, hayır, hayır. Burnumu sokacak mıyım? Evet, ama sadece biraz. Ne zaman dönecekleri hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden bu hızlı bir giriş ve çıkış görevi olacak.

Hızla çarpan kalbimi ve avuçlarımın terlemesini görmezden gelip gürültüyü aramaya koyuluyorum.

Darcy'nin alanı olan köşeye adım attığımda içinden geçtiğim görünmez bir duvar var sanki. Güzel ipleri köşeli duvarları kaplıyor ve parmaklarımı onların üzerinde gezdirmekten kendimi alamıyorum. Sandalye gitmiş -nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok- geriye açık bir alan kalıyor.

Geçici bir sınır duvarı oluşturmak için bir araya getirilmiş birkaç dolabın etrafından dolaşıp Derek'in alanına doğru yürüyorum.

Azap Duvarı.

Neredeyse Darcy'nin duvarları kadar renkli olan Derek'in duvarlarında gökkuşağının arasına karışmış çok daha fazla siyah var. Kırbaçlara ve kamçılara uzanmak istiyorum ama uzanmıyorum. Bunun yerine, içimde özel bir yere sahip olan iki küreği arıyorum.

İşte buradalar, yan yana.

İyi kız. Babasının veledi.

Onlara dokunuyorum. Elimde değil. Deri düşündüğümde çok daha yumuşak. Olaydan sonra kışımın saatlerce basılı kelimelerle kırmızı kalması damarlarımda sıcaklığın kaynamasına neden olmuştu.

Düşüncesi bile beni yeniden tahrik ediyor. Darcy ve Hudson'la birlikte banyodan çıkar çıkmaz başıma geçirdiği Xavier'in gömleğinin kumaşı meme uçlarımı sıkıyor. Ayrıca giydiğim düz siyah külotu giymeme de yardım etti.

Titrek bir nefesin ardından duvardan uzaklaşıp bol miktarda müstehcen mobilyaya bakıyorum.

Dünkü şaplak bankı.

Bol çekmeceli, farklı boyutlarda daha fazla dolap.

Uzak köşede jinekolog yatağına benzeyen bir şey gördüğümde gözlerim açılıyor, üzengiler ve her şey var - hafta sonu menüsünde bunun olmamasına gerçekten çok sevindim. Bunu ne için kullanıyorlar ki?

Yutkunarak bir sonraki mobilya parçasına bakıyorum ve ağzım açık kalıyor. Bu bir boyunduruk mu? Vay anasını.

Ve sonra, için kendimi zor tuttuğum parça. Duvardaki Aziz Andrew Haçı.

Çekingen bir şekilde ona doğru bir adım atıyorum.

Tahtadan yapılmış, kolları ve bacaklarının yanı sıra gövdesinin geçeceği yerler de dolgulu. X'in en yüksek noktalarından sarkan kelepçeler var. Gövde dolgusunun yanlarından sarkan kayışlar hareketi kısıtlamak için mükemmel. Bakışlarım bacaklara doğru iniyor ve işte o zaman haçın ayaklarına bağlı kelepçelerin yanında yerinde olmayan bir şey fark ediyorum.

Kocaman siyah deri bir çanta.

Sesi çıkaran şey bu olmalı.

Nereden düşmüş olabileceğine bakıyorum ve hemen arkasındaki dolabın üstünde boş bir alan görüyorum. Hızla çantaya doğru ilerliyorum ve eğilip onu alıyorum.

Bir şaşkınlık homurtusu beni terk ediyor. daha ağır. Onu şifonyerin üstüne doğru kaydırduğımda, çantanın içindeki eşyalar garip bir metalik *çınlama* sesi çıkartıyor.

Duraksadım.

İçindeki şey kırık mı? Kontrol etmeli miyim?

Kafamın arkasında, onu yerine koymam ve kanepenin güvenliğine geri dönmem için bağırان küçük bir ses var, ama merakım uyandırıldı. Ayrıca, çekmecelerin hiçbirini karıştırmadım. Sadece bu şeye bakmamda bir sakınca yok, değil mi?

Ayrıca, beni gizlice izlerken yakalarlarsa, doğruyu söyleyebilirim. Bir patlama sesi duydum, çantayı buldum ve yerine koymak için elime aldığımda içindeki şeylerin kırıldığını düşündüm. Kırılırlarsa ne yaparım, hiçbir fikrim yok. Ama şimdilik yeterince iyi bir hikaye.

Çantayı dikkatlice şifonyerin üstüne yerleştiriyorum ve ardından üst ve alt tokaları açıyorum. Kelebekler midemden kaçtı ve şimdi göğsümde çırpınıyor. Nefes alarak kenarını kaldırıyorum ama hemen duraklıyorum. Bu bir çanta değil. Bu bir şal.

Hiç tereddüt etmeden sargıyı sonuna kadar açıyorum.

Bıçaklar. Bir sürü bıçak.

Hepsini tararken boğazım düğümleniyor.

Uzun bıçaklar, kısa bıçaklar, kalın saplar, düz saplar, kalın bıçaklar, kalem inceliğinde bıçaklar, bir neşter ve daha fazlası. Hepsi çok keskin görünüyor ve apartman ışıkları altında parlıyor. Burada en az yirmi bıçak var, her biri küçük siyah lastik parçalarıyla yerine sabitlenmiş.

Bunun dışında, bir tane boş lastik seti var.

Parmağımı boş halkalara dokundurduğum anda arkamdaki hava değişiyor ve soğuk, keskin çeliğin ısırığı boynuma baskı yapıyor.

"Merhaba, küçük güvercin."

Bölüm 38

Xavier

Şah damarı parmak eklemime makineli tüfek gibi hızlıca çarpıyor, benimki de onun temposuna ayak uydurmak için hızlanıyordu. Bıçağım boğazına dayandığı anda dondu kaldı ve merakı korkuya dönüştü. Sikim çoktan sertleşti ve sırf o hayatı için korkarken sikimi onun daracık, ıslak amcığına sokabilmek için tüm lanet olası planlarımı pencereden dışarı atmaya hazırım.

Sakin ol amına koyayım.

Bunun çabucak bitmesini istemiyorum. Ve bana verilen bu anı kaçırmak için kendimi kandırmayacağım. Tüm hafta sonu boyunca iyiydim.

İyi oynuyorsun.

Dahil olmak.

İşleri çok ileri götürmemek.

Nazik olmak.

Yumuşak.

Onunla geçirdiği zamanı düşünen.

Kazara kesik veya ısırik yok.

Güzel.

Bu piçler için çok iyiydim. Ama şimdi sıra bende.

Boştaki elimle omzunu , yüzüm kulağının hemen altındaki saçlarına gömülene kadar başımı indiriyorum.

Yavaşça burnuma çekiyorum, her bir kokuyu içime çekiyorum. Şampuan ve saç kremi kombinasyonu on dolarlık basit bir şişe ve o kadar çiçeksi ki dayanılmaz sınırlarda.

Onları bulmak üç dükkânımı aldı ama şimdi arabamın bagajında her birinden dört şişe var. Bu hafta sonu bittiğinde, her lanet sabah duşta mastürbasyon yapmak için son damlasına kadar kullanacağım. Yeni favori kayganlaştırıcı.

Ciğerlerim şişerken, burnumla kulağının kabuğunun izini sürüyorum ve alma dürtüsüyle savaşıyorum, böylece dudağını sikime bulaştırdığı Cuma gecesinden beri planladığım sikiş sahnesine başlayabiliyorum.

"Kırmızı dersin sahne durur. Başını sallama ki anladığını bileyim," diye fısıldıyorum, boğazım kalın, bu da sesimin bir ağız dolusu kırılmış cam yutmuşum gibi çıkmasına neden oluyor.

Emery çenesini başını salladığını belli edecek kadar eğiyor ve sonunda dişlerimi kullanma dürtüsüne teslim oluyorum. Kolumu göğsünün üst kısmına doluyorum ve kulağının lobunu ağzıma alıp nefesi kesilene kadar ısıriyorum, çıkan ses içimi bir arada tutan parmaklıklardan bazılarını gevşetiyor.

Elleri ön koluma doğru uçuyor, sıkıca sıkıyor, ama kıcı, sikim kadar sert horozuma geri bastırırken gerçeği haykırıyor.

Kıkırdıyorum, ona sürtünüyorum. "Seninle çok eğleneceğim."

Göğüslerinden birini tutup sertçe sıkıyorum, aramızda ince tişörtümden başka bir şey yok.

Emery Alana Nicholas, on sekiz yıl, altı hafta ve iki günlük, 1.80 boyunda, on altı Facebook arkadaşı var ama Instagram hesabı yok ve DCFS dosyasına girmem sadece birkaç saatimi alacak, inliyor.

Ses taşaklarıma şimşek gibi çakıyor.

Bıçağın yumuşak sapını, ağzı biraz daha yukarı bakacak şekilde kaydırarak onu başını geriye doğru eğmeye zorluyorum. Arka cebimden sarkan siyah kumaş parçasına uzanıyorum, sonra yüzüne doğru sarkıtmak için kaldırıyorum.

"Bunu giy."

Yutkunurken bıçak boğazının sütununa doğru kayıyor ve parmakları titreyerek göz bağına uzanıyor. Kafesimdeki son birkaç parmaklığı kırmakla tehdit ediyor ama kana susamışlığımın boşluklardan kaydığını hissedebiliyorum.

Bir bulanıklık oluşmaya başladı bile ve teslim olup istediğimi alacağımı biliyorum. Ama henüz değil, onu emniyete alana ve güvenli bir şekilde yerine oturtana kadar değil. Çekinmesine ve vermeyi düşündüğümünden daha fazla zarar vermesine gerek yok.

Ona yer açmak için bıçakla baskıyı azaltıyorum ama bu onun işini kolaylaştırdığım anlamına gelmiyor.

Onun tadı için açlıktan ölüyorum. Onu ağızımda, dilimde ve boğazımda istiyorum. Onu o kadar çok boşaltmak istiyorum ki, ben kanını kuruturken amcığı bir nehir gibi aksın, her ikisini de daha sonrası için kavanozlarda saklayayım.

İkisini birbirine karıştırmak, orgazmını canlılığıyla karıştırarak tatmak istiyorum. Onu tüketmek istiyorum.

Düğümü atmaya başladığında, giydiği gömleğimin eteklerine uzanıyorum ve parmaklarımı onun için seçtiğim külotun bel bandının altından geçirebileceğim kadar yukarı kaldırıyorum. Sade siyah pamuklu, aldığımız o muhteşem takımlardan biri değil, hayır. İşim bittiğinde bu külotlar işe yaramaz olacak. Ayrıca benim ödülüm olacaklar.

Elimi aşağı doğru iterek klitorisini buluyorum. İşaret ve orta parmaklarımla bir V oluştuyorum ve klitorisini ikisinin arasında sıkıştırıp parmak eklemlerimin arasında yuvarlıyorum.

Emery'nin inlemeleri geri dönüyor ve düğüm atma becerisi boka sarıyor. Parmaklarımın içine doğru itmeye başlıyor ve bıçağımın altındaki derinin kaymasına neden oluyor.

"Ah, ah, ah," diye mırıldanıyorum, bıçağımın boğazına yaptığı baskıya karşılık vererek. "Bunların hiçbirisi değil. Bıçağımın kaymasını ve bu sahneye katılımının sona ermesini istemem. Gözbağını bağlamayı bitir ki eğlence gerçekten başlasın."

Emery inliyor.

Ah, benim küçük güvercinim bu fikri sevdi. O düğümü bitirirken ben de klitorisile oynamaya devam ediyorum.

"Görebiliyor musun?" Klitorisini çimdiklerken bıçağı çevirerek soruyorum.

Nefes nefese kaldı. "Hayır, baba."

Arkaya çekilmiş perdenin kısmen gizlediği Derek'in durduğu yere bakıyorum ve onunla göz göze geliyorum. Duvarın ve Aziz Andrew Haçı'nın arasından kayarak bize doğru geliyor.

Kana susamışlık beni ondan çalarsa diye Emery'nin güvencesi o.

Piç kurusu Emery'yle oynamamı izlerken zevkten dört köşe olacak ve onu güvende tutacak. Onu çarmıha gerdikten sonra da güvende tutacak. Derisini yüzdüğümde onu güvende tutacak. Karanlık beni tükettiğinde ve benim için kanadığında onu güvende tutacak.

Ondan vazgeçmeyeceğim. Bu sahneden sonra olmaz. Bu hafta sonundan sonra olmaz. Ona sahip çıkıyorum.

O benim.

Clzpscc cc

Emery

"İleri yürü." Hunter'ın sesi kulağımda alçak ve sert.

Parmakları hâlâ klitorisimle oynarken, boğazıma dayanan bıçağın yüzde yüz farkındayım.

Beni gerçekten kesmez, değil mi?

Hayali bir sızı dudağımı doldururken yırtıcı ela gözler zihnimde parlıyor.

Kalbim çarpıyor ve biraz başım dönüyor çünkü evet. Evet, beni keseceğini düşünüyorum. Bu sahnenin planı bu mu? Onun için kanımı akıtacak mıyım? Eve şimdiye kadar bana hediye edilen morluklardan daha fazlasıyla mı döneceğim?

Hunter klitorisimi çimdiklerken bir zevk çizgisi göbek deliğime doğru fırlıyor, adımlarımın duraklamasına ve bıçağın küçük bir

tenimde zıngırdıyor.

Nefesim kesildi ve bıçağa uzandım. "Sanırım beni kestın."

Hunter duraklıyor ve işte zaman hissediyorum. Aleti kıcımda seğiriyor. Bu onu tahrik mi ediyor?

Belli ki öyle, yoksa sahneyi bu şekilde kurmazdı. Ama zevk almasının nedeni benim korkum mu yoksa bıçağının kanımı çekeceğı düşüncesi mi?

İkisi de olabilir mi?

Korkumun onu tahrik ettiğı fikri omurgamdan aşağı bir heyecan akıyor. Ve kanımı görmekten hoşlanıyor... Ne kadar ileri gidecek? Dudağıma bir ısırık daha mı? Yoksa o bıçaklar derimi mi kesecek?

Sonra kafama dank etti. Onunla yalnızım. Diğerleri Hunter'dan önce sahnelerinin olduğundan emin oldular.

Lanet olsun, gerçekten de küçük parçalara ayrılıp nehre atılmam için gerçekçi bir şans var mı? Böyle bir şey olursa polise haber vermesini istediğimde Oakley ile şakalaşıyorduk.

Tenim sıcaktan kızarıyor ve nefes alışım hızlanıyor.

Boynumdaki olası kesikle ilgili bir yanıt alamıyorum, sadece diziyle bacağımanın arkasına baskı yapıyor. "Yürümeye devam et."

Vücudunun sıcaklığı sırtımın tüm uzunluğı boyunca uzanıyor ve bana herhangi bir yön sağlayan tek şey bu. Gözlerim bağlanmadan önce gördüğümü hatırladığım son şey bu olduğu için büyük kış haçına doğru ilerlediğimize dair bir his var içimde.

Karışık yürüyüşümüzü sürdürüyoruz. Ellerim önümde titrerken kendimi işe yaramaz hissediyorum. Ve beynim şu anda tamamen berbat durumda çünkü boynumdaki deri yanarken klitorisim kıvılcımlar çıkarmaya devam ediyor.

Şu anda hangi yönün yukarı ya da aşağı olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama amımdaki sıcaklık korkunun yerini almaya başlıyor.

Parmaklarım sert ama yumuşak bir şeye çarpıyor ve bunun haçın ortasındaki dolgu olduğunu anlamak için beynimi kaplayan korkuyla mücadele etmem bir saniye sürüyor.

İşte başlıyoruz.

Yanağını yüzümün yan tarafına bastırıyor, sıcak nefesi boynumdan aşağı akıyor ve tüylerimi diken diken ediyor. "Bacaklarını aç."

Bıçağın üzerindeki baskı hafifçe azalıyor ve ayaklarımı birbirinden ayırıyorum. "Daha geniş."

Yutkunarak, kaslarım ıgık atmadan yapabildiğim kadar genişliyorum.

Külotumdaki el serbest kalıyor ve bileğimi kavırıyor, kolumu kaldırıyor ve sonra avucumu haçın ahşap koluna bastırıyor.

Bıçak boynumdan çıkarıldığında içimi bir rahatlama dalgası kaplıyor ve gerçekten derin bir nefes alabileceğimi hissediyorum ama iki elim de külotuma dönüp bıçağın soğuk çeliği bel bandının altından tenime değince nefesim boğazımda düğümleniyor. Bıçak kasıklarımın içine doğru yerleştirilirken ve Hunter'ın elleri külotumu terk ederken olduğum yerde donup kalıyorum.

Karnım gerginlikten kasılıyor ve bıçağın kasık kemiğime sürtünmesine neden oluyor.

"Seni hareket ettirdiğimde direnmeyeceksin," diye mırıldanıyor kulağıma. "İstemedenden daha fazla kesik riskini almak istemem. Aksi takdirde hareket etme."

İstemedenden demesi kalbimin göğsümde çılgınca çarpmasına neden oluyor.

Hunter cevap vermeme ya da itiraz etmeme fırsat vermiyor. Henüz yerleştirilmemiş olan elini de ilk eli gibi kaldırıyor, ama benim tutmam yerine bileğime kalın bir kumaş sarılıyor.

Kelepçeler.

Bana dokunmayı hiç bırakmıyor. Parmak uçları kollarımdan aşağı yukarı çizgiler çiziyor, diğer bileğime geçerken sırtımdan geçiyor. Sonra ayak bileğime aynı muameleyi yaparken yan tarafımdan aşağı iniyor.

Serbest ayağımın yakınında bir şey oluyor ama bağlama gelmiyor. Zincirlerin birbirine sürtünüyormuş gibi şingirdama sesi başlıyor, sonra yerden bileğime yakın bir yere kayıyor.

Gürültülü bir çınlama sesi geliyor ve göğsümdeki dolgudan gelen titreşimi hissediyorum. Sonra bir el kalçamın etrafında kıvrılıyor ve ayağım yerden kesilene kadar yavaşça çekiyor. Bıçak külotumun içinde kayıyor ve bir kenarın içime doğru bastırmaya başladığını hissettiğimde panik alevleniyor.

"Bekle, yapamam." Dizime yakın uyluğumun alt kısmına kalın bir kayış sarılırken bileklerim ve omuzlarım anında vücudumun ağırlığını alıyor.

Hunter'ın vücut ısısı arkamdan kayboluyor ve ben çarmıha gerilmiş, kısmen asılı, kısmen de kendimi tutuyor halde kalıyorum.

Kalbim daha hızlı atabilir mi bilmiyorum.

Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ta ki parmakları yanaklarımı dudaklarımı ayıracak kadar sertçe sıkana kadar. İrkiliyorum, ama yüzümü o kadar sıkı kavırıyor ki, onu uzaklaştıramıyorum.

"Dilini dışarı çıkar."

Ufacık bir tereddütle dilimi dudaklarımın arasından geçiriyorum ve hemen pişman oluyorum. Keskin bir şey dilimin ucunu ısırtıyor ve ağzımın içine ateş saçıyor. Nefesim kesiliyor ama ağzı benimkinin üzerine kapanınca yutkunuyorum.

Dillerimiz birbirine karışıyor, metalik bir tat ağzımı dolduruyor, sonra dilimi emiyor, çekilirken ağzından hayvani bir hırıltı çıkıyor. Metalin metale çarpma sesi geliyor ve sonra tekrar yalnız kalıyorum.

Saniyeler uzuyor. Omuzlarım yanmaya başlıyor ve yerdeki ayağımı biraz içeri çekmeye çalışıyorum. Zincir sadece bir santim sonra geriliyor, bu da kollarımdaki acıyı dindirmeye yetmiyor.

Bütün bir dakika tam ve mutlak bir sessizlik içinde geçer.

Amıma saplanan bıçak külotumun içinde ağırlaşıyor.

"Baba?" Sesleniyorum, kelimedeki titremeyi duyduğuma hiç şaşırmadım. Kalbim patlayacakmış gibi hissediyorum.

Korkuyorum. Bana gerçekten zarar vermeyecek, değil mi? Bunların hepsi sahnenin parçası, değil mi?

Ama sonra hatırladım, başlangıçta kırmızı diyebileceğimi ve sahnenin biteceğini söylemişti. Evet, bunların hepsi sahnenin bir parçası. Ona güvenmeliyim, tıpkı bu sabah Darcy'ye güvendiğim gibi. Korkuya teslim olmalıyım, tıpkı iplere teslim olduğum gibi. Diğerleri gitmiş ve ben burada sadece Hunter'la kalmış olsam bile, hiçbirinin beni tehlikede bırakmasına imkân yok.

Güvendeyim. Çoğunlukla.

Tam gevşemeye ve başımı eğip oradaki dolguya ulaşip ulaşamayacağımı görmeye başladığımda, sıcak bir beden sırtıma bastırıyor. Kollar etrafıma dolanıyor, benimle dolu arasına giriyor.

Yerimde sarsılıyorum ve bıçak kayıyor. "Oh, kahretsın."

Eller gömleğimi sapından ayırmaya çalışıyor. Bıçak külotumdan çıkarılırken kıpırdamadan duruyorum, sivri ucu kasık kemiğimin üzerinden yukarı doğru sürükleniyor. Benden bir adım geri çekilirken boğazım ağrıyor, ta ki gömleğin arkasının kaydığını hissedene kadar. Bıçağın ucu boynumun arka kısmının dibine yerleştiriliyor.

Omurgamdan aşağı doğru kaymaya başlıyor ve kağıt kesiği gibi bir sızı onu takip ediyor.

Sarsılarak uzaklaşıyorum. "Hayır, yapma."

Ama beni dinlemiyor. Bunun yerine, ön kolunu boynuma dayayarak beni dolguya doğru zorluyor ve bıçağı tekrar gömleğin üzerine yerleştiriyor. Bu kez tişörtün üzerinden omurgamda gezinmeye başlıyor ve acı azalıyor ama hâlâ orada.

"Baba, hayır," diye ağlıyorum, acıyı hissetmek istemiyorum. Tenim ter içinde kalıyor ve titriyorum, korku bütün zevk kırıntılarını yakıp yok etmiş.

Beni bıraktığında, tişört yanlarıma düşerken sırtımın derisi boyunca serin hava akıyor, sadece kolları vücuduma yapışıyor. Hafif bir sızıdan başka bir şey hissetmediğimde rahatlayarak hıçkırıyorum.

Arkamdan bir sürtünme sesi ve çok sessiz metal kayma sesleri geliyor ve bunun bıçakların kayma sesi olduğunu anlıyorum.

Sonra bir çıt sesi duyuyorum ve odayı tanıdık bir vızıltı dolduruyor ve dehşet verici bir saniyeliğine elektrikli bir oyma bıçağının parıltısı zihnimi dolduruyor, ama sonra sert bir şey tam klitorisimin üzerinden külotuma bastırıyor. Bir bacağıma kaldırıp diğerini açtığımda titreşimler beni sertçe vuruyor ve şoktan pelvisimi kıvırıyorum.

Bunu yapar yapmaz, kürek kemiğime keskin bir nesne batıyor ve klitorisimi vibratöre doğru zorlayarak ondan kaçıyorum.

Oh, kahretsin.

Keskin ucu bir iğne gibi hissettiriyor ve rulodaki ince bıçakların en incesi aklıma geliyor. Bir ateş hattı kürek kemiğimin üzerinden çapraz olarak sürükleniyor ve sırtımın diğer tarafına geçmeden önce duruyor.

Keskin ve tiz bir çığlık atıyorum ve ön kol omuzlarımda yeniden belirene kadar mücadele ediyorum. Külotumdaki titreşimler küçük, geçici bir ateş yaratıyor, aslında bir ışık yakalayamıyor gibi görünüyor, ama sırtımdan yayılan acı çizgisine çok kapıldım.

Bıçak neredeyse aynı noktaya geri dönüyor ve ilkine paralel hissi veren yeni bir çizgi çiziyor. Çığlık atıyorum ve uzaklaşmaya çalışıyorum, ama bu beni vibratöre karşı daha da zorluyor.

Her iki his de başladığı gibi aniden kayboluyor ve ben nefes nefese ve hıçkıra hıçkıra, zonklayan bir klitoris ve yanan bir sırt ile kalıyorum. Başım aşağı sarkıyor ve başımı sallıyorum. Bunu yapamam. Yapamıyorum.

Ama ağzım açılmıyor ve her şeyi sona erdirebilecek o tek kelimeyi söylemiyorum.

Vibratörün sesi geri dönüyor ve kesmenin tekrar başlaması için kendimi hazırlıyorum. Diğer kürek kemiği üzerinde ve iki çizgi çiziliyor

Göbeğimde ısı birikiyor. Ateş hattından uzaklaşmak için verdiğim mücadele beni vibratöre daha da yaklaştırıyor. Sırtımdaki yanığa rağmen orgazmım artıyor ve beynim babamın sahnesinde olduğu gibi kafamın karıştığı yere gidiyor.

O nokta acıyor ama diğer her yer iyi hissettiriyor.

İkinci çizgi çekilirken vibratöre doğru kayıyorum, zaten acıyı hafifleten zevkin peşinden gidiyorum. Göğüslerim sıkı hissediyor ve vibratörün hemen altında sıcak ve muhtaç hissediyorum.

Yine her şey durdu ama bu sefer ben . "Noooo."

Aradaki mola bu sefer daha az.

Sırtımdan aşağıya doğru defalarca kesikler atılıyor. Kesişiyorlar, paralel ilerliyorlar, kaburgalarımın altına iniyorlar, omurgamı izliyorlar. Her yerim deler. Sırtımın birkaç noktasından ıslak bir şey akıyor ve kesiklerin üzerinden kayarken acıtıyor.

Kanayıp kanamadığımı merak ediyorum, ama bıçağın ısırığı orgazmımı uzak tutarken, dürüst olmak gerekirse umursamak çok zor. Tüm varlığım yanıyor ve tüm odağım vibratörün külotumdan aşağı yukarı, açıklığımdan klitorisime doğru sürüklenmesinde. Sırtımdaki yanık sessiz bir uğultuya dönüştü ve keşke oyuncakla aramda hiçbir şey olmasaydı.

Leğen kemiğim vibratöre doğru itiliyor. Boşalmaya o kadar yakınım ki ağlıyorum, ıslak hıçkırıklarla nefes alıyorum. Damarlarımda ısı yanıyor, göğüslerim ağrıyor ve içim yanıyor. Yalvardığımdan oldukça eminim. Boşalmak için iznim olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ve dürüst olmak gerekirse umursamam için çok geç, çünkü tam orada.

Ama öyle değil.

Titreşimler durdu.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, pelvisimi öne doğru iterek vibratörü tekrar bulmaya çalışıyorum. "Lütfen, daha fazlasına ihtiyacım var. Lütfen."

Sert bir şey üst uyluğumun iç kısmını okşuyor ve olduğum yerde sarsılıyorum. Sonra parmaklar külotumun ön kısmının her iki kenarından aşağı doğru inerek ıslak kumaşı amımdan uzaklaştırıyor.

Dizimi kaldırdığımda, külotum olmasa amım Hunter'a tüm çıplaklığıyla görünecekti. Islak kasıklarımın yanında tenimi ısırarak keskin şeyin onun bıçaklarından biri olduğunu anlamam puslu beynimin birkaç saniyesini alıyor.

Bıçak bikini çizgimin alt tarafını ısırmadan hemen önce, siyah külotumun yukarı kalkmış kalçamın etrafındaki sıkılığı gevşiyor.

Bir inilti kaçıyor ve gözyaşlarım göz bağımlı ıslatıyor. "Lütfen amımı kesme baba. Lütfen."

Cevap yok.

Neden beni görmezden geliyor?

Bıçağın ucunu dudaklarımın üzerinden geçerken hissediyorum ama sanki sadece külotum kesiliyormuş gibi geliyor. Özellikle de kasık kısmı. Ama sonra, diğer taraftaki lastiği keserken bıçağın çentiğini hissediyorum.

Haykırıyorum.

Bu sefer kanamam olduğunu biliyorum. Öyle olmak zorunda. Hunter'ın ağzı kesiğin üzerine kapanıp dili yanan eti yaladığında şüphelerimin doğruluğu kanıtlanıyor.

Sakalı amıma değiyor ve hıçkırıklarım bir nefese dönüşüyor. Dönüyor ve yüzünü amıma gömmeden önce diğer uyluğuma da aynı muameleyi yapıyor.

Ağzı açık, susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi girişimi yalayıp emiyor. Kıvraniyorum, bu his karşısında ağzım açık kalıyor. Dili içeri girip çıkıyor, sonra da yaptığı tüm ıslaklığı emerek torna yapıyor.

Sonra, sonunda, ağzını klitorisime çeviriyor. Dişler sıyrıyor ve kıvılcımlar uçuşuyor. Orgazmım bir kez daha artıyor ve daha önce çok yakın olduğum için, kenara yaklaşmam uzun sürmüyor.

Ama daha fazlasına ihtiyacım var. Amım boş. Bir şeye ihtiyacım var, bir parmağa, bir alete.

Herhangi bir şey.

"Baba, lütfen, sana ihtiyacım var. Sana içimde ihtiyacım var." Ama beni yine görmezden geliyor.

Ağlıyorum. "Baba, lütfen, boşalmam gerek. Doldur beni baba. Boşum, lütfen."

Ağzı hiç durmuyor, ama sonra giriş yerimde kalın bir şey hissediyorum. Bir parmak. Şükürler olsun.

Ama hayır. Bu bir parmak değil.

İçime kolayca giriyor. Çok yumuşak. Kesinlikle sıfır dokusu var, ama kalın. Ağzıyla neredeyse mükemmel bir uyum içinde defalarca içime giriyor, ama sonra ağzı klitorisimi serbest bırakıyor.

"Bıçağımın sapına gel, küçük güvercin. Benim için ıslat."

Kelimeler beni ürkütüyor. Bıçağı mı? Lanet olsun, bu pislik bıçağının sapını içime mi soktu?

Bunun hakkında çok fazla düşünmek imkansız çünkü klitorisimi yemeye geri döndü ve şimdi amımın içinde bir şey var, var

Orgazmımı durdurmak yok.

Ateş her yeri yakıyor ve orgazmım içimden geçerken çığlık atarak sıkıyorum.

Amım bıçağın etrafında kenetleniyor ama Hunter klitorisimi yalamayı bırakmıyor. Yavaşça bıçağı içimden çıkarıyor ama ben daha nefesimi alamadan çıplak bir vücut sırtıma bastırıyor ve bir alet amıma giriyor.

Hunter'ın ağzı hâlâ işkence gören klitorisimi emerken biri beni sikmeye başlayınca, "Aman Tanrım," diye feryat ediyorum.

Beni beceren her kimse gömleğimin parçalarının altından uzanıyor ve meme uçlarımı çimdikliyor.

Nefes almaya çalıştıkça ciğerlerim

yanıyor. Her şey karıncalanıyor.

Her şey yanıyor. Her

şey puslu.

Ağzı klitorisimi terk

ediyor. Tüm kaslarım

yanıyor.

Beni siken adam homurdanarak bir ses çıkarıyor ve sonra duruyor, çekilip uzaklaşmadan önce bir, iki, daha fazla pompalıyor.

Yine boş kaldığımda dudaklarımdan kederli bir ses çıkıyor.

Ama sonra onu hissediyorum. Hunter'ı. Delikli siki amımın girişine sürtünüyor, sonra acımasızca içime giriyor. Piercingi tüm yol boyunca sürtünüyor. Elleri kürek kemiklerime bastırıyor, beni yastıklı haça doğru zorluyor ve binlerce kesiğin yanığını yeniden yakıyor.

Acele etmiyor. Niyetli bir şekilde içime giriyor, yetişmem için bir kez bile duraksamıyor. Elleri omuzlarımda dolanıyor ve parmakları boğazıma dolanıyor. Beni kendine doğru çekiyor ve sıkıyor.

Bir parça korku titriyor, ama bir sonraki nefes alışım bana hala nefes alabildiğimi söylüyor. Ama kulaklarıma kan hücum ederken, avuç içleri boynumun iki yanına baskı uygularken bilincim titriyor.

Nefes nefese kalıp odadaki sesin neden azaldığını anlamaya çalışırken bulanıklığa karşı savaşı kaybetmeye başlıyorum.

Her şey kararmadan önce duyduğum son şey kaba bir erkek sesinin tekrar tekrar "benim" diye mırıldanması.

Bölüm 40

Derek

Soğuk su şişesini yudumlarken kalbim hâlâ çarpıyor. O sahne...

Hay sikeyim. Onun için nasıl ağlamıştı?

Mükemmeldi, Xavier'in bir oyun partnerinde aradığı her şey vardı.

Güvenli kelimesini kullanabileceğini biliyordu. Ama hiç kullanmadı. Sanki kullanmayı kabul ettiği anda kelime dağarcığından kaybolmuş gibiydi.

Şimdi çarmıhta asılı, başı öne eğik, saçları dağınık, ter içinde, Xavier arkasında diz çökmüş, neşterle dikkatlice bir iz bırakıyor, eğer ona güvenmeseydim bunu yapmasına izin vermezdim.

Onun güvenliği ve çok ileri gitmesini engellemek için buradayım. Sahneye katkıda bulunabilmek sadece bir bonus. Ancak, bazı izlerimin kalıcı olmayan lekeler bırakması gibi, şu anda ona bıraktığı iz, sırtında ve iç uyluklarında olanlardan daha uzun sürecek, ancak kalıcı bir iz bırakmayacak.

Omzundaki ağlayan kadın dövmesi, neşteri Emery'nin kış yanağında gezdirirken hareketleriyle birlikte dalgalanıyor. Birkaç dakikadır bu işle uğraşıyor. Neşter vakumla kapatılmış, sterilize edilmiş bir torbadan çıkıyor ve siyah lateks eldivenler giyiyor.

Amına yakın olanlar hariç cildindeki diğer tüm kesikler önemsizdi. Bunlar için antiseptik krem ve herhangi bir rahatsızlık hissetmeye başlarsa bizimle iletişime geçeceğine ve bir doktordan randevu alacağına dair söz vermesi gerekecek. Aynı şey kış yanağındaki iz için de geçerli olacak.

Sonunda ayağa kalktı ve bir adım geri çekildi, böylece nihayet ne yaptığını görebildim. Ve işte orada. Tek bir kelime.

Benimkini.

Piç kurusu *benimkini* derisine öyle derin *kazıdı* ki, her çizgiden kan fişkırıyordu.

"Ciddi misin?" Hafif bir kızgınlıkla karışık büyük bir bıkkınlıkla sordum.
"*Bizimkini* yazamaz mıydın?"

Neşteri metal kaseye bırakıp eldivenlerini çıkarmadan önce bana doğru bir sırtıma fırlatıyor.

Perdelerin arkasında saklandığım yerden her şeyi izledim. Onun kafa karışıklığı.

Onu terk ettiğimize dair açık bir korkusu vardı.

Tepki görmeden keşif yapabileceğini fark ettiğinde gösterdiği yaramazlık. Burada olsaydık onu durduracağımızdan değil. Tam tersi aslında. Onunla daha fazla zaman geçirmek, tüm sapkınlıklarımı ve arzularımı öğretmek ve açıklamak istediğimi biliyorum. Hudson ve Darcy'nin de aynı şeyi istediğinden eminim.

Sonra Xavier bıçağı boğazına dayadığında yüz hatlarında kısa bir süreliğine beliren dehşet. Kendisini kimin rehin tuttuğunu fark eder etmez vücudundaki gerginlik azalmıştı ama o zaman bile kendini kontrol altında tutmuştu, içinde bulunduğu duruma tam olarak güvenmediği belliydi.

Onun için getirdiğim su şişesini alıp öne doğru eğiliyor ve pazusuna vuruyorum. Xavier aşağı baktı ve şişeyi kabul etti.

Birkaç adım geri çekilip benimle birlikte şifonyere yaslanmadan önce.

"Senin için nasıldı?" Sorarken göğsümün sıkışmasına aldırmadan soruyorum. Bu işin hepimizin lehine sonuçlanması için bir sahneden mutlu olması gereken tek kişi Emery değil.

"Onu tutuyorum," diyor, kapağını çevirip bir yudum alarak.

Ona gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum. "Açıkçası, onu nasıl sahiplendiğine bakılırsa." Kıçını işaret ediyorum. "Ama nasıldı? Doğru hissettirdi mi?"

Bana doğru bir bakış fırlatıyor ve yüzümü nötr tutmak için inanılmaz derecede çaba sarf etmem gerekiyor.

Xavier hepimizin ne istediğini biliyor. Sahneden önce Emery'den daha fazlasını istemeye tehlikeli bir şekilde yaklaştık ki bu kimseye haksızlık olurdu.

"Evet."

Bana verdiği tek şey bu. Ama yeterli. Bu işi ilerletmek için ihtiyacımız olan tek şey bu.

"Mükemmel, Darcy ve Hudson'a döndüklerinde yanlarında uzatılmış bir sözleşme getirmeleri için bir mesaj göndereceğim."

Xavier homurdanıyor. "Gerek yok. Çoktan hallettim."

Ona ters ters bakıyorum ama bu konuda bir şey söylemeye zahmet etmiyorum. "Tedavi sonrası bakıma başlamalıyız."

Yine homurdanıyor. "Birkaç dakikaya daha ihtiyacım var."

Nefes alarak içimdeki babayı biraz aşağı itmeye çalışıyorum. Omuzları şimdiye kadar çığlık atmış ve muhtemelen karıncalanmalarla dolmuş olmalı.

Xavier, hepimizin sevgiyle "işkence seti" olarak adlandırdığı çantasına yöneliyor ve daha önce sadece birkaç kez gördüğüm, çok daha hantal başka bir çanta çıkarıyor. Sert plastik evrak çantası tarzı çantayı kasenin yanına yerleştiriyor ve kamerasını ortaya çıkarmak için açmadan önce mandallarını açıyor.

Dönüp Emery'ye bakmadan önce birkaç dakika onunla oynar. Üzerindeki çizgiler hâlâ ateş kırmızısı, ancak cildinin geri kalanı da pembe. Sırtındaki birkaç kan çizgisi terle karışmış, sulu renk dün onunla olan sahnemden kalan birkaç mor çizgiyle karışıyor.

Gözlerimi sırtından aşağı, kıçının üzerinden, kalçalarından aşağı süzülen döl damllarına doğru gezdiriyorum. Meninin altında bulaşmış, kurumuş kan izleri var.

Xavier yakından ve kişisel olarak her açıdan ve mesafeden fotoğraf çekiyor. İşi bittiğinde, birkaç düzine fotoğraf çekmiş oluyor ve içimden bir ses, kadının yazılı kış kontrolünün, girişinden akan dölün ve kalçalarındaki kanın olduğu fotoğrafın, evinde asılı olan basılı bir parça haline geleceğini söylüyor.

Düşündükçe sikim seğiriyor. Bunlardan bir tane de benim sipariş etmem gerekebilir.

Kamerasını indirdiğinde doğruluyorum. "Şimdi mi?" Homurdanıyor ve başını sallıyor.

O kamerayı yere bırakırken ben de hemen bacağındaki kelepçeyle uğraşmaya başlıyorum. Uzuvarı destekliyorum ve zinciri üst destekten çözüyorum ve bacağını yavaşça yere indiriyorum, ardından hızlıca cırt cırtı çözüyorum. Bilekleri kıpkırmızı, özellikle de Darcy'nin sahnesi sırasında bir düğümün oturduğu yer olduğu belli olan daha koyu izlerin etrafı.

Görünce kaşlarımı çattım. Bunların hepsinin kontrol edilmesi gerekecek.

Bu kararı verdikten sonra kollarımı ona doladım ve yavaşça kaldırdım.

Emery acı dolu bir ses çıkarıyor ve eklemlerindeki stresin aniden azalmasının aynı anda hem acı verici hem de harika olduğunu hayal ediyorum.

Xavier bana katılıyor ve diğer tüm bağları çözmeye çalışıyor. Emery'yi serbest bıraktıktan sonra eğilip onu gelin gibi kollarına alıyor ve yastıklı tıbbi masaya taşıyor. Sahneler için kullanılması gerekiyordu ama biz onu Emery'nin tedavisinin ilk aşaması için seçtik.

Yüzüstü yatması, başının bir yastıkla desteklenmesi ve yana çevrilmesi için onu çevirmesine yardım ediyorum. Yerleştirdiğimizde, ikimiz de kollarına yeniden his verme işlemine başlıyoruz.

Uzuvarların her önemli bölümünü çalışıyoruz. Parmaklarının ne kadar soğuk olduğunu hissettiğimde rahatsızlığından duyduğum endişe artıyor, ancak sadece birkaç dakika süren masaj ve ovma işleminden sonra parmaklarım ısınmaya başlıyor.

Arada sırada seğiriyor ya da birazcık acı çekiyormuş gibi bir ses çıkarıyor ki bu hem iyi hem de kötü bir şey. İyi, çünkü bu normal hislerin geri döndüğü anlamına geliyor. Kötü, çünkü tüm içgüdülerim onun acısını dindirmek için çılgılık atıyor.

Omzunu düzeltip kolunu tekrar masaya indirdikten sonra Xavier'e bakıp hâlâ yardıma ihtiyacı olup olmadığını ya da duşa hazırlanıp hazırlanmayacağımı soruyorum.

Xavier'in kesiklerine gerekli tüm önlemleri uygulayabilmesi için onu ılık suyun altına sokup durulayarak temizlemek istiyoruz. Uzun süreli ya da başka türlü herhangi bir sorun yaşarsa bu onu mahveder.

Onu tanıdığımdan beri, kendi sapkınlığında yetenekli bir öğrenci oldu, hiçbir zaman kendini başka bir ustadan öğrenemeyecek kadar bilgili görmedi. Arkadaş olduğumuz süre boyunca, sağlık görevlisi itaatkârlardan ders aldığını ve diğer şeylerin yanı sıra piercing ve dövmeleer hakkında resmi dersler aldığını gördüm.

Xavier devam etmem için başıyla işaret ediyor ve ben de kalçalarına ve dış uyluklarına masaj yapmaya başlarken ikisini yalnız bırakıyorum. Sadece suyu akıtacak ve duşu buharlı hale getirecek kadar uzun süre yoktum ama geri döndüğümde Xavier göz bağını çıkarmıştı ve Emery'nin gözleri görmese de açıktı.

Gözleri kırmızı ve yanakları gözyaşı lekeli.

Saçlarını yanağından uzaklaştırıyorum ama tek yaptığı göz kırpma oluyor.

Heyecanım arttıkça kendime engel olamayıp eğiliyor ve şakağına bir öpücük konduruyorum. Altuzaya ne kadar derin düştüğünü hala anlayamıyorum.

Bu çok güzel.

Doğrulup Xavier'e dönüyorum. "Onu sen mi taşıyorsun yoksa ben mi?"

Sözsüz olarak onu nazikçe yuvarlayarak ve tekrar kaldırarak cevap verir.

Onunla birlikte uzaklaşmasını izliyorum, boğazım umut ve endişeyle düğümleniyor. Dördümüz ona çok daha uzun vadeli bir uzatma teklif etmeye hazırız, geriye kalan tek şey onu imza atmaya ikna etmek.

Umarım kadar basittir.

Bölüm 41

Emery

Kulağımın dibindeki kalp atışı, beni tekrar karanlığa sürüklemekle tehdit eden sabit bir ritimle atıyor. Eğer mırıldanan sesler olmasaydı, muhtemelen buna izin verirdim. Tüm vücudum sanki büyük bir egzersiz yapmışım gibi uyuşmuş ve karıncalanıyor.

Şey, sayılır.

Parmaklarım saçlarımda geziniyor ve şimdi beni neyin uyandırdığını biliyorum. Sisın etkisi hâlâ üzerimde ama mırıldanmadığımdan oldukça eminim.

"Bittiğine inanamıyorum."

Bitti.

Bu tek kelime uçuşan sisi yakıp yok ediyor.

Yani haklıydım. Her biri kendi sapıkça kayalarını aldı ve şimdi benimle işleri bitti. Ben bir amaç için araçtım. Bir hafta sonu dikkat dağıtıcısıydım. Şimdi beni bir kenara atacaklar.

"Biliyorum. Açıkçası biraz hayal kırıklığına uğradım." Hay sikeyim. Bana bir bıçak sapla ve çevir.

Hayal kırıklığına mı uğradın? Cidden mi? Onlar için yeterince iyi değil miydim? Yanlış bir şey mi yaptım? Daha fazla seks olmalı mıydı? Daha fazla yalvarma? Daha fazla gözyaşı? Amımı sikmedikleri zaman hafta sonunu dizlerimin üzerinde bacaklarının arasında mı geçirmeliydim?

"Umarım o da aynı şekilde hissediyordur." Bekle, ne?

"Sence yeni sözleşme hakkında ne söyleyecek?"

Altımdaki göğüs, onaylama gibi bir ses çıkarıyor ve nabzımın hızlanmasına neden oluyor.

Yeni sözleşme mi?

Başka bir sözleşme mi alıyorum? Ne kadar süre için?

Kahretsin, ya bir hafta daha uzatmak isterlerse? Derslerin ilk haftasını kaçıramam. Kaçıramam. Bu benim için tartışılmaz.

Ama bu hafta sonu... her şey vardı. Beni birkaç gün daha tutmak isterlerse, kursa giriş derslerini kaçırmak gerçekten o kadar kötü olur mu?

"Emery tüm bu işlerde ne kadar yeni olsa da bizim için mükemmeldi. Hepimiz için. İmzalayacaktır."

Parmaklar tekrar saçlarımda geziniyor ve bu sefer kirpiklerimin açılmasına izin veriyorum. "Ne sözleşmesi?"

Sesim kısık çıkıyor ama dudaklarıma bastırdığım kıvrımlı pipet bunu kolayca düzeltiyor. Keşif amaçlı bir yudum alıyorum ve ağzımın buz gibi suyla dolduğunu görüyorum. Birkaç yudum aldıktan sonra göğsüme yaslanıyorum ve babaların her biri için odayı tarıyorum.

Bakışlarım Darcy'ye takılıyor, kalın ahşap sehpanın üzerinde oturuyor, ellerini sehpanın kenarına dolamış, ayak bileklerini kavuşturmuş. Dudakları titriyor. "Konuşmamızı dinliyor musun prenses?"

Omuz silkiyorum. "Sadece son kısmı."

Bana sırtıyor, sonra bir tomar kâğıt alıyor ve dirseklerini dizlerine dayayarak onları bir tüp haline getiriyor. "Evet, yeni bir sözleşme. Ama önce konuşmamız gereken birkaç şey var."

Bakışlarım kanepenin en ucundaki Hudson'a ve Xavier ile benim başımızın yanındaki kanepede oturan Derek'e yöneliyor. Ayağa kalkıp Xavier'e bakıyorum. "Merhaba."

Beni izlerken dudaklarının etrafındaki kaslar seğiriyor. "Merhaba."

Başka ne yapacağımı bilemediğimden doğrulmaya çalışıyorum ama bir şey kıkımın yanağını sıkıca kavırıyor. Omzumun üzerinden geriye bakıyorum ve kıkımın bir yarısını kaplayan kocaman bandaja iki kez bakmak zorunda kalıyorum. "Bu da ne-"

Bir elimle kendimi destekleyerek ona dokunmak için uzanıyorum ama Xavier altımdan kayıyor ve bileğimi yakalıyor. "Eve dönene kadar dokunmak yok."

İşte o zaman, diğerleri giyinikken benim çırlıçıplak olduğumun tamamen farkına varıyorum. Tek bir erkek göğsü bile görünmüyordu.

İfşanın yarattığı tuhaf hisleri görmezden gelerek tekrar Xavier'e dönüyorum ve o da bana gülümsüyor.

Peki, tamam. Cuma gecesinden sonra, hafta sonunu onun kollarında bitiriyor olmama şaşırmamalıyım, ki onun da beni bırakma konusunda sorunları var gibi görünüyor. Her neyse. Hafta sonu sözleşmemizin uzatılması anlamına geliyorsa bu yapışkanlıkla kesinlikle başa çıkabilirim.

Tekrar uzanıp Darcy ile göz göze geliyorum. "Dinliyorum."

Boğuk bir kahkaha atılıyor ve Darcy sırtarak yere bakıp başını sallıyor. Sanırım birinin "mükemmel amına koyayım" diye bir şeyler mırıldandığını da duyuyorum ama emin olamıyorum.

Hudson konuşmaya devam ediyor. "Hafta sonunu nasıl buldunuz? Dürüstçe cevap vermenizi istiyoruz. Sizin için sınıra yaklaşan bir şey var mıydı? Sarı ya da kırmızı demeniz gereken herhangi bir şey?"

Onun ciddiyeti içimdeki insanları memnun etme duygusunu tetikliyor. Gözlerimi kapatıyorum ve yalnız uyandığım andan itibaren hafta sonunu tekrar oynatıyorum ve olan her şeyi inceliyorum. Alışveriş. Soyunma odası. Siktir, soyunma odası. Ve sonra İtalyan restoranı. Ve araba. Lanet olsun. Orada pişmanlık yok. Hem de hiç.

Derek'in sahnesi. Hoşuma gitmiş miydi? Orgazm olduğumu hatırlamıyorum ama ne kadar yandığımı hatırlıyorum. Başlangıçta acımış mıydı? Kahretsin, evet, acımıştı. Ama diğerleri de işin girince? Acı başka bir şeye dönüşmüştü. Tam olarak zevk değil, ama gerçekten iyi hissettiren derin, sert, ateşli bir masaj gibi.

Sonra Hudson sırasını aldı. İşe yaramaz bir oyuncak olma hissi geri dönmeye çalışırken omurgamdan bir ürperti Evet, bu kesinlikle evetti.

Yığın.

İpler. Sandalye. Darcy. O lanet vibratör. O sahne sırasında göz kapaklarımın arkasında beyaz bir patlama gördüğüme eminim. Bu yüzde yüz tekrarlamak istediğim bir şey.

Yutkunarak, Xavier'in sahnesini hatırlayabildiğim kadarıyla hatırlıyorum. Korkuyu. Göz bağı. Kesikler. Boynum, kalçalarım, sırtım ve kık yanağımdaki sorun her neyse. Derek'in sahnesiyle aynıydı, acı zevke dönüşüyordu. Korkunun klitorisimi zonklattığından bahsetmiyorum bile.

Keşke bunlardan herhangi biri için kırmızıyı arasaydım diyor muyum? Ya da sarı? Hayır. Hayır, istemiyorum. Beni daha fazla bıçakla tanıştırmasını istiyor muyum? Beni tekrar korkutmasını istiyor muyum? Garip bir şekilde, cevabım evet.

Midemde kelebeklerden oluşan bir kaleydoskop dalgalanıyor. Hayır dersem, hafta sonundan pişman olmadığımı, bana daha çok şey öğretmelerini istediğimi söylersem... berbat durumda olduğumu düşünürler mi? Özellikle de şu yetim olayını düşünürlerse?

Gözlerimi açarak Hudson'la doğrudan göz teması kuruyorum ve biraz yaramazlık yapmaktan kendimi alamıyorum. "Keşke kırmızı deseydim dediğim tek şey, bu hafta sonu bana ne kadar su içirdiğinizdi. Bütün geceyi işeyerek geçireceğimden oldukça eminim."

Sözlerimin yerine oturması bir saniye sürüyor ama sonra bandajlı olmayan kık yanağıma bir şaplak yiyorum.

"Şımarıklık yapma."

Burnumdan nefes alıyorum, kelebeklerin hem emre hem de şaplaklara nasıl tepki verdiğiine biraz şaşıyorum. Tamam, bunların hepsi de evet yığınının gidiyor.

Soğukkanlı davranmaya çalışarak sesimi sabit tutmaya zorluyorum. "Hafta sonunun büyük bölümü yeşildi. Bazıları sarıydı ama bu olduğunda sesimi yükselttim."

Kıçım sıkıldı. Çok sert bir sıkma.

Eğilip Xavier'e ters ters bakıyorum ama ben vazgeçip tekrar uzanana kadar o da bana bakıyor.

"Bize karşı dürüst olduğun için teşekkür ederim, kedicik. Bu işin yürümesinin tek yolu hepimizin dürüst olması," diyor Hudson solgun gözlerini parlatan bir gülümsemeyle.

"Ne işe yarayacak? Biri bana bunu açıklayabilir mi? Ve yeni sözleşmede ne var?" Lanet kalbim kelebeklerle tango yapmaya karar verdi.

"Bir şey daha var," der Derek ve elini Darcy'ye uzatır.

Darcy ona en üstteki sayfayı uzatıyor ve ben de çizgili sayfanın benim ödül çizelgem olduğunu hemen anlıyorum.

Derek onu yüzümün önünde belli bir açıyla tutuyor. "Bu hafta sonu bizim için çok iyi bir kız oldun, kendine birkaç ödül daha kazandın."

Sayfayı tarıyorum ve ilk altı sıranın tamamlandığını görüyorum. Hudson'ın sırt çantası.

Derek'in iPhone'u ve kılıfı.

Kıyafetler.

Seçtiğim sanat malzemeleri.

Beşinci sırada *hediye kartı* yazıyor.

Ve altıncı satırda *bilezik* yazılı. Sonra on bir yeni satır var.

On bir.

Bu kez, Xavier'in karnına oturmak için yukarı ittiğimde, serbest kalmama izin veriyor. Doğrulurken Derek'ten sayfayı alıyorum, cildimi çeken bandı görmezden geliyorum, ağzım açık kalıyor. "Nedir bu?"

Darcy bana soluk mavi bir zarf uzattı. Zarfa bakıyorum, sonra da kafamda bir sürü soruyla ona bakıyorum.

Ağzının bir tarafı titriyor. "Başka bir şey seçmiştim ama sanırım bunu tercih edeceksin. Genelde hediye kartı vermekten hoşlanmam ama tam olarak ne istediğini seçebileceğini bilmek benim için çok şey ifade ediyor. Diğer hediyemi diğer ödüllerinizden birine saklayacağım."

Yavaşça zarfı aldım ve açtım.

Dün beni götürdüğü sanat malzemeleri mağazası için beş yüz dolarlık bir hediye kartı.

Boğazım sıkışıyor ve gözlerim yanıyor.

Kendime yepyeni sanat malzemeleri alabilirim. Ne istersem. Daha fazla kömür. Başka bir eskiz defteri. Aman Tanrım, boya alabilirim. Ya da kalemler. Ya da şu sulu boya kalemlerinden. Ve onlar benim olurdu. Kimse onları benden alamazdı.

Darcy ile göz göze geldim. "Teşekkür ," diye .

Bana gülümsüyor, hediyesinden bu kadar etkilenmemden memnun olduğu belli. "Bu sadece başlangıç için. Tercihlerini öğrendikten sonra sana en uygun şeyleri seçmende yardımcı olabilirim. Ama artık o ucuz şeylerden yok."

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülmeden önce, Xavier'in göğsüne siyah bir hediye çantası konuyor. Çantanın üstünden ela gözlerini zar zor görebiliyorum ama

hediye kartını zarfına geri koyun ve siyah poşeti açın.

İlk şeyi çıkarırken başımı yana eğiyorum. Ambalaj garip bir şekle sahip ve ön taraftaki küçük plastik panelden bana bakan düz görünümlü bir oyuncak ayı var.

"Bana bir Build-A-Bear aldın mı?" Xavier'e soruyorum, bakışlarım gözleriyle buluşmak için yakınlaşıyor.

O da bana bakıyor. "Orada başka bir kutu daha var."

Bana bir ayı almış. Cuma günü otel için aldığım ayı bende olduğu için mi? Hediyesiyle ilgili şaşkınlığımı gizleyerek ayıyı yere bıraktım ve kutuyu almak için çantaya geri döndüm.

Çantanın altında küçük siyah bir kutu var. Etrafında mükemmel bir fiyonkla bağlanmış siyah bir kurdele var. Dikkatlice içine uzanıp çıkarıyorum.

Gerilimin artmasına izin vermiyorum, sadece kurdeleyi ve kutuyu açıyorum.

Siyah vitrin köpüğünün üzerine yerleştirilmiş altın bileziğin ortasında dairesel bir kolye ucu bulunuyor. Her iki taraftan da zincire bağlı olan kolyenin yüzüne siyah bir X kazınmış ve her bir çeyrekte farklı bir harf gösteriliyor.

D.

H.

D.

X.

Dikkatle bileziği elime alıyorum. Küçük disk parmaklarımın altında kalın ve pürüzsüz, ama zincir ince ve narin.

"Çok güzel, bayıldım," diye fısıldıyorum çünkü sesim düzgün çıkmıyor. Sanki kalbimin kafası karışmış ve artık boğazımda yaşamaya karar vermiş gibi. Bileğimi Xavier'e uzatıyorum. "Lütfen takar mısın?"

Çantayı aramızdan kaldırıyor ve ikimiz de onun biraz daha rahat oturabilmesi için yer değiştirmek zorunda kalıyoruz ama ben onun üzerine oturmaktan vazgeçmiyorum.

Birkaç saniye sonra tekrar ona sarıldım, Darcy'ye bakarken diğer elimi bileklikli bileğime doladım. "Lütfen bana artık sözleşmeyi öğrenebileceğimi söyle? Ölüyorum."

Karşılığında bir sırtıma alıyorum. "Evet, prenses. Artık sözleşme hakkında konuşabiliriz. isteyebilirsin."

İç çekerek, *popomdaki* bandaja dikkat ederek etrafta dolanıyorum ve sonunda Xavier'in üzerine kanepeymiş gibi oturuyorum, ayaklarım yanlardan sarkıyor ve sırtım gerçek kanepeye dayanıyor.

Darcy bana ilk kâğıdı uzattı. "Bu, ilk sözleşmemizin ve uzatılmasının her iki tarafın da memnuniyeti ile tamamlandığını belirtmek içindir. Bunu hızlıca okuyun ve eğer uygun görürseniz en alttaki imzayı atın ve tarih atın."

Derek bana bir kalem uzattı.

"Teşekkür ederim baba," diye cevap veriyorum, gözlerim sayfadaki birkaç paragrafı taramaya başlamıştı bile.

Her şey yolunda görünüyor. Paranın son kısmını bugün alacağım ve bu sözleşmenin kısa vadeli, geçici niteliği artık tamamlandı.

Sayfanın altında adımı karalıyorum, artık kendi üzerimde yasal özerkliğe sahip olduğum hala biraz tuhafım. Hayatımın büyük bir bölümünde saçımı kestirmek için sosyal hizmet uzmanımdan onay almak zorunda kaldım.

Sayfayı geri veriyorum ve bana üç sayfa daha veriliyor.

"Bu bizim yeni sözleşmemiz. Bunu okumak için acele etmeyin. Herhangi bir sorunuz olursa, sorun."

Okumaya başladığımda kalbim boğazıma düğümlendi.

Onlar baskın, ben ise itaatkâr olarak belirlendik.

Sözleşme süresince aramızdaki ayrıcalıktan bahsediyor. Benim hafta sonlarım Cuma saat 17:00'den Pazar saat 16:00'ya kadar onların.

Güvenli kelimeler tartışıldı ve bu hafta sonu onları nasıl kullandığımız konusunda hiçbir değişiklik yapılmadı.

Bakım sonrası ile ilgili çok uzun bir paragraf var. Duşlar. Banyolar. Kucaklaşmalar. Masajlar. Mumlar. Kremler. Yağlar. Vibratörler. Yiyecekler. Su. Çok fazla lanet su.

Sonra benden istenecek faaliyetlerin listesine geliyorum. Seks talepleri ve gereksinimlerden oluşan bir menü beklerken, hiç beklemediğim bir şeyle karşılaşıyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"Beni cinsel olmayan randevulara götürmek ister misin?" "Evet."

Kanepeye yaslanmış, bir kolunu arkalığa atmış olan Hudson'a bakıyorum. Bana söylediği tek şey bu, sadece tek bir kelime.

"Akşam yemeği ve film mi?" Açıklamaya çalışıyorum.

"Bu, ve belki canlı bir gösteriye, kahvaltıya gitmek. Bu tür şeyler."

"Randevular hafta sonu aktivitelerinin dışında mı olacak?"

"Herkesin uygunluğuna bağlı ama büyük ihtimalle evet." Yani, bazı hafta içi geceleri ve her hafta sonu.

Tamam o zaman.

Okumaya devam ediyorum ama hemen duraklıyorum. "Club Obsession nedir?"

"Hepimizin üyesi olduğu BDSM kulübü," diye açıklıyor Derek. "Sizi hesabıma misafir olarak ekleyeceğiz, böylece üye olmanıza gerek kalmadan kulübe erişiminiz olacak."

"Kulüpte ne olacak?" Merakım beni gerçekten kedinin yoluna göndererek soruyorum.

"Gece için ne planladıysak. Kulübün halka açık, yarı halka açık ve özel odaları var. Sapkınlıkların büyük çoğunluğuna hitap ediyor. Halka açık sahneler yapmayı sevsek de, bunu sizinle müzakere etmekten mutluluk duyarız. Ama hepsi bu hafta sonuna çok benzeyecek, sadece sizinle daha önce yaptıklarımızın farklı tatları ve seviyeleri olacak."

Yutkunuyorum. Kafamda dört bin soru dolaşüyor ama beynim tek bir kelimeye kilitleniyor. *Pazarlık*. Bununla başa çıkabilirim. Bir şeyi gerçekten yapmak istemiyorsam, hayır diyebilirim ve güvenli kelimelerimi de kullanabilirim. Ya da sözleşmeyi feshedebilirim.

Tamam.

İkinci sayfaya döndüğümde, beklediğim seks aktivitelerinin listesini buluyorum.

İlk iki sözleşmemizdeki her şey bu listede yer alıyor. Ancak eklenen birkaç madde daha var.

Şaplak.

Orgazm

kontrolü.

Sesler.

Yayılıyor.

Duyusal

oyun.

Çıkmaz oyun - orta. Çıkmaz

oyun - zor.

Anal eğitim - itaatkarın isteğı üzerine. Aksi takdirde sert sınır.

Cezalandırma.

Düzelتيyorum.

Protokol eğitimi.

Tıbbi oyun.

Sayfa burada bitiyor.

"Anal eğitim mi?" Doğruca Darcy'ye bakıyorum.

Kaşlarını kaldırıyor ve ellerini havaya kaldırıyor. "Sadece, ve bunu kesinlikle vurguluyorum, eğer ilgileniyorsanız. Tüm liste bu şekilde. Eğer varsa

Listede kesinlikle ilgilenmediğiniz herhangi bir şey veya listeye eklemek istediğiniz bir şey varsa, bunu şimdi veya daha sonraki bir tarihte görüşmekten memnuniyet duyarız."

Derek araya giriyor, öne doğru eğiliyor ve sayfanın üstündeki bir satırı işaret ediyor. "Bakın burada, bunların sizinle birlikte *keşfetmek* istediğimiz aktiviteler olduğu yazıyor, anahtar kelime *keşfetmek*. Bu kelimeyi istediğiniz gibi kullanabiliriz. Eğer senin için yeni bir aktivite ise, belki birlikte internette biraz araştırma yaparız-"

"Yani birlikte porno mu izliyoruz?" Sözünü kesiyorum, çünkü okuma araştırmasını çoktan yaptım.

Derek duraksıyor ama Darcy kendini tutamıyor, gülmeye başlıyor. Derek'in yüzü garip bir şekil alıyor, sanki gülümsemek istiyor ama davranışımı ödüllendirmemesi gerektiğini biliyor. Onun tepkisinden küçük bir mutluluk kıvılcımı alıyorum.

"Eğer yapmak istediğiniz buysa."

"Etkinliklerle ilgili herhangi bir sorunuz var mı?" Hudson koltuğun kendi tarafından soruyor.

"Burada tanımadığım birkaç şey var, sesler ve protokol eğitimi gibi, ama her şey önceden tartışılırsa, hayır diyebilirim ve bir sahneyi bitirmek için güvenli kelimelerimi kullanabilirim, o zaman kendi araştırmamı yapıp sonra sorularla size gelebilirim," diye cevap veriyorum ve Hudson'a bakıyorum. Yüzü tamamen boş ve doğru cevap verip vermediğimden emin değilim, bu yüzden biraz daha ekliyorum. "Eğer sorun olmazsa?"

Gözleri bana dönmeden önce diğerlerinin üzerinde geziniyor. "Evet, bu işe yarar."

Gülümsüyorum ve son sayfayı çevirmeden önce derin bir nefes alıyorum.

Sözleşmenin son iki paragrafını gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Ayağa kalktım, parmaklarım kâğıdı kavradı, memelerim, kıkım ve amım herkesin görebileceği şekilde sergilendi ve çılgık bile atmış olabilirim.

Ne oluyor lan?

Ne. Ne. Sikeyim.

"Altı ay mı? Altı ay mı istiyorsun?" Kalbim göğsümde patladı ve görüş alanımın köşelerinde lekeler birikti.

"Ağzını bozma," diye azarlıyor Derek ama elimi tutup beni kucağına . "Şimdi bize altı ayla ilgili sorunun ne olduğunu söyle. Eğer çok uzunsa, kısaltabiliriz ama şunu bilin ki muhtemelen tekrar uzatacağız."

Başımı sallıyorum, saçlarım omuzlarıma dökülüyor. Ağzımı sözcüklere dönüştürmek gerçekten çaba gerektiriyor çünkü tüm odayı kaplayan içi boş, çok gergin bir his var. Sonunda işe yaradığında, sesim kendi kulaklarıma sulu geliyor. "Beni altı ay boyunca tutmak mı istiyorsun?"

Derek altımda donup kalıyor, sonra kolları şimdiye kadar sahip olduğum en iyi sarılmayla sıkılaşıyor. Kollarına dönüyorum ve kendi kollarımı boynuna doluyorum, kâğıtlar hâlâ ellerimde. "Bebeğim, evet. Altı ay. Başlamak için. Seni şımartmak, kendimize saklamak, arzuladığımız her şeyi sana göstermek istiyoruz. Bu istediğin bir şey mi? Altı ay daha çok bir kontrol, herkesin anlaşılmadan hâlâ memnun olduğundan emin olmak için."

Başımı sallıyorum, sese bir burun çekme eşlik ediyor. Beni altı ay tutmak istiyorlar. Ben de onları altı ay tutacağım. Daha fazlasını bile. Şu anda olmaz.

Altı. Lanet olsun. Aylar.

Tüm bunlardan sonra lanet kalbimin süper yapıştırıcıya ihtiyacı olacak. "Peki ya sözleşme hediyesi? Gördün mü prenses?"

Derek'in omzunun üzerinden son metin bloğuna bakıyorum ve neredeyse yine .

Ayda on bin dolar.

Evet, oran tabii ki bu hafta sonundan çok daha düşük ama bu tek seferlik bir hediye değil. Vadeli bir hediye. Yirmi altı hafta sonu için altmış bin dolar. Hafta sonu başına iki bin dolardan biraz fazla.

Bakışlarım sayfanın altına, imzaların ve tarihlerin olduğu yere kayıyor. Dördü de çoktan imzalamış. Sadece benim imzam ve tarih için boşluklar var. Hepsi bu işin içinde. Bunu istediklerinden, beni istediklerinden o kadar eminler ki.

Onların kesinliği benimkini ateşliyor. Bunu düşünmek istemiyorum. Lafı eveleyip gevelemek istemiyorum. Bana göstermeyi teklif ettikleri şeyi istiyorum. Tüm hafta sonu boyunca, parasını ödedikleri şeyi alırken bile benimle ilgilendiler. Hayatımda hiç bu kadar önemsenmemiştim. Tray tarafından bile.

Duvara tosladı.

Derek'e daha sıkı sarılarak kalemin ucunu tıkladıyorum, kâğıdı koltuğa dayıyorum ve imzalıyorum.

Kalemimi kaldırdığım anda içimi bir rahatlama duygusu kaplıyor. Önümüzdeki altı ay boyunca onlar benim. Kimse onları benden alamaz.

Bölüm 42

Emery

"Her şeyi aldın mı bebeğim?" Oakley'nin küçük valizini mutfığa doğru götürürken Derek soruyor.

Kanepenin yanında beni bekliyor ve önünde durduğumda kolu tutuyor. Yüzünde milyonlarca duygu var, bazıları anlaşılmaz. Tek bildiğim, uçtuğum. Beni seçtiler. Beni. Üzgün, küçük yetim beni.

Ve şimdi eve gitmem gerekse de, bana şu andan önümüzdeki hafta sonuna kadar en az iki randevu sözü verdiler. Başım dönüyor, şu anda hissettiğim şey bu. Kalbim o kadar yüksekte asılı ki, sanki milyonlarca balona bağlanmış ve bulutlara doğru sürükleniyormuş gibi hissediyorum.

"Sanırım öyle baba," diye cevap veriyorum, yanaklarımı acıtacak kadar geniş gülümseyerek. Ona doğru adım atıyorum ve kollarımı ortasına doluyorum, kulağımı göğsüne bastırıyorum ve

kalp atışlarını dinliyordum.

Derek boştaki kolunu otomatik olarak bana doluyor ve tek yapmak istediğim onu yurt odama geri götürebilene kadar içine gömülmek. Belimi ovuyor ve ben de onun misk kokulu kolonyasını içime çekiyorum.

"Gitmek istemiyorum," diye mırıldanıyorum, bunun beni ne kadar yapışkan gösterdiğini umursamadan. Daha önce kimse beni yanında tutmak istememişti ve şimdi istediklerine göre, daha önce gizli kalmış beşinci aşama yapışkan kişiliğimle uğraşmak zorunda kalacaklar.

Bu kadar yapışkan olduğumu bile bilmiyordum. Diğer insanları bu şekilde görmek genellikle benim için büyük bir iğrençliktir, ama şimdi etrafımda bu kadar iğrenç olacak biri -birkaç biri- olduğuna göre, mümkün olduğunca iğrenç olacağımdan emin olabilirsiniz.

Bu hafta sonundan önce, birbirine yapıştırdığım çizimlerden oluşan bir eskiz defteri dışında, bırakın insanı, bu dünyada aşırı derecede koruduğum tek bir şey bile yoktu.

"Ben de gitmeni istemiyorum," diye yanıtlıyor başımın tepesine bir öpücük kondurarak. "Ama bizim tarafımızda birkaç şeyi halletmemiz gerekiyor. Xavier zaten tüm numaralarımızı senin telefonuna ve seninkileri de bizimkilere programladı. Eminim beşimiz arasında bir grup sohbeti bile başlatılmıştır."

Bir kıkırdama kaçıyor ve bu ses beni hala şok ediyor. Bu adamlar bana ne yaptı? "Evet, var. Darcy Baba şimdiden bana hediye fikirleri göndermeye başladı."

"Bu hiç şaşırtıcı değil. Uzun zamandır sizi arıyorduk. Yanıt verdiğiniz davetin son davet olduğunu söylemiş miydik? Bu, paylaşabileceğimiz bir kız bebek bulmak için son girişimimizdi."

Başımı geriye atıp ona bakıyorum, ağzım bir karış açık. "Gerçekten mi?"

Gülümsüyor, koyu kahverengi gözleri yüzümü tarıyor. "Gerçekten. Perşembe geceleri benim evimde poker oynamak için bir araya geliyoruz ve reklamı değiştirmeyi tartışıyorduk. Ben tamamen kaldırmak istedim. Ama sanki kink tanrıları bizi dinlemiş ve seni bize göndermiş gibi."

Kıs kıs gülüyorum. "Kink tanrıları mı? Öyle bir şey olduğunu sanmıyorum."

Derek sırtıyor. "Seni Obsession'a götürene kadar bekle. Merhamet için dua edeceksin."

Kalçalarım sıkışıyor ve midem ısınırken yanaklarım yanıyor ve oflayarak bir nefes veriyorum. "Babacığım."

"Hadi, biri gitmene izin vermeyeceğine karar vermeden ve oda arkadaşın endişelenmeden önce seni eve götürelim."

Yararsız bir şekilde, onun sözleriyle içimde umut pırıltıları patlıyor. Sonsuza dek burada kapana kısılmaktan nefret etmeyeceğim.

Ama gitmem gerektiğini biliyorum. Oryantasyon yarın ve Oakley'e bu gece evde olacağıma söz verdim.

Bu hafta sonu olan biten her şeyi ona anlatmayı düşündüğümde sırtışı geri dönüyor. Ona bu işin gelecek yıla kadar uzatıldığını söylediğimde altına sıçacak.

Derek elimi tutuyor ve beni mutfakta bekleyen diğerlerine doğru götürüyor. Bir noktada, üzerinde dikişli çiçek desenleri olan bebek mavisi bir spor çantası bugün apartmanda belirdi. Şu anda tezgahın üzerinde, aynı derecede dolu sırt çantamın yanında duruyor; her ikisi de bu hafta sonu bana yağdırdıkları tüm giysiler, sanat malzemeleri ve hediyelerle dolu.

Ödünç bavul, kıyafet ve el çantasıyla geldim ve şimdi kendi gardırobum, iki yeni çanta, sanat malzemeleri, yeni bir telefon ve önümüzdeki altı ay boyunca onların olduğumu söyleyen bir sözleşmeyle eve dönüyorum.

Bir kız daha ne isteyebilir ki?

Mutfağa yaklaştığımızda Darcy ve Hudson gülüşmelerinin ortasında konuşmalarını kesiyorlar. İkisini de bu kadar kaygısız ve tamamen... Bilmiyorum. Baskın. Kontrollü. Babacan.

Mutfak adasının altındaki taburelerden ikisini almışlar, Xavier'i yemek masasında oturup telefonuyla oynaması için bırakmışlar. Derek'in elinden kurtuluyorum ve önce ikisine sarılıyorum.

Hudson'a gidiyorum, kolları beni sararken gözlerim kayarak kapanıyor. Yanağını başımın üstüne koyuyor ve ben de kendimi onun sarılışına bırakıyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Boğazım ani bir sıkışma ile ağrıyor ve tek yapabildiğim başımı sallamak. *Ona* teşekkür etmek istiyorum ama sesimin işe yaramasına imkân yok. Kalbi kulağımın dibinde sertçe atıyor ve gözyaşlarımın düşmesine izin vermemek canımı yakıyor.

"Bizden uzakta olduğun geceler için sırt çantana bir şey koydum. Eve dönene kadar bakmak yok."

Kelimeler sadece benim duyabileceğim kadar yüksek. Merakımı gizleme zahmetine girmeden ona bakıyorum. Gülümsüyor ve sonra burnuma bir şaplak atıyor. "Hoşuna gidecek, söz veriyorum. Dikizlemek yok."

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direniyorum. Eve gidene kadar kış yanağımı kontrol edemiyorum ve şimdi de çantamı kontrol edemiyorum. Ne kadar çok kural var.

Bunun yerine, tüm hafta sonu onlar için yaptığım gibi, başımı sallıyorum ve uzaklaşmaya başlıyorum, ama Hudson eğiliyor ve ağzımı bir öpücükle yakalıyor.

Dudaklarımı ayırdığımda ve dillerimiz birbirininkiler boyunca kayarken parmakları belime doğru esniyor. Öpüşmemiz uzun sürmüyor ama ayrıldığımda göğsüm ağrıyor. O soluk mavi gözlere son bir kez bakıyorum ve gözyaşlarım yanaklarımdan hiç de seksi olmayan bir şekilde süzülmeden önce arkamı dönmek zorunda kalıyorum.

Burnumu çekerek Darcy'ye doğru ilerliyorum. Kimse bu aptalca duyguları göremeden yüzümü onun göğsüne gömüyorum. Neden bu kadar üzgün olduğumu bile anlamıyorum. Beni tutuyorlar, Tanrı aşkına.

Gömleğini avuçlarımdan arasına alırken bir elim enseme kavırıyor, diğeri sırtımı aşağı yukarı ovuyor.

"Şşşt, prenses. Her şey yoluna girecek. Artık bizimsin. Sen bizimsin. Hiçbir şey seni bizden alamayacak. Hiçbir yere gitmiyoruz." Darcy ben rahatlayıp gerginliğim kontrol edilebilir bir seviyeye kadar beni rahatlatan sözler mırıldanmaya devam ediyor.

Artık onlarınım.

Bunun sesini gerçekten çok seviyorum.

Boynumun dibindeki el çeneme geliyor ve başımı eğerek ona bakmamı sağlıyor. Darcy alnıma, gözlerime, yanaklarıma, burnuma ve sonra dudaklarıma öpücükler konduruyor. Öpücüğü sık tutuyor, bir film öpücüğü gibi, dudaklardan başka bir şey yok.

Birbirimizden ayrılıyoruz ve o koyu mavi gözleriyle doğrudan ruhumu bakıyor.

"Salı akşamı seninle ilk randevumuza ne dersin? Gelip seni evinden alırım, yemeğe çıkarız ve sonra da sinemaya gideriz? Bunun ilk randevu için basit olduğunu biliyorum ama hoş ve sade olur. Birbirimizi tanıyabiliriz. Diğerlerinin ortaya çıkıp randevumuza üçüncü kişi olarak katılmayacağını garanti edemem, o yüzden böyle bir şey olursa bana kızmayın." Bu teklifi yaparken gözlerinin içi gülüyor ve içimi kaplayan rahatlama dizlerimin bağını çözüyor.

İki kez yutkunmak zorunda kalıyorum, çünkü lanet olsun, bu gerçekten oluyor. "Evet, lütfen, bunu çok isterim."

Ona daha önce sadece bir kez sinemaya gittiğimi söyleme zahmetine girmiyorum, o da bir grup evinin tüm çocukları duygularla ilgili bir çizgi film izlemeye götürdüğü zamandı.

Darcy bana son bir öpücük veriyor ve sonra Xavier'e dönüyorum. Artık telefonuyla oynamıyor; telefon masanın üzerinde yüzüstü duruyor. Kendini bana doğru çevirmiş, dizlerini iki yana açmış, vücudunu biraz geriye yaslamış, bir kolunu masaya dayamış.

Bileziğıme uzanıyorum ve kolyeyi ovuyorum.

D. H. D. X.

Bu temelde bir sahiplik iddiası.

Bunu sevdim.

Xavier bana bir el uzatıyor, ben de benimkini onunkinin içine sokuyorum. Kalçalarının arasına girdiğimde ondan daha uzunum, bu yüzden kollarımı omuzlarına doluyorum, parmaklarımı kumral buklelerinin arasına kaydırıyorum ve onu kendime sarıyorum.

Kolları belime dolanıyor ve başı göğüslerime yaslanmış bir şekilde öylece duruyoruz. Yüzümü indiriyorum ve tepesine bir öpücük konduruyorum.

Sarılma sona erdiğinde kalçalarımı elleriyle tutuyor ve bana bakıyor.

"Çantanızda antiseptik kremli bandajlar var. Sabah istiyorum ve tüm kesiklerin gece fotoğrafları," diye emrediyor, sesi eşit.

Külotumu kesip çıkardığında amımın iki yanında oluşan kesikleri gözümün önüne getirdim. "Bütün kesikler mi?" Ciyak ciyak bağırmayı başarıyorum.

Sırıttıyor. "Hepsi."

Tek yapabildiğim başımı sallamak. Görünüşe göre kapış kapış fotoğraf göndereceğim.

Xavier koltuğunda kayarak arka cebine uzanmadan önce kalçalarımı hızlı ve acı verici bir şekilde sıkıyor. Küçük siyah bir cüzdan çıkardı, ardından belli belirsiz tanıdık gelen bir kart çıkardı.

"Bu size binaya, asansöre ve bu dairenin kapısına erişim sağlayacak. Kaybederseniz hemen bana haber verin. İstedığınız zaman daireye özgürsünüz." Xavier bana kartı uzatıyor ve ben de ona bakmaktan kendimi alamıyorum.

"İstedğim zaman buraya gelebilir miyim?"

Elimi benim için kaldırıyor, sonra kartı avucuma bastırıyor, göz teması hiç kesilmiyor. "Evet. Ne zaman istersen."

Ondan sonra bana başka bir şey vermedi. Sadece parmaklarımı anahtarın etrafına dolamama yardım ediyor ve parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor.

Anahtarı tutuşumu ayarlayarak ondan uzaklaşıyorum ve Derek'e dönüyorum. Spor çantasını çoktan bir omzuna atmış ve hâlâ valizimin sapını tutuyor. Hudson'ın elinde sırt çantam var, onu sırtıma geçirmeye hazırlanıyor.

Beyaz çantanın omuz askılarına yerleştirilmeme yardım edilirken, Derek önümüzdeki kısa süre boyunca olacak her şeyi açıklıyor. "Hepimiz bu gece kendine biraz zaman ayırmana izin vereceğimiz konusunda anlaştık. Mesajlaşmak yok, aramak yok. Bununla birlikte, ihtiyaç bize ulaşmakta özgürsünüz. Kendini üzgün ve endişeli hissetmeye başlarsan bizimle irtibata geçmeni bekliyoruz,

gergin, endişeli, vesaire. Kendinizi tutmak yok. Bizden saklarsanız yardımcı olamayız ve gerçekten yardım etmek istiyoruz, bu yüzden lütfen bize izin verin."

O konuşurken saçlarımı bir omzumun üzerinden atıyorum ve sürekli başımı sallıyorum. Yorgunluk beni vuruyor ama ne dediğini anlıyorum. "Kendimi kötü hissetmeye başlarsam birinizi arayacağıma söz veriyorum."

Derek bana gülümsüyor ve yanağımı okşuyor. "Droppey. Bu terimi sevdim. Kendini kötü hissedersen mesaj at ya da bizi ara." Bir nefes alıyor, sonra kapıya giden koridoru işaret ediyor. "Gitmeye hazır mısın?"

Hayır diye bağırarak istiyorum, kalmak istiyorum. Bu baloncuğu terk etmek istemiyorum. Ya bana bahsettikleri tüm bu alanı verdikten sonra buna değmediğimi anlarılarsa? Zamanlarına, emeklerine, paralarına değmediğimi?

Ama sonra parmaklarımı bileğimdeki kolyeye dokunduruyorum ve düşünceleri susturuyorum. Beni istediklerini ve hiçbir yere gitmeyeceklerini söyleyip duruyorlar. Şimdi tek yapmam gereken onlara inanmak.

Onlara güvenmem gerek.

Doğrulurken Derek'e gülümsemeye çalışıyorum ama bunun zor olduğunu biliyorum. "Evet."

Yüzde bin değilim ama onu kapıya kadar takip ediyorum. Arkama bakmıyorum. Büyüyen ve göğsümün tüm boşluğunu kaplayan kalbim, yüzlerindeki her türlü duyguyu kaldıramayacak. Onlara geri dönüp kalmama izin vermeleri için yalvararak kendimi aptal durumuna düşürecekim.

Derek kapıyı benim için açıyor ve ben de hızla koridora fırlıyorum. Asansöre kadar sessizce yürüyoruz, tek ses diğer dairelerden arada sırada gelen boğuk sesler ve ayaklarımızın halıya sürtünmesi.

Asansöre ilk ben varıyorum ve aşağı düğmesine basıyorum; Derek arkamdan yaklaştığında ona yaslanıyorum. Vücudunun sıcaklığı omuzlarımı kaplıyor ama çantaları bırakmıyor. Orada öylece duruyoruz, beklerken ben ona yaslanıyorum.

Asansörden iniş daha da az dramatikti. Gizlice ona bakmaya devam ediyorum, ama elimi elinin içine almak dışında, metanetini koruyor. Kapılar açılır açılmaz dışarı çıkıyor ve bir kez daha kapıyı açık tutuyor. Masada yeni bir güvenlik görevlisi var ve biz cam kapılara doğru ilerlerken Derek ona doğru başıyla bir selam veriyor.

Derek, tıpkı Darcy'nin Cuma gecesi yaptığı gibi kartını okutuyor ve kapılar kayarak açılıyor. Bavullarım ve çantamla kaldırımda durur durmaz, özellikle sadık bir taksi şoförü yanıma yanaşır.

"İyi misin?" Taksi şoförü bagajı açarken Derek soruyor. Başımı sallıyorum ama yine ağlama ihtiyacı duyuyorum.

Arabanın arkasına gidiyor ve bana dönüp ellerimi tutmadan önce hızla çantaları yerleştiriyor. Avuç göğsüne yerleştiriyor ve beni kucaklıyor. "Bizi bırakmak istemediğin için mi bu kadar üzgünsün, yoksa daha fazla bakım için daireye geri dönmemiz mi gerekiyor?"

Boğazımdaki fil büyüklüğündeki yumruyu yutkunmaya zorluyorum. "Üzgün ayrılmak istemiyorum."

Derek alnımdan öptü. "Üzgün olmana sevindim."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Sevindim mi?"

Mırıldanıyor. "Evet. Çünkü bu senin de bizim kadar bu işin içinde olduğun anlamına geliyor. Eğer üzgün olmasaydın, bunun doğru bir şey olup olmadığını sorguluyor olurdum. Ama bizim seninle olmak istediğimiz kadar sen de bizimle olmak istiyorsun. Sadece bu geceyi kendine ayır. İnan bana, uyandığında telefonun hepimizden gelen mesajlarla dolup taşacak. Önümüzdeki altı ay boyunca bizimle kalacaksın."

Kalbim aynı hem uçuyor hem de çatlıyor.

Altı ay. Sadece altı ay.

Ve sonra yine tek başımayım. Ama sadece onları kontratı tekrar uzatmaya ikna edemezsem.

uğur vardır, değil mi?

Bölüm 43

Emery

"Tamam, küçük hanım, dökül bakalım. İyi davrandım. Dün gece eve geldiğinde seni yalnız bıraktım ve seks sonrası komaya girdin. Ve bu sabah, yüzünde kocaman bir gülümseme olmasına rağmen ikimiz de acele ediyorduk. Ama şimdi oryantasyon semineri bittiğine göre, ikimizin de ilk derslerimizden önce öldürecek bir saatimiz var. Detaylar. Kendini tutma, her şeyi bilmek istiyorum. İlk geceki gibi miydi? Yine kısıtlamalara mı maruz kaldın? Seni bağladılar mı? Bu sabah ibuprofen aldığını gördüm, iyi misin? Bir mağazaya uğrayıp sana bir şey almamız gerekiyor mu? Bu arada sana o yastığı sipariş ettim. Bugün elime ulaşması lazım, teşekkürler, gece kargosu."

Oakley'nin saçmalaması hem sevimli hem de etkileyici. Kelimelerin böyle akıp gitmesi için yeterli nefesi nasıl aldığını bilmiyorum. Daha önce hiç

neredeyse korkutucu olan fark edilebilir bir boşluk.

Ama o haklı. Eve gidip uyudum ve eğer bu sabah beni uyandırmasaydı, açılış konuşmalarını tamamen kaçırmış olacaktım. Meğer çok sıkıcıymış, ama eminim ki bu, ileride bir noktada işaretlediğim için memnun olacağım hayatımın kilometre taşlarından biri olacak.

Dün gecedен hatırladığım son şey telefonumda birkaç bildirim gördüğüm.

SugarLife

Kasanıza 10.000 dolar yatırıldı.

SugarLife

Brat4Us hesabınızı onayladı.

Kulüp Saplantısı

Üstat Derek King tarafından Obsession programına konuk olarak eklendiniz.

Tüm paranın banka hesabıma aktarılması işlemi halihazırda devam ediyor. Görünüşe göre, iki ila üç iş günü sürecek. Ki bu gayet normal. Cuma gecesinin parası umarım yarın hesabımda olur. Oakley'nin bana verdiği son parayla bugünü atlatmam gerekiyor.

Bu da aklımı Oakley'e geri getiriyor.

"Tamam ama önce önemli bir sorum var," diyorum sırt çantamı ayarlarken. "Beni nereye götürüyorsunuz?"

"Ah... adı... oraya gittiğimizde göreceksin, ama kampüs içindeki kahve dükkânı," diye yanıtlıyor ve kolunu benimkine dolayarak hafifçe hassas olan bir noktayı biraz fazla sıkıyor. "Şimdi, ayrıntılar. Ölüyorum."

Gülüyorum, hâlâ bu sabah uyandığım gerçeküstü büyüünün etkisindeyim. Hafta sonundan sıradan bir üniversitenin ilk günü olan Pazartesi sabahına geçmek tam bir akıl tutulması oldu. Vücudum orgazmlarımın nerede merak ediyor ama evet, her yerim ağrıyor.

Ve söz verdiğim gibi, bu sabah telefonumda beni bekleyen bir sürü mesaj vardı. Mümkün olduğunca çoğuna cevap vermek için elimden geleni yaptım, ancak tost ve duş arasında iki saniyeden fazla zamanım olduğunda hepsine geri dönmeyi planlıyorum.

"Tamam, baştan mı yoksa sondan mı başlamamı istersin? Sonu çok daha ilginç," diye öneriyorum, bizi hareketlilikle geniş, açık çimenlik bir alana götüren dolambaçlı kavisli bir patikayı takip ederken.

Çimlerin üzerinde gruplar halinde oturan öğrenciler ve üzerlerinde tişört olmayan bir grup adam arasında devam eden bir futbol maçı var. Yapılarına bakılırsa, muhtemelen Newton Üniversitesi futbol takımının bir parçası olduklarını söyleyebilirim.

Hepsi su rengi ve siyah beyzbol şapkası takmış bir başka grup erkek futbolculara sesleniyor ve bir tartışma başlıyor. Solumdan tiz bir çığlık geliyor ve tam zamanında döndüğümde iki kızın birbirlerine sarılmak için koştuklarını görüyorum.

Başım dönüyor gibi hissediyorum, her şeyi anlamaya çalışıyorum.

"Tamam, sondan başla. Ama gerçek" -sesini alçaltıyor- "seks olayının ayrıntılarını öğrenmemi engellemek yok."

Bir kakhaha patlattım. "Oaks, eğer bunu yüksek sesle söyleyemiyorsan, sana söylemem gerektiğinden emin değilim."

Ofluyor. "Sadece ne konuştuğumuzu başkalarının duymasını istemiyorum. Bu onları ilgilendirmez. Ayrıca, sen yokken internette biraz araştırma yaptım ve bazı şeyler öğrendim."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Ne gibi şeyler?"

Cevap vermek için ağzını açtı, sonra bana ters ters baktı. "Ne yaptığını biliyorum. Dikkat dağıtmayı bırak ve dökül artık."

Sırıtiyorum. En son ne zaman bu kadar kaygısız hissetmişim? Kendi paramın olduğunu, başımı sokacak sağlam bir evim olduğunu, kolayca erişebileceğim yiyeceklerim olduğunu, babamlarla daha fazla zaman geçirdiğimi ve potansiyel olarak ilk kız arkadaşım olduğunu bilmek endorfin salgılamaktan başka bir şey değil.

Bu nasıl benim hayatım olabilir ki?

"Tamam, öncelikle önceki geceden kalan tüm ödülleri verdiler," diye başlıyorum ve o sormadan hızlıca sıralıyorum. "Sırt çantası." Kayışını tutup biraz ayarladıktan sonra kot eteğimin cebinden telefonumu çıkarıyorum. "Yepyeni bir telefon."

Sonra ona bileziğimi gösterdim. "Mücevher. Ve yepyeni bir gardırop için alışveriş çılgınlığı. Ve bazı sanat malzemeleri."

Oakley patikada tamamen durdu. Arkamızdaki insanlar etrafımızdan dolanmak zorunda kaldıkları için rahatsız edici bir ses çıkarıyorlar, bu yüzden onu hızla tekrar hareket ettiriyorum.

"Vay anasını."

"Hı-hı," diye cevap veriyorum, çocuklarla geçirdiğim her anı ve her şeyin ne kadar imkânsız görüldüğünü hatırlayarak.

"Ve bu da ne kadarın üstündeydi? Orijinal on bin dolar mı?" diye soruyor, gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi. "Kahretsin, belki de arama filtrelerimi genişletmem gerekiyordur."

Omuz silkiyorum. "Sana kalmış. Belki daha küçükten başlayabilirsin? El işi ya da oral seks randevularından bazılarını yap."

"Ne?" diye fısıldıyor.

Ona yan gözle bakıyorum. "Sanırım 'elleşiyorlardı' ve 'sadece hızlı bir tat'?"

Gözleri fırladı. "Aman Tanrım, demek istemediler." Bir süre ona bakıyorum ve eğer mümkünse gözleri daha da açılıyor. "Yok artık."

Yine omuz silktim. "SugarLife uygulaması uzmanı sensin, sen söyle."

"Bu konuda kız kardeşime mesaj atacağım," diye mırıldandıktan sonra konuşmaya geri dönüyor. "Tamam, gerisini anlat."

Büyük bir binanın köşesini dönüp zemin kata inşa edilmiş kahve dükkânını gördüğümüzde, "Bir uzatma daha talep ettiler," diyorum.

"Kapa çeneni! Bir tane daha mı?" diye bağırıyor ve iki eliyle pazumu kavrayıp yukarı aşağı zıplıyor, ben de onu peşinden sürüklüyorum.

"Evet." Cevap verirken başımı sallıyorum ve ona sırtıtıyorum.

Alanı tarıyorum, her yerde piknik masaları var, bazılarında insanları güneşten koruyan devasa şemsiyeler var. Orada burada birkaç büyük, muhteşem meşe ağacı var ve alana gölgeli bir hava katıyor.

"Bu sefer ne kadar sürecek? Haftanın geri kalanında mı?"

Ona cevap vermek üzereydim ama adımımın ortasında duraksama sırası bana geldi. "Hayır, yapmadılar."

Oakley bakışlarımı kapının üzerindeki tabelaya doğru takip ediyor ve gülüyor. "Öyle yaptılar."

Tabelaya bakıyorum. "Dükkânlarının adını *Öğütücü mü* koymuşlar? Ne anlama geldiğini biliyorlar, değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok," diye cevaplıyor biz kapıdan içeri girerken, küçük bir zil şingirdiyor ve serin klimalı hava dışarıdaki sıcaklığı kovalıyor. "Sanırım kahve ve NU'nun tüm spor takımlarıyla ilgili bir kelime oyunuyla ilgili bir şey, ama açıkçası bunu anlayacak kadar ilgilenmiyorum."

Sipariş vermek için sırada beklerken cinsel hayatımı tartışmayı bırakma konusunda sessizce ortak bir karar alıyoruz. Birkaç kişi bizi ve siparişleri alan baristayı ayırıyor, ben de etrafıma bakıyorum.

Her yerde masa ve sandalyeler var ve fark edilebilir bir düzen yok gibi görünüyor. İnsanlar gruplarındaki kişi sayısına uyacak şekilde masaları bir araya getiriyorlar.

Tezgâhtan en uzaktaki alanda, soğuk havalarda popüler bir alan olduğunu tahmin ettiğim bir şöminenin yanında bir grup kanepe ve rahat görünümlü sandalyeler var.

"Size ne getirebilirim?" diye soruyor neşeli bir ses.

Tezgâhtaki gözlüklü ve güler yüzlü kız bizden çok da büyük görünmüyor.

Oakley araya girip bir şey sipariş edemedi ben öne çıkıp siparişimi verdim. "Buzlu çikolata, lütfen, krem şantili. Arkadaşım da..."

Oakley, "Bana kahve getirmek zorunda değilsin," diye itiraz ediyor.

Gülüyorum ve ona sırtıyorum. "Senin paranı kullanıyorum, yani gerçekten de bu senin suçun."

Oakley bana gözlerini deviriyor ve gülüyor. "Peki, sanırım büyük fincanda orta boy karamelli macchiato alacağım, yarı yarıya, iki pompa vanilya, iki ekstra pompa karamel, ekstra karamel çiselemesi, çırpılmış krema ve serpme."

Barista ekrana dokunuyor ve ben siparişi karşısında dehşete düşmüş bir halde Oakley'ye bakıyorum.

Bana alaycı bir şekilde bakıyor. "Birbirini yargılamayan arkadaşlar olmayacak mıyız?"

Gözlerimi büyütüyorum, başka tarafa bakıyorum ve nefesimin altında mırıldanıyorum. "Sadece yargılamamak insülin pompasına ihtiyaç duyulmasına yol açmayacaksa."

"İsim?" diye araya giriyor barista. "Emery."

Kolumu sırt çantamın bir askısından çıkarıp öne doğru sarkıtıyorum, böylece nakit ödeme yapmak için cüzdanımı çıkarabiliyorum, sonra boş bir masa bulmak için dönüyoruz. Yan tarafa, açık tuğla duvara yaslanmış bir masa buluyorum. Duvarı kaplayan masaların üzerindeki yüzer raflar, rastgele çeşitlilikte dekorasyon ürünlerine ev sahipliği yapıyor, bu da birinin Home Goods'tan körü körüne bir şeyler seçmiş gibi görünmesine neden oluyor.

Kıçlarımız koltuklarla buluşur buluşmaz, Oakley bana tekrar vurdu. "Yeni sözleşmenin şartları nedir? Daha önce söylememiştin."

Parmağımın kenarını ısıyorum. "Altı ay."

"Altı!" diye haykırıyor, oturduğu yerden fırladığında gürültü mutlu bir kreşendo ile sona eriyor.

Neredeyse herkes yüzünü bize dönüyor. Kapının üstündeki zil tekrar çalıyor, bu da durumu daha da kötüleştiriyor çünkü yeni insanlar tamamen sessiz bir odaya giriyor. Oakley'i tutup koltuğuna sürüklemeyi önce gülümseyip garip bir şekilde el sallıyorum. Kahveleri hazırlayan barista tesadüfen bir isim sesleniyor ve sohbet yeniden başlıyor. "Şşşt, Tanrım, Oaks. Pantolonunun içinde tut."

"Altı ay. Peki bu seferki hediye ne?" Yüzü heyecanını hiç saklamıyor.

Tereddüt ediyorum ve çıkan insanlar gözüme çarpınca kapıya bakıyorum. Bu gerçekten onunla paylaşmam gereken bir şey mi? Tonla para var. Mezuniyetimden sonraki ilk yılmda bile görmeyi beklediğimden daha fazla. Kiskanacak mı? Tomurcuklanan kanka hayallerimizi mahveder mi?

Oakley bana gözlerini deviriyor. "Em, bebeğim, ben bunun için yaşıyorum. Sanki bir romantik komedinin ana karakteri gibisin. Hepsinin sana aşık olduğunu, ama sonra evlenmek ve bir hayat kurmak için içlerinden birini seçmen gerektiğini hayal edebiliyor musun? Bayılırım."

Koltuğunda geriye doğru eğiliyor ve elinin tersini alnına götürüyor ama sözlerindeki komediyi bulamıyorum.

Seçmek mi?

Hayır. Hayır. Kesinlikle olmaz.

Hiçbirine sahip olmamayı, sadece birine sahip olmaya tercih ederim. Kısa ya da uzun vadede sadece bir tanesinin yanımda olması düşüncesi kalbimi sızlatıyor. Beni sonsuza kadar seçeceklerini düşünecek kadar delirmiş değilim - çoğunlukla değil. Ama belki birkaç yıl için? En azından ben üniversitedeyken. Bu harika olurdu.

Evlen ve hayata başla gelince? Hayır, teşekkür . İki yatak odalı bir ev ve bir kedi benim için yeterli.

Bir aile kurmakla hiç ilgilenmiyor. Sıfır.

"Anakin Skywalker, yemin ederim," diye söz veriyor, göğsünün üzerine bir çarpı işareti çiziyor, kocaman bebek mavileri kocaman ve açık.

Derin bir nefes alarak sinirlerimden kurtulmaya çalışıyorum ve ona cevap vermek için ağzımı açıyorum, ama sonra kadınsı bir ses adımı haykırıyor.

"Emery!"

Bu küçük erteleme beni rahatlatıyor, ama baristaya baktığım anda kalbim kıcıma batıyor.

Derek, Darcy, Hudson ve Xavier tezgâhta durmuş, pantolon ve düğmeli ceket giymişler ve çok yakışıklı görünüyorlar. Dördünün de dönüp bana baktığı garip bir ağır çekim film efekti gibi.

Yüzlerindeki rahat gülümseme kayboluyor ve benim şaşkınlığım yüzlerine yansıyor. Kafenin gürültüsü kayboluyor ve yerini kalbimin hızlı atışlarına bırakıyor.

Ne yapıyorlar burada?

"Emery için sipariş!"

"Ems, iyi misin?" Oakley'nin sesi sanki suyun altından benimle konuşuyormuş gibi geliyor.

Yavaşça kalkıp kahvelerimizi almaya gidiyorum, hafta sonunu kimyasal makyajımı yeniden düzenleyerek geçiren dört adamdan bir kez bile gözümü ayırmıyorum. Ama attığım her adımda yüz ifadeleri kızgınlığa ve daha da kötüsüne benzeyen bir şeye dönüşüyor. Öfke.

Onlardan birkaç metre uzakta duruyorum, aramızda süslü kafe kahve makinesinin uzunluğu var ve kahvelerimizi toplamaya başlıyorum. göğsümde çarpıyor ve tüm vücudum sıcak hissediyor. İçimdeki tüm uyarı alarmları şu anda çıldırmış durumda.

Bir şeyler doğru gitmiyor.

Neden buradalar?

Ve neden bana kızgın görünüyorlar? Bir mesaj mı kaçırdım?

Kahvelerimi alamadan bir el ön koluma yapışıyor ve beni tezgâhtan uzaklaştırıyor.

Grinder'ın kapısından sıcak havaya doğru sürüklenirken Derek'in kafasının arkasına bakıyorum. Onun elinden kurtulabilsem bile, arkamda kaçmama izin vereceğinden şüphelendiğim üç iri yarı varlık var.

"Bekle-"

Derek hepimizi binanın kahve dükkânı tarafına kıyasla terk edilmiş gibi görünen diğer tarafına götürürken, "Tek kelime yok," diye homurdanıyor.

Aniden durduk ve sonra binanın tuğlalarına o kadar hızlı yaslandım ki biraz soluk soluğa kaldım. Dördü birden üzerime çullanıp önlerindeki her şeyi görmemi engelliyorlar. Hepsi orada durup bana bakarken damarlarıma buz doluyor.

Derek, Darcy ve Hudson çok sinirli görünürken, Xavier'in yüzü nötrdür. Kahretsin, şu anda neler oluyor?

"Burada ne yapıyorsun Emery?" Hudson talep ediyor, buz mavisi gözleri daralmış ve sert bir şekilde beni deliyor.

Mide bulantısı midemde çalkalanıyor. "I-"

"Nerede çalıştığınızı nasıl anladın?" Darcy ben daha cevap vermeden soruyor.

Yüzündeki şaşkınlık kalbimi acıtıyor. "Hayır, ben-"

"Gitmen gerekiyor." Derek'in sesi alçak ve dürüst olmak gerekirse biraz korkutucu. "Şimdi."

Gözlerim yaşıyor ve göğsüm ağrıyor ama boş ver. Ayağımı yere vuruyorum. "Cevap vermeme izin verir misin?"

Tek yaptıkları bana ters ters bakmaksa, bunu evet olarak kabul ediyorum.

"Buraya gidiyorum. Bugün birinci sınıf öğrencisi olarak ilk günüm. Burada çalıştığınızı bilmiyordum," diyorum elimden geldiğince hızlı bir şekilde, yüz ifadeleri anlayabileceğimden daha hızlı değişirken sesim daha da kısılıyor ama hepsi alışık olduğum bir yöne doğru hareket ediyor. Tehlikeli. "Kampüste yaşıyorum." Son kısmı fısıltıyla söylüyorum.

Şu anda bir şeyler oluyor ve kalbim düşünemeyeceğim kadar hızlı atıyor. Tek bildiğim bunun iyi bir şey olamayacağı. Hem de hiç.

Sabahtan beri tutunduğum sıcak ve bulanık duygular göğsümde yavaşça ekşiyor. Parmaklarım karıncalanıyor ve hiperventilasyon geçirdiğimden eminim ama emin olamıyorum çünkü her şey bir tünelden bana doğru akıyormuş gibi geliyor.

"Sen öğrenci misin?" Hudson soruyor, yüzü biraz solmuş olsa da sesi sert.

"Evet. İlk gün," diye tekrarlıyorum, hâlâ fısıltının üzerinde konuşamıyorum. İyi değil. İyi değil. Gerçekten iyi değil.

Geri uzanıyorum ve elimi binanın tuğlalarına dayayarak kendimi topraklamaya çalışıyorum. İşe yaramıyor.

"Siktir!" Darcy bağılıyor ve bana sırtını dönerek ellerini yukarı kaldırıp şekillendirilmiş erkeklik topuzunu kavırıyor. Bu şiddetli hareket karşısında ırkılıyorum ve Xavier yanıma kayıyor.

Darcy arkasını döndüğünde yüzündeki ıstırap beni kahrediyor. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Cevap verme şansım olmadı. Derek girdi. "Hayır."

Ona ters ters bakıyorum, içimde mide bulantısı fokurduyor. "Ne demek hayır?" "Hayır. Bu lanet okulda öğrenci olamazsın. Neden?"

Lanet olası bir üniversite öğrencisi olduğunu bize söylemedin mi?" diye soruyor, yüzü taş gibi sert, dün benden gördüğü sıcaklığın izleri tamamen kaybolmuş.

"Birbirimizi tanımak için saatler harcadığımız falan yok," diye karşılık veriyorum, kaçma içgüdülerimin bana çenemi kapatmam için bağırmasına aldırmadan. "Neler oluyor? Bu neden bu kadar önemli?"

Derek dik burnuyla bana bakıyor. "Bu neden bu kadar büyük bir mesele? Sen lanet olası bir öğrencisin ve hepimiz profesörüz. Birlikte olmamız Newton

Üniversitesi'nin davranış kurallarına aykırı. Bu dördümüze de işimize, kariyerimize mal olabilir. Okuldan atılabilirsiniz." Yutkundum. Tamam, evet,

bu kötü. "Ama bilmiyorduk. Elbette, bilmeden önce birlikte olduğumuzu açıklayabiliriz ve o zaman her şey

iyi olacak mı? Bunu bitirmek zorunda kalmayacağız. Önceden var olan bir şey ya da her neyse."

Ona doğru uzanıyorum, ama elimi göğsüne koyamadan fırçayla uzaklaştırıyor. Diğerlerine bakıyor ve onların sessiz konuşmalarını hissedebiliyorum. Birbirleriyle göz göze geldiklerinde, çeneleri kenetlendiğinde, sonucun istediğim gibi olmayacağını biliyorum.

Neredeyse bir bütün olarak benden uzaklaşıyorlar. Kalbim acıyor. Hayır, hayır, hayır. Böyle bir şey olmayacak.

Şimdi olmaz.

Onları daha yeni aldım. Beni daha yeni seçtiler.

Lanet olası bir kontratımız var!

"Bekle, hayır. Lütfen, bunun hakkında konuşabilir miyiz?" Yalvarıyorum, onlara uzanıyorum. "Baba, lütfen, yapma-"

"Bana öyle deme."

Derek'in azarlaması fiziksel bir tokat gibi geliyor ve ondan uzaklaşıyorum.

Yüz hatları tekrar sertleşmeden önce kısa bir üzüntü belirtisi var ve devam ediyor. "Biz senin baban değiliz. Artık bize bu şekilde hitap etme izniniz yok. Bu," diye bir parmağını onlarla benim aramda salladı, "bitti. Anlaşmamız sona erdi. Bizimle bir daha iletişime geçmeyin." Sözleri bir giyotin gibi kalbimin tam ortasına saplanıyor.

Dönüp uzaklaşmalarını ve köşede kaybolmalarını izliyorum. Damarlarımdaki buz sertleşiyor, beni yavaşça olduğum yerde donduruyor. Parmaklarım karıncalanıyor, göğsüm ağrıyor ve midem kocaman bir av tüfeği yarasına dönüşüyor.

Buraya nasıl geldik biz?

Boğazımdaki bulantıyı durdurmak için tekrar tekrar yutkunurken, yavaşça dizlerimin üzerine çöküp kayboldukları yere bakıyorum.

Bitti. Bitti.

Beni terk

ettiler.

Gittiler.

Beni seçmiyorlar. Benim

için savaşmıyorlar. Ben

yalnızım.

Tekrar.

Neden kimse benim için savaşmıyor?

Devam edecek . . .

Bonus Sahne

Emmy davetlerini kabul etmeden hemen önce babaların ne hakkında konuştuklarını bilmek ister misiniz? The Daddies kitabınızı şimdi alın.

[Bonus Sahne - The Daddies](#)

The Daddies'in bir kopyasını indirerek, Harley'nin size göstereceği tüm gizli zevkleri gösterecek özel bir kulüp üyeliği olan Kırmızı Kapı'ya kaydolacaksınız.

Brat Bebek

[Amazon'da mevcut](#)

Dört profesör. Bir yaramaz üniversite öğrencisi. Altı aylık bir zevk söz konusu.

Beni terk ettiler.

Benim için savaşmaya bile çalışmadılar.

Daha başlamaya fırsat bulamadan aramızdaki ilişkinin bittiğine karar verdiler.

Şimdi vücudum onların izleriyle kaplı, gardırobum bana aldıkları kıyafetlerle dolu ve ne zaman çizim yapmak için otursam çizebildiğim tek şey onlar oluyor.

Bunun bitmesine hazır değilim. Bana altı ay söz verdiler. Altı lanet ay.

Siktir et onları, altı ayımı alacağım. Bir kontratımız var. Ben kendi tarafımı tutmaya hazırım, onlar da masaya gelmek zorundalar.

İyi kızla tanıştılar, şimdi veledin ortaya çıkıp oynama zamanı.

Brat Baby, Sugar Life serisinin üçüncü kitabıdır. Babalarını geri kazanmaya çalışan bir kız bebek ve sahip olamayacakları şeyi isteyen dört baba dom ile yüksek buharlı bir neden romantizm seçiyor.

Harley Madison hakkında

Harley Madison, The Red Door'da yerleşik Domme'dir. Kenar, O inkar ve NSFW okuma içeriği konusunda uzmanlaşmıştır. Takipçilerine harika vakit geçirtmeyi ve kendisi için iyi olduklarında onları ödüllendirmeyi seviyor. İki veya daha fazla partnerle erotik romantizm okumayı seviyorsanız, o zaman iyi bir kız veya erkek olun ve kitaplarından birini satın alın. Şimdi.

[Web Sitesi](#) - [Amazon](#) - [Goodreads](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.